

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

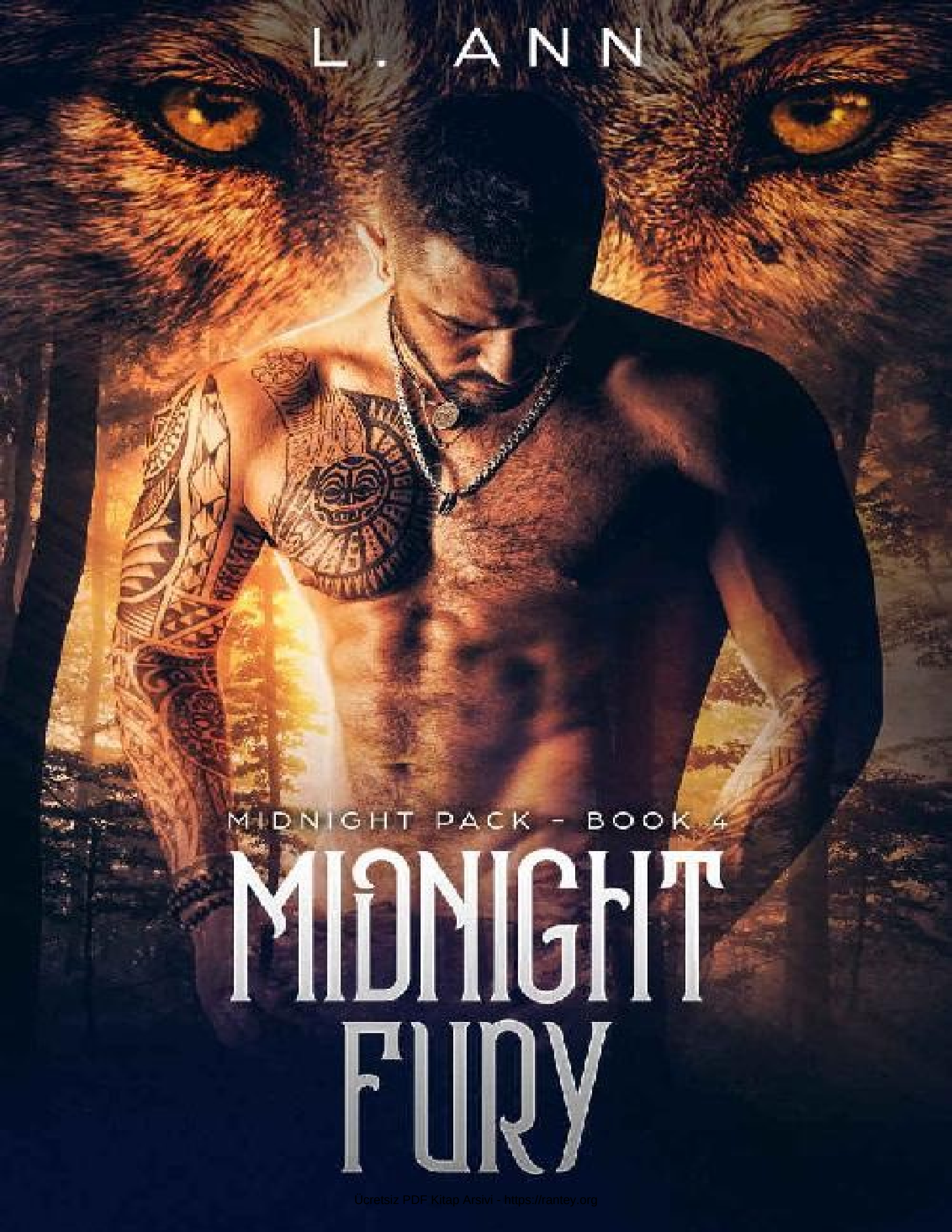
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

L. ANN

MIDNIGHT PACK - BOOK 4

MIDNIGHT FURY

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

GECE YARISI ÖFKESİ
GECE YARISI PAKETİ - KİTAP 4

BY
L. Ann

GECE YARISI ÖFKESİ
Telif hakkı© 2020 L. Ann.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, eleştirel makalelerde veya incelemelerde yer alan kısa alıntılar dışında, yazılı izin alınmaksızın hiçbir şekilde kullanılamaz veya çoğaltılamaz.

Bu kitap bir kurgu . İsimler, karakterler, işletmeler, kuruluşlar, yerler, olaylar ve vakalar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak tasarımı: RebecaCovers
Düzenleme: Margot Mostert
Birinci Baskı: Nisan 2020
10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

İTHAF ÖNSÖZ BÖLÜM
BİRİNCİ İKİNCİ
BÖLÜM BÖLÜM
BÖLÜM BÖLÜM
BÖLÜM BÖLÜM
BÖLÜM ÜÇ
DÖRDÜNCÜ BEŞ BEŞ
ALTINCI YEDİ SEKİZ
DOKUZ BÖLÜM
BÖLÜM BÖLÜM
BÖLÜM ONUNCU ON
ON ON ON BÖLÜM
BÖLÜM BÖLÜM
BÖLÜM BÖLÜM
ALTINCI
BÖLÜMBİRİNCİ ON
İKİNCİ ÜÇ ON DÖRT
BÖLÜM ON YEDİ ON
BÖLÜM YIRMI BİR YIRMI
YIRMI YIRMI YIRMI SEKİZ
SEKİZ BÖLÜM BÖLÜM İKİ
ON DOKUZ YIRMI BÖLÜM
BÖLÜM BÖLÜM YEDİ ÜÇ
DÖRT BEŞ BÖLÜM BÖLÜM
BÖLÜM OTUZ BÖLÜM
OTUZ BÖLÜM YIRMI
BÖLÜM YIRMI BÖLÜM
YIRMI YIRMI DOKUZ ALTI
BİR OTUZ İKİ BÖLÜM
SONSÖZ
YAZARDAN

DEDICATION

Geceyarısı Paketi'ni kadar seven herkese teşekkür ederim.
Daha işimiz bitmedi!

PROLOGUE

ALTI GÜN ÖNCE

"Eee?" Chaplain Marshal 1 dönüp arkasında hazır bekleyen kurt adama baktı. Kurt adam, "Çiftleşmemiş, heteroseksüel, gizli Alfa eğilimleri var," diye rapor verdi.

"Onu kayıt altına aldık mı?"

"Var efendim. Jaden Grant, Gece Yarısı Sürüsü hiyerarşisinde dördüncü sırada. Jacobs ikizlerini ortak ikinci yerine ikinci ve üçüncü olarak sayarsanız beşinci."

"Ahhh, evet. İkizler. Birkaç ay önce neredeyse onlardan birini yakalıyorduk, değil mi?"

"Evet, efendim. Onu etiketledik ama cesedine zamanında ulaşamadık. Eşinin hayvan yarısı bizi durdurmak için harekete geçti."

"Utanç verici. Belki bir dahaki sefere. Bu Jaden üzerinde bazı testler yapacağız ve bakalım ne çıkacak." Chaplain, her biri içinde bir dişi olan bir kafesi gösteren üç monitöre doğru döndü. "Sizce uygun olur?"

"SW Cross Zero One Three'yi öneririm efendim. Henüz hiçbir şeyle çiftleşmedi. Diğerleri ikinci ya da üçüncü çiftleşmelerinde. Ayrıca ilk kızgınlık dönemine girmek üzere. Bu onu kurtlar için daha çekici kılacaktır." Elindeki panoya . "Son denemelerde de kullanıldı efendim. Sonuçları test için iyi bir fırsat olabilir."

Papaz parmağıyla dudaklarına dokundu. "Yeterince güçlü mü? Kurt, işlem başlamadan önce onu öldürebilir."

"Dişi görüldüğünden daha sert, efendim. Ayrıca bu işi için varını ortaya koyması için ek bir teşviki var."

Diğer adamın ince dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Ahh, bunu unutmuşum. O zaman evet, onu çiftleşmeye hazırlayın."

CHAPTER I

Jaden e yatağın kenarına oturmuş, başını tutuyordu. *Bu daha ne kadar sürecekti?* Daha fazla dayanabileceğini sanmıyordu. Üç gün boyunca diremişti ama ihtiyaç onu pençesine almıştı ve yakında pes biliyordu... ya da delireceğini.

Belki de Cormacla konuşmalı, onu eyalet dışına, hatta *ülke* dışına gönderecek bir işi kabul etmeliydi... ama Sığınak'ın güvenliğinden ayrılma düşüncesi onu panik atağa sürükledi. *Bu* da onu öfkeliendirdi. Bu da düşüncelerini en başta bu hiç bitmeyen döngünün içinde sıkışıp kalmasının nedenine geri .

Hırladı, ayağa kalktı ve odadan dışarı çıktı. Evin geri kalanı sessizdi, çünkü çoğunlukla sabahın erken saatleriydi ve kısmen de Sürü'nün Isabella'nın ölümünün yasını tutmak için bir araya geldiği günün ertesiydi.

Evden çıktı ve spor salonunun ve daha da önemlisi *kadının* bulunduğu odanın yan binaya geçti. Parmakları refleks olarak cebindeki anahtarın etrafında sıkıştı. Anahtarı Cormac'a geri vermeli ve Alfa'sından binanın içinde kilitli kalan dişiyle ilgilenmesini . Bunu düşündüğü anda kurdu ve usulca hırladı. İkisini de çevreleyen koşullar umurunda değildiTek umursadığı şey sonuç ve dışının aralarındaki istenmeyen bağ aracılığıyla gönderdiği sinyallerdi.

Binanın içine adım attı ve karşı duvardaki kapıya doğru ilerledi. Kapıya ulaştığında durdu ve cebinden anahtarı çıkardı. Kilide çevirmeden önce bir süre onunla oynadı.

Kapı tıkırtıyla açıldı ve Jaden içeri adım attı. Burun delikleri havadaki kokuyla alevlendi.

Başka biri kokusunu alabilir ? Yoksa sadece onun için mi bu kadar güçlüydü?

Merdivenlerden inerek bodrum katına girdi. Odalar aylar önce Sürü için işlevsel bir toplantı alanına dönüştürülmek üzere dekore edilmişti. Ayrıca birilerini ayırmaları gerektiği zamanlar için de kullanışlıydı - Greene Vadisi'ne taşındığından beri önce Ava, sonra Damien ve şimdi de... o.

Masanın üzerinde yarısı yenmiş bir sandviç ve boş bir su şişesi vardı. Kanepenin üzerinde atılmış defter açıktı ve bir sayfasını Shaun'un çizimi kaplıyordu.

Cassie buraya inmiş miydi?

Dişiye biraz yiyecek getirmiş ve çiftleşmiş erkeklerden herhangi kızgınlık döngüsünün ortasında sürüden olmayan bir dişiyle yalnız kalmak isteyeceğinden . Cormac da çiftleşmemiş genç erkeklerin yaklaşmasına izin vermezdi. Henüz tam kontrol sahibi değillerdi.

Kurtlar için de, kendisi için de çok riskli olurdu.

Dikkati sıkıca kapatılmış ve kilitlenmiş olan yatak odasına yöneldi. Uzak durmalıydı. Onunla yüzleşmekten iyi bir şey çıkmazdı ama yine de ayakları onu kapıya doğru götürüyordu. Kapının kilidini açmak için durakladı, sonra içeri girip diğer odaya geçti.

Uyanıktı, ki bu onu şaşırtmadı, yatağın ortasında bağdaş kurmuş oturuyordu.

"Beni öldürmeye mi geldin kurt?" Sesi alçaktı, kabul etmek istemediği bir duyguyla boğuklaşmıştı.

Jaden kapının hemen girişinde durdu ve omzunu ahşap iskelete dayadı, vücudundaki gerginlik şimdi ona dönük olduğu için daha da artmıştı.

"Düşünüyorum," diye cevap verdi, sesini rahat tutmaya ve içindeki kafa karışıklığı ve öfkeyi belli etmemeye çalışarak.

"O zaman devam et." Kadın yataktan fırladı ve Jaden'in karşısına geçti, başı meydan okuyan bir açıyla eğilmişti. Jaden kollarını göğsünde kavuşturdu, arzu çekimini görmezden geldi ve onu inceledi.

Bacakları hafifçe ayırttı ve herhangi bir saldırganlık belirtisi gösterirse kenara sıçramaya hazırdı. Parmakları avuçlarının içinde sıkıca kıvrılmış ve yanlarında asılı duruyordu. Ancak meydan okuyan duruşu kokusuyla çelişiyordu. Adamın üç gün önce yaptığı tehdidi yerine korkuyordu. Onun içine gömüldüğünde yapmıştı.

dört ayak üstünde, arkadan ona çarparken başını geriye attığı görüntüsü zihninde parladı ve kadının sıcaklığının kokusu ön plana çıktı.

"Kes şunu!" diye tersledi.

"Ben hiçbir şey yapmıyorum." Kehribar rengi gözleri ona dikildi.

Jaden kapının pervazını itti ve ona doğru bir adım attı, sonra kontrolü yeniden ele aldı ve kendini durmaya zorladı.

"Benden uzak dur." Bir eli onu uzaklaştırmak için kalktı.

"İnanın bana Prenses, daha fazla istediğim bir şey yok." "O zaman neden buradasın?" diye sordu.

"Çünkü aklımdan çıkmıyorsun!" diye bağırdı, içinde bulunduğu duruma öfkelenmişti. "Bundan bıktım. Seni orada hissetmekten bıktım."

Omuzları çöktü, ısı döngüsünün kokusu kısa süreliğine azaldı. "Bu benim hatam değil."

"O zaman bu kimin suçu? Daha fazla direnmediğim için benim mi? Hayatta kalamadığı için Isabella'nın mı? Öldüğü ve beni geride bıraktığı için *Scarlet'in* mi?" diye alay etti. "Hayır Prenses, suçlanması gereken tek sizsiniz."

"Anlamıyorsunuz. Başka seçeneğim yoktu," diye fısıldadı.

"Benim de... yoktu," diye homurdandı.

Gözlerinde bir şey titreşti, o okuyamadan kayboldu ve başka tarafa baktı. "Özür dilerim." "*Üzgün müsün?*" diye tekrarladı adam sert bir kahkaha atarak. "Tam olarak ne için üzgünsün? Rol yaptığım için Yasını tuttuğum kadın mı?" Yaklaştı. "Yoksa beni becerdiğin için mi?" Bir adım daha attı. "Yoksa fırsatın varken benden kaçmadığın için mi üzgünsün?"

Adamın ileri doğru attığı her adımda kadın geriye doğru kayıyordu. Onu köşeye sıkıştırdığını anladığı anda omurgasının sertleştiğini ve gözlerinin bir o yana bir bu yana kaydığını fark etti. Kaçmasını engellemek için avuçlarını başının iki yanına vurdu.

"Fırsatım varken gırtlığımı parçalamalıydım," diye hırladı, kızın kokusunu bir kez daha aldığında içinde yükselen istenmeyen arzudan kendini uzaklaştırmak için.

Başını kaldırdı, anlamlı gözlerinin derinliklerinde öfke parlıyordu. "Seni durduran ne?" diye sordu. "Al bakalım!" Hızlı bir hareketle adamın bileğini kavradı ve elini boğazına bastırmak için kaldırdı. ". Yap şunu artık! İkimizin de acısına ver!"

Avucunun altındaki teninin sıcaklığını, parmak uçlarında çılgınca atan nabzının çırpınışını hissetti. Jaden başını eğdi ve ona baktı, zalim bir gülümseme dudaklarını yukarı doğru çekerken avucunu sıktı ve onun nefesinin kesildiğini duydu.

"Bunu yapmayacağımı mı düşünüyorsun, Prenses?"

"Yapmayacağını biliyorum."

Daha sert sıktı ve boğazındaki havayı hapsetti. "Bundan emin misin?" "Eğer," diye zorladı. "Çoktan yapmış olurdun."

"Oh, Kedicik," diye nefes aldı, kokusu etrafında dönüyor ve ağzı onunkine yaklaştıkça kadar başını eğmesine neden oluyordu. "Yiyecekleriyle oynamaktan hoşlananların sadece kediler olmadığını bilmiyor musun? Kurtlar oynamayı sever. Sadece *biz* kan dökülene kadar tatmin olmayız."

"Jaden." Alfa'sının sesi arkasından keskin bir şekilde geldi ve Jaden başını kaldırdı. Zihnindeki öfkeli şehvet sisi dağıldı ve kendisine ters ters bakan dişiye baktı. Mırıldandığı bir lanetle onu serbest bıraktı ve Cormac'ın odadan çıkarken onu takip etmesi yönündeki sözsüz talebine uyararak topuğunun üzerinde döndü. Skye, kapının kapandığını haber veren yumuşak tıkırtısını duyana kadar bekledi ve çok ihtiyacı olan

havayı içine çekip duvara yaslandı. O sefer çok yaklaşıp, biliyordu. Ölümü gözlerinde olduğu kadar boğazını da olmuştur. Eğer diğer Kurt Şekil Değiştiren ortaya çıkmasaydı, Skye hayatının son saniyelerini bir elin parmakları kadar sayabileceğinden emindi.

Boğazına dokunmak için uzandığında yüzünü buruşturdu. Kesinlikle blöf ki, son iki gününü kaçışını planlayarak geçirdiği düşünülürse, bu felaket olabilirdi. Paylaştıkları bağın kendi tarafının, bir uyarılma dalgası her vurduğunda tamamen açık olduğundan emin olmuştur - *bunun için* teşekkürler, *ısı döngüsü* - bunun tam etkisini hissettiğinden emin *olmak için*. Kadının *planı*, onu şehvetten çıldırtmak ve uzak durmasını sağlamaktı. kendisine gelmesini, kendisini baştan çıkarmasını, yorulmasını ve o uyurken kaçıp gitmesini bekliyordu.

Sonra kapıdan içeri girdi ve Skye planının en başından mahkûm olduğunu anladı.

Kapı aralığında durmuştu ve Skye onun ne kadar büyük ve vahşi göründüğünü görünce şaşkına dönmüştü. Beş-yedi yaşında kısa boylu değildi ama adam onun üzerinde yükseliyordu. Sadece omuzlarının genişliği bile neredeyse kapının pervazına değiyordu. Ve tamam, diye itiraf etti kendi kendine, büyük olduğunu unuttuğu tek yanı bu değildi. Onu köşeye sıkıştırdığında, öfkeli mavi gözleri tüm şiddetiyle üzerine dikildiğinde ve ona doğru bastırdığında, vücudu ona motel odasında onu nasıl aldığını hatırlatmıştı - kabaca... agresifçe...

Evet, hatırlattığın için teşekkürler hormonlar.

Kokusunun, onun yakınlığının kendisini nasıl hissettirdiğini, aralarındaki eş bağının ne *istediğini* ele vermemesi için mücadele etmek zorunda kalmıştı. Nasıl hissettiğinin *anlamı yoktu*. Kızgınlık döngüsü sona erdiğinde, o da görmezden gelinecek başka bir erkek olacaktı. Umarım o zamana kadar ondan ve sürüsünden çok uzakta olur.

Ya öyle ya da ölü.

Skye duvardan uzaklaştı ve odanın içinde kapıya doğru ilerledi. Başını eğip dinledi ama odanın ötesinden herhangi bir ses duymadı. Yavaş hareketlerle uzandı ve kapı kolunu çevirdi. Kapı açıldı ve Skye dinleyerek bekledi. Onu sessizlik karşıladı.

Eğer hayvan formunda olsaydı, diğer odaya son adımı atıp atmamakta kararsız bir şekilde kapı aralığında beklerken burnu seğirir ve kulakları dikilirdi. O

kimseyi *duyamıyordu* ama bu yalnız olduğu anlamına gelmiyordu. *Bu* dersi uzun zaman önce öğrenmişti.

Derin bir nefes alarak temkinli adımlarla ilerledi. Kimse onu durdurmak için dışarı fırlamadı ve dikkatlice odanın içinde kanepeye ulaştı ve durdu.

"Gerçekten buradan öylece çıkıp gidebileceğini mi sandın?" Ses merdiven boşluğundan geliyordu.

Skye sarsıldı, sonra dönüp kanepeye oturarak şaşkınlığını gizledi. Bacaklarını kaldırıp mindere yaslandı ve başını kolçağa dayadı. "Kaçmaya çalışmıyordum." Sesinin endişesiz çıkmasını, içinin titrediği gibi sesinin de titrememesini umuyordu.

"Yalancı." Jaden merdiven boşluğunun karanlığında belirdi. "Sadece doğru fırsatın ortaya çıkmasını bekliyorsun."

Skye kendini hareketsiz kalmaya zorladı ve yüzüne umursamaz bir gülümseme yapıştırdı. "Sadece manzara değişikliği istedim. Beni günlerdir o odada kilitli tutuyorsun."

Skye'a yönelttiği bakış, onun gerekçesini yutmadığını .

"Diğer adam kimdi?" diye sordu, aslında onun cevap vermesini beklemiyordu. "Geceyarısı Alfa'sı," diye yanıtladı onu şaşırtarak.

"O Cormac Jacobs mıydı?" Skye alaycı bir takdirle gözlerini büyüttü ve Jacobs da ona karşılık olarak gözlerini kısarak baktı.

"Onun hakkında ne biliyorsun?" diye sordu.

Skye ona yavaşça gülümsedi. "Şey... belli ki *seksi* biri." "Zaten bir eşi var."

Gülümsemesi sırtmaya dönüştü. "*Sen* de öyle."

Hırlaması, adam onu boğazından tutup kanepeden çekmeden önce aldığı tek uyarı oldu. "Seçerek değil!" diye tersledi.

Adam elini koluna indirene kadar kolunu pençeledi. Parmakları onun pazusunu ısırdı ve ani bir korkuyla midesi bulandı ama Skye gülümsemesinin düşmesine izin vermedi. "Senin gibi büyük bir adam... hayır diyebilirdin."

Kolundaki kavrama daha da sıkılaşımdan ve adam onu daha da yakına sürüklemeyen bir saniye önce eş-bağlantıları aracılığıyla onun öfkesini hissetti.

"Hayır diyebilir miydim?" diye tekrarlardı yumuşak bir sesle ve sesinde daha önce olmayan bir ısırık . "Sen ve arkadaşın beni kullanırken yatağa bağlanmıştım."

Skye onun gözleriyle buluşmak için başını geriye eğdi. Vereceği cevabı düşünürken dili dudaklarını ıslatmak için dışarı çıktı. "Pek koymadın," diye alay etti ve gözlerini kapatıp onun tepkisini engelleme dürtüsüne direndi. İçten içe aptallığını sorguladı -neden *onu kışkırtmaya çalışıyorsun*?

Gözleri karardı ve öfke daha da alevlenerek aralarındaki bağı yaktı. Skye yutkundu. Az önce büyük bir hata yapmış .

"Kavga mı?" Sesi tehditkârdı. "Böyle mi eğleniyorsun Prens?" Konuşurken hareket etti ve onu çekerek yatak odasına götürdü.

"Hayır! Ben-" Adam dönüp onu kollarından tutarak kaldırıp yatağın üzerine fırlattığında kadının sözleri bir çığlıkla son buldu.

Skye yüzüstü yuvarlandı ve kenara doğru tırmandı. Bir el bileğine dolandı ve geriye doğru tekmeledi. Jaden'in arkasından homurdandığını ve elinin gevşediğini duydu. Bir saniyeden kısa bir süre sonra tekrar sıkıldığında ve amansızca geriye doğru sürüklendiğinde rahatlaması kısa sürdü.

"Görünüşe göre kavgayı seviyorsun."

Dönerek kendini kurtarmaya çalıştı ama Jaden onun her hareketini önceden sezmiş gibiydi.

diğer ayağını da kolaylıkla onun yüzüne doğrulttu. Kedisinin uyandığını, kafasının içinde gerildiğini hissedebiliyordu. Mırıldandı, Jaden'in dokunuşu... eşleri olarak gördüğü erkek... onu memnun etmişti. Onun saldırganlığı ve baskınlığı doğasına hitap ediyordu ve Skye, arzusu sağduyusunu bastırmadan önce kurtulmak için daha çok mücadele etti.

Arkasından alçak ve tehditkâr bir hırıltı duyuldu ve kendini sırt üstü dönmüş, öfkeli erkek Kurt Şekil Değiştiren'i dikilirken buldu. Hâlâ siyah ve parlayan gözleri ona dik dik bakıyordu.

"Şimdi dövüş benimle Prenses," diye .

"Hayır." Kafasının içinde giderek yükselen mırıltıyı duymazdan geldi ve dudaklarını birbirine bastırdı.

"Hayır mı?" Başını eğdi. "Özgürlüğün için savaşmayacak mısın? Başına durdurmak için savaşmayacak mısın?"

Skye ateşinin yükseldiğini hissedebiliyordu, Şekil Değiştiren hormonları onun yakınlığına, kedisinin eşinin yakınında olmasından duyduğu memnuniyete tepki veriyordu. Burun delikleri açılıp dudakları incelendiğinde onun kokusundaki uyarılmayı fark ettiğini biliyordu.

"Kontrol ," diye .

Kendi kendine itiraf etti, hırıltılı hırıltısı yardımcı olmadı. Kedisinin onun agresif tonuna zevkle tepki verdi, vücuduna bir arzu seli gönderdi ve bir inilti tutmak için savaştı.

"*Kontrol* dedim!" diye hırladı.

Kedisinin ona boyun eğmesi yönündeki taleplerine karşı koymaya çalışırken, "Yapamam," diye nefes nefese kaldı. "Eşleşme bağlantısı, senin öfken ve benim ısı döngüm. Bu çok fazla." Kedisinin onun yüzüne dokunmak için elini kaldırmamasına neden oldu ve o temas etmeden önce geri çekildi. "Sen de bununla savaşamazsın," dedi ona. "Edemeyeceğini *biliyorum*. Bu yüzden şimdi buradasın."

"Çünkü beni bir eş bağına zorladın."

Skye onun suçlamalarına cevap vermedi. Onun açıklamasını dinlemeye hazır değildi. Olacağından da emin değildi. Bunun yerine hayvani tarafına teslim oldu, uzandı ve giydiği tişörtü başının üzerinden çekti. "Bununla savaşmanın bir anlamı var mı?" diye fısıldadı. "İkimiz de başka bir şey düşünemiyoruz. Sen bunu istiyorsun, *kurdun* bunu istiyor."

"Seni *istemiyorum*," diye tersledi.

Skye'ın kahkahası sertti. "Beni öldürüp bağı sonsuza dek koparana kadar bana mahkûmsun." Gözleri Jaden'in yattığı kanıtın pantolonuna yere kayd. "Uzak durabilirdin, Jaden. Beni burada yalnız bırakabilirdin. Ama yapmadın. Ellerini koymaya devam . Bir kızgınlık döngüsünün ortasındayım ve sen bir Şekil Değiştiren olmanın ne demek olduğunu yeni öğrenen genç bir yavru değilsin. Buraya girdiğinde ne yaptığını . Yap artık şunu!"

CHAPTER 2

"Bu ötesi bir şey, " diye mırıldandı Jaden kendi kendine.

Yataktan kalkıp uzaklaşmak istedi ama dişinin kokusu onu kendine çekiyordu ve kurdu da tam olarak olmak istediği yerde olduğunu belli ediyordu. İçinde bulundukları durumdan memnundu ve kehribar gözlü dişiye eşi olarak kabul etmeye istekliydi. Ona iddiasını hatırlatmak için istekli ve hazırды.

İnsan yarısı aynı fikirde değildi. Ondan hoşlanmıyordu, onu istemiyordu. Ona her şeyi, kendisinin ve diğer kedi sürütüğünün ona yaptıklarını hatırlatıyordu. Özgür iradesini elinden almışlar, onu a zorlamışlardı. sallayarak anılarını dağıttı ve altındaki dişiye odaklandı. Üzerindeki kıyafetleri çıkarıp ona sahip olma isteğini yönlendirenin eş-bağlantısı olduğunu biliyordu ve bunu inkâr etmek, *onu* reddetmek istiyordu. Ona dokunmadan gitmek istedi.

Gözleri kızın ortaya çıkardığı kusursuz tende gezindi ve başını eğdi. Nefesi meme ucunu okşadı ve onun dokunuşunu beklerken tepe noktasına doğru gerilmesini izledi. nefesi kesildi, kokusundaki uyarılma hissi etrafını sararak tenine işledi ve Jaden gülümsediğini hissetti.

"Şuna bakar mısın?" diye fısıldadı. "Sana dokunmam için adeta yalvarıyorsun. O küçük meme ucunu ağzıma ne yapardın? Bu seni iyi hissettirir miydi, Prenses? Sence seni sadece bununla bile boşaltmıyım?"

İnledi, sıcaklığının kokusu havayı doyurdu ve altında huzursuzca kayarken yatağın hareket ettiğini hissetti.

"Islak mısın, Prenses? Parmaklarımı pantolonunun içine sokarsam, seni benim için ıslak bulur muyum? Dokunulmaya ihtiyacın var mı?"

"J-Jaden, lütfen." Sesi ihtiyaçla kalınlaşmıştı ve Jaden birlikte olmalarının nedenlerinin unutulduğunu biliyordu. Belki de umurunda değildi. Kızgınlık döngüsü onu çiftleşmeye itiyordu ve başka hiçbir şeyin önemi yoktu... en azından *onun* için.

Parmaklarını pantolonunun bel bandına sokarken "Sorun şu," dedi ona ve

bacaklarından aşağı . Bacakları da onunki kadar pürüzsüz, tonlu ve altın rengindeydi, fark ettiği için kendinden nefret ediyordu.

Pantolonunu bir tarafa fırlatarak kalçalarını kavradı ve elleri ve dizleri üzerine çevirdi, kendi uyluklarından aşağı itti ve bir diziyle bacaklarını ayırdı.

"Sana dokunmak ya da sana zevk vermekle ilgilenmiyorum. Seni iyi hissettirmek *umurumda* değil. Seni becermek bile istemiyorum. Aslında, aletimi içine sokma düşüncesi bile beni fiziksel olarak hasta ediyor." Kendini ona karşı konumlandırırken ereksiyonunun sert uzunluğu farklı bir hikâye anlatıyordu. "Ama beni bağladığın görevi yerine getireceğim." Adam öne doğru eğilirken parmakları onu sabit tutmak için kalçalarına saplandı. "Ama bunu istediğini bana söylemelisin... çünkü *senin* aksine Prens, ben rızayı tercih ederim."

"Evet!" diye tısladı, sırtını kamburlaştırarak ona bir kurt değil, kedi olduğunu hatırlattı. "Sik beni artık!"

Yavaşça içine girdi, vücudu büyüklüğüne uyum sağlarken duydu ve yüzünü yastıklara bastırmak için bir elini omuzlarının arasına bastırdı.

"Bekle!" diye nefesi kesildi, gerildi. "Yapmadın... prezervatif takmıyorsun. Hamile kalma riskini almak istemiyorum."

"Umurumda değil," diye homurdandı, derinlere doğru itti ve kızın etrafında hissettiklerinden dolayı kendi iniltisini bastırdı. "Benim sorunum değil."

Skye ondan uzaklaşmaya çalışırken bir kol beline dolandı ve onu kendisine doğru çekti. "Böyle bir şey olmayacak Prens," diye uyardı onu. "İstedğin buydu, o yüzden bunu iyi bir küçük kız gibi kabul et. kedi."

Onun içinde olduğunu hissetmek, yavaş ve kolay itişlerle hareket ederkenki sürtünmekızgınlık döngüsünün hamilelik üretme korkusuyla savaştı.

"Prezervatif kullan," ısrar etti ve sonra avuç acı veren bir tokatla kıkına çarptığında inledi. "Bu da neydi ... *ah*, acıttı!" diye bağırdı adam tekrar yaptığında.

"Şu anda ağzından duymak istediğim tek şey benim adım."

"Ama-" avucu tekrar onun etine değdi ve onu yatakta yukarı kaydıran bir itme hareketiyle aynı zamana denk geldi. "Jaden!" diye nefes nefese kaldı.

"Aferin kızıma." Avuç içi tokat attığı bölgeyi yumuşatarak acıyı dindirdi ve kız adamın dokunuşuna doğru eğildi. " devam sen de boşalabilirsin. Seni uçurumun kenarına göndermek için fazla bir şey gerekeceğini sanmıyorum." Kız ona doğru geri itildiğinde inledi. "Çok ıslaksın, sikimin etrafında çok sıkı duruyorsun. Ne düşünüyorsun, kedicik? Gelmene izin vermeli miyim?"

O karanlık, boğuk sesiyle sözler teninde ürpertiler yarattı ve Skye ona tutunmak için geriye uzandı.

"Lütfen," diye inledi, kalçalarının arasındaki sızı onun söylediği her kelimeyle daha da artıyordu.

Tokadı karşı tarafına indirdi ve dudaklarını kulağına yaklaştırmak için eğildiğinde vücudunun sıcaklığını sırtında hissetti. "Son uyarı, Prens."

"Bunu yapamazsın."

"Zaten öyleyim." Durdu, sonra uzaklaşmaya başladı. "Tamamen durup seni ve kedini aç bırakabilirim."

"Hayır!" Skye neredeyse çığlık atarak bu kelimeyi söyledi ve tırnaklarını adamın geçirdi.

"Jaden." "Yine mi?" diye sordu.

"Jaden!"

Jaden tekrar harekete geçerek ona çarptı. "Daha yüksek sesle."

"Jaden!" Her sert itişte, çığlık , hıçkırana ve onu pençeleyene kadar adını daha yüksek ve daha yüksek sesle söylemesini istedi.

Skye sinirlerinin gerildiğini, orgazmı arttıkça vücudunun onun etrafında kenetlendiğini hissedebiliyordu ve sesinde bir yalvarışla adını haykırdı. Onu hissedebiliyor, her yerinden *kokusunu* alabiliyordu ve ne kadar eğilip bükülürse bükülsün elleri kalçalarında sabit duruyor, içine girerken onu sabit tutuyordu. Kendi hamleleri ve orgazm olup sırtı kavislenince adamın geri çekildiğini ve sırtını ılık bir ıslaklığın kapladığını hissetti.

Adamın elleri onu bıraktı ve kadın yatağa yığıldı, yorgunluk garip bir şekilde memnuniyet kemiklerini sıvıya çevirdi. Mırıldanma arzusuyla savaşıarak ağır kapakları açmaya zorladı.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı, içine girmediği için rahatlamıştı ve yanıt olarak kapının yumuşak tıkırtısını duydu.

Odadan çıkar çıkmaz bir mide bulantısı dalgası onu vurdu ve bir elini ağzına bastırarak kapıya yaslandı. Narenciye kokusu burun deliklerine ulaştı ve elini bıraktı. Kadının kokusu tenine sinmiş, yumuşak, nefes nefese inlemeleri kafasının içinde tekrarlanıyordu. Mırıldandığı bir küfürle kendini itti ve neredeyse binadan temiz havaya kaçacaktı.

"mı?" Deacon'ın sorusu onu dışarı çıkarken durdurdu ve diğer Şekil Değiştiren'le yüzleşmek için döndü. "İnkâr etme. Küçük Kedi Şekil Değiştiren'inle arkadaşlık ettiğini kimsenin bilmesini , genel nüfusa geri dönmeden önce bir duş alsan iyi olur." Deacon kalçasını işaret etti. "Ayrıca eşofmanından kan akıyor. Sanırım bu da pençelerinin kesilip kesilmediği sorusunu yanıtlıyor."

"Hiç komik değilsin, Deke." Jaden hâlâ tehdit eden mide bulantısına karşı yutkundu.

"Gülmüyorum." Deacon kolunu Jaden'in gergin omuzlarına attı. "Bu tür konularda uzman olduğumu iddia etmiyorum ama Gemma'nın yaşadıklarından sonra... birkaç şey öğrendim. Eğer ihtiyacın olursa-"

Jaden başını salladı. "Ben iyiyim. Sadece berbat bir durum." Deacon başını salladı. "Öyle kardeşim. Ama bununla yüzleşmemenin bir faydası olmaz."

"Bununla yüzleşmediğimi mi sanıyorsun? Az önce sanıyorsun?" Jaden hırlamasına engel olamadı.

"Giysilerindeki kana ve sende yayılan narenciye ve seks kokusuna bakılırsa eşine çığlık attırıyordu."

"O değil-" Jaden ağzını kapattı ve Deacon'a ters ters baktı. Deacon onun sırtını sıvazladı. "Dediğim gibi kardeşim, bununla yüzleşmemenin bir faydası olmaz."

Jaden titreyen bir nefes çekti. "Onu öldüreceğim," dedi açıkça. "Bağlantıyı tamamen keseceğim. Cormac önce onu Koleksiyoncu ve hayvanat bahçesi hakkında bildiği her şey için sorguya çekmemi istiyor."

Deacon durdu ve ona uzun uzun baktı. "Onu öldüremezsin. Sen böyle biri değilsin."

"Sen sadece Gemma'nın eve seninle birlikte dönmesinin keyfini çıkarıyorsun. Eğer seni onunla çiftleşmeye zorlasaydı, sen de onun ölümünü planlıyor olurdun."

Deacon başını salladı. "Bir kadının soğukkanlılıkla öldürülmesinden bahsediyorsun."

"Bana ne yaptırdığı umurunda olmayan bir kadın!" Jaden bağırdı.

Deacon kaşlarını kaldırdı. "Sorunların muhteşem bir şekilde ortadan kaldırılmasına varım ve yapmak istediğiniz buysa size memnuniyetle yardım ederim, ama bundan daha fazlası olabileceğini düşünmüyor musunuz?"

"Diğer kedi tutsak gibi görünmüyordu. Koleksiyoncu ne isterse yapmaya hazırды.

Neden Skye'in farklı olacağını düşünüyüm ki?"

"Skye mı?" Deacon tekrarladı. "Adı bu mu?"

"Fark eder mi?" Jaden sordu, ses tonu öfkeliydi.

Deacon omuz silkti. "Sadece bunu kullanmış olmanı ilginç buldum."

"Bundan bir şey çıkarmayın." Ana eve ulaştılar ve Deacon geri çekilerek Jaden'in mutfığa ondan önce girmesine izin verdi.

"bir şey var mı?" sordu ve Jaden homurdandı, cevap vermek için ağzını açarsa güvenmiyordu.

Kapıyı iterek açtı ve mutfaktan yayılan gürültü her iki Şekil Değiştiren'in de şaşkınlıkla durmasına neden oldu. Gece Yarısı Alfa'sının ufak tefek eşi mutfağın ortasında, elleri kalçalarında duruyordu.

"Sakin beni *küçük kurt* yapmaya cüret etme!" diye bağıırıyordu eşine. "Bir dişiyi kilit tutuyorsun. Beni odada, bu arada unuttuğumu sanma. Ve onun yemeğe ve suya ihtiyacı var!"

Jaden ve Deacon bakıştılar ve temkinli adımlarla odaya girdiler. Onların bu hareketi Ava'nın başını ve koyu renk gözleri kısıldı.

"Ve *sen!*" Bir eli havaya kalktı, parmağı doğrudan Jaden'ı gösteriyordu ve Deacon'ın yumuşak nefes verişini duydu.

"Güzel, bu ucuz atlattım," diye mırıldandı sürü kardeşi ve hızla mutfığa doğru yürüdü. Ava'nın yanında durdu ve alnına bir öpücük bıraktı. "Jaden zaten kanıyor. Nazik ol," dedi ve ağabeyinin uyarı hırıltısına sırtarak karşılık verip koridora çıktı.

Jaden dikkatini Alfa'sına verdiğinde Cormac arkadaşına "Ava, ona yiyecek gönderdim bile," diyordu.

"Kim o?" diye ters ters baktı Jaden'a. "Senin için ne ifade ediyor? Neden buraya geri geldi?" Jaden Alfa'sına baktı. "Ona söylemedin mi?"

"Zaman yoktu."

"Döneli iki gün oldu." Jaden kahve makinesine yöneldi ve bir içecek doldurmakla meşgul oldu.

"Seninle neredeyse yirmi dört saat boyunca kilitli kaldık. Bugün de pek kolay olmadı." Cormac'ın sesinde hayal kırıklığı vardı. Jaden'in duraksamasına ve yüzünü ona dönmesine neden nadir bir duygu bu.

"Şansım varken onu öldürmeliydim." Ava'nın yumuşak soluğunu duydu ama dikkatini Cormac'tan ayırmadı.

"Belki," diye onayladı Cormac. "Ama sen , o yüzden şimdi bununla ilgileneceğiz."

"Nasıl?" Onu ortadan kaldırmanın başka yolu yok!" Jaden hırladı. Cormac tek kelime etmedi ama Jaden bakışlarını yere indirdi. "Eğer bir eş isteseydim, Scarlet'i uzun zaman önce seçmiş olurdum."

Cormac'ın alaycı homurtusu başını kaldırmasına neden oldu. "Scarlet'le yaşadığınız şeyi romantize etme." "O benim eşim olmalıydı!"

"Eğer bu doğruysa, neden şimdiye kadar olmadı? Yıllardır bir varsın bir yoksun Jaden. Birkaç ay kalırdı, sonra yine kaybolurdu. Yoksa o kısmı unuttun mu?"

Jaden inatla, "Scarlet özgür bir ruhtu," diye çıktı. "En çok seyahat ederken mutlu olurdu." "İşte bu yüzden onunla çiftleşmeye asla hazır değildin. Bütün bunlar senin kendini

Onun ölümünden dolayı suçluluk duyuyorsun. Çünkü onun yeni Sığınak'a gelmesini sen istedin. Sen ısrar etmeseydin Greene Vadisi'nde olmayacağını düşünüyorsun."

"Bu da onun ölümünü benim suçum yapar!"

"Saçmalama." Cormac kükreyerek elini mutfak masasına vurdu ve Ava sıçrayarak gözlerini açtı. "Kimse bunun için seni suçlamıyor," diye devam etti, sesi bir kez daha yumuşamıştı. "Scarlet kendi akli olan bir kadındı. Zaten ayrılmaktan bahsediyordu ve siz bunun için kavga ediyordunuz."

"Onu sevdim."

"Hayır, sen onun temsil ettiğı fikri sevdin."

Jaden inatla, "Onu sevdim," diye tekrarladı.

"Onu hepimiz severdik, Jaden. O Pack'ti. Ama siz onu sevmediniz. O burada değilken ikiniz de başka sevgililer edindiniz. Senin kurdun ona bağılı değildi, onunki de sana bağılı değildi. Eğer ikiniz de birbirinize bağlanma konusunda ciddi olsaydınız, çiftleşirdiniz. O gittiğinde sen de onunla giderdin ya da o seninle kalırdı." Cormac mutfağı geçti ve bir elini Jaden'in omzuna koydu. "Scarlet'le olan ilişkini olduğu gibi kabul edip yoluna devam etmenin zamanı geldi. Hepimiz onun kaybının yasını tutuyoruz, Jaden. Ama hayatının geri kalanında suçluluk duygusuyla tek başına ."

"Benden ne yapmamı istiyorsun?" Jaden fısıldadı. "Bu kız... kurdun sana onun hakkında ne söylüyor?" "Onu öldürmem gerektiğini."

Cormac güldü. "Eğer bu doğru olsaydı, çoktan yapmış olurdun." Jaden, Deacon'ın sözlerinin dişlerini sıktı. "Gerçekte ne diyor?"

İç çekti ve bir elini yüzüne götürdü. "Mutlu. Onu *seviyor*." "O zaman sorun ne?"

"Onu ben *seçmedim*!"

"Yani? Ava'yı ben seçmedim." Söz konusu dişiye uzandı ve onu kendine doğru çekti. "O da beni seçmedi. Ama bu işlerin kendi kendine yürümesi gibi bir yolu var."

"Bu kız senin için kim Jaden?" Ava sordu, kolu Cormac'ın beline dolandı, böylece ona yaslanabildi. Sessiz kaldığında Cormac onun yerine, "O onun eşi," diye cevap verdi.

"Ne? O zaman neden kilit altında? Onu nasıl buldun?"

Jaden başını yorgunca salladı ve bir elini saçlarında gezdirdi. "O kadar basit değil."

"Ona başka seçenek bırakılmadı Ava," diye açıkladı Cormac. "Jaden bir şekilde kendini rızası olmadan çiftleşmiş olarak bulmayı başardı."

"Ama-"

Cormac onun belini sıktı ve başını salladı. "Bu ona yardım edemeyeceğimiz bir konu."

Eşi kendini ondan kurtardı ve Jaden'a doğru adım attı. Kollarını Jaden'ın beline dolayarak ona sıkıca sarıldı. Jaden kendini rahat olmaya zorladı. Onu bırakıp Cormac'ın yanına dönmeden önce, "Özür dilerim Jaden," diye fısıldadı. "Yine de yemek yemesi gerekiyor."

"Onu aç bırakmıyoruz, küçük kurt. Cassie bu sabah ona kahvaltı götürdü. "Bunu neden söylemedin?"

Cormac'ın gülümsemesi alaycıydı. "Bana hiç şans vermedin."

CHAPTER 3

Jaden yatağında dönüp duruyordu. Kedigil Şekil Değiştiren-Teyla ellerini vücudunun üzerinde gezdirirken, zihninde bağlanmış, kapana kısılmış, olduğu yerde sabitlenmiş görüntüler canlandı. İnledi, sırt üstü döndü çarşafları tekmeledi. Başka bir kedi dişi... *Skye...* hüzünlü kehribar gözleri olan... kalçalarına binmiş, ona bakıyor ve kendini onun üzerine indirirken "*Özür dilerim*" diyordu.

Görüntü değişti ve Skye'başında durdu, bir eli Skye'ın çok renkli uzun saçlarına dolanmıştı, Skye ona bakarken nefes almakta zorlanırken dudakları kanla kaplanmıştı; aynı kehribar rengi gözler şimdi korku ve acıyla irileşmişti. Çiftleşme ritüelinin sözlerini fısıldadığını duyabiliyordu.

HAYIR!

Gözlerini açtı, kendi inkâr çılgılığı onu uyandırdı ve doğrulup oturdu. Bu gerçek değildi. Hiç üzülmemişti. Zevkle üzerine çökmüş, onu olabildiğince derine almak için kalçalarını çalıştırmıştı. ... *değil miydi?* Neyi kaçıırıyordu? Diğer Şekil Değiştiren Teyla'nın kendisine bir şey enjekte hatırlıyordu... ta ki biri ona ve dilindeki metalik kan tadının ve etrafa saçılmış cesetlerin farkına varana kadar.

Boğazında yükselen kusmukla ayağa fırladı ve yatak odasından koşarak çıktı. Tam zamanında banyoya varıp midesini tuvalete boşalttı.

Sikeyim.

Sendeleyerek lavaboya gitti ve ağzını çalkaladı.

Cevaplara ihtiyacı vardı. Bu şekilde devam edemezdi.

Yatak odasına dönerek bir kot pantolon ve bir tişört giydi. Pencerenin dışında gök gürliyor, şimşekler odayı ve dışarıdaki ormanı kısa süreliğine aydınlatıyordu. Yağmur yerden sekerken Jaden kurdunun kıpırdadığını ve onu sorguladığını hissetti.

Bu havada koşmayı çok severdi. Havadaki fırtına kokusu, kürkünde dolaşan elektrik akımı. Belki de yapması gereken buydu. Koşmak, biraz enerji yakmak, uyuyana kadar kendini ve kurdunu yormak.

Evin içinden geçip dışarı çıktı ama ormana doğru ilerlemek yerine dönüp Skye'ın binaya yol aldı. İçeri girdiğinde içerisi ve bodruma kapıya ulaşana kadar ilerledi. Kapının kilidini açtı ve başını eğmiş, dikkatle dinleyerek durdu. Daha önce ayrıldığında derme çatma yatak odasının kapısını kilitlememişti ama merdivenlerin altındaki ana odada hiçbir şey duyamıyordu. Jaden temkinli bir şekilde aşağı indi, kadının pusuya yatmadığından tam olarak emin değildi. Bu dışının, eğer yapmaya karar verdiği şey buysa, dışarı çıkmak için savaştan korkmayacağına dair belirgin bir izlenime sahipti.

En alttaki merdivenden indiğinde kimse rahatladı ve ışığı yakmak için uzandı, sonra fikrini değiştirdi. Bodrum katı aylar önce ses geçirmez hale getirilmişti ve artık başlarının üzerinde kopan fırtınayı duyamıyordu. Odanın içinde sessizce ilerleyerek kapı kolunu kavradı ve yatak odasının kapısını iterek açtı.

Işık kapalıydı. İçeri doğal ışık girmesini sağlayacak pencere olmadığından oda tamamen karanlıktı ama kadının nefes alışının yumuşak sesini duyabiliyordu. Oda hâlâ seks, saldırganlık, öfke ve şehvet kokuyordu. Gözlerinin karanlığa alışması için bir an bekledi ve sonra odanın içine doğru ilerledi.

", Prenses." Yatağı tekmeleyerek sallanmasına neden oldu.

Tepkisi anında oldu. Yer değiştirdi, dört pençesinin üzerinde yere indi, pençelerini çıkardı, sırtını kamburlaştırdı ve uzun keskin dişlerini göstererek ona tükürdü.

Jaden sırtıttı. "Kulakların ne kadar da büyükmüş, kedicik. Nesin sen? Bir Serval mi?"

Skye hemen geri kayarak yataktan çarşafı çekti ve vücuduna sardı. Kendi vücudunun Skye'ın kısa süreli çıplaklığına ani tepkiye içten içe lanet okudu.

"Ne istiyorsun?" diye sordu, sesi boğuk çıkıyordu.

Jaden onu inceledi. *Neden buradaydı? Cevaplar istiyordu, evet ama şimdi kızın kokusu tekrar etrafında dönüyordu ve bundan daha fazlasını istiyordu.* Kafasının etrafında huzursuzca dolaşan kurdunun dikkatini dağıtmaya çalışarak başını salladı.

Parmakları çarşafı sıkıca kavradı ve geriye doğru bir adım attı. "Eğer daha önceki performansını tekrarlayacağını düşünüyorsan..." diye başladı.

"Bacaklarını esnetmek ve biraz temiz hava almak isteyebileceğini düşündüm," diye konuştu onun üzerinden. "*Şimdi* mi?"

Jaden omuz silkti. "Eğer ilgilenmiyorsan." Kapıya doğru dönerek bir gösteri yaptı. "Hayır! Hayır, bekle!"

Ben öyle bir şey demedim. Sadece şaşırdım," diye ağzından kaçırdı ve Jaden kendini

Ani gülümseme dürtüsüyle savaşmak için.

dışarı davet etmeyi planlamamıştı, ağzını açana kadar bunu önereceğini bilmiyordu ama kurdu içinden bir memnuniyet dalgası göndererek hareketini onayladığını söyledi.

"Giyin o zaman." Kollarını kavuşturdu ve duvara yaslandı. Skye

battaniyeye tutunarak durduğu yerden kıpırdamadı.

Jaden bir kaşını kaldırdı. "Ne ?" "Beni izlemek *zorunda* mısın?"

"değilim, hayır. Sadece sana sırtımı dönecek kadar güvenmiyorum." "Ne yapacağımı sanıyorsun? Silahım yok."

"Pençelerinizin uzunluğunu gördüm, Prenses."

Skye kaşlarını çatarak başını salladı. "Dişlerinin uzunluğunu ve kurdunun büyüklüğünü gördüm. pek bir şeyin olduğunu sanmıyorum."

Jaden'ın iyi niyeti bu hatırlatma karşısında kayboldu. Onun kurdunun muhafızları parçaladığını görmüştü.

Koleksiyoncu'yerleşkesinde onunla çiftleşmeye zorlandığı gün.

"Ben diğer odada olacağım," diye homurdandı, kendini duvardan uzaklaştırdı ve dışarı çıktı.

O ne yapıyordu? Onu boğma dürtüsü ortaya çıkmadan önce onunla aynı odada beş dakikadan fazla kalamazdı.

Yalancı! Sinsi bir ses kafasının içinde fısıldadı. Onu boğmak, ona yapmak istediğin şeyler listesinde alt sıralarda. Onu yatağın üzerine eğmek ve adını tekrar haykırmasını sağlamak ilk sırada.

"Tamam, ben hazırım." Kadının sessiz sesi düşüncelerini böldü ve Jaden dönüp kapı aralığında çerçevelenmiş halde duran kadına . Üzerinde Jaden'in onu yerleşkeden götürdüğü günden beri giydiği yırtık tayt ve tişört vardı. Paçavra giyiyormuş gibi davranmıyordu. Hayır, başı yukarıda ve yüz ifadesi balo elbisesi giymiş bir prenses mağrurdu.

Başını salladı ve kadının onu takip edip etmediğine bakmadan üst kata yöneldi. Ana katta ilerleyerek kapıyı açtı ve omzunun üzerinden baktı. Skye kaşlarını çatmış, başını hafifçe eğmiş, onun ötesinde dışarıda kopan fırtınaya bakıyordu.

"Ummmm," diye tereddütle başladı. "Fırtına var." Jaden omuz silkti. "Biraz yağmurdan hoşlanmaz mısınız, Prenses?"

Gürültülü bir gök gürültüsünün ardından çakan şimşek geceyi onun kuşkulu yüz ifadesini gösterecek kadar aydınlattı.

"*Deli* misin sen? baksana."

"Her zaman odana geri dönebilirsin." Söylemediği meydan okumanın gözlerinde parlamasına izin verdi. Kız ters bir bakış fırlattı ve yanından geçip gitti. "Hadi o zaman *kurt*."

Yağmurun ilk damlaları yüzüne çarptığında Skye bir şeylerin gevşediğini hissetti. Binaların arasındaki açıklığa doğru ilerlerken gözleri gece gökyüzünde çakan şimşeklere takıldı.

Yağmur altında durmak kadar basit bir şeyi yapmayalı ne kadar olmuştu? Bir adım daha ilerledi, sonra Jaden konuşunca durdu.

"Eğer gitmeye çalışırsan, seni yakalarım. Kurdumun seni öldürmeyeceğini garanti edemem."

Gerginlik vücuduna geri döndü ve yavaşça ona doğru döndü. "Beni yüzden mi buraya getirdin? Kaçmam için mi? Beni öldürmek için bir bahanen olsun diye mi?"

Ona bakarken yüzü okunmaz haldeydi. "İçeri girmeden önce beş dakikan var," dedi sonunda. "Boşa harcamayın, Prenses."

Onun bakışlarını tuttu. *Sebebinin bu olduğunu inkâr etmemişt*i. Gerçekten planı bu muydu?

"Dört dakika otuz saniye, Prenses." Skye bir süre daha ona baktıktan sonra bakışlarını kaçırdı. Gözleri yerdeki uzun bir kütüğe takıldı. Yarım bir gülümsemeyle kütüğün üzerine zıpladı ve kaygan tahta boyunca sonuna kadar yürüdü. Bir diğeri bir adım öteye yerleştirilmişti ve açıklığın etrafında bir daire oluşturan üç tane daha vardı. İkincisinin üzerine atladı ve boyunca zıpladı, sonunda durdu ve bir sonrakine göz attı.

Jaden unutmuştu, zıplamadan önce bir koşu yaptı ve momentumun onu üçüncü kütük boyunca bir takla atmaya göndermesine izin verdi. Avuçlarının altındaki kenarı hissettiğinde kollarını düzeltti ve kendini dik konuma getirmeden önce duruşunu korudu. Durduramadan yumuşak, keyifli bir kahkaha .

Doğrulurken gözleri ağaçlardan birinden sarkan rüzgâr çanına takıldı ve odaklandı - yağmur ve gök gürültüsünden duyamıyordu ama karanlıkta parlıyordu. Hareket ederken su birikintilerinin arasından sıçrayarak, asılı olduğu ağaca yaklaştı. Uzanarak parmak uçlarıyla dokundu, uzun ince metal şeritleri hafifçe salladı ve çıkardıkları sesi dinlemek için başını eğdi

yaptı. Hafifçe çınıladıklarında gülümsemesi genişledi ve uzaklaşmadan önce onlara tekrar dokundu.

Tepesinde şiddetlenen fırtına uzaklaştıkça sessizleşti, yağmur azaldı ve Skye açıklığın ortasına doğru ilerledi. İki kolunu da uzattı ve bir daire çizerek gece gökyüzüne baktı. Dönerken derin nefes aldı ve fırtınanın geride bıraktığı havadaki tazeliği kokladı.

"İçeri dönme zamanı, Prenses." Bu sözlerle, dönerken onu yakalayan ve sert bedenine çarpıncaya kadar döndüren bir el eşlik etti.

Ellerini kaldırıp Jaden'in göğsüne bastırdı ve onun vurdumduymaz yüzüne baktı.

Kadın daha konuşmadan, adam göz temasını keserek uzaklaştı.

"Haydi," dedi sertçe ve onu ileri doğru itmek için avucunu omurgasının tabanına koydu.

Jaden onu odasına geri götürmek yerine yan binaya götürdü. Kapıyı emniyete almak için durakladı ve sonra merdivenlere doğru bir el salladı.

"Neden buradayız?" Skye sordu ama Jaden cevap vermedi.

Yenik bir iç çekişle, son on dakikanın rahatlığı uçup gitti ve onun kendisini merdivenlerden yukarı itmesine izin verdi. En tepeye ulaştıklarında, adam onun yanından geçip bir kapı açtı. Skye onu içeri kadar takip etti ve durup ona sorgulayan bir bakış attı.

"Sırılsıklam olmuşsun ve üç gündür o odada kalmışsın. Bir duş al." "I-"

"Benimle tartışmayın Prenses," diye uyardı onu.

"Tartışmayacaktım."

Başını aniden salladı ve Skye onun düzgün havlu yığınının izledi. Yığından bir tane aldı ve duş kabininin yanındaki tezgâhın üzerine koydu.

"Ne ?" diye sordu.

Skye bir omzunu kaldırdı. "Sen de ıslaksın," diye işaret . "Bana katılmayı düşünüyor musun?" "Hayır." Reddi sertti.

"Beni bir hayvan gibi beceriyorsun ama duş almak sınırı aşıyor öyle mi?" diye alay ederek ıslak tişörtü teninden sıyırdı.

"Onun gibi bir şey," diye homurdandı.

Skye başını salladı ve tişörtünü çıkardı. Sırada yoga pantolonu vardı ve her ikisini de ıslak bir yığın halinde karo zemine bıraktı.

"Bekle." Duşa doğru adım atarken sert sesi onu durdurdu. Skye geri dönüp onunla yüzleşti.

"O da ne?" Adamın parmağı kalçasına dokununca Skye donakaldı.

Yavaşça bakışlarını indirdi, onun dikkatini neyin çektiğini biliyor ve orada olduğunu unuttuğu için sessizce kendine lanet ediyordu.

"Bir ısırik," dedi ona.

"Köpeğe mi benziyor... yoksa kurda mı?"

Skye omuz silkti. Ona söylerse cevabın hoşuna gitmeyeceğini biliyordu.

"Diğer kurbanlarından biri seni ısırdı mı?"

" gibi bir şey." Kendi sözlerini ona geri fırlattı.

Jaden'in gözleri kısıldı ama kız arkasını dönüp duşa girdiğinde onu durdurmadı.

Jaden kısa bir süre Skye'ı banyoda yalnız bırakmayı düşündü, ama Skye onun

varlığına ve o yokken dışarı çıkmaya çalışmayacağına , bu yüzden kaldı ve kapının yanındaki duvara yaslandı.

Kalçasındaki ısırık... bunu neden daha önce fark etmemişti? Jaden yüzünü buruşturdu. *Çünkü onu her çıplak bıraktığında arkasındaydın, göt herif.*

Gözlerini kapattı ısırığın görüntüsünü zihninde oluşturdu. Kesinlikle köpek kaynaklı. Ya büyük bir köpek ya da kurt... ve de yakın zamanda. Çenesi sıkıştı. Onu ısırış *mydı?* Soru daha oluşmadan düşün kapısını kaydırarak açtı.

"Ben miydin?" diye sordu.

Skye onu görmezden geldi, yüzü spreyin altında yukarı dönüktü ve gözleri kapalıydı. Dudaklarında yumuşak bir gülümseme vardı ve bu Jaden'in duraksamasına neden oldu. Dışarıda da benzer bir poz vermişti; sanki suyun teninde bıraktığı his ona huzur ve memnuniyet hissi veriyordu.

"Hey?" Onun omzuna dokundu.

Parmakları tenine değdiği anda, gözleri parlayarak döndü ve tırnakları yanağını yakaladı. Keskin bir acı ona kan çektiğini söyledi ve misillemesi hızlı oldu.

Kadının omuzlarını kavradı ve geriye, duvara iterek vücudunun ağırlığıyla orada sabitledi. Kehribar rengi gözlerini kocaman açmış ve bir elini dudaklarına bastırmış halde ona bakıyordu.

"Özür dilerim!" diye . "Özür dilerim. Lütfen... Beni korkuttunuz."

"Ben... Seni... Isırdım mı?" Jaden hem onun özrünü hem de yanağından süzülen kanı görmezden geldi.

Elini ağzından çekti ve Jaden onun dudaklarının ayrılışını izledi.

"Eğer bana yalan söylersen, Prenses, inandığın Tanrı adına yemin ederim ki seni pişman ederim."

Tereddüt etti, dili alt dudağının üzerinde gezindi.

"Herkesi ısırdın." Kirpikleri inerek gözlerini örttü. "Herkesi

öldürdüm," diye düzeltti. "Sen hariç. Neden?"

Bir süre sessizlik oldu ve Jaden kızın ona cevap vermeyi reddedip reddetmeyeceğini merak etti.

"Beni ısırmadın," dedi sonunda.

"Kim yaptı o zaman?"

Onun omuzlarının sessiz bir iç çekişle hareket ettiğini gördü. "Önce kurulanıp giyinebilir miyim?"

Jaden kaşlarını çatı, suyun soğuduğunu ve buzlu spreyin Skye'ın dudaklarını maviye çevirdiğini fark etti. Elleri yere düştü ve su akışını durdurmak için uzandı. Skye yanından geçip Jaden'in serdiği havluyu vücuduna sardı. Saçlarına dolamak için bir tane daha aldı.

Jaden onu takip etti, kendi havlusunu aldı ve yüzünde gezdirdi. Kendi ıslak giysilerini değiştirmesi gerektiğini biliyordu ama bu da işe yarayacaktı. Cevapları almak daha önemliydi.

Skye'ın kıyafetlerini yerden kaldırdığını ve ne kadar kirli olduklarını görünce dehşet içinde burnunun kıvrıldığını gördü.

"Bırak onları," diye talimat verdi ona. "Benim bir şeyimi ödünç alabilirsin." Kapıya doğru yürüdü, açtı ve koridora adım attı. " gel."

Jaden odasına doğru ilerlerken onun gözlerini sırtında hissedebiliyordu. Onun kendisini çalıştığını biliyordu ve ona şans diledi. Davranışları kafasını karıştırıyordu. Bir an ondan nefret ediyor, bir an sonra onun için üzülüyordu. Ve bu, onu altına alıp eşi olarak işaretlerken kokusunu etrafına sarmak ve dünyadan korumak için duyduğu neredeyse ezici dürtüyü görmezden geliyordu... teninde onun kokusu varken midesinin bulandığını hissetmesi dışında. Ama ancak onu çırılçıplak soyduktan ve adını haykırmasını sağladıktan sonra.

Bu düşünce zincirini keserek yatak odasına girdi, Skye'ın yanından geçmesini bekledi ve kapıyı kapattı. Gardırobundan bir tişört çıkardı ve ona uzattı. Skye havluyu bıraktı ve

başının üzerine çekti. "Teşekkür
," diye mırıldandı. "Seni kim
ısırdı?"
"Hiç kimse."
"Kalçanızda diş izleri var. Derinizi delmişler ve çabuk iyileşmeyecek kadar derin ısırmışlar. Isırığın
tanımı budur, Prenses. Tekrar sordurtmayın bana."
"Ben..." diye duraksadı, yüzünde o okuyamadan kaybolan ifade belirdi. "Hiçbir şey , değil mi?"
"Bana zorla bir eş bağı kurduğunu öğrendiğimi hatırlıyorum."
Gözlerinde bir şey parladı ama kısa sürede indirdiği kirpikleri tarafından
gizlendi. "Neydi o bakış?" Jaden sordu.
"Sana yapılanların bir parçası olmak *istediğimi* mi sanıyorsun?" diye tersledi. "Bunun benim seçimim
olduğuna *gerçekten* inanıyor musun? Hangi gerçeklikte, benim.. bir *kedi* Şekil Değiştiren'in... isteyerek bir
köpekle çiftleşeceğimi düşünüyorsun?"
"Bir *köpek* mi?" Jaden hırlayarak karşılık verdi. "Ben lanet olası bir *kurdum*, Prenses."
"Köpek köpektir, Jaden." diye ona tükürdü ve başını umursamaz bir şekilde sallayarak arkasını döndü.
Jaden kurdunun hissederek hırladı. Kızın kolunu yakaladı ve yüzünü ona dönmesi için geri çekti.
"Burada işimiz bitmedi."
"Öyle mi? yatağa atıp sessizlik içinde becereceğin bölüm bu mu?" Kolunu kurtararak onu itti. "Kafanda
çok basit, değil mi? *Benim* de en az senin kadar tutsak olduğum aklının ucundan bile geçmedi, değil mi?
gelen her şey için beni suçlamayı tercih ediyorsun." Avuç içleri tekrar adamın göğsüne çarparak onu
kendisinden uzaklaştırdı. "Bil bakalım ne oldu *kurt*? Eş bağını sana ben , *sen bana* zorladın!"

CHAPTER 4

Skye ondan sakladığı gerçeği açıkladığından beri Jaden ne kımıldamış ne de konuşmuştu. Odadaki sessizlik bunaltıcıydı ama Skye bunu bozmaya cesaret edemedi. Onun dikkatini çekmek istemiyordu, hele de öfkesinin yüzeye ne kadar yakın olduğunu görebiliyorken. Gözleri siyahtı, parlıyordu, *öfkeliydi*. Bunun altında onun kurdunu hissedebiliyordu. *Bundan* korkmuyordu. Eş bağlantısından o sorumluydu ve ona zarar vermeyeceğine güveniyordu. Şu anda korktuğu adamdı.

Onun iddiasını reddetmesini bekledi. Ama adam hareketsiz ve sessizdi, yüzü okunamayan bir maske gibiydi ve hiçbir şey belli etmiyordu. Skye kafasının içindeki eş bağlantısına geçici olarak dokundu ve engellendiğini gördü. Bunun onu şaşırtmaması gerektiğini biliyordu ama bir yanı aptalca bir şekilde onun açıklamasını dinlemeye açık olabileceğini ummuştu.

"Yalan söylüyorsun."

Skye'ın gözleri düz bir şekilde söylenen bu sözler karşısında adamın yüzüne kaydı.

"*Senin* gibi biriyle çiftleşmeyi seçmem için iyi bir neden yok." Onun sözleri karşısında içten içe irkildi. "Senin kurdun farklı hissediyordu."

Jaden başını salladı, dudakları alaycı bir ifadeyle kıvrıldı. "Bu yalanlarla ne elde edeceksin?"

"Yalan söylemiyorum."

Homurdandı. "Seni evime getirmek yerine diğer herkesle birlikte öldürmeliydim."

"Neredeyse başarıyordun," diye fısıldadı. Enerjisi tükenmişti, yatağa doğru sarktı. Son birkaç gün içinde çok fazla şey olmuştu. Kendisini hatırlayacağını umarak, eş-bağlantıları gerçeğini ondan uzak tutuyordu. Ama şimdi ona gerçeği için kendini tükenmiş hissediyordu. Yine de dürüstlüğünün sadece bir başlangıç olduğunu ve işlerin kolaylaşmayacağını biliyordu.

"*Bu* ne anlama geliyor?" diye sordu. "Seni neredeyse öldürecekken nasıl da seninle çiftleşmeye karar verdim?"

Skye yorgun bir ifadeyle başını ovuşturdu ve derin bir nefes aldı. "Teyla sana enjekte ettiğinde, daha önce kullandığı bir şeydi. Seni uyumlu hale getirmek için bir ilaç kokteyli. Ama sende işe yaramadı."

diğerlerini etkilediği gibi."

"Diğerleri mi? Bunu kaç kere yaptın?" diye öfkeyle araya girdi. "Ben mi? Asla!"

Onun inanmaz kahkahası üzerine ayağa fırladı ve kolunu kavradı.

Onu hemen başından savdı ve odanın diğer tarafına doğru yürüdü. "Dokunma bana."

"Yemin ederim, Jaden! Senin benim ilkim olman gerekiyordu. Ama Teyla bunu yıllardır yapıyor. O ...

Eğer sen... eğer sen... eğer sen..." diye duraksadı. "Bunu bir katliama

dönüştürmeseydim mi?" Jaden kuru bir sesle önerdi.

"Eğer beni kurtarmamış olsaydın," diye usulca

bitirdi. "Peki bu nasıl oldu?"

Skye yatağın kenarına geri yaslandı.

"Teyla sana enjekte ettiğinde, vücudunu rahatlatmak yerine tam tersini yaptı. Kurdunu uyandırdı. Bir şeylerin yanlış gittiğini ilk fark eden Teyla oldu. Seni yatağa bağlayan kelepçeleri kopardığın anda kaçtı. Ben de kaçmaya çalıştım ama beni yakaladın ve gitmeme izin vermedin."

Kucağında gevşekçe birbirine kenetlenmiş ellerine baktı. "Bileklerimi tuttun ve yüzüm sana yaklaşana kadar beni aşağıya sürükledin. Gözlerin siyahtı-"

"*Siyah* mı? Benim gözlerim kararmaz."

"Artık öyle. Sinirlenince böyle oluyor."

Onun hareket ettiğini duydu ve başını kaldırdığında tişörtünü başına geçirdiğini gördü.

Islak kıyafetlerini değiştirirken ona "Konuşmaya devam et," dedi.

"Kaçmak için mücadele ettim ama sen tamamen bana odaklanmıştın, ta ki muhafızların odaya girdiğini fark edene kadar. İçlerinden birinin elindeki sığır sopasını görünce gitmeme izin verdin." Sesi titredi ve durup sakın bir nefes aldı.

Jaden bir kaşını kaldırdı. "Gitmene izin mi verdim? mi? Kızgın olduğumu söylediğini sanıyordum." "Kızgın *olmadığını* mı iddia etmeye çalışıyorsun?"

Jaden'ın kahkahası mizahtan yoksundu. "Yani gitmene izin verdim ve sonra ne oldu? Tekrar şoklanmak üzereyken, siktir et dedim ve seni eşim olarak mı kabul ettim?"

Skye dudaklarını ıslattı. "Tam olarak değil," diye mırıldandı.

Skye'ın ona eş bağlantılarından kendisinin sorumlu olduğunu söylemesine pek iyi tepki vermemişti.

Skye onun hikâyesinin geri kalanıyla nasıl başa görmekten korkuyordu.

Parmakları çenesinin etrafında kıvrıldı ve başını yukarı

kaldırmaya zorladı. "Bekliyorum, Prens."

Skye bakışlarını onunkilerle buluşturmak için kaldırdı. Aralarındaki yeni eş-bağlantısı sessizdi, onun tarafından engellenmişti ve bu hareket onun ruh hali hakkında herhangi bir fikir edinmesini imkânsız kılıyordu. Yüzü ifadesiz bir maskeydi ve kokusu ona hiçbir şey anlatmıyordu. Kendini tamamen kontrol ediyordu.

"Beni kendinden uzaklaştırdın." Hikâyesinin konusunu tekrar ele aldı. "Bunu bilerek mi yaptın bilmiyorum." Adam sessizlik içinde ona bakarken Skye sözcükler arasında bocaladı. "Belki beni ne kadar sert ittiğinin farkında değildin ama itişinin gücü beni muhafızların arasına gönderdi. İçlerinden biri ben ona çarparken elindeki sığır sopasını kaldırdı." Durakladı, adamın çenesini sıkıca kavradığını hissetti. "Sanırım bir şekil Değiştiren bizi tamamen susturmadan önce sadece birkaç kez şoklanabilir." Dudaklarını tekrar ıslattı. "Bir süre kendimden geçmiş olmalıyım. Kendime geldiğimde üzerimde bir şey vardı. Ne olduğundan emin değilim ama beni eziyormuş gibi kadar ağırdı."

"Bir dolabı," diye mırıldandı Jaden. "Seni odanın diğer ucuna fırlattığımı hatırlıyorum." Eli kızın yüzünden uzaklaştı.

"Evet, şey..." Skye yutkundu ve boğazını temizledi. "Nefes alamıyordum. Dolabın... üzerime bastırdığını hissedebiliyordum," derken sesi fısıltıya dönüştü. "Sanırım kaburgalarımındaki baskı

akciğeriimi deldi. Kanın tadını alabiliyordum."

"Ölüyordun." Jaden'in sesi düzdü.

Adam onu hareketsiz tutmasaydı Skye başını sallayacaktı. "Oda kaos içindeydi. Çığlıklar ve hırıltılar duyabiliyordum. Ayak sesleri yaklaştı ve sonra sessizlik oldu. Bir an için çoktan öldüğümü ve cehenneme gittiğimi düşündüm." Gözlerini kırptırdı, geçmişi düşündükçe gözleri uzaklaşıyordu. "Ama sonra bir hırlama duydum ve senin kurdun oradaydı, üzerime eğilmişti.

"İşi bitireceğini sanıyordum ama dolaba yaslandın ve üzerimden düşene kadar onu ittin. Beni dürterek hareket etmemi sağlamaya çalıştın ama yapamadım. Gücüm yoktu."

"Seni ısırmağımı söylemiştin."

"*Sen yapmadın.* Kurdun beni odanın diğer ucuna sürüklemeye çalıştı. Beni öldüreceğini sandım ve savaşmaya çalıştım. durmam bir uyarı olarak kalçamı ısırdı."

"Yani, seni ısırdım."

"Senin... İnsan *yarının*.. olduğunu sanmıyorum, yani hayır, orada "

"Anlambilim!" Jaden tersledi ve başını salladı. "Eş bağlantısını başlattığım kısma gel."

Kokusuyla ya da sözleriyle yalan söylediğine dair bir işaret vermesini bekledi. Bir şey, ona doğruyu söylediğine dair artan korkusunu durduracak *herhangi bir* şey. Eş bağlantısını onun başlattığından. Yaptığı bir şey için onu suçluyordu.

"Hadi ama Prenses. Bekleyiş beni öldürüyor," diye için kendini zorladı.

Kehribar rengi gözlerini onun üzerinde gezdirdi ve sonra başını salladı. "İnsan formuna geri döndün ama sanki kontrol hâlâ kurdundaydı. Beni odanın diğer ucuna, kapıdan uzağa sürükledin ve sonra ortadan kayboldun. Ne kadar bilmiyorum. Sanırım bayılmışım. Hatırladığım bir sonraki şey, üzerime diz çöküp beni sarsarak uyandırdığındı."

Zihninde bir görüntü canlandı; kızın üzerine eğilmiş, soluk soluğa nefes almasını duyuyor ve kurdu onu kurtarmalarını istiyordu.

"-bir şey, değil ?"

Dikkati tekrar Skye'a yöneldi. "Ne dedin sen?" "Bir şey hatırladığımı söyledim, değil ?" diye tekrarladı. "Hayır," diye inkar etti. "Devam et."

Skye başını kaldırdı, gözleri arıyordu ve Jaden gözlerini kaçırarak arkasındaki duvara odaklandı. Onun iç çektiğini duydu.

"Sen, ya da belki de kurdun, bana öleceğimi söyledin. Sen... bunu düzeltebileceğini ama bunun bir fedakarlık gerektirdiğini söyledi. Beni bu seçimi yapmamın sonuçları olacağı konusunda uyardı ama başka bir yolu yoktu." Dişleri alt dudağına battı. "*Ölüyordum* Jaden," diye yumuşak bir sesle anlaması için yalvardı. "Sen de aynısını yapmaz mıydın?"

"Hayır!" Hemen çıktı ve kurdunun ona yalan belirten uyarı hırıltısını duymazdan geldi. "Senin yaptığını yapan birine kendimi bağlamaktansa ölürdüm."

"Yaptığım şey..." tekrarladı ve Jaden sesindeki tonu çözemedi. Skye ayağa kalktı ve bir elini onun koluna koydu. "Bu tecavüzdü, Jaden." Jaden irkilmesine engel olamadı. "Etrafında dolanmak yerine ne olduğunu söylemeliyiz."

"Kapa çeneni," uyardı onu, mide bulantısının arttığını hissediyordu.

"Neden? Hiç olmamış gibi mi davranmak istiyorsun? Başka bir şeymiş gibi mi davranmak istiyorsun? Bir şey yapmaya zorlandığını kabul etmek seni daha az erkek mi hissettiriyor?" acımasız olduğuna inanmak istiyordu ama sesindeki hüznün çok açıktı. "Sana kendini çaresiz, kontrolsüz hissettirdiler."

Bir uyarı homurdandı.

"Bu senin hatan değildi," diye nazikçe devam etti. "Başka seçeneğin yoktu, ama benim de yoktu." Gülüşü acı ve uyumsuzdu. "Başına gelenler için üzgünüm. *Gerçekten üzgünüm!* Ama o gün zorlanan tek kişi sen değildin. Sana tecavüz ettiğim için beni suçlamakla meşgulken, *beni* o motele *götürdüğün* zamanı hatırla... *beni* de becerdin. Ve *ben* de bunu yapmak istemedim."

Jaden boğazından safraya karşı yutkundu. Olanlara bir isim koymaktan kaçınıyordu. Bununla yüzleşmeye hazır olmadığını biliyordu ama yine de bunu yapmaya cüret mi etmişti? *Kendini* kurban olarak göstermeye cüret mi ediyordu?

Dudağı alaycı bir ifadeyle kıvrıldı.

"Sen lanet bir yalancısın. Olanlardaki rolünü inkâr etmek için her şeyi yaparsın." Elini silkti ve bir adım uzaklaştı. "Seni görmek beni iğrendiriyor." Topuklarının üzerinde döndü ve yatak odasından dışarı çıktı.

Yalancı olan sensin, sözleri kafasının içinde fısıldadı. *Seni iğrendiren o değil, onu çekici bulman.*

Jaden bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Bunun tek nedeni onunla çiftleşmem ve onun benim kafamın içinde olması," diye mırıldandı kendi kendine. "Onun döngüsü sona erdiğinde, çekim de sona erecek."

Merdivenlerden inip mutfığa girdi, kahve makinesini çalıştırmak için durakladıktan sonra masadaki sandalyeye çöktü ve başını ellerinin arasına aldı.

Ne bok yiyeceksin?

"Jaden?" Alfa'sının sessiz sesi başını sağladı. "Kızı güvenli odadan çıkardın mı?"

"Uyuyor olman gerekmiyor mu?"

Cormac ona belli belirsiz bir gülümseme verdi. "Uyku düzenim her zaman garip olmuştur." Odayı geçti ve Jaden'in karşısındaki sandalyeyi çekti. "Benimle hazır mısın?"

"İki günü konuşarak geçirdik. başka ne var?"

"Sığınak'a geri getirdiğin kız hakkında iki gün geçirdik. Isabella ve Koleksiyoncu hakkında konuştuk. Evcil kurt adamının kim olabileceğini tartıştık. Ancak senin hakkında konuşmadık."

"Söyleyecek bir şey yok." Jaden masadan kalktı ve ayağa kalktı. Cormac bir içki doldurup yerine dönerken onu izledi.

"Sana olanların bir kısmını hissettim," dedi nazikçe.

"Ava'yla birlikte olman gerekmiyor mu? Kız kardeşini kaybettiler." "Konuyu saptırmayı bırak."

"Yaptığım şey bu mu?"

"Öyle olduğunu biliyorsun. Benimle konuşmak istemiyorsan Gemma'ya ne dersin? O-"

"Aynı şey değil," diye araya girdi Jaden. "Onu yaşadıklarını yeniden yaşamaya zorlamaktan sorumlu olmayacak mıyım?"

"Jaden-"

"Hayır!" Ayağa fırladı. "Gerçekten, Mac. Ben iyiyim."

"İyi değilsin." Gümüş gözleri parladı ve Jaden, Alfa gücünün nabzının onu yavaşça koltuğuna geri çağırdığını hissetti.

"Eş başlatanın ben olduğumu iddia ediyor," diye patladı. Kara kaşlarından biri yukarı kalktı. "Peki sen yaptın mı?"

Soru asılı kaldı. "Evet," diye fısıldadı Jaden.

CHAPTER 5

"Sunny!" Skye başının iki yanını tutarak dik otururken, bu isim boğazını yırtarcasına fırlattı.

Onu uyandıran acı hafifledi ve kız kardeşini aramak için aile bağına uzandı. İşte oradaydı; sürü arkadaşlarından bu kadar olduğu için alıştığı belirsiz bir izdi bu ama Skye en büyük kız kardeşinin yaralanıp yaralanmadığından emin olamıyordu. Aralarındaki bağlantıda bir şok dalgası yaratacak *bir şey* olmuştu ama şu anda uygunsuz bir şey hissetmiyordu ve kulağa ne kadar aptalca gelse de bu onu beklenmedik acıdan daha çok endişelendiriyordu.

Yataktan yuvarlandı ve pencereden dışarı bakmak için odayı geçti. Fırtına tamamen dinmişti ve gökyüzü açıktı, ay parlaktı ve aşağıdaki zemini aydınlatıyordu. Aile bağlarına bir acı daha saplandı ve Skye kendini sabitlemek için pencere pervazına tutundu. Acısı başını iki yana salladı.

"Hayır, hayır, hayır!" Korku onu sarmıştı ve neler olduğunu ve bunu durdurmak için ne yapması gerektiğini *biliyordu*.

Pencereyi iterek açtı, tişörtünü sıyırdı ve Vites Değiştirdi. Şık Serval pencereden düşüşünü inceledi ve sonra kendini aşağı fırlattı. Yumuşak bir aşağıdaki zemine ve açıklık boyunca ölü bir koşuyla havalandı.

Kız kardeşine ulaşmalıydı. Onu hayvanat bahçesinden uzaklaştırmanın bir yolunu bulmalıydı.

Skye ağaçlara ulaşmadan ağır bir yük kaburgalarına çarptı ve onu ayaklarından düşürdü. Ayağa fırladı, döndü ve büyük beyaz bir kurtla yüz yüze geldi.

Skye ona tısladı, kulakları kafasına düzleşti ve kurt hırlayarak karşılık verdi, uzun beyaz dişlerini gösterdi. Skye daha hızlı koşabileceğini biliyordu -kedisi kurdundan daha hızlıydı- ama önce geçmesi gerekiyordu. Onun konsantrasyonunda bir kırılma gerildi ve kafasını eğdiğinde çömelerek kendini üzerine atmaya hazırlandı.

~, Skye. ~

Kafasının içindeki beklenmedik sesin mi yoksa adını kullanmasının mı onu tökezlettiğinden emin ama adam onun şaşkınlığını kendi lehine kullandı. Kız ondan kaçamadan, adam

Dişlerini ensesine geçirdi.

~ *Geri dön.* ~ Jaden talep etti ve o da hırlayarak ona tükürmek için başını çevirdi. Başını yere eğmeye zorlarken dişleri daha da derinleşti. ~ *Ciddiyim, Prenses. Geri dön.* ~

Skye son bir meydan okuma adamın istediğini yaptı. O da hemen aynı şeyi yaptı ve Skye ağzını boğazında hissetti.

"Uzak dur benden!" diye bağırdı, adamın ağırlığının üzerine çöktüğünü ve onu ikisinin de altındaki ıslak toprağa bastırıldığını hissetti.

"Benim için zevkti," diye karşılık verdi ve yuvarlanarak uzaklaştı. Bir saniye sonra eli kızın koluna dolandı ve onu ayağa kaldırdı. "Nereye kaçtığını sanıyorsun sen?"

"Anlamıyorsun!" Skye kolunu kurtarmaya çalışınca Jaden'in tutuşu daha da sıkılaştı. "Lütfen, Jaden! Gitmem gerek."

"Artık Sığınak hakkında bilgi sahibi olduğumu mu söylüyorsun? Yani bu bilgiyi sahibine aktarabilir misin?"

"Hayır!" Adamın kolunu tutmasına aldırmadan dönerek uzaklaştı. "Kız kardeşimi incitiyor," diye fısıldadı. "Gidip onu almalıyım."

"Abla?"

Yumuşak, esprisiz bir kahkaha attı. "Yaptığım şeyi eğlenmek için mi yaptığımı sanıyorsun? O benim aileme sahip, Jaden."

Bir ailesi mi var?

Jaden nedense onun yalnız olduğunu ve Koleksiyoncu'yla gönüllü olarak çalıştığını düşünmüştü. Onun başka birini koruyor ihtimalini düşünmemişti.

Önemli değil, dedi kendi kendine. *O hâlâ sorumlu. Kurdunun ona geri gönderdiği küçümseme, aynı fikirde olmadığını bildirdi.*

Omzuna dokunan bir el dikkatini tekrar ona çevirdi. Kaşlarını çatarak kızın elini kendisinden uzaklaştırdı.

"yakıyorsun," dedi, açıkça ona daha önce söylediği bir şeyi tekrarlıyordu ve gözleri parmaklarının onun pazusuna girdiği yere kaydı.

"Eğer kaçarsan," diye uyardı onu, "hoşlanmayacaksın." Elini bıraktı ve şimdiden oluşmaya başlayan morlukları gördüğünde tehdit eden suçluluk duygusunu bastırdı.

"Gitmeme izin vermelisiniz. Onları bulmam gerek."

"Onları mı?" Kelimenin üzerine atladı.

"Evet, *onlar!* Kız ve erkek kardeşlerim."

Bu da başka bir numara mıydı, yoksa doğruyu mu söylüyordu? Söylediklerinin çoğuna ama yine de ona söylediği her şeyin arkasında duruyordu. *Yalan söylemediğine güvenebilir ?*

Bir elini saçlarında gezdirirken, diğer elini kadının kaçtığı binaya doğru salladı.

"Diyelim ki sana inanıyorum," diye söze başladı ve kadının keskin nefes alışını duydu. *"İnandığımı söylemiyorum, sadece bu olasılığı değerlendiriyorum. İçeri gelir misin? Benimle konuş... Alfa'mızla konuş. Belki yardım etmek için bir şeyler ."* Bunu teklif ederken bile ona yardım etme fikrini aklından geçirdiğine inanamıyordu. "Hadi içeri dönelim," diye devam etti. "Temizlenelim ve konuşalım."

"Zaten konuşmuştuk," diye bağırdı. "Ne söylersem söyleyeyim bana inanmıyorsun!"

"Ama *ben* biliyorum." Alfa'sının yumuşak sesi Jaden'in neredeyse rahatlatarak sarkmasına neden oldu. Kapının pervazına yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş olan Cormac'a minnet dolu bir bakış fırlattı. "Jaden'in yap Skye ve sana yardım etmeme izin ver."

"Kurdun," Jaden, Cormac'ın kendi kurdunu değil de *onu* kastettiğini doğrulayan gözlerinin ona doğru kaydığını gördü, "benimle hiçbir şey yapmak istemezken neden bana yardım *ediyorsun*?"

"İyi ya da kötü, ikiniz çiftleştiniz." Gümüş gözler kehribar rengiyle buluştu ve Jaden Cormac'ın dikkatinin kendisine döndüğünü hissetti. "Birbirinize bağlı olduğunuzu kabul etmenin zamanı geldi ve bu da sizi tehdit eden şeyin Sürüyü de tehdit edebileceği anlamına geliyor. İçeri gelin ve bu karmaşayı düzelterip düzeltmeyeceğimize bir bakalım."

Cormac başını salladı ve Jaden Skye'in kolunu tutmak için uzandı. Skye ondan uzaklaştı.

"Eğer doğruyu söylüyorsan ve ailen tehlikedeyse..." adam ona doğru bir adım attı ve kadın geri çekildi. "Elbette, alabileceğin her yardımı kabul edeceksin?"

"Jaden," diye mırıldandı Cormac uyararak ve sustu, Skye' önce ona, sonra Cormac'a bakıp omurgasını dikleştirmesini ve yavaşça başını sallamasını izledi.

"Pekâlâ," dedi usulca ve Alfa'ya doğru yürüdü, Alfa da onu içeri girebilmesi için bir kenara çekildi.

"Jaden, eşine temiz kıyafetler bul ve sonra benimle çalışma odamda buluş." Ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu ve Jaden onun eşi olduğunu inkâr edemeyeceğini çok iyi biliyordu. Alfa ikisini yalnız bıraktı ve açıklıktan geçerek ana eve yürüdü.

"Tuvaletin nerede olduğunu biliyorsun." Jaden, Cormac'ın ayrılmasıyla oluşan sessizliği bozdu. " yüzünü yıka.

Sana yatak odasında birkaç kıyafet bırakacağım. On dakika sonra burada buluşalım."

"Gitmeye çalışmayacağıma güveniyor musun?"

Jaden tam arkasını dönecekken durakladı. "Yapmamam için bir neden var mı?"

"Hayır, ama-"

"Bak Prenses, Mac haklı. Bundan ya da *senden* hoşlanmak zorunda değilim ama şimdilik birbirimize mahkumuz, bu yüzden birlikte yaşamının bir yolunu bulmalıyız."

"Sen beni öldürene kadar."

"Evet, bu olana kadar." Onu öldürmeyecekti - onu ikinci kez soyduktan kısa bir süre sonra bunu kabullenmişti. Kız rahatsız bir şekilde kıpırdanıp bakışlarını kaçırana kadar gözlerini ondan ayırmadı. Jaden bir duş daha alması için onu yalnız bıraktı ve söz verdiği gibi Skye yatağın üzerinde katlanmış temiz

bir tişört ve bir çift eşofman altı buldu. İki de ona çok büyüktü ama eşofmanın belini olabildiğince içeri çekmeyi başardı, tişörtü üzerine geçirdi ve aşağıya indi.

Jaden giyinik bir halde en alt basamağa çökmüştü. Hâlâ nemli olan saçları onun da duş aldığını gösteriyordu. Merdivenlerden inerken başını kaldırdı.

"Hazır mısın?" diye sordu.

Skye başıyla onayladı ve adam ayağa kalktı. Onu dışarıda ve ana evin karşısında takip etti. Adam onu mutfaktan geçirip koridor boyunca ilgiyle etrafına bakan Skye, orada yaşayan insanlara dair kanıtlar görebiliyordu; atılmış ayakkabılar, ceketler, yarısı boş kahve ve çay fincanları ve bira şişeleri.

"Dağınıklığı mazur görmelisiniz. Sürüden biri birkaç gün önce evlendi, sonra ben kaçırıldım ve yanımdaki dişi öldürüldü. Şu anda işler biraz... çılgınca," dedi sessizce.

Skye ona yan gözle bir bakış attı. "Ben bir hayvanat bahçesinde yaşadım. Onunla kıyaslandığında bu bir lüks." Adam onaylarcasına homurdandı. "Burada," dedi ve bir kapıyı iterek açtı.

Ötedeki oda sıcak ve davetkârdı. Bir duvarda koyu renkli ahşap kitaplıklar, diğer duvarda ise uzun deri bir kanepe vardı. en ucunda bir masa ve masanın arkasında, ikisini de izleyen, Jaden'ın Gece Yarısı Alfa'sı dediği erkek duruyordu.

"Gelin ve ." Yumuşak sesi onlara ulaştı.

Skye, Jaden'in elinin sırtına bastırıldığını ve onu ileri doğru ittiğini hissetti. "Otur," diye tekrarladı Cormac.

Jaden masanın önündeki sandalyelerden birine çöktü ve dönüp ona baktı. "Onun dediğini yapmalısın, yoksa hiçbir yere varamayız."

Skye yerine oturur oturmaz Cormac tekrar konuştu.

"Kız kardeşinizi bulmanız gerektiğini söylemişsiniz. Nerede olduğuna dair bir fikrin var mı?"

"Wyoming," diye cevap verdi. "Chaplain'in hayvanat bahçelerinden biri . Montana sınırına yakın bir çiftliği var."

"Sen ve kız kardeşin orada mı tutuluyordunuz?" Skye başını salladı.

"Sadece sen mi yoksa başka Şekil Değiştirenler de var mı?" "Belki elli kadar. Bazı kurtlar."

"Ve geri kalanlar kedi mi? Sizinle aynı türden mi?"

"Hayır, Teyla... bir 'tı. Sahip olduğu tek Serval benim ailem. Ayıları da var." "Esaret altında mı doğdun?"

Başını iki yana salladı.

"O zaman bu papazla nasıl birlikte oldunuz?"

Skye sertleşti. "Sen de bana inanmıyorsun," diye suçladı. Tek bir kara kaşı kalktı. "Ben asla öyle bir şey söylemedim."

"zorunda değildin!" Ayağa fırladı. "Eğer bana yardım etmeyeceksen, o zaman gitmem gerek!" "*Otur.*"

Sesi yumuşak olsa da arkasındaki gücü görmezden gelmek imkânsızdı ve Skye sandalyeye oturmak için acele ederken neredeyse geriye düşüyordu. "Sorularıma cevap vermediğiniz sürece size yardımcı olamam.

Biz

Herhangi bir plan yapmadan önce mümkün olduğunca çok şey bilmemiz gerekiyor."

Bir anlık tereddütten sonra, "Ailem Halifax'tan," dedi. "Babam orada bir okulda çalışıyordu."

"Şekil Değiştirenler için bir okul mu?" Cormac sordu ve Skye başını salladı.

"Hayır, bir İnsan okulu. Biz... ailem, yani... diğer Şekil Değiştirenlerle karışmayız. Bir Sürümüz yok, sadece küçük aile var."

"Koleksiyoncu seni böyle mi yakaladı?" Cormac sordu.

Skye başını salladı. "Ayrıntıları bilmiyorum, sadece hayvanat bahçesine eklemek istediğine karar verdiğini ve birinin ona nerede olduğumuzu söylediğini biliyorum."

"Seni nasıl yakaladı?"

"Kurt adamlarını evimize gönderdi. Babam tehlikede olduğumuza inanmıyordu. İçimize , ailemizi hiçbir Şekil Değiştiren politikasına dahil etmedik."

Cormac, "Kendinizi bir İnsan ailesi olarak kamufle ederek Avcıların radarının altında kaldınız," diye tahmin yürüttü ve Skye başını salladı.

"Saldırı bizi yakaladı. Kendimizi savunmak, savaşmak için eğitilmemiştik. Geriye dönüp baktığımda bizi ne kadar kolay ele geçirdiklerini görüyorum. Annem ve babam ne olduğunu bile anlayamadan öldüler. Kız kardeşim savaşmaya çalışırsak bizim de öldürüleceğimizi söyledi. Bize istediklerini yapmamızı söyledi, biz de yaptık. Bizi savaşmadan aldılar."

"Dinlememeliydin. Neden özgürlüğün için savaşmadın?" Jaden talep etti.

"Çocuktan biraz daha fazlasıydık," dedi Skye ona. "Ben on altı yaşına yeni girmiştim, Sunny on sekiz, ikizler de on beş yaşındaydı. Yetişkin kurt karşı ölmekten başka ne yapabiliirdik ki? Biz kurt değiliz, bizi kurtarmaya gelecek, bir Sürü aracılığıyla neler olduğunu bilecek bir Sürümüz yoktu.

Bağ. Bizi koruyacak bir Alfa'mız yoktu, sadece sahiptik."

"Bütün kardeşlerin hâlâ hayvanat bahçesinde mi?" Jaden cevap vermeden önce Cormac konuştu.

"Evet," diye yutkundu Skye. "Ben... Sanırım Sunny yaralandı." Parmakları endişeyle birbirine dolandı.

"Bana elini uzattı. Hissettim... Acısını ."

"Onu hala hissedebiliyor musun?"

"Sanırım öyle. Emin olmak için çok uzakta. Ama aile bağlarımız hâlâ sağlam." Cormac başını salladı. "Hayvanat bahçesinin *tam olarak* nerede olduğunu biliyor musun?"

"Evet."

"Mac," diye başladı Jaden ve Cormac onu susturmak için elini kaldırdı.

"Shaun ve Deacon'ı bul." Durakladı. "Hayır, Shaun'u değil. Sadece Deacon."

"Ciddi olamazsın-"

"Onlarla gidebilir ya da burada kalabilirsiniz, seçim sizin. Ama Skye'ın ailesini eve getirip getiremeyeceğimizi araştırması için birini göndereceğim. O yüzden Deacon'ı bulun ve halledelim."

CHAPTER 6

"Wyomi ng'ye hiç gitmedim."

Gemma'nın sesi cipin içindeki sessizliği bozduğunda Jaden başını çevirdi.

"Koşmak için harika bir yer," diye cevap verdi Deacon sürücü dalgınca, dikkati önündeki yolda. "Bir sürü boş alan var. Orada resmi bir sürü yok... en azından benim hatırlayabildiğim kadarıyla."

Skye, Jaden'in yanından sessizce, "Koleksiyoncu yıllar önce tüm yalnız kurtları temizledi," dedi. "Ona yardım ettin mi?" Jaden sormaktan kendini alamadı.

"Benim zamanımdan önce." Cevabı kesik kesikti.

"Tabii ki öyleydi."

Deacon'ın gözleri dikiz aynasından onunkilerle buluştu. "Yolumuz uzun kardeşim. Sakinleşmek için durmamız gerekiyor mu?"

Jaden başını salladı. "Hayır."

Deacon bir süre daha bakışlarını onun üzerinde tuttu, sonra başını salladı.

Araba bir kez daha sessizliğe gömüldü ve Jaden'in dikkatini yanında oturan kadından uzaklaştıracak hiçbir şey kalmadı. Kafasının içindeki eş bağlantısını hissedebiliyordu, sanki kızgın bir demir kafatasında bir delik açıyordu. Başını çevirerek pencereden dışarı baktı, akıp giden manzarayı göremedi. Onun yerine bakışları içerideydi, dikkati bağlantıdaydı ve kendisi gibi da duygularına erişmesini engellemek için bağlantıyı kilitlediğini merak ediyordu.

Kadının pencerenin camına yansıdığını görebiliyordu. Elleri kucığında, yüzü öne dönük, dimdik oturuyordu. tişört ona en az dört beden büyüktü, üst ona en yakın omzundan düşüyor ve esmer teni ortaya çıkıyordu. Dokunulduğunda pürüzsüz ve sıcak olduğunu bildiği bir ten.

Kadının ne kadar gergin olduğunu *hissedebiliyor* ve onları bir tuzağa merak ediyordu. *O kadar aptal olabilir miydi?* Jaden bunu bir yolu olduğunu biliyordu. Tek yapması gereken eş bağlantılarındaki bariyeri indirmektir. Bariyer açıkken gerçek niyetini saklayamazdı.

Uzanıp ona dokunma dürtüsüyle savaştı, tiksinti ve arzu baskınlık için savaşıyordu ve her iki duygunun altında, onun sıcaklığının kokusu onu çağırırdı, onu baştan çıkardı.

"Neye mal olacak?" Sesi alçaktı, motorun sesinin üzerinde ancak bir fısıltıydı, ama onu net bir şekilde duydu ve kafasının içinde oluşan görüntülerden uzaklaştığı için minnettardı.

"Ne için?" diye sordu.

"Bana inanman için. Beni affetmeni beklemiyorum ama doğruyu söylediğimi bilmelisin." "Zorunda mıyım?"

Kadının iç çekişi yumuşaktı ve kadın karşı pencereden dışarı bakmak için arkasını döndüğünde koltuğun hareket ettiğini hissetti.

"Daha önce hiç ailenizden ayrı mı?" Gemma sormak için koltuğunda döndü.

Skye bir an tereddüt ettikten sonra, "Hayır," diye cevap verdi. "Papaz bizim türümüzü teşhir amaçlı tutmayı tercih ediyor. Kaplanlar ya da Aslanlar kadar etkileyici ya da Vaşaklar kadar vahşi değiliz." Jaden'dan gelen bir homurtu üzerine durakladı. "Biz sadece..." omuz silkti.

"Göz şekeri mi?" Jaden kuru bir ifadeyle bunu teklif edince kız ona bir bakış fırlattı ama sözlerini reddetmedi. "Peki ya kurtlar? Kurtları olduğunu biliyorum. Izzy'yi bu yüzden öldürdü."

"Altı dişisi ve iki erkeği var. Erkekler-" diye sözünü kesti ve dudaklarını yaladı. "Yeterli değil... Chaplain'in planladığı şey için değil."

"Yeterli," diye tekrarladı Jaden kesin bir ifadeyle. "*Bu* ne anlama geliyor?" Kadının küçük beyaz dişlerini alt dudağına gömüğünü izledi ve onları kendi dişleriyle değiştirme dürtüsüne karşı koydu. "Soruya cevap ver," diye talep etti.

"Biri çok yaşlı. Diğeri çok genç."

"Çok mu yaşlı?" Deacon da sohbete katıldı. "Ne kadar yaşlı? Yavaş yaşlanırsınız," diye ekledi Gemma'nın şaşkın ifadesine karşılık olarak. "Elli yaşındaki bir Şekil Değiştiren hâlâ otuz yaşında görünür. Doksanlarımıza gelene kadar gerçekten yaşlanmaya başlamayız."

"*Doksanlar* mı?" Gemma belli belirsiz tekrarladı ve Deacon sırtıttı.

"Üzgünüm hayatım, beklediğinden daha uzun süre benimle kalacaksın."

Gemma dikkatini Skye'a vermeden önce gözlerini devirdi. "Ne için çok genç ya da çok yaşlı?" Deacon kıs kıs gülerken Gemma ona ters ters baktı.

"Ne?" diye sordu, yüzü masumiyetin resmiydi.

"Eş bağlantısı gerçekleştirmek için," diye yanıtladı Jaden. "Gerçi hiç kimse bağlantının kendisini yapmak için çok yaşlı değildir."

Büyük olasılıkla daha sonra kurdunu kontrol edemeyecek kadar zayıf düşmüştür."

Skye omuz silkti ve Jaden'in dikkati bir kez daha çıplak omzuna çekildi. "Bunun ötesindeki nedenleri bilmiyorum. Chaplain en verimli çağında bir kurt istiyordu." Yanaklarında pembeye çalan bir gölge belirdi. "Yetenekli biri-" dudaklarını yaladı ve gözlerini kaçırdı.

"Neden dişi bir kurt getirmedi?" Deacon sordu. Bir omuz silkme daha.

"Onu koruyor musun?" Jaden suçladı.

"Hayır!" Skye onunla yüzleşmek için döndü.

"Asla!"

"O zaman neden dişi bir kurdu hazır ve nazır bekletmedi?"

"Aynı türden iki kişiyi çiftleştirmek istemedi," diye itiraf etti. "Chaplain bir bilim adamı. Ne ürettiklerini görmek için yıllarını çeşitli kedi Şekil Değiştirenleri çiftleştirerek geçirdi. Bir kediyle bir köpek Şekil Değiştireni çiftleştirip çiftleştiremeyeceğini görmek karar verdi."

"İlk olduğumuzdan şüpheliyim," diye mırıldandı Jaden. Yüzündeki ifadeyi gizlemek için göz kapaklarını indirmeden önce onun şaşkın bakışlarını yakaladı. Ama onun çiftleştiklerini kabul etmesini beklemediğini biliyordu.

"Belki de değildir," dedi sonunda. "Ama eğer hiç karışık çiftleşme olduysa, hiç kimse bunu bilmiyordu."

yavrular."

"Planı çocuk yapmak mıydı?" Gemma ondan önce sordu. "Jaden'in seni almasını istedi *Hamile* misin?"

Skye başını salladı.

"Ve sen bunu sorun etmedin mi?" Gemma inanamayarak devam etti. "Devam etmekten ve bunun olmasına izin vermekten mutlu muydun?"

"Bu konudaki hislerimin konuyla ilgisi yoktu."

"Ama sen *karşı koymadın*," diye ısrar etti Gemma. "Bunu yapmasına izin verdin."

Jaden, Skye'parmaklarının kucağında yumruk haline gelişini izledi ama Gemma'ya yanıt vermedi.

"Kavga ," diye onayladı kadın cevap vermeyince. "Skye, Gemma'ya karşı savaşırken aktif bir katılımcıydı. zamanı geldi."

yüzünün rengi soldu. "Bunu değiştirme, onun istediğini yapmaktan kaçınma şansın vardı," diye fısıldadı kansız dudaklarının arasından. "Beni bırakıp kaçabilirdin."

Buna verecek bir cevabı yoktu. Kız haklıydı, biliyordu. Onu ölüme terk edebilirdi. Onu kapana kısırdıkları odada kan kaybından ölmeye terk edebilirdi. Onun yerine, kurdu onu kurtarmalarını istedi. Sadece kalmamış, onunla geri olmayan bir şekilde bağ kurmuştu.

"Bu kurtlar Wyoming'deki hayvanat bahçesinde mi olacak?" Deacon sessizliğin içinde sordu. ", " dedi Skye ona. "Ama oraya girmek kolay olmayacak." Deacon'ın sırtışı kurt gibi bir şeydi. "Bırak da bu konuda ben endişeleneyim."

Birkaç saat sonra benzin almak için bir benzin istasyonuna girdiler ve Gemma yiyeceğe ihtiyacı olduğunu söyleyerek içeride kayboldu. Skye yorgun kaslarını esnetmek için cipten indi.

Deacon'ın Jaden'a "Bir otel bulup yarın devam etmek mi istersin, yoksa gece boyunca araba kullanmak mı?" diye sorduğunu duydu.

Jaden'ın yanıtı "Devam et," oldu. "Ben sürüşü devralacağım, sen de biraz uyuyabilirsin. Ne kadar yaklaşırsak, aralarındaki bağ sayesinde kız kardeşini hissetmesi ve bize neler olup bittiğine dair daha iyi bir fikir vermesi o kadar kolay olur."

Skye, Jaden'ın kontrol etmeye bile gerek duymadan ona baktığını biliyordu. Deacon onaylarcasına homurdandı ama bu, kafasına saplanan ani ve keskin acının arka plan gürültüsüydü. Saldırı karşısında bacakları büküldü ve şakağını tutarak arabanın yanında dizlerinin üzerine çöktü.

Bayılmış olması gerektiğini düşündü çünkü gözlerini açtığında tekrar , arka koltuğa uzanmıştı ve Jaden üzerine eğilmişti, gözleri karanlıktı.

bir kısmı, saçlarını yüzünden uzaklaştıran parmaklarının sıcaklığını kaydetti, geri kalanı ise aile bağları boyunca hala nabız gibi atan acının donuk odaklandı.

Skye gözlerinin dolduğunu hissederek, "O ölüyor," diye fısıldadı. "Onu öldürüyor... benim yüzümden."

"Kim? Kız kardeşin mi?" Jaden sordu ve Skye bir kez olsun endişeden başka bir şey duyamadı. onun sesi.

"Sunny. Depoya dönmüş ve benim kayıp olduğumu öğrenmiş olmalı." Onun parmaklarını kavradı, sesi çaresizdi. "Eğer geri dönmezsem hepsini öldürecek." Skye kendini yukarı itti ve kapının koluna çalıştı.

"Sonra ne olacak? Eğer ona geri dönersen, sana ne olacak?"

"Güvende olacaklar." Bir şekilde parmaklarındaki değişmişti ve şimdi ona tutunuyordu. "Beni cezalandıracak ama onlar güvende olacak."

"Ne kadar için? Bunu tekrar yapmanı isteyene kadar mı?" Adamın eli kadının elini bıraktı ve her ikisini de yakaladı.

omuzlarına vurdu ve onu sarstı. "Düşün, Prenses! Gerçekten bu kadar basit olduğuna inanıyor musun? Hayvanat bahçesine döneceksin ve ailen güvende mi olacak? Bizim dünyamızda işler böyle yürümez."

"Ve eğer , hepsini öldürecek!" diye bağırdı, sesi kırılarak. "Onlar benim *ailem*, sahip olduğum tek şey onlar."

"Seni böyle mi kontrol ediyor? Onları tehdit ederek mi? Dönersen bu durmayacak. Bunu *biliyorsun*. Seni öldürmesini engelleyecek ne var?"

"Bu konuda mutlu olmalısın. Eğer beni öldürürse, özgür olacaksın."

"Ama aileniz hala orada olacak. O bir sonrakine geçecek ve bu döngü devam edecek."

Kendini adamın elinden kurtardı ve bu hareket kafatasında bir acı neden olurken nefesi kesildi. Buna karşı savaşılarak tekrar tutamağa uzandı ve kapıyı fırlatarak açtı. Dışarı fırlayarak ön avludan karşıdaki çimenlik alana doğru koşmaya başladı. Jaden bir anda yanındaydı, parmakları kolunu ısırdı ve onu durdurdu.

"Arabaya geri dön."

"Hayır, ben-" Kendini etrafında dönerken buldu ve alev alev yanan siyah gözlerle temas etti. "Ya kendi isteğinle lanet arabaya binersin ya da seni arabaya koyarım."

"Jay..." Deacon'ın sesinde yumuşak bir uyarı vardı.

"Sen karışma, DJ." Jaden'in dikkati ondan hiç ayrılmadı. "Son şansın Prenses. Arabaya bin."

Skye ona ters ters ve sonra adam onu tek omzunun üzerinden kaldırıp SUV'a geri dünya dönmeye başladı. Skye çığlık atarak yumruklarını Jaden'in sırtına savurdu ve onu olabildiğince sert bir şekilde yumrukladı. Jaden onu görmezden geldi, uzun adımları onunla araba arasına koyduğu mesafeyi yok ediyordu. Deacon yanlarından geçti.

"Kaçırıldı!" diye bağırdı. "Yardım edin!" Kaçırılıyorum!" İki adamın içeri girerken durup başlarını ona çevirdiğini görünce rahatladı. "O-" Jaden'in avucu kışına acı bir darbe indirdiğinde bir feryatla kesildi.

Skye küfürler savurarak adamın kafasına yumruğunu indirdi ve Skye adamın iri gövdesi tarafından cipin yan tarafına sıkıştırılana kadar dünya yeniden dönmeye başladı.

"Ne halt etmeye çalışıyorsun?" diye öfkeyle sordu.

Skye cevap vermedi. Kaçabilmek için yana doğru eğilmeye çalıştı, ancak kafasına yakın bir yerde metale çarpan bir avuçla durduruldu.

"Sadece bir sevgili kavgası. Endişelenecek bir şey yok," dediğini duydu ve konuştuğunu için başını çevirdi.

"Hayır, bu-" daha fazla devam edemedi, kelimeler Jaden'in ağzının onunkilere çarpmasıyla yutuldu. Onu öpmeye hiç niyeti yoktu. Tadının nasıl olduğunu ya da dudaklarının onunkilere nasıl bilmek . Ama

onu susturması gerekiyordu. Deacon'ın açıklamasını desteklemesi ve Skye için endişelenen erkeklerin daha fazla araştırma yapmasını engellemesi gerekiyordu. Kızın dudakları çoktan ayrılmıştı ve Deacon fırsatı değerlendirerek kızın dudaklarını kendi dudaklarıyla kavradı.

Etkili bir yöntem, dedi kendi kendine. Ve öyleydi de... kurdunun ne yaptığını fark ettiği ana kadar. Zihninin ön tarafına fırladı, onaylayarak homurdandı ve Jaden'i daha da yaklaştırmaya, ellerini yanaklarının üzerinde kavislendirmeye ve başını daha tatmin edici bir açıya eğmeye teşvik etti. Dilini kızın ağzına sokup onunkine sürtündürerek yumuşak nefesini yuttu.

Adamın bir kısmı kızın kendisine nasıl oturduğunu, sert kenarlarına karşı yumuşak kıvrımlarını kaydetti. Başka bir

Bir parçası mesafe koymasını istiyordu. Ve içindeki savaş şiddetlenirken, elleri kalkıp adamın saçlarına gömüldü, ağzı adamınkine yapıştı ve öpücüğü derinleştirmesine izin verdi.

Tadı tatlıydı... beklediğinden çok daha tatlı... ve bu düşünce başını kaldırmasına neden oldu. Kehribar rengi gözleri irileşmiş, biraz da sersemlemiş bir halde ona bakıyordu. Elleri göğsüne düştü, parmakları kıvrıldı.

"Arabaya bin, Kedicik," diye mırıldandı ve kapıyı açmak için onun yanından geçti.

Onun yutkundüğünü gördü ve parmaklarını tişörtünün önünü kavradıkları yerden çıkarmak için elini kaldırdı. Sarsıntılı hareketlerle arabanın ön tarafındaki yolcu koltuğuna kaydı. Jaden kapıyı çarparak kapattı ve Deacon'ın kollarını kavuşturarak sürücü tarafına doğru yürüdü.

"İlginç bir seçim kardeşim," dedi diğer Şekil Değiştiren.

Jaden, arka koltukta kıvrılmış bir dergiyi karıştıran Gemma'ya bakarak, "Senin yaptığın seçimden daha fazlası değil," diye cevap verdi.

Deacon sırttı. "İkimiz de bu dünyanın Cassie'leri ya da Ava'ları ile tatmin olamayız. Kurtlarımızın yatıştırılmaya değil, meydan okunmaya ihtiyacı var." Cevap beklemeden arabaya bindi ve Gemma'nın yanına yerleşti, bir kolunu omuzlarına doladı ve onu kendi tarafına çekti.

Jaden iç çekti. Dudaklarında hâlâ Skye'ın tadını alabiliyordu, hafif bir narenciye tadı. İstenmeyen bir bilgi. nasıl olduğunu, kendisine nasıl baskı yaptığını, dudaklarının ne kadar yumuşak olduğunu bilmek .

Öfkeli bir hırıltıyla sürücü kapısını çekip açtı ve koltuğa yığıldı.

Cip, Skye'a göre çiftlik papazının hayvanat bahçesi için kullandığı son motel motelin otoparkına girdiğinde saat gece yarısını .

Deacon, "Ben gidip birkaç oda bulayım," dedi. Sırıttı Jaden'in kendini hazırlamasına neden oldu. "İkiz mi yoksa senin için kocaman bir yatak mı?"

"DJ," diye homurdandı Jaden ve Deacon güldü.

"Tamam, . İkiz olsun. Peşine takılmak ister misin Starshine, yoksa burada kalıp üçüncü tekerlek mi olmak istersin?" Gemma güldü ve Jaden'a özür dileyen bir bakış attı. "Eğer istersen ?" diye teklif etti. Jaden başını salladı. "Git, yoksa kim bilir ne belalara ."

Gemma gülümseyerek Deacon'a yetiştirdi ve Jaden ile Skye'ı yalnız bıraktı. Gemma'nın hâlâ yolcu koltuğunda oturduğu yere baktı. Hayvanat bahçesinin nerede olduğunu soran Deacon'a cevap vermek dışında, Deacon onu öptüğünden beri hiç konuşmamıştı.

Kurdu hırladı, bunu tekrar yapmasını istiyordu ve gözleri kızın ağzına kaydı. Dudakları birbirine yapışmış, ince bir çizgi oluşturmıştı; bu, adamın kırmak istemeyeceği bir engeldi. Kız şakağını ovuşturup kaşlarını çatarken bir hareketle bakışlarını kaldırdı.

"Onu hâlâ hissedebiliyor musun?" diye sordu.

"Hayır." Bu kelime kulağa gergin geliyordu. "Onu hissedemiyorum." "Bu öldüğü anlamına gelmez."

"Bu onun hayatta olduğu anlamına da gelmez." Buna söyleyebileceği fazla bir şey yoktu ve .

Deacon ve Gemma birkaç dakika sonra döndüler; Deacon bir kolunu arkadaşının omuzlarına atmış, diğer elinde de iki anahtar tutuyordu. Jaden onlar yanına varmadan arabadan çıkmıştı. Deacon anahtarlardan birini ona fırlattı.

"On iki numaralı oda," dedi. "Biz on yedi numaralı odadayız." Deacon sırttı. "Daha büyük bir yatağı var." "Planın nedir?"

Deacon'ın sırtışı genişledi.

"Yatakla ilgili *değil*, Deke."

Kurt şekil değıştiren kıkırdadı. "Yiyecek bir şeyler al, uyu, sonra yarın biraz keşif yap. Mümkünse içeri girip etrafa bakacağım, neyle karşı karşıya olduğumuzu göreceğim."

"Nereden yiyecek bulacağız?"

Deacon başparmağını omzunun üzerinden salladı. "Motelin arkasında yirmi dört saat açık bir lokanta var. Odaları kontrol edelim ve yarım saat içinde orada buluşalım."

CHAPTER 7

Deacon e yüksek ahşap çitin etrafında burnu yerde sinsice dolaşıyordu. Çiftliği tek başına keşfetmek için şafaktan hemen önce yola çıkmıştı. Jaden onun ne planladığını biliyordu ama Deacon motele döndüğünde Gemma'nın gazabıyla karşılaşacağını . Onu ve Jaden'ın arkadaşını çiftliğe birlikte gitmeyi planladıklarına inandırmıştı. Ama hem o hem de Jaden bunu yapmanın sahip olabilecekleri sürpriz unsurunu kaybedeceklerini biliyordu. Ve yeteneklerinin yattığı yer de burasıydı; olmaması gereken yerlere girmek.

Bir Koleksiyoncuya ait olması gereken bir yer için çok sessiz görünüyordu. Burayı gözlemleyerek geçirdiği bir saat boyunca kimseyi görmemiş ya da duymamıştı. Ana kapılar açık duruyordu ve içeri girmek için can atıyordu. Ancak, insanlara verdiği izlenim ne olursa olsun, Deacon aptal *ya da* düşüncesiz *biri değildi*. Artılarını ve eksilerini tartmadan karar da vermezdi. Tekrar geri döneceğinden emin olmadan o kapılardan vals yaparak geçecek değildi. Ve böylece bir saatin büyük bir kısmını tüm bölgeyi araştırarak geçirdi, yaşam kanıtı ve ... hiçbir şey bulamadı.

Ki bu mantıklı değildi.

Tabii Jaden'ın çiftleştiği dişi şekil değiştiren yalan söylemiyorsa. İçgüdüleri öyle olmadığını söylüyordu. Gemma'nın da onunla aynı olduğunu biliyordu. Öte yandan Jaden...

Deacon bir kahkaha attı. Jaden küçük dışisinin söylediği tek bir kelimeye bile inanmak istemiyordu. Ama sürü kardeşinin onu nasıl izlediğini görmüş, gözlerindeki açlığı fark etmişti. Bunu kardeşlerinde de eşlerine baktıklarında sık sık görmüştü ve Gemma ne zaman yanında olsa kendi gözlerinde de gördüğünden emindi.

Kıyafetlerini sakladığı yere geri döndü, vites değiştirdi ve giyindi, sonra da cep telefonunu çıkardı.

Jaden cevap verdiğinde, "Burada kimse yok," dedi. "Hiç kimse yok mu?"

"Deacon mı o? Telefonu bana ver!"

Deacon Gemma'nın sesini duyunca sırtıttı. "Selam sevgilim."

"Beni kandırmaya çalışma," diye tersledi. "Ne ediyorsunuz siz? Birlikte hareket etmeye ve kuvvet doğacağına ne oldu?"

"daha hızlı oldu," diye cevap verdi. "Bu benim işim Starshine. Seni yanıma almak, görülmemekle yakalanmak arasındaki fark olabilirdi."

"Peki ya yakalansaydınız? Nereden bilebilirdik?"

Kadının sesindeki gerçek korkuyu duyan Deacon'ın gülümsemesi kayboldu. "Yakalanma ihtimalimin en ufak olduğunu düşünseydim buraya gelmezdim."

"Deacon-"

"Gemma, beni . Benim işim bu ve bu işte *iyiyim*. Ormanda yaptığımız yürüyüş gibi değil. Burada kimse beni habersiz yakalayamaz." keskin nefes alışması adamın iç çekmesine neden oldu. "Sevgilim, bunu bırakmalısın," dedi nazikçe. "Telefonu Jay'e geri ver. Bunu sonra konuşuruz, tamam mı?"

"Geri mi dönüyorsun?" Hattan Jaden'in sesi geldi. "Hayır, biraz daha bakacağım. İçeri gir ve etrafı kokla." "Seninle buluşmamızı ister misin?"

Deacon bir an için düşündü. "Aslında, evet. Arkadaşını da getir. Tanıdığı bir koku olup olmadığına bakabilir. Sen buraya gelene kadar bekleyeceğim. Uzun sürmez." Durakladı. "Atıştırmalık getirin."

Jaden cevap vermeden aramayı kesti. Deacon kıkırdayarak telefonunu cebine koydu ve botlarını giymek için eğildi, yere oturup kendisine katılmalarını .

"Onları gördü mü?" Jaden, Gemma da arkasında halde odaya döndüğünde Skye sordu. "Hayır. Çiftliğin boş olduğunu söyledi."

"Ne?" Skye ayağa fırladı. "Bu doğru olamaz. Doğru yere mi gitti?" "Tarif ettiğiniz yerde kaç tane çiftlik var?"

"Sadece o. Chaplain çiftliğin etrafındaki tüm arazinin sahibi." "O zaman doğru yerde."

Adamın sesindeki kuşkuyu duyabiliyordu ve onları bir tuzağa gönderip göndermediğini sorguladığını biliyordu.

"Yalan söylemiyorum!"

Jaden omuz silkti. "Bunu söyleyip duruyorsun."

"Çünkü gerçek bu."

"Yakında kesin olarak öğreneceğiz. Onunla buluşmak için oraya gidiyoruz."

"Araba olmadan oraya nasıl gitti?" Gemma sordu.

Skye, Jaden'in diğer kadına dönüp yüz ifadesinin yumuşamasını izledi. "Kurt formunda taşıyabileceği bir tür sırt çantası geliştirdi, kıyafetlerini, ayakkabılarını ve cep telefonunu alabilecek kadar büyük."

"Ve buna ihtiyacı olacağını biliyordu..."

Skye onun sesinden Gemma'nın arkadaşından memnun olmadığını anlayabiliyordu.

"Gemma, açıklamasını duydun. Bu onun iyi şey. Kişisel bir şey değildi." "Bunu *biliorum*," diye karşılık verdi.

Jaden'in omuzları bir kez daha silkildi. "O yetişkin bir adam ve eski alışkanlıklar zor ölür. Seni her şeye dahil zaman alacak. Sen artık sürünün bir parçasısın. Kendini tamamen sürüye ve ona adadığını *biliyor*. Sadece sabırlı ol."

Gemma iç çekti. "Deneyeceğim."

Jaden uzanıp onun kolunu okşadı. "Hadi yola çıkalım. Oraya ne kadar çabuk varırsak, sen de o kadar çabuk"

Deacon'ı aranızdaki ilişkinin nasıl olması gerektiği konusunda eğitin." Dikkati Skye'a döndüğünde sırtışı soldu. "Gitmeye hazır mısın?" Sesindeki değişiklik Skye'ın gözünden kaçmamıştı; soğuk ve mesafeli bir hal almıştı. "Prenses?"

Gözlerini kırıştırdı, ona bakmakta olduğunu fark etti ve başını salladı. "Evet, hazırım."

"Sen ..." Gemma duraksadı ve Jaden'a baktı. "Kız kardeşin. Başka bir şey hissettin mi?"

Skye yutkundu. Bütün sabah kız kardeşini düşünmekten kaçınmıştı. "Hayır. Hiçbir şey." Bunun ne anlama geldiğini bildiğinden emindi ama yüksek sesle söylemek istemedi.

"Artık burada olmadıkları için olabilir mi?" Gemma sordu.

"Belki," diye cevap Skye ama buna inanmıyordu ve Jaden'ın Gemma'ya attığı bakıştan *onun* da inanmadığını anladı.

Kapıyı açtı ve dışarı çıktı, Gemma da onu takip etti. Skye odaya son bir kez bakarak arkalarından arabaya doğru ilerledi.

"Sanırım çiftliğe arabayla gidebiliriz?" Jaden onlara ulaştığında arabanın karşı tarafından sordu.

Skye başını salladı. "Bir gün bana güvenmeye başlaman gerekecek."

Jaden homurdandı ve cevap vermeden arabanın kapısını açtı. Gemma bir elini Skye'koluna koyarak arabaya binmesini engelledi.

"Nasıl bir geldiğinize dair tüm detayları bilmiyorum," dedi diğer kadın sessizce, "ama o iyi bir adam ve eğer ona zarar verirsen..." tamamlanmamış cümledeki tehdit açıktı.

Skye kırılgan bir kahkaha attı. "Merak etme. Jaden kendi başının çaresine bakabilir."

"Bundan bir an bile şüphem yok ama bu Sürü'nün ona bir şey yapmana izin vereceği anlamına gelmez."

Skye diğer kadının sözlerinin yarattığı acıyı bir kenara iterek, "Güven bana," diye cevap verdi. "Senin Onu korumak çok tatlı ama yersiz. *Onunla* aramdaki bu *şey onun* kararıydı, benim değil. Eğer değerli kurdun bu yüzden zarar görürse, bu benim suçum olmayacak." Gemma'dan kurtuldu ve içeri tırmandı.

Jaden'ın gözlerini üzerinde hissedebiliyordu ve görmezden geldi, dökülmemiş gözyaşlarıyla yanan gözlerini emniyet kemerine odakladı. Gemma'nın sözleri canını acıtmamalıydı, dedi kendi kendine. Çünkü kız kardeşi için endişeleniyordu. Yalnız olmanın, etrafının ondan nefret eden, Jaden'ın durumu için onu suçlayan insanlarla çevrili olmasının bununla bir ilgisi yoktu. Onu neden sevmediklerini anlıyordu ve umursamıyordu... *umursamıyordu!* Ailesini bulup özgürlüğüne kavuşturacak kadar uzun süre onlarla kalacak ve sonra onları terk edecekti... *onu* terk edecekti.

Gemma arka koltuğa yerleştiğinde ve araba hâlâ hareket etmediğinde, Jaden'ın bakışlarıyla karşılaşmak için başını çevirdi. düşünceli bir ifade vardı ve Gemma hemen bloğun düştüğünden korkarak aralarındaki bağlantıyı kontrol etti. Hala sağlam olduğunu görünce rahat bir nefes aldı.

"Ne?" diye sordu ve adamın ifadesi sertleşti.

"Yok bir şey," diye yanıtladı ve motoru çalıştırmak için anahtarı çevirdi.

Çiftliğe giden yol kısaydı, on beş dakikadan fazla sürmüyordu ama Skye'a günler gibi gelmişti. Jaden'ın ondan nefret zaten biliyordu, bunu yeterince açık bir şekilde dile getirmişti ama Gemma'nın daha... *daha ne?* Kendini azarladı. *Jaden'ın açıkça nefret ettiği kadına karşı daha hoşgörülü mü? Çünkü bu asla .*

Stres, uykusuzluk, kız kardeşi için endişelenmek... ve hem ondan nefret eden hem de kokusunda yuvarlanmak için göz ardı edilmesi zor bir istek uyandıran bir eş... sabahtan beri tehdit eden baş ağrısının şiddetlenmesine neden oldu ve şakağını ovma dürtüsüne direndi.

"İşte Deacon." Gemma'nın sesi sessizliği bozarak Skye'ın koltuğunun arkasını kavradı ve işaret etti.

Bir figür ayağa kalktı ve onlara doğru koşmaya başladı. Araba durmadan önce arka kapıyı açıyordu.

Deacon Jaden'a, "Doğruca kapılara doğru sür," diye talimat verdi ve koltuğa kayarak Gemma'nın yanağına bir öpücük kondurdu.

"Orada kimse olmadığına emin misin?" Jaden sordu.

"Oh evet. Burası ölü." İki koltuğun arasına eğildi. Skye'a "Etrafta biraz dolaşp tanıdık kokular yakalamaya çalışmak ister misin?" diye sordu. "Belki neler olduğunu bir araya getirebiliriz."

"Tamam," diye kabul etti. Jaden'ın şaşkın ifadeyi yakaladı ve gözlerini ona . "Ne? mı sandın? Hâlâ seni bir tuzağa sürüklediğime inanıyor musun?"

Deacon'ın bakışları ondan Jaden'a kaydı ve sonra dönüp Gemma'ya baktı. " oluyor?" Gemma "Hiçbir şey," cevap verince Deacon'ın kaşları savunmacı bir tonda kalktı.

"Starshine..." diye başladı.

"Jaden ona güvenmiyor!" diye .

Deacon yavaşça, "Tamam," diye cevap verdi. "Peki *senin* ne?"

"Bu yeterli değil mi?"

"Dürüstçe mi? Hayır, değil. O sana ne yaptı?" Gemma ona ters ters baktı.

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye mırıldandı

Deacon. "Ona güveniyor *musun*?"

"Seni duyabildiğini biliyorsun, değil mi? Jaden'la aralarında ne geçtiği onları ilgilendirir. Şimdiye kadar bizi tehlikeye atacak hiçbir şey yapmadı." Başını eğdi. "Sonunda eve döndüğünde herkes sana soğuk davransaydı ne hissederdin?"

"Bu farklı!" Gemma hararetle söyledi.

"Öyle mi? Herkes *senin* gidişinin beni nasıl etkilediğini gördü, sevgilim. Eğer bunu sana nasıl davranacaklarına dair kararlarını etkilemek için kullansalardı, eve çok farklı bir karşılama ile dönmüş olurdu." Kızın incinmiş nefesi karşısında omuz silkti. "Bunu sadece gereken bir şey olarak koyuyorum, hepsi bu." Uzandı ve Jaden'ın omzunu okşadı. "İyi misin kardeşim?"

"Harika," diye Jaden. Arabayı çiftlik evinin önünde durdurdu ve Deacon arabadan indi.

Skye, bir saniye sonra adam onun yanındaki kapıyı açtığında sıçradı.

"Hazır mısın?"

Derin bir nefes aldı ve başını salladı. Emniyet kemerini çözerek arabadan çıktı ve Deacon'ın yanında durdu. "İçeri girdin mi?" diye sordu.

"Hayır, ama burada kimse yok. En taze koku en az yirmi dört saat ait." Skye eve doğru baktı. "Neden ki?"

"Başka bir yeri var mı acaba?" Deacon sordu.

"Olabilir. Burası kaçırıldığımızda getirildiğim yer. Bulduğum diğer tek yer..." arabaya doğru bakış attı. "Jaden'la tanıştığım zaman."

"Sonra bir şey harekete geçmeye zorladı." Deacon arabanın tavanına vurdu. ", ." Jaden ve Gemma onlara katılana kadar bekledi ve sonra yavaş bir daire çizerek bölgeyi değerlendirdi. "İçeride arama yapabiliriz.

Aceleyle gittilerse her şeyi almamış olabilirler," başladı. "Bence sen ve Jaden evi kontrol etmelisiniz," diyerek Gemma'ya baktı. "Ben Gemma'yla birlikte

Skye ailesinin izini sürmeye çalışırken." "Ne?

Neden sen?" Gemma talep etti.

Deacon hemen cevap vermedi. Bunun yerine uzandı ve parmağıyla arkadaşının yanağını okşadı. "O senin için bir tehdit değil Starshine," dedi sessizce. "Çünkü Jaden'ın şu anda onunla yalnız kalmaması gerektiğini düşünüyorum ve sen de bir iz sürücü değilsin. O yüzden sen Jaden'la git. Bu mantıklı." Deacon Jaden'a baktı. "İtirazın var mı?"

"Hayır." Jaden başka bir şey söylemeden uzaklaştı.

Deacon başını salladı ve Gemma'nın yanağına bir öpücük kondurmak için öne doğru eğildi. "Ona göz kulak ol Starshine."

Jaden evin kapısını iterek açtığı sırada Gemma'nın ona yetiştiğini duydu. "Sence bizi doğru yere mi getirdi?" diye sordu Gemma, onu içeriye kadar takip ederek.

Jaden tereddüt etti. Kadının yalan söylediğine, onları tuzağa çalıştığına inanmak istedi ama Gemma'ya gerçeği söyledi. "Kimsenin bulunamadığını duyunca şok oldu. Ailesini burada bulmayı umuyordu."

"Sence kız kardeşi hayatta mı?"

"Hayır," diye cevap verdi Jaden usulca. "Ne ?" diye sorarak koridordan çıkan iki koridoru işaret etti; biri solda, diğeri ise tam karşıda.

Gemma, "Sanırım mutfak olacak," dedi. "Yani... sola mı?" "Elbette." Jaden

hızlı bir yürüyüşle yola koyuldu.

"Onunla gerçekten çiftleştin mi?"

"Evet."

"Bu nasıl oldu? Sürüde her türlü söylenti dolaşıyor."

"Karmaşık bir durum." Bu konuda konuşmak istemiyordu. Bunu düşünmek bile istemiyordu.

"Jaden." Gemma'nın koluna dokunduğunu hissetti. "Eğer konuşmaya ihtiyacın ..."

". Konuşmak hiçbir şeyi değiştirmeyecek. planlamadığım bir eşle sıkışıp kalmış olacağım." Durdu ve havayı koklamak için başını kaldırdı. "Kokuyu alabiliyor musun?" Bir kapının önünde durakladı. Havaya çürümüş bir şeyin kokusu . "Burada bir şey var. Geri çekilip önce benim gitmeme izin vermek isteyebilirsin."

Gemma eliyle burnunu kapattı. "Bu da *ne*?"

"Orada bir şey ölmüş. En az yirmi dört saat önce. Koku muhtemelen bir insan burnunun algılayabileceği kadar güçlü değildir." Ona mizahtan yoksun bir gülümseme fırlattı. "Ama biz insan değiliz. Burada bekleyin." Kapıyı hafifçe açtı ve içeri girdi.

CHAPTER 8

Yerler ve duvarlar beyaz fayanslarla kaplıydı. Jaden'in durduğu yerin karşısındaki duvarda bir sıra küçük metal kapı vardı. İlk bakışta bunun bir dizi dosya dolabı olduğunu düşündü ama paslanmaz çelik masayı ve yanında cerrahi ekipmanla dolu küçük bir arabayı görünce neye baktığını anladı.

"Jaden, ne görüyorsun?" Gemma seslendi. Jaden onu durduramadan kapıyı iterek açtı ve içeri girdi.

"Burası bir ," diye açıkladı onun şaşkın ifadesine karşılık olarak. "Neden bir morga ihtiyaçları olsun ki?"

"Dünyamıza hoş geldiniz," diye mırıldandı Jaden, artık 'daha havalı' birimler olduğunu bildiği yerlere doğru ilerlerken. "Sanırım DJ bunları açtığımda burada olmamanızı tercih ederdi."

"Ben çocuk değilim, Jaden."

"Ayrıca cesetlerin etrafında olmaya alışık değilsiniz. Ve ne olduğunu bilmiyoruz." Kapılara doğru başıyla işaret etti. "*Tabii* bir şey varsa." Olduğunu biliyordu.

"Ben halledebilirim."

"Hayır," dedi sertçe. "Dışarıda bekle."

Ona ters ters baktı, topuğunun üzerinde döndü ve odadan dışarı çıktı. Jaden, kadının tekrar içeri dalma ihtimaline karşı bir süre daha bekledikten sonra duvarı kaplayan kapılara yöneldi. Sadece bir beden kokusunu alabiliyordu ve kurt hislerinin hangi kapıyı açması gerektiğini anlaması uzun sürmedi.

Gemma'nın hâlâ kapının diğer tarafında olduğundan emin olmak için son kez daha kontrol eden Jaden, elini kapı koluna doladı ve çekti. Kapı sessizce açıldı ve koku yoğunlaştı. İçeri bakmak için eğildi. Belli ki bir cesedin üzerini bir çarşaf ve yavaşça çekmeceyi dışarı kaydırdı.

Çarşafı sıyrarak geriye doğru tökezledi, şokun ardından hemen korku onu çarptı. Skye'la paylaştığı bağa uzandı ve orada olduğundan emin oldu. Hâlâ engellenmişti ama oradaydı ve göğsündeki gerginliğin biraz hafıflediğini hissetti. Neden böyle hissettiğini sorgulamayı reddetti ve bunun yerine, önündeki cesede odaklanabilmek için onu kenara itti.

Skye'a olan benzerliği tekinsizdi. Aynı çok renkli saçlar -siyah, kahverengi ve altın rengi. Kehribar rengi gözlerini sakladığından emin olduğu aynı uzun kirpikler. Yüksek elmacık kemikleri, krallara layık kaşları ve ince, aristokrat bir burnu paylaşıyorlardı - ki Skye ona belli bir şekilde baktığında, ondan Prenses olarak bahsetmesine neden olmuştu. Önünde yatan kadın Skye'ın kayıp kız kardeşi olmalıydı.

Herkes dışının uyuduğunu düşünerek affedilebilirdi. Yüz hatları sakın, hatta dingindi... *Güzel*, diye fısıldadı kafasının içindeki bir ses. Yüz ifadesinin ölümünü yansıttığını umuyordu. Gördüğü şeyin sonra, Skye bunu hissedemediğinde gerçekleşmiş olmasını. Ama Skye'hissettiği acıdan, önünde yatan zavallı dışının en azından bir kısmında bilincinin yerinde olduğunu biliyordu.

Boğazından kasığına kadar kesilerek açılmış, derisi ve eti soyularak göğüs kafesi -en azından göğüs kafesinden geriye kalanlar- ortaya çıkarılmıştı. Sol tarafının tamamı çıkarılmıştı. Jaden cesedin üzerine eğildi. Kayıp organlar olduğundan emindi ama Chasein teyit etmesi için yanında olmadığı için hangileri olduğundan emin değildi.

Cesedin etrafında döndü, bacaklarda durakladı; biri şekilsizdi. Kırılmış ve kötü iyileşmiş olduğunu tahmin etti. Gözüne bir metal takıldı ve daha yakına eğildi. Ameliyat bıçağı hâlâ bağırsaklarına sokulmuştu, sanki yarıda bırakmaları söylenmiş .

Doğruldu, Sürü Bağından uzandı ve Deacon'ı buldu.

~ *Eve gir*~

~ *Bir şey mi buldun?* ~ Deacon'ın tepkisi anında oldu.

~ *Sanırım kız kardeşini buldum*~

~ *Yaşıyor* ~

~ *Yakınından bile geçmedi.* ~ Deacon'a bulunduğu odayı tarif etti ve cesedi incelemeye devam etti.

Her iki elinin parmakları kırılmış, tırnakları sökülüştü. Bileğinin iç kısmından birkaç santimetre karelik bir deri parçası kopmuş, tendonlar gevşemiş ve kesilmişti.

"Burada ne haltlar dönüyordu?" diye mırıldandı kendi kendine.

"Jaden?" Kapıdan Gemma'nın sesi geldi ve Jaden döndü. "Her şey yolunda mı?" "Buraya gelme," diye seslendi. "Deacon yolda."

"Bir ceset var mıydı?" diye sordu.

"Evet ve inan bana, bunu görmek istemezsin."

"Ama-"

"Orada kal *dedim*."

Kadının iç çektiğini duydu ama kapı açılmadı.

Skye, Deacon'ı çiftliğin yan tarafına götürürken, "Eşin benden hoşlanmıyor," dedi. "Bu seni rahatsız ediyor mu?"

"Pek sayılmaz," diye yalan söyledi. "Bunun için bir nedeni yok." "Yine de acıtıyor, değil mi?"

Skye kaçırıldı. "Gerçekten anlamlı arkadaşlıklar aramıyorum."

Deacon bir an sessiz kaldı. "yanında birinin olması gerekir Skye," dedi yumuşak bir sesle.

"Sadece hak ediyorlarsa."

"Peki ya sen?" Önüne geçip durdu ve Skye'ı ona bakmaya zorladı. "Ben öyle bir şey demedim."

"Gerek yoktu. Yüzünden okunuyor. Jaden'a yaptıkların yüzünden nefret edilmeyi ve arkadaşsız kalmayı hak düşünüyorsun."

"Ben yapmadım-" inkar karşısında dişlerini sıktı.

Deacon'ın gülümsemesi tamamen dışlıydı. "Seninle çiftleştii, değil mi? Tam *değil*." "Fark etmez. Her iki durumda da sonuç aynı olacaktı."

"Onu tanımaya çalıştın mı hiç?"

Skye güldü. "Fark mi bilmiyorum ama Jaden benimle konuşmayı pek sevmiyor."

"Gemma da bir süre böyleydi." Onun yanına geçti ve patika boyunca yürümeye devam ettiler. "Bir noktada, C4 patlayıcılarının bile inşa ettiğı duvarlarda bir çentik açamayacağını düşündüm."

"Aynı şey olduğundan şüpheliyim."

"Şaşırsınız. Yine de söylemek istediğim şu ki, bir şeyi yeterince istiyorsanız, onu elde etmek için çaba harcarsınız."

"Onu istemiyorum."

Deacon homurdandı. "Tabii ki . Siz ikiniz Gemma ve benden daha çok kavga ediyorsunuz." Yüzü ciddileşti. "Kurtların ömür boyu çiftleştiiğini , değil mi?"

Skye omuz silkti. "Merak etme. Beni geldiğince çabuk öldüreceğini çoktan belli etti." "Evet, bana söyledi. Ben de onun için yapmayı teklif ettim."

Skye aniden durdu ve yüzünün renginin solduğunu hissetti. Deacon sırtttı. "Huh, şuna bak. Artık o kadar da gamsız değilsin, değil mi?"

"Bu yüzden mi eşini Jaden'la birlikte gönderdin?" Parmakları yumruk şeklinde kıvrıldı. Deacon'ın gülümsemesi genişledi. "Benimle dövüşecek misin? Beni durdurabileceğini mi sanıyorsun?"

"Bunu senin için kolaylaştırmayacağım."

Başını eğdi, gözleri düşünceli bir ifadeye büründü. "Hayır," dedi yavaşça. "Yapacağını sanmıyorum. Ama pençelerini sok, küçük kedi. Seni öldürmeyi planlamıyorum ve Jaden teklifimi reddetti."

"O zaman ne yapıyorsun? Benden ne istiyorsun?"

"Hiçbir şey. Neye ihtiyacım olduğunu zaten biliyorum-" kaşlarını çatarak sözünü kesti ve kız onun gözlerinin altın-kahverengi parladığını gördü. "Jaden... bir şey buldu," dedi. "Gidip onunla içerde buluşmamızı istiyor."

"Neyi buldun? Nerede?"

"Evin içinde. Bir dişi buldu."

Skye'in eli dudaklarını kapattı, yüzündeki renk soldu. "Sunny olduğunu düşünüyorsun," diye fısıldadı hastalıklı bir sesle. "Sunny'nin cesedini buldu. *Nerede* olduğunu söylemiştin?"

"Skye..."

"Sadece *söyle* bana!"

"Morgda olduğunu söyledi."

"Hayır... hayır, hayır, hayır!" diye inledi ve eve doğru döndü. Deacon'ın arkasından ona seslendiğini duydu ama duymazdan geldi, Jaden'ın kız kardeşini bulup bulmadığını öğrenmek için yanıp tutuşuyordu.

Gemmayı morgun dışında dururken buldu ve diğer kadına bakış bile atmadan kapıyı açmak için uzandı. Tam kolu çevirdiğı sırada bir el onu geri çekti ve kendini Deacon'la yüzleşmek üzere dönmüş buldu.

"Burada bekle," diye sert bir sesle talimat verdi ve onun yanından geçerek odaya girdi, kapıyı arkasından sıkıca kapattı.

Jaden kapının açıldığını gördü ve cesedin üzerine bir çarşaf attı. Deacon boşluktan rahat bir nefes aldı.

"ne var?" Deacon sordu. Jaden

sessizce cesedin üzerine açtı.

Sürü Kardeşi masanın etrafında dolanırken, "Siktir," diye nefes aldı. "Neredeyse Skye'ın ikizi." "Kız kardeşi olduğunu teyit etmesi gerekiyor"

"Jay, ona bak. Bu yeterli bir onay değil mi?"

"Sen söyle Deacon. Gerçekten Skye'ın benim sözüme inanacağını mı sanıyorsun?" Jaden sessizce sordu.

"Bunun sadece senin onu incitmek istemenden kaynaklanmadığına emin misin?"

miydi? Jaden, Deacon'ın sorusunu ve sonra reddetti. "Yaptığım şey bu değil. Yapar mıydım

Shaun ile hiç tanışmamış biri size onun cesedini gördüğünü söylese inanır ?"

Deacon yumuşak bir sesle homurdandı. "Hayır, kanıtı görmek isterim." Kapıya doğru mutsuz bir bakış

fırlattı. "Gemma'nın bunu görmesine gerek yok."

"Bu yüzden dışarıda, DJ. Ama onu bu şekilde korumandan hoşlanmayacağını biliyorsun.

"Umurumda değil. Bunu görmesine izin vermeyeceğim." Dudağını kemirdi. "Bundan

hoşlanmıyorum."

"Başka ne seçeneğimiz var ki? Sadece bizim sözümüzle tatmin olmayacaktır."

Deacon'ın iç çekişi sıkıntılıydı. "Mac işte bu yüzden Alfa. Bu bokla nasıl başa çıkacağını biliyor."

"Çıkacak bir şey yok. Ona içeri gelmesini söyleyeceğim." Jaden elini uzatan Deacon'ın yanından geçti.

ve kolunu yakaladı.

"Bunun bir intikam hareketi olmadığına yemin eder misin?"

"Deacon, ama! Beni bundan daha iyi tanırsın." Durdu ve kapıya doğru el salladı. "Bak, kendi yolunu

dene. Bak bakalım sözünü kabul edecek mi? Kabul ederse, harika. Etmezse, kendi kendine kontrol

etmesini engelleyemeyiz."

"Evet," diye başını salladı Deacon. "Evet, öyle yapalım." Jaden'ın yanından geçti ve kapıyı kafasını

dışarı çıkaracak kadar hafifçe araladı.

Deacon dışarıda bekleyen iki kadınla konuşurken Jaden bekledi ve Skye onu odaya girdiğinde nefesini

tuttu. Gözleri önce Deacon'a, da çarşafın kısmen örttüğü cesede kaydı.

Alt dudağı titredi ve sustu. Deacon boğazını temizleyerek Jaden'ın dikkatini çekti ve kaşlarını çatı.

Jaden boş boş baktığında içini çekti ve avucunu Skye'ın omzuna dayadı.

"Daha yakına gitmene gerek yok."

Deacon'ın sesi Skye'ı takılıp kaldığı düşüncelerden kurtarmış gibi ve başını salladı. ". Bunu ona

borçluyum." Skye öne doğru bir adım attı ve Jaden kendini onun önünü kesmek için hareket ederken

buldu.

"Skye, bekle." durdurmak için elini uzattı. "O olduğunu zaten biliyorsun. Görmene gerek yok-"

"Neyi görmedin? O çarşafın altında ne olduğunu bilmediğimi mi

sanıyorsun?" "Bilmek ve görmek çok farklı iki şeydir."

Gülüşü keskindi. "Sen bilirsin." "*Bu* da ne demek

oluyor?" diye sordu.

Skye cevap vermeden onun etrafından dolaştı. Jaden onun peşinden bir adım attı ve Deacon'ı yolunda

buldu. "Şimdi değil kardeşim," diye mırıldandı diğer Şekil Değiştiren.

Cevap vermek için ağzını açtı, sonra tısladı. Başına saplanan keskin acı, Jaden'ın Skye'ın eş

bağlantılarının kendi tarafına yerleştirdiği bloğu düşürdüğüne dair ilk ipucuydu. Sendeledi, kendini

sabitlemek için Deacon'ın omzunu tuttu, sonra da Skye'a ulaşmak için onu itti.

"Hayır... Hayır... Hayır... Hayır..."

Adam onu çevirip göğsüne doğru çektiğinde karşı koymadı, bir eliyle başının arkasını kavrayarak onu

kendine yakın tuttu. "Sana bakmamamı söylemişim," diye mırıldandı kabaca.

"Yapamam... Anlamıyorum... Bunu neden yapsınlar ki?" diye fısıldadı. "Bu benim hatam. *Benim hatam!*" Jaden'in kolu onun beline dolandı ve sallanışını hissetti.

Deacon arkalarından, "Bu senin hatan değil," diye konuştu. "Eğer o olmasaydı, başka biri olurdu."

"Ama o yaptı, çünkü ben burada değildim!" Skye ağladı. "*Ben olmalıydım.*"

Jaden omzunun üzerinden bakarak Deacon'ı aradı. ~ *Cesedin üzerini örtün ve onu yerine koyun.*~ diye gönderdi.

Deacon başını salladı, cesedin üzerini çarşafla örttü ve onu tekrar soğutucu üniteye yerleştirdi.

Skye'a "Hadi motele geri dönelim, Kedicik," dedi.

"Onu burada bırakamam." Kadın gerildi ve gömleğinin önünü kavramak için elini kaldırdı. "Tanrım, diğerleri ne olacak? Onlara da zarar vermeden önce geri dönmeliyim!"

"Her şey ," dedi nazıkçe ve onu kapıya doğru yönlendirdi. "Motele geri döneceğiz ve bir sonraki hamlemizi düşüneceğiz."

Arkasındaki Deacon'ın sesini duyabiliyordu ve geriye baktı.

~ *Kızları geri götüreceğiz ve sonra geri gelip işleri yoluna koyacağız.* ~ dedi Deacon, ne düşündüğünü tahmin ederek.

CHAPTER 9

"O iyi olacak mı?" Gem ma Deacon'ın yanından sordu.

Jaden, Skye'in paylaştıkları motel odasına sessizce girişini izledi. Jaden onu çiftlikten çıkarıp arabaya bindirdiğinden ve kız kardeşinin cesedinden uzaklaştırdığından beri tek kelime etmemişti.

"Bilmiyorum," diye cevap verdi sonunda. " kardeşinin öldüğünü biliyor olmalıydı ama cesedinin durumu... Kimse buna hazırlıklı olamazdı." Başını iki yana salladı. "Onu kontrol edeceğim ve sonra geri döneceğiz."

"Nereye?"

Deacon ona, "için çiftliğe geri dönüyoruz," dedi. "Ben ve Jaden öyle zaten. *Sen* burada kalıyoruz."

Jaden Gemma'nın ani itirazını duymazdan gelerek Skye'ı odaya kadar takip etti. Gözleri hemen onu yataklardan birinin ucunda otururken buldu. Skye geldiğini fark etmemiş gibiydi, gözleri dalgındı.

"Aç mısın?" diye sordu. Kadın başını salladı.

"Tamam, şey... Deacon ve ben..." durakladı, çiftliğe geri döneceklerini söylerse nasıl tepki vereceğinden emin değildi. "Gemma'yı seninle oturması için gönderiyorum."

Buna bir tepki bekliyordu ama kadın hiçbir şey söylemedi. Jaden bir süre daha bekledikten sonra döndü ve odadan çıktı.

Park yerine döndüğünde Deacon ve Gemma birbirlerine yakın duruyorlardı. Deacon'ın avuçları arkadaşının kıvrılmış, Gemma'nın başı geriye doğru eğilmiş ve gözleri buluşmuştu.

"Ben zayıf değilim, Deacon. Kırılacağımı düşündüğün için beni her şeyin dışında tutamazsın."

"Ben . Ama bu... Kimsenin bunu hatırlamasına gerek yok Starshine. Bunun için özür dilemeyeceğim."

"Deacon!"

"Ona yapılanları aklına sokmaktan ben sorumlu olmayacağım. Sen hallettin

Yeterince." Sesi sertleştii. "Bunun sana engelleyemedim ama bunu kontrol edebilirim!"

Jaden birinden diğere baktı ve sonra konuştu. "Skye'la kalırsan çok memnun olurum." Deacon'dan Sürü Bağına doğru minnettarlık aktığını hissetti. "Gitmeye çalışacağından şüpheliyim ama bunu şansa bırakmamalıyız," diye devam etti.

"Ona hâlâ güvenmiyor musun?" Deacon söyledi.

"Mesele o değil. Bence yanlış yönlendirilmiş bir suçluluk duygusuyla çiftliğe geri dönmeye çalışabilir. Kız kardeşinin ölümünden kendini sorumlu hissediyor."

"Bunu sana o mu söyledi?" Gemma

sordu. "Çiftlikteyken, evet."

"Oh! Ne kadar kötüydü?" Deacon kızın sorusu karşısında iğini çekti ve kız ona kaşlarını çatı. "Fotoğraf istemiyorum, Deacon!"

"Çok kötüydü. Tek umudumuz ona çok fazla zarar gelmeden ölmüş olması." Jaden, Deacon'ın konuşmasını engelleme çabasını görmezden geldi ve sürü kardeşinin elini sinirli bir şekilde itti. "Organlarını, derisinin bir kısmını ve göğüs kafesinin sol tarafını aldılar. Başladıklarında ölü olduğundan şüpheliyim."

Gemma bembeyaz kesildi. "Ne için geri dönüyorsun?"

Deacon basitçe, "Ona huzur vermek için," dedi. Başının arkasını kavradı ve onu kendine yaklaştırdı, sonra başını eğdi ve onu öptü.

Jaden kaçırarak onları bir an bıraktı. Birkaç dakika sonra Deacon' duyamayacağı kadar alçak sesle bir şeyler mırıldandığını duydu ve ardından bir el omzuna vurdu.

"Hadi gidelim."

Skye ne kadar uğraşırsa uğraşsın kız kardeşinin görüntüsünü aklından çıkaramıyordu. Jaden'in odaya girdiğinin farkındaydı ve o tekrar çıkmadan önce bir soruya cevap verdiğini biliyordu. Bunun ötesinde, kendini umursamaya ikna edemiyordu.

Kız kardeşi ölmüştü.

Kesilmiş ve bulması için

bırakılmış. Bir ders.

Bir mesaj.

Hayvanat bahçesine dön yoksa bir başkası daha ölecek.

"Skye?" Gemma'nın sesi düşüncelerini böldü ve başını çevirdiğinde kadının diğere yatakta bağdaş kurmuş, kendisine dönük bir şekilde oturduğunu gördü.

"duymadım."

"Bir süredir buradayım." Mavi gözleri karanlıktı. "Konuşabilir miyiz?" "Ne hakkında?"

"Herhangi bir şey." Kapaklı kâğıt bir fincanı kaldırdı. "Kahve getirdim."

Skye içeceği kabul ederek, "Benden hoşlanmıyorsun," .

"Bu pek doğru değil. Seni *tanımıyorum*, o yüzden şu anda Jaden'ı daha çok seviyorum." İçkisini yudumladı ve kenarından Skye'ı inceledi. "Bu zamanı fikrimi değiştirmek için kullanabilirsin."

"Teklifin için minnettarım ama Jaden'ı daha çok sevmelisin."

"Nedenini söyle."

Skye kadını inceledi. Deacon geçmişinde onu rahatsız eden karanlık bir şey olduğunu ima etmişti ve erkek Şekil Değiştiren'in eşine karşı neden bu kadar korumacı davrandığını merak ettiğini fark etti. Özellikle de kendi başının çaresine bakabilecek kadar yetenekli görünen birini.

"Sen ve Deacon ne zamandır çiftleşiyorsunuz?" diye sordu sonunda.

Gemma gülümsedi. "Altı aydan biraz fazla, ama çoğunu uzakta geçirdim." Gülümsemesi soldu. "Biz...

Bir hata yaptım ve onu terk

ettim." "Ve o seni affetti mi?"

"Onu incittim... *çok* incittim ama evet, beni affetti. Hâlâ onun affını hak ettiğimden emin değilim ama bunun üzerinde çalışıyorum."

"Seni çok seviyor. Birlikte olduğunuzda bu çok belli oluyor."

Gemma güldü. "Deacon bazı şeyleri saklamaya inanmaz. Kim olduğu ve hissettiği konusunda çok açık."

Kahvesinden bir yudum aldı. "Her ne yaptıysan, Jaden seni affedecektir. Sen onun eşisin."

"O benim eşim olmak istemiyor."

"O zaman neden kabul etti?"

Ve milyon dolarlık soru da bu değil miydi?

"O ... yapmadı."

"Onu zorladın mı? Nasıl?"

Skye başını iki yana salladı. "Hayır, eş bağlantısını benimle o başlattı," diye itiraf etti

usulca. Gemma içkisinde boğuldu, sıçradı ve nefesi kesildi. "*Ne?*"

"Hatırlamıyor." "Ama ona

söyledin, değil mi?"

"Ben söyledim. Bana inanmıyor." Skye Gemma'ya güvenip güvenemeyeceğinden emin değildi ama konuşabileceği, içini dökebileceği birinin olmasını özlemişti... ailesini özlemişti. Derin bir nefes aldı. "Onu bir eş bağlantısına zorlamam . Koleksiyoncu, Chaplain, melezlerin üretilip üretilmeyeceğini görmek istedi."

"Bu bir şey mi?" Gemma sordu.

"Nadiren, ama evet. O... Chaplain... benim aileme sahip ve Jaden'ın yakalanma zamanıyla benim kızgınlık dönemim aynı zamana denk geldiği için bunun mükemmel bir fırsat olacağına karar verdi." Gemma, Skye'in Jaden'a anlattığı her şeyi ona da anlatmasını dinledi.

"Bekle! Yani çiftleşmenizden Jaden'ın *kurdu* mu sorumluydu?"

"Sanırım öyle." Skye kuru dudaklarını yaladı ve artık soğumuş olan kahvesinden bir yudum aldı. "Ben bir korkaktım. Bunu artık biliyorum. Kurdunun teklifini kabul ettim çünkü ölmek istemiyordum. Belki de öyle , o zaman Sunny hayatta olurdu."

"Yine de yapar mıydı?" Gemma sordu. "Senin ölümünün onunkini durduracağından emin misin?"

"Eğer ben ölmüş olsaydım, onu öldürmek için hiçbir nedeni olmazdı."

Gemma bir kahkaha attı. "Buna inanmıyorsun. Sana yaptığı gibi onu da tehdit olması daha muhtemel değil mi sence? Ailenin geri kalanı için savaşmak üzere burada olmayacak olman dışında hiçbir şey farklı . Jaden eve getirmeseydi, Sürü etrafında olmazdı. Ailenin kaçma şansı olmazdı."

"Bu sürü her şeyi yapabilirmiş gibi konuşuyorsun!"

"Neler yapabildiklerini ilk elden gördüm. Eğer ailenizi bu hayvanat bahçesinden *biri varsa*, o da onlar."

"Yoksa daha fazla ölüm için suçlu olacağım," diye cevap verdi Skye. İç çekerek ayağa kalktı. "Jaden istediği için burada olduğunu biliyorum. Eminim ilk fırsatta kaçacağımı düşünmüştür ama yine de teşekkür ederim." Bir nefes aldı. "Sanırım o gelmeden bir düş alsam iyi olacak. Kokusunu alabiliyorum..." sesi kesildi, gözleri yaşlarla doldu. "Ellerimdeki kan kokusunu alabiliyorum," diye fısıldadı.

"Bu senin hatan değil," dedi Gemma ona. "Jaden şu anda incinmiş ve kızgın olabilir ama o bile kız kardeşinin ölümünün senin suçun *olmadığını* kabul edecektir."

Skye aynı fikirde değildi ama Gemma'nın fikrini değiştirmeye çalışacağını bildiği için sessiz kaldı. Bunun yerine dişi Şekil Değiştiren'e küçük bir gülümseme verdi ve banyoya doğru ilerledi. "İstersen kalabilirsin ama söz veriyorum kaçmaya çalışmayacağım."

"Hayır, sanırım ben de aynısını yapacağım. Deacon gelmeden duş alacağım." Gemma'nın kahkahası gırtlaktan geliyordu. "Eğer beni orada yakalarsa, ikinci bir duşa ihtiyacım olacak." Hınzır bir sırıtışla yataktan zıpladı. "Şikayet ettiğimden değil, anlarsın ya." Kapıya yöneldi, sonra durup arkasına baktı. "Bir şeye ihtiyacınız bizim odamız karşıda... on yedi numara." Skye'in cevap vermesini beklemeden motel odasından çıktı ve onu yalnız bıraktı.

Skye banyoya girdi ve etrafına bakındı. Rafta küçük şişe banyo yağı görünce duş almaktan vazgeçti ve banyo yapmaya karar verdi. Eğilerek musluğu açtı.

Başına saplanan keskin acı beklenmedikti. Sert ve hızlı bir şekilde vurdu ve Skye sendeledi, ayağı banyo paspasına takıldı. Öne tökezledi, ayağı kaydı ve düştü. Başı banyonun kenarına çarptı ve karanlık onu ele geçirdi.

Jaden avucunu yüzünde kül ve terin cildine bulaştığını hissetti. Deacon onun yanında gerindi ve Jaden'in hissedebildiğini bildiği ağrıyı hafifletmek için omuzlarını yuvarladı. Skye'in kız kardeşi için küçük bir ateş yakmışlar, cesedini yerleştirmişler ve yanmasını seyretmek için durmuşlardı. İki saatlik nöbetleri boyunca iki Şekil Değiştiren de ne kımıldamış ne de konuşmuştu.

"Ayrılmadan önce etrafı son bir kez daha taramak ister misin?" Deacon sordu ve o da başını salladı.

Ateş yakmak için bir yer aradıklarında, çakıl yollarla birbirine bağlanmış çitlerle çevrili küçük bir bölüm keşfetmişlerdi. Boştu, kapıları açıktı ama hepsinde yakın zamanda bir hareketlilik olduğuna dair işaretler vardı. Jaden muhafazalardan birinde kurtların kokusunu alabiliyordu ve durup içeri baktı.

"Onları hayvan formunda kalmaya zorladığını mı düşünüyorsun?" diye sordu Deacon'a. Deacon da ona katılmak için karşı bölmeden çıktı.

"Bilmiyorum. Neden?"

"Yerde yemek ve su kapları var. Her yerde pati izleri var ama neredeyse hiç insan izi yok."

"Döndüğümüzde Skye'a sor. O sana söyleyebilir." Deacon nefes aldı. "Kokularını tanıyamıyorum, ya sen?"

Jaden başını salladı. Birlikte muhafazadan çıkıp bir sonraki muhafazaya geçtiler. Jaden dondu kaldı.

"Skye'in kokusunu alabiliyorum."

"O ve kız kardeşi de dahil olmak üzere dört koku var." Deacon çömelip zemini inceledi. "Hâlâ insan ayak izi yok. Ama azından hikâyesinin bir bölümünün doğru olduğunu kanıtıyor."

Jaden homurdandı.

"Asıl soru, neden bu kadar aceleyle ayrıldıkları ve *nereye* gittikleri? Hey, bakın!" Ünlemi Jaden'in başını döndürdü ve Deacon'ın işaret ettiği yere bakmak için başını kaldırdı. "Her muhafazanın içinde CCTV kameraları var." Başını dikleştirdi. "Hadi evin içine bir kez daha bakalım."

Jaden tartışmanın pek bir anlamı olmadığını biliyordu. Deacon ava çıktığında hiçbir şey onu avından döndüremezdi. Ve Deacon cevapların . Bu cevapları kendisinin de istemesi gerektiğini biliyordu ama bir yanı bulduklarının hoşuna gitmeyeceğinden endişeleniyordu. Deacon'ı eve kadar takip etti ve içeri girdiler.

"Bu kadar kamera olduğuna göre bir yerlerde bir güvenlik odası olmalı. Belki bize bazı cevaplar verir," dedi Deacon morgun geçen koridorda .

"Bu görülecek bir şey olacağı anlamına gelmiyor. Çoğu CCTV yirmi dört saatten sonra kaydedilmez."

"Ve bazıları yedi gün boyunca kurtulur. Kötümser olmayı bırak." Deacon bir omzunun üzerinden ona .

"Yoksa küçük kedini affetmen gerektiğini kanıtlayacak bir şey bulacağımızdan mı korkuyorsun?"

"O benim değil."

"Hâlâ bu cümleyi mi tekrarlıyorsun? Kurdun onu senin olarak görmeseydi onunla çiftleşmezdi."

"Kafası karışmıştı."

Deacon güldü. "Elbette öyleydi."

Morgun ötesinde üç kapı daha vardı ve şans eseri üçüncüsü bir güvenlik odasıydı. Deacon, Jaden'a "*Sana söylemiştim*" diye bağırarak bir ifadeyle işe koyuldu. Dört televizyon ekranını açtı ve birkaç düğmeyle oynadı. Jaden izlerken ekranların üçünde muhafazalar, dördüncüsünde ise morg yer alıyordu.

"her şeyi kapatmış olmalılar," diye mırıldandı Deacon. "Bu da o kadar aceleleri olmadığını gösteriyor. Umarım önceki kayıtlardan herhangi birini silecek ." Ön tarafında mavi ışıklar yanıp sönen sabit diske doğru başıyla işaret etti. Sandalyeye çöktü ve odayı incelerken kendi etrafında döndü.

"Ne bekliyorsun?" Jaden sordu. "Oynat tuşuna basmayacak mısın?" Kumandayı dürtükledi.

"Sadece ne kadar süreceğini görmek için bekliyordum," diye cevap verdi

Deacon. "Bu şaka değil DJ," diye tersledi Jaden. "Sadece şu lanet görüntüleri oynat."

Deacon ofladı ve düğmelerle oynamak için öne doğru eğildi. "Altı gün öncesine geri göndereceğim."

Ekranlardaki görüntüler değişti. Morg hâlâ boştu, ancak bazı kapılar açıktı ve masa farklı bir konumdaydı, ancak muhafazalar doluydu.

"İşte erkek kurtlar." Her iki adam da ekrana doğru eğildi; ekranda iki erkek kurt kafesin sınırı boyunca sinsice . Parmaklıkların ötesinde, insanların durup içeriye baktıklarını ve fotoğraf çektiklerini görebiliyorlardı.

"Etrafta dolaşan gerçek *aileler* var," dedi Jaden.

"Hayvanat bahçelerinde genellikle böyle olur."

"Evet, ama ben düşünmedim ki..."

"Bir Koleksiyoncu tarafından yönetilen bir hayvanat bahçesinin gerçek bir *hayvanat* bahçesi olduğunu mu?" Deacon sandalyesinde arkasına yaslandı, bakışları televizyon ekranlarından hiç ayrılmadı. "Şekil Değiştirenleri barındırmak ve Koleksiyoncu her neye yatırım kamu parasıyla finansman sağlamak için bir paravan olarak kullanılırlar."

"Kaç kişi ?"

"Bildiğimiz beş kişi var. Muhtemelen radarın altında uçan daha fazlası vardır. Avcı Tarikatlarında başladıklarını ve bir şekilde evrim geçirdiklerini düşünüyoruz."

"Bunun için çalışan en az bir kurt adam var. Koleksiyoncuların Avcılardan daha üstün olduğunu düşünüyor gibiydi." Jaden sözünü kesti ve ekranlardan birine dokundu.

"Bu Skye."

Deacon, "İlginç," diye yorum yaptı.

Jaden ona baktı. "o?"

"Kedisini kaç kez gördün?"

"Bir kez."

"Yine de bu dördünden hangisinin o olduğunu tam olarak biliyorsun. Bana hepsi aynı görünüyor."

"Kulağında ayırt edici bir iz var."

Deacon kıkırdadı. "Ve sen hâlâ onun senden olmadığını iddia ediyorsun." "Onu ben *seçmedim*, Deacon."

"Sen de Scarlet'i seçmedin ve yıllarca *onunla* birlikteydin. Seni durduran neydi?" Deacon elini salladı.

"Buna cevap vermene bile gerek yok çünkü sana söyleyebilirim. Kurdun onu *istemedi*. Ona aşık değildin, onun *fikrine* aşıktın. beş yıl boyunca, biriniz huzursuzlanıp yalnız kalmaya ihtiyaç duymadan önce birlikte birkaç haftadan fazla zaman geçirmiş olamazsınız."

"Belki de uzun süreli bir ilişki bana göre değildir."

Deacon'ın kahkahası uzun ve gürültülüydü. "Benimle *tanıştın* mı? Gemma dünyamı alt üst edene kadar hayatımda hiç uzun süreli bir ilişkim olmamıştı. Sen de bunun için oradaydın. Sana kaç kere bir şey olmadığını söyledim? Ve daha da önemlisi, sen bana ne dedin?"

"Kapa çeneni, Deacon."

"Kurdunun eşini seçmesiyle uğraşan kişinin sen olması kadar komik değil, değil mi? Çünkü inan bana, kurdum Gemma'nın doğru kişi olduğunu önce biliyordu. O sadece başka bir güzel yüzdü, zaman geçirmenin bir yoluydu... ta ki öyle olmayana kadar."

"Ne istiyorsun?"

"Belki kurdun senin bir şey biliyordur. Belki de Skye'da, tanışma şekliniz yüzünden kaçırdığınız bir şeyi görüyordur."

"Mutlu aile oyunu oynayabilmemiz için onun yaptığı her şeyi görmezden gelmem

gerektiğini mi düşünüyorsun?" "O ne , Jay? Hayatta kalabilmek için yapması

gereken her şey dışında mı?" "Buradaki kötü adam ben değilim," diye mırıldandı

Jaden.

"Öyle olduğunu hiç söylemedim kardeşim. Ama onun da öyle olduğunu sanmıyorum."

"Bu o." Jaden, Skye ve ailesini tutan muhafazaya giren adamı işaret etti. Deacon öne doğru eğildi.

"Koleksiyoncu mu?"

"Evet. de kurt adam."

Deacon filmi durdurdu ve cep telefonunu çıkararak iki adamın da fotoğraflarını çekti. "Eminim Asher onların kopyalarını almanın başka bir yolunu biliyordur ama bu da işimizi görür." Filmı tekrar çalıştırdı ve Koleksiyoncu'nun bir tasma çıkarıp Skye'ın boynuna geçirmesini izlediler.

Karşı koymadı, adam tasmayı tasmaya takarken kendini yere bıraktı ve sonra onları takip ederek dışarı çıktı, diğer Serval Şekil Değiştirenlere geriye doğru bakışlar attı.

Jaden, "Tese döndüğümüzde Skye kameralar yerleştirdiklerini ve her şeyi uzak bir yerden izleyeceklerini söyledi," diye hatırladı. "Sence burayı kastetti?"

"Belki." Deacon önlerindeki konsolda bazı düğmelere dokundu ve ekranlar görüntü değiştirdi. "Tanıdık gelen bir şey var mı?"

"Devam et. Hayır... hayır... dur! Orada!"

Deacon'ın parmakları düğmelerin üzerinde geziniyordu. "Bunu izlemek istediğine emin misin?"

"Evet." Onun yanıt üzerine Deacon, Jaden'ın kaçırıldığı tarihi yazdı ve görüntülerin geriye doğru hızlanmasını, duraklamasını ve sonra başlamasını izlediler.

"Beni tuttukları oda bu."

"Yatakta yatıyor olmanızdan bunu anlayabiliyorum." Deacon'ın yanıtı kuruydu. "Daha geriye gitmek ister misin? Seni kimin görmek ister misin?"

"Bunun gerekli olduğunu düşünmüyorum. Her şey burada başlıyor." Jaden'ın gözleri ekrandan hiç ayrılmadı.

Deacon ayağa kalktı. "Seni izlemen için bırakıp biraz daha yapmaya gideceğim." Jaden homurdanarak cevap verdi ve Deacon'ın boşalttığı koltuğa oturdu.

"İleri sarma, duraklatma ve her şeyin nasıl yapıldığını biliyorsun, değil mi?"

"Evet, ben ." Kapının usulca kapandığını duydu ve yalnız olduğunu anladı.

Deacon'ın onu rahat bıraktığını, olanları tek başına izlemesine izin verdiğini biliyordu, böylece kendisini nasıl hissettiğini maskelemek zorunda kalmayacaktı. Onun önünde yıkılması Deacon'ın umurunda değildi. Ne olursa olsun, sürü ağabeyinin onun arkasını kollayacağını biliyordu.

Ekrandaki kapının açılmasını ve Skye'ın yanında Teyla ile içeri girmesini izledi. "Ses nerede?" diye mırıldandı kendi kendine.

Teyla'nın ağzının hareket ettiğini görebiliyordu ve ne söylediğini bilmek istiyordu. Jaden videoyu duraklattı ve konsolda ses seviyesiyle ilgili olabilecek herhangi bir şey aradı, ta ki doğru gibi *görünen* bir tane görene kadar. Tekrar oynat tuşuna bastı ve Teyla'nın sesinin hoparlörden geldiğini duydu.

"Onu . Kafası karışmış olacak, bu yüzden sizinle çiftleşmesini sağlamak için elinizdeki en iyi şans bu."

"Ama o-"

"Ailenin yaşamasını istiyorsan, onun yaşamasını ."

Skye dudağını ısırdı. "Yapamam... Onun benimle çiftleşmek istemesini nasıl sağlayabilirim? Bunu daha önce hiç yapmadım."

"Peki." Teyla kapıya doğru döndü. "Jamie'ye seni geri götürmesini ve yerine kız kardeşlerinden birini getirmesini söyleyeceğim."

"Hayır! Hayır, ben... Ben yaparım." Teyla başını salladı ve Skye'ı onun baygın bedeniyle baş başa bıraktı.

Jaden görüntüyü ilerletmek için uzandı, sonra durdu. Kadının sürünerek odanın öbür ucuna geçmesini ve alt dudağı dişlerinin arasına sıkışmış halde yanında durmasını izledi. Elini uzatıp kolunun üzerinde gezdirdi, sonra ona dokunmadan bıraktı. Dudaklarını yaladı ve kameraya doğru baktı. Jaden gerildi, sonra usulca güldü. Bir an için bunun bir kayıt olduğunu unutmuştu. Görüntüyü duraklattı ve kızın hareketsiz halini inceledi.

Gergin görünüyordu, gözleri iriydi ve dudakları ince bir çizgi halinde birbirine yapışmıştı. Bir elinin parmakları avucunun içine doğru kıvrılmıştı ve omurgası kaskatı kesilmişti; bunları gergin alışkanlıklar olarak tanımaya başlamıştı. Oynat tuşuna bastı ve kızın yatakta onun bedenine eğilmesini izledi.

Kız onun adını fısıldadığında, ileri tuşuna bastı. Bunu izlemesine gerek yoktu, daha sonra olacakları zaten yaşamıştı. Kurt adamın içeri girişini izledi ve onunla yaptığı konuşmayı hatırladı. Görüntüyü yavaşlatma zahmetine girmedi - o konuşmayı tekrar izlemek gibi bir isteği de yoktu. Kapının açıldığını ve Skye'ın bir kez daha odaya girdiğini görene kadar videoyu açık tuttu. Jaden hemen görüntüyü normal hızına yavaşlattı.

Bir kez daha, odanın hemen içinde gergin bir şekilde gezindi. Davranışları hatırladıklarıyla uyuşmuyordu. Jaden ekrana daha yakından baktı. Dudakları hareket ediyordu. Uzanarak ses düğmesini buldu ve artırdı.

"Bunu yapabilirsin. Bunu yapabilirsin." Sesi hoparlörden fısıldıyordu. Kameraya baktı, omuzlarını dikleştirdi ve yatağa tırmanmak için odanın diğer ucuna yürüdü. Tekrar hızlı ileri tuşuna bastı. Orada ne hatırlıyordu, ama onu boğmaya çalıştığı için onu şokladıktan *sonra* ne olduğunu merak ediyordu.

Geçmişteki halinin Skye'ı duvara yapıştırışını, parmaklarının Skye'boğazına sarılışını izledi, havasını keserken Skye'ın boğuk nefes alışını duydu ve parmaklarının elini pençelemek için nasıl yukarı kalktığını gördü. Kapı arkasından kayarak açıldı ve iki figür içeri koştu -Teyla ve kurt adam. Her ikisi de Skye'ı serbest bırakıp bayılana kadar kaburgalarına defalarca çomak soktu.

Skye soluğa duvardan aşağı kayd ı ama kurt adam ona yardım etmek yerine onu ayağa sürükledi ve yüzüne ters bir yumruk attı.

"Lanet olası aptal hayvan," diye h ırladı. Onu Teyla'ya doğru fırlattı. "Çıkarın ş u değ ersiz kaltağı buradan."

Jaden'ın gözleri kapandı ve bir iç . Görüntüyü duraklatmak için uzandı. Gerisini izlemesi, neler olduğunu öğrenmesi gerektiğini biliyordu ama bunu kaldırabileceğ inden emin değ ildi. Skye'ın sandığı istekli olmadığı artık çok açıktı. Kendi acısı gözlerini kör etmiş ve Skye'inkini gözden kaç ırmış tı.

"*Siktir*," diye fısıldadı.

Derin bir nefes alarak, görüntüleri yeniden yaşamaktan korktuğ u sahneye yönlendirdi. Teyla'nın odaya girişini izlerken ç enesi gerildi. Bilinci yerinde olmayan bedenini üzerindeki kıyafetlerden sıyırdı. Bileklerine kelepçeler taktıktan sonra yanındaki yatağ a tırmandı.

dokunuş unu, ellerinin vücudundaki hissini hatırladı ve boğ azındaki safra yüks eldi. Teyla'nın kendisine ne yaptığını izlemek dikkatini Skye'ın birazdan gireceğ ini bildiğ i kapıya verdi. İç eri girdiğ inde iki askerin Skye'ın kollarını tuttuğ unu gör ünçe ş aşırdı. Odaya yürüyerek girmemiş , sürüklenerek getirilmiş ti.

"Bana bunu yaptırmayın," diye yalvardı askerlerden birine, Jaden daha yakından bakınca kurt adam olduğunu fark etti.

"Yap ya da öl. Senin türünden daha çok var. Hayatını kazanamazsan, onu elinde tutmana izin vermeyiz. Eğ er sen yapmazsan, kız kardeşlerinden biri yapacak." Kurt adam sırtıttı. "Belki de onun yerine kardeşini getirmeliyiz."

Olanların tekrarını izledikçe midesindeki bulantı daha da arttı. Sadece bu da değ il, Skye'ın isteksizliğ ini, yapmaya zorlandığı şeyden duyduğ u korkuyu da *görebiliyordu*. Gözlerindeki yaş ların parıltısını görebiliyor, dudaklarının fısıldadığ ını duyduğ u bir özürle kıpırdadığ ını görebiliyordu ama dikkatini ç eken Teyla'nın Skye'ın bedenini onunkinin üzerine ittiğ i anda yüz hatlarında beliren acıydı.

Hayatta olmaz. Hayatta olmaz.

Eli duraklatma düğ mesine ç arparak yüz hatlarını dondurdu. Sahneye baktı - parmakları Skye'ın omuzlarını ısırıp onu bedenine almaya zorlarken Teyla'nın sırtışı. Skye'ın yüzündeki keskin acıyı, yanaklarından süzülen gözyaş larını. Tırnaklarının göğ süne batma şek li. Elini kaldırıp üzerindeki lekeyi ovaladı. Hatırladığ ına göre Skye kan çekmiş ti ama yer değ iş tirdiğ inde izler neredeyse iyileş miş ti.

Zihni hızlandı ve kaç tıkları motele ve orada olanlara geri döndü. Ya da daha doğ rusu, kızın ısı döngüsünün onu alt etmesine izin verdikten *sonra* olanlara. Hazır olup olmadığ ını umursamadan ona sahip olmuş tu ve o da buna izin vermiş ti. Ama daha sonra onu üzerinden itmiş ve neredeyse banyoya koş arak Deacon Shaun gelene kadar kendini iç eriye kilitlemiş ti. Ve sonra, yine, Sığınak'ta. Ondan uzaklaş maya o kadar odaklanmış tı ki, gördüğ ü muamelenin onu nasıl etkilediğ ini hiç düşünmemiş ti.

Sikeyim.

Bir elini yüzüne götürdü ve titreyen eliyle videoyu yeniden çalış tırmak için uzandı.

, üstündeki diş inin fark anı, uyanan ilgisini gördü ve gözlerinin bronz rengine dönüş mesini, dudaklarının aralanmasını ve ardından Teyla'nın boğ azından aşağı inen damara bir şey enjekte etmesini izledi.

Gözlerindeki bronz çekildi ve siyah aktı. Elmacık kemikleri keskinleş ti, diş leri

uzadı ve bir kükremeye ellerini tutan kelepçelerden birini kopardı. Teyla kendini yataktan atıp odadan kaçtı ve Skye'ı korkudan donmuş bir halde onun üzerinde bıraktı.

Ekranda, ellerinin Skye'ın kollarını kavrayışını ve yüzleri milimetrelerce ayrılana kadar onu aşağı çekişini izledi.

"Artık bana aitsin, Kedicik," diye hırladığını duydu ve sonra onu kendisinden uzaklaştırıp odanın ucunda koşan askerlerin atıldı.

Jaden muhafızlarla olan kavgasını görmezden gelerek odanın diğer tarafında hareketsiz yatan Skye'a odaklandı. Ona açıkladığı gibi, adam onu fırlattığında ayaklı bir dolaba çarpmış ve çarpmanın etkisiyle üzerine düşmüştü. Parmaklarının çırpındığını, ağır yükü vücudundan itmeye çalıştığını . Ve sonra kurdu orada, üzerinde belirdi ve bir an için onu yattığı yerde öldürmeyi düşünüp düşünmediğini merak etti.

Ama hayır, kurdu ağzını indirdi, boynunun omzuyla birleştiği kıvrıma gömdü ve içine çekti. Jaden da konsolun başında aynı şeyi yaptı ve derin bir nefes aldı. Şimdi hatırlamıştı. Gerisini izlemesine gerek yoktu ama videonun önünde izin verdi. Kurdunun onu kurtarmak için elinden geleni yaptığına tanık oldu, ölmekte olduğunu fark ettiğinde öfkesini hissetti.

Ve sonra kendisinin insan formuna geri döndüğünü gördü. Elleri Skye'ın yanaklarını ve Skye dokunuşundan kaçmaya çalışarak başını çevirdi. Parmakları çenesinin üzerinde kıvrıldı ve Skye'ı kendisine doğru döndürdü.

"Vücudundan çıkan kanı duyabiliyoruz." Sesi bir saniye sonra kesildi ve Jaden kurdunun da onunla birlikte olduğunu fark etti. "Öleceksin."

Skye yutkundü ama konuşmadı. Jaden onun konuşabileceğinden emin değildi. Ekranı eğildi, gözleri önündeki sahneye odaklanmıştı.

"Seni kurtarabiliriz," devam etti ekran yüzü. "Ama bedeli yüksek olacak. İnsan yarım bunu anlamayacaktır. Hatta bununla savaşmaya bile çalışabilir. Ama böyle gerekiyor."

"Hayır, ben-" sesi zayıftı ve Jaden dudaklarının kenarında biriken kanı görebiliyordu.

"Hayır diye bir seçenek yok, Kedicik. Sen bize aitsin ve biz seni hayatta tutacağız." Eli vücudundan aşağı kayarak yan tarafına bastırdı. "Biz bağ kuracağız, sen yaşayacaksın."

Jaden'in eli durdurma düğmesine bastı. "*Siktir!*"

CHAPTER 10

Jaden, Deacon'ı yatak odalarından birinde ayakta rs buldu.

Jaden kapıdan içeri girdiğinde, "Tüm kanıtlar aceleyle gittiklerini gösteriyor," dedi. "Sanki sadece gerekli şeyleri alıp gibi. Bu hiç mantıklı değil."

"Belki de geleceğimizi biliyorlardı," diye cevap verdi Jaden. "Motele geri dönmem gerek."

Deacon onunla yüzleşmek için döndü. "İlginç bir şey keşfettin mi?"

"Skye'la konuşmam gerek."

"İlginç bir şey keşfettiniz! Sana doğruyu mu söylüyordu?" "Deacon..."

"Öğreneceğim, bari sen söyle." "Çok sinir bozucusun, musun?"

Jaden tersledi. "Tabii ki biliyorum. Şimdi soruya cevap ver."

"İyi, *evet*. Doğruyu söylüyordu. Artık gidebilir miyiz?" "Ona

karşı böyle pislik olduğun için kendini ne kadar suçlu

hissediyorsun?" "Siktir git, DJ."

Deacon sırtarak, "Çok o zaman," diye başını salladı. "Hadi geri dönelim de sen de cömertçe mütevazı bir turta yiyebilesin."

"Bazen tam bir pislik oluyorsun."

"Bu senin için nasıl bir haber?" geçerken Jaden'ın omzunu sıvazladı. "Hadi o zaman."

Jaden içinden mırıldandı ve Deacon'ı takip ederek dışarı çıktı. Deacon'ın Asher'ın kontrol etmesi için video görüntülerinin bulunduğu sabit diski çıkarabilmesi için güvenlik odasında durdular ve sonra SUV'a döndüler.

Deacon onları motele geri götürürken, Jaden onun yanında oturmuş derin düşüncelere dalmış, izlediği şeylerin yanı sıra o zamandan beri Skye'a söylediği ve yaptığı şeyleri kafasından geçiriyordu. Sanki o

Sürü Kardeşi'nin iç savaşının farkında olan Deacon sessiz kaldı. Sessizliğini ancak motelin girdiklerinde bozdu.

"İyi misin?"

Jaden bir an için soruyu düşündü. "Onunla çiftleştiğim için hâlâ mutlu değilim ve kurdumun bunu neden yaptığını gerçekten anlamıyorum. Yani, tamam, ölüyordu. Ama kurtlarımız o seviyede çalışmıyor. Umursamaması . Peki neden yaptı?"

Deacon, "Bu sorunun bariz cevabından kaçırıyorsun," diye işaret etti. "Kader arkadaşları mı?" Jaden homurdandı. "Benimle dalga mı geçiyorsun? O bir kedi, kurt değil."

"Ne olmuş yani? İrfan'ın hiçbir yerinde eşlerin aynı türden olması gerektiği belirtilmemiştir. Sürümüzde hiç karışık tür olmaması bunun asla olmayacağı anlamına gelmez. Hâlâ kısmen İnsanız, bunun için gerçek bir neden yok."

"Kediler ve köpekler birbirine karışmaz, Deacon." " zaman kurt olman iyi bir şey, değil mi?"

Jaden ona baktı, sonra başını salladı. "Seninle tartışmaya neden zahmet ettiğimi bile bilmiyorum."

"Biliyor musun, ben hep aynı şeyi söylüyorum. Bir gün insanlar tartışmak yerine beni . Hayat herkes için çok daha kolay olacak." Deacon ona göz kırptı ve arabanın kapısını açtı. "İyi şanslar, kardeşim."

Jaden arabada birkaç dakika daha oturdu ve park karşısındaki Skye'la paylaştığı odaya baktı. Pencereden bir ışık görebiliyordu ama panjurlar kapalıydı, bu yüzden onun ne yaptığını ya da orada olup olmadığını bile bilmiyordu. Korkak bir yanı, onlar meşgulken Skye'ın kaçma fırsatını değerlendirmiş umuyordu ama kafasının içinde yuvalanmış olan bağa hızlı bir dokunuş yakınlarda olduğunu söyledi.

"Ne bekliyorsun lan?" diye mırıldandı kendi kendine, beş dakika sonra hâlâ orada oturuyordu. Arabanın kapısını açtı ve dışarı çıktı.

İçeri girdiğinde Skye ana odada değildi ama banyo kapısının altındaki ışığı görebiliyordu.

"Skye?" diye seslenerek odayı geçti ve parmak uçlarıyla tahtaya vurdu. "İçeride misin?"

"Jaden?" Sesi kulaklarına gergin geliyordu. "Ben... evet. Kapı kilitli değil." Onun sözlerini bir davet olarak algıladı ve kolu çevirdi.

Yerdeki geniş su birikintisi ilk fark ettiği şey oldu. Gözleri onu ağızına kadar dolu küvete kadar takip etti ve sonra Skye'ın lavabonun önünde durduğu yere doğru kayd.

Dudaklarını büzdü.

Şunu lavaboya *yaslanmış* yap. Onun porselenin kenarını sıkıca kavradığını görebiliyordu. "Bilmek istiyor muyum?" diye sordu yavaşça.

"Ben... uh... başımı çarptım." Kadın ona doğru yarı dönmüştü ve Jaden şakağındaki saçlara bulaşan kanı görebiliyordu.

Alçak sesle küfrederek ıslak zeminde ilerledi ve kadının çenesini parmaklarının arasına aldı. üzerine tutuşunu yumuşattı ve yaraya bakabilmek için başını geriye eğdi.

"Kendini mi bayılttın?"

"Hayır, sadece banyoyu su basmanın eğlenceli olacağını düşündüm," diye .

"Şimdi, , Prenses," diye azarladı, karşısındaki kadınla ilgili yeni kavrayışı ona dikkati başka yöne çekmek istediğinde ukalaca sözlere başvurduğunu söylüyordu. Kendisinin yanında bunu çok yaptığının rahatsız edici bir şekilde farkındaydı. Adam yarayı yokladı ve kadın tısladı. "Acıyıp acımadığını sormana gerek yok. Ne oldu?"

Gözlerini onunkilerle buluşturmak için kaldırdığında gözleri acı ve endişeyle . "Sanırım diğerlerine zarar veriyor."

"Hissettin mi?"

"Banyo yapıyordum. Bir acı hissettim ve aptal paspasa takılıp düştüm ve başımı küvetin kenarına çarptım."

"Ne dışarıdaydın?" *Ve neden bilmiyordu? Aralarındaki bağ o kadar sıkı mıydı ki, fiziksel acıyı ondan gizleyebiliyor muydu? Yoksa keşfettiği şey yüzünden bunu hissedemeyecek kadar dikkati mi dağılmıştı?*

"dağıtacak kadar uzun," diye .

"Tamam," diye cevap verdi dikkatlice, onun kendisini yemlemesine izin vermeyi reddederek. "Ne zamandır bilincin yerinde?"

"On dakika... belki?"

"Hasta hissediyor musun? Başın dönüyor mu?" diye sordu.

"İlk , evet. Şimdi sadece acıyor."

." Elini kızın koluna attı ve onu tualete doğru götürdü. Klozet kapağını indirerek onu itti. "Şu kesiğe bir bakalım. Kıpırdamadan otur." Dolabı karıştırmak için döndü ve küçük bir ilaç kutusuyla geri döndü.

Birkaç dakika ve Skyeyn küfürlerinden sonra kanı temizlemiş ve kesiği sterilize etmişti. " önemli bir şey değil," dedi ona. "Birkaç saat uyursan iyi olacaksın."

"Peki ya beyin sarsıntısı? Uyanık kalmam gerekmez mi?"

"Sen bir Şekil Değiştiren'sin. Uyurken . Uyanık kalarak daha çok zarar verirsin. Hadi gel." Adam elini uzattı ve kız temkinli bir şekilde ona baktı. "Ben bir şey yapmayacağım, Kedicik. Sadece kalkmana yardım ediyorum."

Gözlerini ona dikti. "Neden?"

"Neden ne?"

"Neden bana iyi davranıyorsun? Ben aptal , Jaden. Benden uzaklaşmaktan başka bir şey istemedin, o zaman neden... iyi davranıyorsun?"

Jaden elini ağzına götürdü, sonra yavaşça onun önünde çömeldi ve ikisini göz hizasına getirdi.

"Konuşmamız gerek," dedi sessizce. "Ama kendini biraz daha iyi hissedene kadar beklemeyi tercih ederim."

"Konuşmak mı? Ne hakkında konuşacağız?" Kadının kokusunda yükselen endişenin kokusunu alabiliyordu. "Çiftliğe geri mi ?" Sesi yükseldi. "Ne buldun?"

"Evet, buldum. Hiçbir şey bulamadım. Hayır, bu doğru değil. Buldum..." diye sözünü kesti, kadının kokusu her kelimedede daha da yoğunlaşıyordu. "Yemek yedin mi?"

"Ne? Hayır... Bilmiyorum. Jaden. Sadece ne hakkında konuşmak istediğini söyle."

Doğruldu ve elini tekrar uzattı. "Neden yiyecek bir şeyler almıyoruz, sonra dinlenebilirsin."

"Yiyecek bir şey istemiyorum. Bana neler olduğunu anlatmanı istiyorum!"

Ona baktı, sonra bir elini saçlarında gezdirdi. "Video görüntülerini ... her neredeysek gördüm," diye kabaca itiraf etti.

Skye'ın ağzı açık kaldı kendini tutup omurgasını sertleştirmeden önce geriye doğru sarktı. "Ve şimdi... ne? Bana biraz daha bağışlamak mı istiyorsun?"

"Hayır. Skye, *lütfen*, bu konuşmayı su basmış bir banyodan başka bir yerde yapabilir miyiz?" Elini tekrar kaldırdı ve sonunda Skye yavaşça başını sallayıp ayağa kalkana kadar bekledi.

"Baş dönmesi var mı?" sordu.

"Hiç sanmıyorum." İleri doğru tereddütlü bir adım attı, sonra bir saniye daha. Jaden onun bir nefes aldığını duydu ve ana odaya geri döndü.

Onu dışarı kadar takip etti ve duvara yaslanıp yataklardan birinin kenarına yerleşmesini izledi. "Öylece durup bana mı bakacaksın?" Skye sessizliği bozdu.

"Bakmıyordum."

Tek kaşı kalktı ve isteksiz bir kahkaha attı. "Tamam, belki de.. biraz öyleydim."

"Konuşmak istediğini söylemiştin." Adamın kokusunu ya da yüz ifadesini okuyamıyordu ama gözleri omzunun üzerinden bakmak için başka yöne kaydı.

"Bence bu konuşmayı beyin sarsıntısı geçirmediğinden emin olduğumuz zamana bıraksak daha iyi olur."

"Ben iyiyim." Başı zonkluyordu ama bunu ona itiraf edecek değildi... neden böyle davrandığını öğrenmeden olmazdı... sanki bir şeyden suçluymuş gibi. "Sanırım şimdi alsam daha iyi olur, böylece öldürülme ya da başka bir şey hakkında endişelenmeme gerek kalmaz."

"Sizi öldürmeyeceğim Prenses." Adamın pişmanlık dolu tonu Skye'a güven vermemişti. ", tanıştığımızdan beri aynı şeyi yapmaya söz veren Şekil Değiştiren söylüyor," diye . O kısa bir kahkaha daha attı ve Skye kaşlarını çatı. "Ölüyor musun yoksa?"

Jaden'in gözleri büyüdü. "Ne? Hayır! Neden böyle düşündün ki?"

"Bilmiyorum Jaden," diye kestirip attı. "Tuhaf davrandığın için olabilir mi?"

"Değilim... gerçekten değilim." Bir elini saçlarında gezdirdi ve diğer yatağa için hareket etti. "Dinlenmen gerek."

Skye şakağını ovma dürtüsüne direndi. "Neden çiftliğe geri döndün?" Onu sessizlik karşıladı.

"Jaden?"

"Kız kardeşine huzur verdik."

Skye ona bakakaldı. onca cevap arasında bunu beklememişti. "Sen

... Ben..." dudaklarını yaladı. "Teşekkür ," diye fısıldadı.

Adam başını salladı ve Skye onun teşekküründen rahatsız olduğu izlenimine kapıldı. " kaç kişi var?" diye sordu.

"Diğerleri mi?"

"Sürünüzde."

"Biz Sürü Değiştiren değiliz, pek sayılmaz. İki kardeşim kaldı, bir erkek bir de kız kardeşim."

"Ve ikisi de Koleksiyoncuyla birlikte mi?"

Skye başını salladı.

"Bulduğumuz güvenlik kayıtları sizi ve diğer üç kişiyi bir kafeste birlikte gösteriyordu."

"Biz bir arada tutuluyorduk. Erkek kurtlar da öyleydi ama onlar dişilerden ayrı tutuluyordu. Ayrıca ayrı kafeslerde tutulan iki ayı vardı." Skye bacaklarını altına kıvrarak yer değiştirdi. "Görüntüleri söylemiştin..." durakladı ve kuru dudaklarını yaladı. ". Onun sözleri üzerine Jaden'in kaskatı kesildiğini ve kendini yataktan yukarı ittiğini gördü. "Jaden, bekle." Aniden başlayan mide bulantısını görmezden ayağa fırladı ve kapıya giden yolu kapattı. "İçeri girbenimle konuşmak istemiştin."

Bir an için adamın zorla yanından geçip düşündü ama sonra adam yatağın üzerine çöktü ve başını ellerinin arasına aldı.

"Çok... öfkeliydim," diye fısıldadı. "Izzy'nin anlamsız ölümüne kızgıyım. Yetersizliğime kızgın

onu korumak için. Teyla'ya, Koleksiyoncu'ya,... *sana* kızgın." Başını kaldırdı ve bakışları ona odaklandı. "Kendimi ne kadar çaresiz hissettiğime, *bana* yapılanlara odaklandım, bana söylediklerini tamamen göz ardı ettim. Oradayken senden gördüklerimi görmezden geldim ve tüm bunlar için seni cezalandırdım."

Ayağa fırladı ve Skye bir adım geriye sıçradı. Elleri yüzünü , başparmakları gözlerinin altındaki deriyi yumuşattı.

"Ağlıyordun. Bunu nasıl unuttum? Tüm zaman boyunca ağladın."

Jaden'a bakarken parmaklarını yumruk yaptı. "Jaden, dur."

"Neredeyse ölüyor olman benim hatam," diye devam etti, onun sessiz görmezden gelerek. "Bağlanmış olmamız benim hatam. Ve bundan da seni sorumlu tuttum. Bunun için canını yakmak istedim. Seni incittim de."

"*Seni* incittim," dedi ve başını salladı.

"İsteyerek olmadı."

"Bunu yapmamayı seçebilirdim."

"Peki sana ne ? Bunu yapmış olsaydın ailene? Yapmadığınız takdirde siz veya aileniz acı çekeceği için bir şey yapmak bir seçim değildir."

"O zaman senin de başka seçeneğin yoktu!"

"O konuda, hayır. Ama sonrasında ne ? Bunun doğru olmadığını biliyorsun. yalnız bırakabilirdim, kendi yoluna gitmene izin verebilirdim," diye inkar etti.

"Eğer bunu yapsaydın, ölmüş olurdu. Chaplain beni bulur ve görevimde başarısız olduğum için öldürürdü. Sunny hâlâ ölü olurdu ve diğer kız kardeşim de kullanılır ya öldürülürdü." Skye ellerini kaldırdı ve parmaklarını onun bileklerine doladı. "Sana söylediğim başka hiçbir şeyi dikkate almazsan, şunu dinle. Sen beni *kurtardın*. Bana umudun tadını verdin. Ailemin geri kalanının da özgür olma şansı olduğunu düşünmeye cesaret ediyorum. Ve bu *senin* sayende oldu."

"Bu sana nasıl davrandığımı mazur göstermez. Sürü Kardeşlerim bile beni uyardı ama ben dinlemedim."

"Sen de incindin. Ve bu, istenmeyen bir eşle sıkışıp kaldığın gerçeğini değiştirmez-bağlantı," dedi Skye ona.

"Benim olduğum bir şey."

"Peki ne yapacaksın?" diye sordu. "İnsan olduğun için kendini cezalandıramazsın!" "Ben İnsan *değilim*."

Skye parmaklarıyla onun bileklerini sıktı. "Ne demek istediğimi anlıyorsun. Duruma, sana yapılanlara tepki gösterdin."

Yüz ifadesi meydan okur gibiydi. "O zaman neden sen de aynı şekilde tepki vermedin?"

"Çünkü baskı altında tutulan ben değildim," dedi ona nazıkçe. "Kontrolüm aynı şekilde elimden alınmadı. Çok fazla olmasa da bir seçeneğim vardı. Senin yoktu."

Adam kurtulup geri çekilince Skye onu kaybettiğini anladı. Karşılık veremediğini kabul etmeye hazır değildi.

"Dinlenmelisin," dedi ve adam kapıya doğru ilerlerken kadının kaşları çatıldı. "Nereye gidiyorsun?" diye sordu.

"Deacon'ın Mac'le konuşup konuşmadığını görmek ve bundan sonra ne yapacağımızı öğrenmek için."

Kadın daha fazla soru sormadan adam gitmişti

Skye uyandı. Karanlıkta yatıyor, gözlerini kırpıştırarak tavana bakıyor ve yönünü bulmaya çalışıyordu. Nefes alış veriş yavaşlayınca Jaden gittikten sonra yatakta uzandığını hatırladı ve uyuyakaldığını fark etti. Oda karanlıktı, bu da onun bir süredir uyuduğunu gösteriyordu. Gözlerini açtığında

Işığın azlığına uyum sağlayarak doğruldu. Diğer yatağa hızlıca bir göz attığında, yorganın altında bir beden olduğunu gördü.

Ne kadar zamandır oradaydı? Artık onun farkındaydı, düzenli nefes alışlarını duyabiliyordu. Skye onu uyandırmamak yavaşça yatağından kalktı ve banyoya doğru ilerledi. bıraktığı dağınıklığı hatırlamadan önce kapıyı açmıştı ama oda temiz ve düzenliydiZemini doldurduğu sudan ya da küvette ve lavaboda bıraktığı kandan yoktu. Etrafına bakınırken kapının yanındaki çöp kutusunun kanlı mendillerle dolu olduğunu gördü. Havlular küvetin kenarına ve onlara dokunmak için yaklaştığında ıslak olduklarını fark etti. *O uyurken temizlenmiş miydi?*

Odadan çıktı ve uyuyan erkek Şekil Değiştiren'e bir kez daha baktı. Onun uyuyor olmasının, odaya bıraktığından daha sakin bir döndüğü anlamına geldiğini umdu.

Sessiz adımlarla odayı geçti ve dışarı çıkabilmek için kapıyı hafifçe araladı. Oda açık bir yürüyüş yoluna açılıyordu, küçük bir metal parmaklık onu otoparktan ayırıyordu. Karşı tarafta benzer odalardan oluşan bir sıra görebiliyordu. Parmaklığa yaslanarak gökyüzüne baktı. Aile bağlantısı sessizdi ve Skye ailesinin uyuyup uyumadığını merak etti.

Yumuşak bir kahkaha sesi gece havasında ona ulaştı ve karşı pencerelerden birinde bir ışığın titrediğini görmek için tam zamanında başını çevirdi. Tanıdığı bir erkeğin, aynı derecede tanıdığı bir kadın tarafından, pencerenin önündeki bir sandalyeye yığılana kadar geriye doğru itilmesini izledi. Kadın eğilip öptü ve sonra gözden kaybolana kadar vücudundan aşağı kaydı. Adam başını geriye attı, yüz hatlarına zevk kazanmıştı ve Skye adamın pencere pervazının altına bıraktığı elinin partnerinin saçlarını tuttuğunu biliyordu.

Merakla, adamın dişiye tekrar yukarı çekmesini ve dişinin emekleyerek kollarını boynuna dolmasını izlemeye devam etti. Dudakları Skyein yanaklarını yakan bir öpücükle buluştu ve adam ayağa kalkarak gözden kaybolurken elleriyle kadının bacaklarını beline doladı.

"Röntgencilik mi?" Arkasından uykudan kalınlaşmış bir ses dikkat çekti. "muhtemelen panjurları kapatması gerekirdi." Vücuduna bir çarşaf sarılırken sıcaklık sardı.

Skye gerildi, sonra dalgın bir iç çekişle rahatladı. "Kazara röntgencilik," diye düzeltti ve onun kıkırdadığını duyunca şaşırdı.

"Burada ne yapıyorsun?" Jaden sordu.

"Kaçmayacaktım." Skye savunmacı tepkisine engel olamadı.

"Öyle olduğunu düşünmemiştim. Bir tişört ve başka bir şeyle fazla uzağa gidemezsin," diye hafifçe cevap verdi. "Ayrıca Deacon ve Gemma'nın şovunu izlemek için gizlice dışarı çıkmadığını varsayıyorum?" Kızın izlemekte olduğu odaya doğru başını salladı.

"Hayır!" İnkâr ağzından sertçe çıktı.

"İçeri gel. Şafağa kadar hâlâ birkaç saat var." "Sonra ne olacak?" diye sordu.

Jaden onun yanında durmak için hareket etti ve kollarını korkuluklara dayadı. "Mac Sığınak'a dönmemizi istiyor, böylece Asher video görüntülerine bakıp kullanabileceğimiz bir şey bulabilecek mi diye bakabilecek."

"Ailemi bulmam gerek." Skye, emin olduğu tartışma için kendini hazırladı.

"Biliyorum," diyerek onu şaşırttı. "Ve yapacağız da. Ama plan yapmamız gerek. Nerede olsunlar, bir plan yapmadan ortaya çıkmak hepimizin ölümüne neden olur."

"Beni geri istiyor. Eğer dönmezsem, diğerlerini öldürecek."

"Onun için neden bu kadar önemlisin? Sahip olduğu tek dişi Şekil Değiştiren sen olamazsın. Izzy'yi daha fazla dişi kurdu olduğunu söylediği için öldürdü, peki seni geri dönmeye zorlamak için başkalarını kullanmasına neden kadar özel kılan ne?"

"Ben özel değilim. Ben yarım kalmış bir işim ve onun kontrolü dışındayım. Kendisine ait olanı kaybetmeyi sevmez."

"Sizinle akraba olan herkesi öldürmek aşırı bir yöntem gibi görünüyor. Bunu yaparak daha çok şey kaybeder." Skye omuz silkti. "Ne söylememi istiyorsun? Yalan söylemiyorum."

"Yalan söylediğini ," dedi yumuşak bir sesle. "Ama bana tüm gerçeği söylediğini de sanmıyorum. Yaptığı şeyler, ölmeden önce kız kardeşine yaptıkları, bunlar hiçbir koleksiyoncu için normal davranışlar değil. Koleksiyoncular *koleksiyon* yapar. Bu yüzden onlara denir. Tüm Şekil Değiştirenleri toplayıp sonra da koleksiyonlarını öldürmezler. Onları saklarlar. O zaman neden seni ona geri getirmek için aileni öldürüyor Prenses?"

"Bilmiyorum." Onun bakışlarını üzerinde tuttu. Skye onu doğruyu söylediğine inandırmak ama en ufak bir tereddüt ya da şüphenin Jaden'ı yalan söylediğine ikna edeceğinin de farkındaydı. Kısa bir sessizlikten sonra başını salladı.

"İçeri gel," diye tekrarladı, parmaklıklardan uzaklaştı ve odalarının kapısına doğru yürüdü.

Skye onu takip etti ama yüzünü ona döndüğünde durdu.

"Başın nasıl?" sordu ve başını yana eğmek için uzandığında ondan kaçacak kadar hızlı değildi.

"yok." Kadın adamın elinden .

"Sana dokunmamdan hoşlanmıyorsun." Bunun bir soru olmadığını biliyordu.

"Bana *el kaldırmadan* hoşlanmıyorum. Arada fark var." Skye onun dudaklarının seğirdiğini gördüğünden emindi. "Bana gülüyor musun?" diye sordu.

"Hiç de değil." Tek parmağıyla şakağındaki küçük şişliği yokladı ve kadın tısladı. "İyi olduğunu söylediğini "

"Öyleyim."

"Hmmm," diye homurdandı. Parmağının hareket ettiğini, bir tutam saça dolandığını ve kulağının arkasına sıkıştırdığını hissetti. "Isı döngün sona erdi."

Ve bu beş kelimeyle birlikte odadaki gerginlik geri döndü.

"Ben..." diye yutkundü. "Banyoyu mi?" diye aklına gelen ilk şeyi ağzından kaçırdı.

Jaden kaşlarını kaldırdı. "Sadece birazcık suydü." "Ama bunu yapmak zorunda değildin."

"Ev idaresine bırakabilirdim ama neden zahmet edeyim ki?" Sesindeki ani mesafe açıldı

-Başka bir görünmez çizgiyi aşmıştı. Arkasını döndü. "Biraz uyu. Sabahın ilk ışıklarıyla geri döneceğiz." Tekrar yatağa yerleşti ve kolunu yüzüne attı. "Işığı kapat, Prenses."

CHAPTER II

Sığınak'a döndüklerinde saat sabahın üçüne geliyordu. Her iki kadın da arka koltukta uyuyor, Deacon ise yolcu koltuğuna yayılmış cep telefonuyla oynuyordu. Jaden arabayı kapılardan geçirdi ve cipi ana evin önünde durdurdu.

Kapı açıldı ve Cormac kapı aralığında çerçeveselendi. Deacon arabadan inip arka kapıyı açarken Jaden'a baktı ama bir şey söylemedi.

"Hey, Starshine. Biz ."

Jaden arabadan inip Cormac'la buluşmak üzere hareket ederken Gemma'nın uykulu tepkisinin sonunu yakaladı.

"Asher çalışma odasında bekliyor," dedi Cormac ona. "Deacon arayıp görüntüleri bulduğunu ve istediğini söyledi."

Jaden başıyla onayladı. "İçinde tutulduğum ve yeni geldiğimiz çiftlikten gelen kayıtların bir karışımı."

"mi?" "Bir kısmını."

Cormac ona sert bir bakış attı. "Sen iyi misin?"

"soruları cevapladı ve unuttuğum birkaç şeyi hatırlattı." Döndüğünde Skye'ın cipin yanında durduğunu gördü.

"Onun hakkında bir karar verdin mi?" Cormac onun yanından sordu.

"Onu öldürebileceğimi, bağı koparabileceğimi ve hayatıma devam edebileceğimi düşündüm ama.." Jaden bir elini yüzünde . "O da en az kadar koşulların kurbanı."

"Ne yapmak istiyorsun?"

"Eğer ailesini kurtarabilirsek, onlarla birlikte gidebilir. Güvenli bir yerde bir hayata başlar." "Senden uzakta mı? Siz çiftleştiniz. Mesafe bunu değiştirmez."

Jaden cevap vermedi.

Cormac sessizce, "Gemma gittiğinde Deacon'ın nasıl tepki verdiğini gördün," dedi.

"Deacon Gemma'yı severdi. Onun gidişini onu incitti."

"Sebebin bir kısmı buydu, evet. Ama aynı zamanda kısmen eş bağları ve onun kurduydu. Kurdun eşini neden uzağa gönderdiğini anlamayacaktır."

"Benim kurdum," diye tekrarlardı Jaden, dudakları bükülerek. "Onunla çiftleşme kararını benim *kurdum* verdi. Beni engelledi, anıları benden sakladı. Bu karmaşanın içinde olmamızın sebebi benim kurdum."

"Yani suçu onun üzerinden kurduna mı attın?" Cormac sordu ve Jaden ona ters ters baktı.

Şimdi Alfa'sı bunu yüksek sesle söyleyince, Jaden kulağa ne kadar saçma geldiğini fark etti. Kafasını paylaşan bir varlığa savaş ilan etmesi pek mümkün değildi. Cormac düşüncelerinin yönünü doğru tahmin ederek omzunu sıvazladı.

"fazla düşünme. Her şeyin kendi kendini düzeltme yolu vardır." "Senin için söylemesi kolay," diye mırıldandı Jaden.

"İşler benim için yolunda gitti değil mi?"

"Siz ikiniz fısıldaşıyorsunuz?" Deacon bir kolunu Gemma'nın omuzlarına atarak yaklaştı.

"gerek yok," diye yanıtladı Cormac ve Deacon güldü.

"Al." Çiftlikten aldığı sabit diskini Cormac'a uzattı. "Bunu benim için Asher'a ver."

Cormac aldı ve Deacon ile Gemma'nın eve girebilmesi için bir kenara çekilmeden önce başını eğdi.

"Onu mı tutuyorsun?"

Jaden'in bakışları arabanın yanından ayrılmayan Skye'a döndü. "Bunun akıllıca sanmıyorum. Onu tuttuğumuz odaya geri dön."

"Ona hâlâ güvenmiyorsun," dedi Cormac.

"Kaçmaya çalışmayacağına dair ona güvenmiyorum. Ailesini bulmak için yanıp tutuşuyor."

"Bunu yapsaydı tüm sorunlarınız çözülmez miydi?" Cormac'ın sesi okunamaz haldeydi. Jaden yumuşak bir attı. "Ne yaptığını biliyorum."

"Bu ne olabilir?"

"Bir eş *istemiyorum*, Mac. Özellikle de benim seçmediğim birini."

"Ama onu sen seçtin, Jaden. Kurdun senden ayrı değil, senin parçan."

iki erkek de Skye'a baktı ve Skye onların dikkatini üzerinde hissederek başını yavaşça çevirip onlara baktı. Jaden nefesinin altından üçe kadar saydı ve Skye kaskatı kesildi, parmakları avuçlarının içinde kıvrıldı. Çenesini kaldırdı ve meydan okurcasına ters ters baktı. Jaden eğlendiğini hissetti ve sırtıma dürtüsüne karşı savaştı.

"İlginç," diye mırıldandı Cormac. "Gidip Asher'ı bulalım mı?"

"Önce Skye'ı yerleştireyim, sonra çalışma odasında buluşuruz," diye cevap verdi Jaden ve Cormac'ın içeride kaybolmadan önce sessizce güldüğünü duydu.

"Beni içeri mi kilitleyeceksin?"

"Yapmak zorundayım." Bakışlarını yataktan çekti ve kadının kapının yanında durduğu yere odaklandı.

"Wyoming'de kaçmadım," dedi. "Beni o motel odasında saatlerce yalnız bıraktınız ve ben kaçmadım."

"Biliyorum." Gözleri tekrar yatağa kaydı. "Bana ilk sevgilin olmam gerektiğini söylemiştin..."

Bilmesi gerekiyordu... Sadece sordu. "İkinci kaptanı kastettiğini sanmıştım ama değildi, değil mi?"

Sorusu sessizlikle karşılandı. Dönüp onu aradı ve onu hâlâ aynı yerde buldu.

başını eğmişti. Parmakları iki yanında yumruk şeklinde kıvrılmıştı.

"Vücudunuz sizi ele veriyor, Prenses." Bir yumruğuna dokunmak için parmağını uzattı. "Tek kelime etmene bile gerek yok. O gün senden kabul edeceğinden çok daha fazlasını aldım."

Skye başını salladı. "Bu doğru değil."

Gülümsedi ve kapıya doğru bir adım attı. "Sanırım senden pek çok ilk aldım ve bunları yaşaman gereken şekillerde değil."

"Neden beni içeri kilitliyorsun?" Sesi bir fısıltıdan biraz daha fazlaydı.

Jaden durakladı, sırtı ona dönüktü. ", Kedicik. *Kendimi* dışarıda bırakıyorum," diye itiraf etti. Kapı usulca kapandı ve anahtarı kilidin içinde çevirdi.

Aralarındaki kapıya baktı, ana eve dönüp Asher ve Cormac'la buluşması gerektiğini biliyordu ama hareket edemiyordu. Kamera kayıtlarında gördükleri kafasında sürekli dönüp . Acısı, gözyaşları. Onun hıçkırıklarını duyabiliyordu, sessiz ve boğuk. Neredeyse

...

Jaden kaşlarını çattı. Onun ağladığını *duyabiliyordu*. Yerleşkede sessiz kalmıştı. Başını eğdi.

Bekle. Onun ağladığını duyabiliyordu.

Kapının kilidini açıp içeri adım attı. Skye hâlâ onu bıraktığı yerdeydi ama ayakta durmak yerine dizlerinin üzerine çökmüş, yüzünü avuçlarının içine gömmüştü. Hıçkırıklarının şiddetiyle vücudunun titrediğini görebiliyordu.

"Skye?" Uzun adımlarıyla bir saniyeden kısa bir sürede Skye'önüne geldi ve çömeldi. "Ne oldu?"

Skye başını kaldırdı, yüz ifadesi şok olmuştu. Yanaklarından süzülen yaşları silerek titreyen bir nefes aldı. "Hiçbir şey. Gittiğini sanmıştım." Bir damla gözyaşı daha aktı ve kızgınlıkla onu da sildi. "Lütfen git." sesi titriyordu.

"Bana neler olduğunu anlatana kadar olmaz." Bir sonraki gözyaşını parmak ucuyla yakaladı. "Neden ağlıyorsun?"

"Ben değilim."

Jaden parmağını kızın çenesinin altına bastırdı ve başını yukarı kaldırdı. "Hadi ama, Kedicik. Şimdi bana yalan söylemeye başlama."

Onun yutkunduğunu gördü. "Ben ... Bilmiyorum ... Ben sadece-ben ..." Yüzünü tekrar avuçlarına indirdi.

Jaden bir an için onun kaçabilmek için gardını indirmesini sağlamaya çalışarak rol yapıp yapmadığını merak etti ama bu düşünceyi aklına gelir gelmez bir kenara bıraktı. Kızın gözlerindeki ıstırap gerçektir. Şüphelerini bir kenara iterek, ellerini dikkatlice yüzünden çekti ve onu ayağa kaldırdı.

"Gel buraya," diye mırıldandı ve bir kolunu kızın beline dolayarak onu göğsüne doğru çekti.

Skye önce direndi ama Jaden sıkıca tuttu, başının arkasını kavradı diğer avucuyla Skye çırpınmayı bırakıp yüzünü tişörtünün kumaşına gömüp ağlayana kadar omurgasını okşadı. Jaden konuşmadı. Bunun yerine, yatağın bacaklarının arkasına değdiğini hissedene kadar ikisini de yatağa doğru geri çekti ve oturdu. Kızın belini kavrayışını düzeltti ve onu kucağına aldı, bir yandan da sözsüz teselli sesleri mırıldanıyordu.

Hıçkırıkları dindiğinde ve nefes alış veriş Jaden onun yorgun bir uykuya daldığını anladı. Dikkatli bir şekilde, yatağa uzanana kadar geriye . uyuduğundan emin kadar bekleyecek ve sonra gidip Asher'i bulacaktı, dedi kendi kendine ve gözlerinin kapanmasına izin verdi.

Skye yorganın altında daha derine gömülürken gözleri titreyerek açıldı. Gözleri kuru, pütürlü ve

Az önceki ağlama nöbetinden dolayı başı zonkluyordu. Gözlerini kırptırdı ve gözlerini ovma için elini kaldırdı ama elinin üstünde bir şey olduğunu fark etti. Aslında şimdi daha uyanıktı, kolunda ağır bir yük hissediyordu ve parmaklarının arasına bir şey girmişti.

Karanlıkta gözlerini kısıtı ve elini yavaşça esnetti. Üstündeki şey her neyse hareketi taklit ederek parmaklarını sıktı. Diğer elini yastığın altından çekerek nesnenin izini sürdürdü, parmak uçlarını üzerinde gezdirdi ve elinin üzerinden koluna arkasına doğru yolu takip etti. Dondu kaldı, tüm duyuları harekete geçti.

Yumuşak bir nefes ensesini ısıttı, kendisine ait olmayan bir kalp atışı, etrafını saran bir beden sıcaklığı. Bu bir koldu... kalın, kaslı bir kol.. onun üzerinde duruyordu, parmakları onunkilerle birleşmişti. Diğer kolu yanağının altındaydı, başı adamın pazusunu yastık olarak kullanıyordu ve artık gözleri karanlığa alıştığından kolun önünde uzandığını görebiliyordu, deri bilezikler ve kalın dövmelemler hemen çekmişti.

Jaden onun arkasına geçti ve Skye nefesini tuttu ama Jaden sadece başını onun boynunun doğru eğip derin bir nefes aldı. Kızın dolanan kolu sıkılaştı ve göğsünü sırtına bastırdığını hissedene kadar vücudunu geriye doğru çekti.

Onu uyandırması gerektiğini düşündü. Neden buradaydı ki? Onu uyandıracaktı... sadece bir dakika içinde... gözleri o kadar ağır hissetmediğinde...

Skye uyandığında yalnızdı. Sırt üstü yuvarlandı ve gözlerini tavana dikti.

Onun orada olduğunu rüyasında mı görmüştü?

Elini yanındaki yatağın üzerinde gezdirdi; yatağa dokunduğunda serindi. Eğer adam oradaysa bile uzun zaman önce gitmişti. *Bunu hayal mi etmişti?* Doğrulup yüzünden uzaklaştırdı ve odayı taradı. Gözleri bir sandalyenin üzerine katlanmış küçük, düzgün bir giysi yığınınına takıldı ve orada kaldı - bir gece önce odaya girdiğinde ikisi de orada değildi. Giysilerin üzerinde katlanmış bir kâğıt parçası vardı.

Yorganı üzerinden atan Skye yataktan çıktı ve gazeteyi kaptı.

, sanırım doğru beden. Ayakkabılar da aynı şekilde. Kapılar kilitli değil. Kahvaltı ana evde.

Beni pişman etme. J

Kâğıdı bırakıp giysileri kaldırdı. Yumuşak gri bir tişört ve taşlanmış bir kot pantolon. Sandalyenin altında bir çift siyah Vans duruyordu. Üzerindeki kıyafetleri aceleyle çıkarıp ayağına tam oturan bu ayakkabıyı giydi. Ayaklarını ayakkabıların içine soktu, parmaklarını gezdirdi, başının üstünde bir düğüm haline getirdi ve dikkatlice odadan çıktı.

Merdivenlerden çıkıp binanın geri kalanına doğru yürürken kimse onu durdurmaya çalışmadı. Ana evle arasındaki arazi insanlardan boştu ve etrafına temkinli bir bakış attı.

Oraya gidip kendini içeri mi bırakmalıydı?

Tam dönüp odasına kaçmak üzereydi ki karşısındaki kapı açıldı ve minyon, siyah saçlı bir kadın dışarı çıktı. Skye'ı gördüğünde yüzünde bir gülümseme belirdi ve aceleyle yanına gitti.

"Skye, değil mi?" Diğer kadının koyu renk gözleri onu değerlendirdi. "Güzel, kıyafetler doğrudu. Aç mısın? Daha önce gelip seni uyandıracaktım ama Jaden uyuman gerektiği konusunda ısrar etti." Konuşurken kolunu Skye'ın koluna doladı ve onu öne doğru çekti. "Eminim duş almak için can atıyorsundur. Önce ne yapmak istersin?"

"I-" Skye cevap fırsat ana evin mutfağına çekildi ve kadın tekrar konuşmaya başladı.

"Gemma'yla zaten tanışmıştın. Bu onun kız kardeşi, Cassie," diyerek masada oturan sarışın bir kızı işaret etti.

Elleri dumanı tüten bir kupanın etrafında kıvrılmış. Ve bu da Roxie." Bir parmak işareti daha, bu sefer ona yarım bir gülümseme veren kızıl saçlı bir kıza.

"Peki ya sen?" Skye sordu.

Diğer kadın güldü. "Elbette, muhtemelen bununla . Ben Ava." Skye'ı odaya hâkim olan büyük masaya götürdü." Gel ve . Ne yemek istersin?"

"Ben iyiyim."

Ava dudak büktü. "Jaden bunu söyleyeceğini ve seni görmezden gelmem gerektiğini söyledi." "Nerede o?"

"Yemek yiyip duş alana kadar bunu da sana söylememem gerekiyor." Skye'ı oturmaya çağırdı ve tabağına kızarmış ekmek, pastırma ve yumurta doldurmakla meşgul oldu. "Jaden senin bir hayvanat bahçesinde tutulduğunu söyledi. şeyler duymuştum." Ava tabağı Skye'ın önüne koydu. "Ben yerel bir tarikatta büyüdüm."

"Bir Avcı olarak mı yetiştirildin?" Skye şaşkınlıkla sordu.

Ava'nın gülümsemesi gözlerine ulaşmadı. "Hayır. İçinde bulunduğum tarikat avcılarının dişi olarak kullanılabileceğini düşünmüyordu." Skye'a çatal bıçak uzattı. "Ye."

CHAPTER 12

"Yani," Asher Cormac'ın masasının önündeki sandalyesinde doğruldu ve uzun bir esnemeyle gerindi. "kadarıyla. Görüntüler üç farklı yeri kapsıyor. İkisinin çiftlik ve Jaden'in yer olduğunu teyit ettik, geriye üçüncüsü kalıyor." Bir esnemeyle daha sözünü kesti ve gözlerini ovuşturdu.

"Buldun mu?" Jaden sordu.

"Bana bir saniye ver, dostum," diye homurdandı Asher, sonra Shaun sessizce ona bir fincan kahve uzattığında rahatlayarak inledi. Büyük bir yudum aldı, minnettar bir iç çekişle yutkundu, sonra dizüstü bilgisayarının ekranını işaret etti. "Tamam, elimizdeki görüntü parçalarını bir araya getiriyorum. Üç gün önce Wyoming çiftliğini paniğe sürükleyen bir şey olmuş. Skye'ın kız kardeşini keserken," Jaden'a özür dileyen bir bakış attı, "yolun yarısındaydılar. Morg odasındaki kamera kayıtlarının hepsi orada. Ona hiçbir şey sormamışlar, sadece bayılana kadar kesip biçmişler. Sonra onu diriltip tekrar başlamışlar. Bu pek hoş bir ölüm şekli değildi."

"Kayıt açısından kalbini, akciğerlerini, böbreğini ve rahmini aldıklarını görebiliyordum.

Biri geldi ve onları aldı. Sanırım bir bilim adamı," diye ekledi Chase kanepedeki koltuğundan.

"Neden rahmini alsınlar ki?" Deacon sordu.

"Birçok nedeni olabilir. Hamile miydi? Kızgınlık döneminde mi? Bir kedi Şekil Değiştiren'in iç organlarını incelemek isteyebilirler." Chase cevap verdi.

"Bu bir şey." Deacon başını salladı.

"Üçüncü yeri buldunuz mu?" Jaden ilk sorusunu tekrarladı ve tüm gözler ona çevrildi. "Kameralardan biri nakliyecileri mülkü terk ederken yakaladı. Onları takip edebildim

Montana'daki Forsyth'in hemen dışına kadar trafik kameraları aracılığıyla." Jaden ayağa kalktı ve kapıya doğru yürüdü.

"Nereye gidiyorsun?" Cormac sordu.

"Daha fazla kişi ölmeden Skye'ın ailesinin geri kalanını bulmalıyız."

"Ve siz de hiç düşünmeden Montana'ya mı gitmeyi planlıyorsunuz?"

"ne var ki?" Yüzünü odaya dönmek için geri döndü.

Deacon, "O küçük kediyle istediğini reddeden biri için ne kadar odaklanmış olduğunu düşünüyorum," dedi.

"Bununla bir ilgisi yok. Ben sadece etrafımızda yeterince ölüm olduğunu düşünüyorum. Bir başka anlamsız ölümü durdurmanın bir yolunu , o zaman bunu yapmalıyız."

"Ama Skye'ı öldürecektin. Onun ölümünün anlamsız olmayacağını mı düşündün?" Deacon sorguladı.

Jaden'in dudağı kıvrıldı ve boğazından bir hırıltı yükseldi.

Cormac, Asher'in yanındaki yerinden, "Geri çekil Deacon," diye mırıldandı. "Jaden, otur ve Asher'in söyleyeceği diğer her şeyi ."

Jaden'in Alfa'nın emrini yerine getirmesini beklerken kimse konuşmadı. bir dakikanın ardından, boşalttığı koltuğa geri döndü ve üzerine çöktü.

"Seni serbest çünkü şu anda zorlandığını biliyorum," dedi Cormac ona sessizce, "ama beni dinle Jaden. Eğer beni zorlarsan haddini bildirmekte tereddüt etmem."

"Sana meydan okumuyorum," dedi Jaden bir elini saçlarının arasından geçirerek. "Sadece daha fazlasını yapmam gerekiyor."

Buraya *otur*."

"Biliyoruz ve *yapacağız* da. Ama acele etmek sizi sadece öldürür ve sizin de belirttiğiniz gibi, zaten çok fazla kayıp verdik." Cormac başıyla Asher'ı işaret etti. "Devam edin."

Asher'in gözleri Jaden'dan Cormac'a kaydı. "Taşındıkları yer, dediğim gibi, Forsyth'in hemen dışında. Uydu görüntülerinden Wyoming'dekinden biraz daha küçük bir çiftlik olduğu anlaşılıyor. Ve en ilginç kısmı," dizüstü bilgisayarını Jaden'a doğru çevirdi. "İşlettikleri halka açık hayvanat bahçesi için bir web sitesi var." Birkaç tuşa dokundu. "Bizim için zor olanı bile yapmışlar ve orada sahip oldukları hayvanları listelemişler.. fotoğraflarla ve..." bir tuşa daha dokundu, "videolarla."

"Hiç Serval gösteriyor mu?" Jaden öne doğru eğilerek sordu.

Asher web sitesinde gezindikten sonra bir düğmeye dokundu. "İşte başlıyoruz. Üç Serval, iki dişi ve bir erkek."

"Üç mü? Skye hep birlikte dört kişi olduklarını söylemişti. Eğer o buradaysa ve kız kardeşi öldüyse, sadece iki kişi olmalılar."

Asher omuz silktili. "Size sadece sitede ne söyleyebilirim."

"Servallerin resimleri var mı?" diye sordu.

"Evet, bir saniye."

Ekranı bir görüntü doldurdu ve Jaden kaşlarını çatı. Bir ağaç dalında yatan kedilerden birine dokundu, gözleri yarılmıştı.

"Bu Skye."

"Nereden biliyorsun?" Asher sordu.

Jaden'in parmağı hareket etti ve kedinin sol kulağının üzerine geldi. "Kulağının ucunda siyah bir iz var. şeklinde."

"Yani seninle tanışmadan önce yüklenmiş olmalı, gerçi bu bir şeyi ." "Eğer durum böyle olsaydı, *dört* Serval yazmaz mıydı?"

"Bilmiyorum, Jaden. Web sitesini kurmak için işe alınmadım."

"Pekâlâ." Cormac'ın keskin sesi araya girdi. "Skye'la çiftleşmiş olsan da olmasan da bu Koleksiyoncu'nun peşine düşecektik. Sürüden ve senden aldıklarının bedelini ödemek zorunda. Elindeki kurtları bulmak istiyorum ama sanırım onun Sürü Arkadaşlarını da kurtarmamızı istiyorsun?" sorusunu tereddüt etmeden başını sallayan Jaden'a .

"Kana kan," diye mırıldandı Shaun.

Asher, Chase ve Deacon da onun sözlerini yineledi.

"O zaman bir plana ihtiyacımız var. Eşinin Koleksiyoncu hakkında bildiği her şeyi bize anlatması gerekiyor. Alışkanlıklarını, Wyoming'deki hayvanat bahçesini nasıl işlettiğini."

Jaden tekrar ayağa kalktı. "Gidip eve varıp varmadığına bakacağım." Odasını kilitlemeden bırakarak hata yapmadığına tam olarak ikna olmamıştı ve onları birbirine bağlayan bağdan hiçbir şey anlayamıyordu.

Jaden yanından geçerken Shaun, "Biraz inancın olsun kardeşim," dedi. "Bazen karanlığın içinde bir ışık vardır. Sadece onu gerekir."

Skye etrafında dönen konuşmaları dinledi. Dişiler birbirlerinin yanında rahat ve huzurluydular ve Skye sessiz kalarak Cassie'nin kısa süre önce Shaun'la evlendiğini öğrendi; çiftleşmeyi yeterli bir bağlılık olarak gören Şekil Değiştirenler arasında alışılmadık bir durumdu bu. Odadaki en genç dişi Roxie, Skye'kızıl saçlıya yakın yaşta olabileceğini düşünmesine rağmen, neredeyse hiç konuşmuyordu. Kızıl saçlı oturduğu yerden aniden kalkıp dışarı çıktığında Skye diğerlerinin endişeli bakışlar attığını gördü ve diğer kızın başına sürünün geri kalanında böyle bir neden olacak ne geldiğini merak etti.

"O iyi mi?" diye sordu ve dişiler sessizliğe gömüldü.

Gemma, "Asher götlük yapmasaydı öyle olurdu," dedi. "Gem," diye uyardı Cassie.

"Bu doğru."

"Ne oldu?" Jaden'ın sesi hepsinin başını kapı aralığında durduğu yere çevirdi. "Ve eşeklerden bahsetmişken," diye mırıldandı Gemma.

Skye, Jaden'ın Gemma'ya şaşkın bir bakış attıktan sonra dönüp ona baktığını gördü. "Benimle gel."

Ayağa kalktı ve ona doğru yürümeye başladı, ancak Ava'yoluna çıktığını gördü. "Terbiyen nereden senin?" Ava talep etti.

Gemma masadaki koltuğundan bir kahkaha attı. "Ava, bunun için vaktimiz yok," diye karşılık verdi Jaden.

"Medeni olmaya vaktiniz yok mu?"

Gözleri Ava'nın omzunun üzerinden Skye'ın durduğu yere kaydı ve Ava Skye başını eğmeden önce gözlerinin derinliklerinde bir şeyin titreyişini gördü.

"Peki! Skye, *lütfe*n benimle gelir misin?"

Ava'nın etrafından dolandı ve onun önünde durdu. Tek kelime etmeden topuklarının üzerinde döndü ve mutfaktan dışarı çıktı. Skye sessizce onu izleyen kadınlara bir bakış attı.

Cassie yumuşak bir , "Seni öldürmeyecek," dedi ama sanki kendi sözlerine tam olarak inanmıyormuş gibi ifadesi bir sona erdi.

Skye ona küçük bir gülümseme verdi. "Eğer denerse, öldürmeyi hak etmesini sağlarım."

"Beni kışkırtma Prenses, yoksa seni yine döverim," sesi tekrar onlara doğru yönelince Skye'ın yanakları ona yetişmek için odadan koşarak çıktı.

"Bunu söylemek zorunda mıydın?" diye sordu ona ulaştığında alçak bir ses tonuyla. Adam ona bakarken gülümsemesi donuktu. "Seni harekete , değil mi?"

"Ama şimdi benim... senin..." diye devam etti. "Ne düşünüyorlar, Prenses?"

"Bana *şaplak attığını*."

"Ama sana şaplak attım, Kedicik."

"*Lütfen* bana öyle demeyi keser misin?"

Adam durdu ve Skye ondan kaçamadan sırtına çarptı. Adam döndü, elleri Skye'ın kollarının üst kısmına dolandı ve onu duvara çarpana kadar geriye doğru itti.

"Dün gece soruma cevap vermedin."

"Ne sorusu?" Adam başını eğip burnunu onunkine değdirince gözleri büyüdü. "Tüm ilklerin hakkında."

Sesi kulağını okşar gibiydi. "İlk eş, ilk öpücük, ilk ...

Siktir," diye kelimeyi uzattı, sesi alçak ve boğuktu. Boğazına dayanan nefesi onu ürpertti ve yutkundu.

"merak ediyorum."

"Geri kalanı..." durakladı ve sözcükler bir vıraklama olarak çıkınca boğazını temizledi. "Neyin geri kalanı?"

Geri çekildi, böylece bakışlarını kendi bakışlarıyla tutabildi, gözlerinin mavisine bronz kanıyordu.

"İlklerinin geri kalanı, Kedicik." Başını eğerek ağzını onunkine milimetre kadar . "Senden istesem onları bana verir miydin?" sordu.

Dudakları ayrıldı, dili dudaklarını ıslatmak için dışarı çıktı ve adam gülümseyerek uzaklaştı.

"Ama bugün değil." Ses tonu normale döndü. "Bugün bir hayvanat bahçesinin yok edilmesini planlamamız gerekiyor."

Sözlerinin etkisini göstermesi biraz zaman aldı ama etkisini gösterince Skye öne doğru atıldı ve tişörtünün kolunu kavrayarak koridorda başladı.

"Bekle!" İleri doğru hareketini durdurmak için kolunu çekti. "Buldun mu?"

Adamın ona cevap vereceğini sanmıyordu, özellikle de elini çözmeye başladığında, ama sonra durdu.

Adam ona bakarken başparmağı parmak eklemlerini okşadı ve sonra başını salladı.

"Montana'da," dedi sonunda.

"Montana mı?" diye tekrarladı

kadın.

"Asher öyle diyor." Bir adım öne çıktı. "Mac ve diğerleri bizi bekliyorlar." Kadının parmakları gömleğinin kolunu sıkıca kavradı ve adam bir kaşını kaldırdı.

"Nasıl?"

"Asher bilgisayarlarla arası çok iyidir. Getirdiğimiz kayıtları inceledi, ışınlayıcıları buldu ve izlerini sürdü, ancak bunun görüldüğü kadar basit olduğundan şüpheliyim." Kızın elini kolundan çekip bir süre inceledikten sonra parmaklarını kızın parmaklarının etrafında birleştirdi. "Hadi gel." Cormac'ın çalışma odasına giden yolu gösterdi.

Jaden onun şaşkınlığını hissedebiliyordu ve çalışma odasına önce kısa süreliğine yoldan sapmayı düşündü. Onun bu ani tavır değişikliğini anlamadığını biliyordu, kendisi de pek anlamıyordu.

Kız kollarında ve Jaden onun yanına uzandığında, kızın yerleştiğinden emin olduktan sonra gitmek niyetindeydi. Bir saat kadar sonra kız hareket edince uyandı. Karanlıkta yatarken, onun yumuşak nefes alışını dinlerken, zihni hayatına sokan olayları farklı bir perspektiften, *daha az öfkeli* bir bakış açısından görerek tekrar oynamıştı. Kamera kayıtlarını izledikten ve Skye'ın ona da ekledikten sonra, başına gelenler kadar midesini bulandıran bir gerçeğin farkına varması uzun sürmemişti.

Seçme şansını olduğunu iddia etse bile o da bir kurbandı. Öyle olmadığını biliyordu ve bu onun olanlarla başa çıkmasının bir yoluydu, tıpkı kendisinin de aynı şeyi yapmak için onu suçlamayı kullanması gibi. Eğer mesele bu noktada bitseydi, Jaden onu başka bir yerde güvenli bir hayat sürmesi için göndermekle ilgili bir sorun yaşamazdı.

Vaşak Şekil Değiştiren Skye'ı zorla üzerine yatırdığında, kıyamet kopmadan önce Skye'ın içine ancak . Onu incitmeye yetecek kadar, bunu artık görüntülerden biliyordu, ama ona sahip olması için yeterli değildi ...

Başını iki yana salladı. Hayır, *bu* kaçışlarından sonra motelde olmuştu - onu altına sıkıştırıp, nasıl hissettirdiğini hiç düşünmeden ya da dikkate almadan *onu* aldığında. Tamamen *kendisine* yaptıklarından dolayı onu cezalandırmaya . Daha sonra Sığınak'ta tekrar bir performans sergileyerek sorunu daha da derinleştirmişti.

Ne hale geldin sen? Scarlett ve Isabella'nın seslerini neredeyse duyabiliyordu. *Ne zaman bir canavara dönuştün?*

Onunla birlikte yatakta yatarken inledi ve kız kıpırdandı. Jaden onu uyandırıp uyandırmadığını görmek için kıpırdamadan durdu ama parmakları kolunun üzerinde gezinmesine rağmen tekrar uykuya dalmış gibiydi. Onun kokusunu içine çekmek için başını eğmekten kendini alamamıştı.

Kızgınlık döngüsü sona ermişti ve Jaden ona duyduğu çekimin de bununla birlikte sona ereceğinden emindi ama sona ermemişti. Onu *hâlâ* istiyordu ve bu rahatsız ediyordu. Daha önce de ilişkileri olmuştu - yıllarca Scarlet'le birlikte olmuştu- ama Skye'ın onda uyandırdığı duygu yoğunluğunu ya da çeşitliliğini hiç . Bir kalp atışı ile diğeri arasında onu öldürmek istemekten onunla sevişmek istemeye geçebiliyordu.

Kurdunun neden onunla çiftleştğini hâlâ ama öğrenmeye kararlıydı ve Skye'ın aradığı cevaplara sahip olduğundan *emindi*. Tek yapması gereken Skye'ın bunları paylaşmasını sağlamanın bir yolunu bulmaktı.

Çalışma odasına vardıklarında Jaden kapıyı iterek açtı ve Skye'ın içeri girmesi için kenara çekildi.

CHAPTER 13

Çalışma odasının içinde oturan tüm malları es gördüğünde Skye, Jaden yolunu kesmemiş olsaydı dönüp odadan .

"Sakin ol, Kedicik," diye mırıldandı, onun kolunu yakaladı ve yüzünü odaya dönmesini sağladı.

Beş çift göz onu izliyordu. Deacon ve Cormac'ı tanıdı. Diğerlerinden birinin, yerleşkeden kaçtıktan sonra Jaden'ı almak için Deacon'la birlikte gelen erkek olduğunu düşündü.

"Deacon ve Mac'i tanıyorsun," dedi Jaden arkasından. "Shaun bizi motelden aldı." Tahminini doğruladıktan sonra kısa boylu, dikenli sarı saçlı erkeği işaret etti. "Bu Asher ve bu da," parmağını yanındaki kumral erkeğe götürdü, "Chase, Sürü Doktorumuz."

"Doktor? İhtiyacım yok-"

"Sakin ol," diye tekrarladı Jaden, elleri kadının omuzlarında duruyordu. "Onun doktor olmasının senin burada olmanla hiçbir ilgisi yok."

"Yine de," diye konuştu Chase, "iyi olduğundan emin olmak için kontrol etmek istiyorum." "Ben iyiyim!" diye terslendi ve Jaden'arkasında olduğunu unutarak bir adım geri gitti.

"Sakin ol, Prenses." Parmakları sıkıca kavradı. "Burada kimse sana zarar vermeyecek."

"O zaman neden-"

"Sürü hiyerarşisi," diyerek Jaden onun sorusunu önceden cevapladı. "Sürümüzdeki en baskın kurtlar." Bir adım attı ve Skye öne doğru tökezledi.

"Gel ve ," dedi Cormac

Jaden onu odanın diğer ucundaki iki boş sandalyeye yönlendirdi. Skye, kendisi bir tanesine yerleşene kadar Jaden'ın oturmadığını fark etti.

"İçki?" Cormac teklif etti ve o da başını salladı. "Tamam o zaman. Direkt konuya girelim." Parmaklarını dikleştirdi ve parmaklarının üstünden ona baktı. "Fırsatın olsaydı kardeşlerini hayvanat bahçesinden nasıl çıkarırdın?"

Kadın cevap vermeyince Cormac başını öne eğdi. "Bir planın . Belki hala kaçmayı bile düşündünüz? Bana öylece kaçıp bir yolunu bulacak bir tip gibi gelmedin.

Sonra." Adamın kaşları kalktı ve kızardı, adamın Sunny'nin işkencesinin acısını ilk hissettiği zamanki kaçıışından anladı.

"Geri dönecektim, senden kaçtığımı iddia edecektim." Jaden'a yan gözle bir bakış attı. "Chaplain'e başarılı bir şekilde çiftleştirdiğimizi ve seni ona geri getirmek için bağlantıyı kullanmaya istekli olduğumu söylersem, bana biraz özgürlük verecek kadar güvenmeye başlayacağını düşündüm." Jaden onun yanında kaskatı kesildi. "Bunu ailemi için kullanabileceğimi düşünmüştüm."

"Beni teslim etmeden önce mi yoksa teslim ettikten sonra mı kaçacaktın?" Jaden hırladı. "Yoksa siz özgürlüğünüzü kazanırken benim dikkatinizi dağıtmam mı gerekiyordu?"

"Oh, *lütfe*!" diye bağırdı. "Benim çağırımla gelmezdin. Bunun için öfkeliymiş gibi davranma! Benim için gelmeyeceğini biliyordum. Aslında buna güveniyordum. Bu şekilde, başka birini ölüme ya da daha kötüsü ömür boyu işkenceye gönderme konusunda endişelenmeme gerek kalmayacaktı. Ben istemediğin eşim ama Chaplain bunu bilemez! İsteddiği şeyi elde etmeye o kadar ki, bunu bir şekilde onları serbest bırakmak için kullanabilirim diye umuyordum."

"Bunları söyleyip duruyorsun," dedi Jaden. "Peki ya sen?"

"Ben onlarla gidemezdim. Chaplain o kadar aptal değil."

"Diyelim ki başarılı oldunuz ve planınız işe yaradı. Geride kalırdınız, bunu mu demek istiyorsunuz? O zaman ne olacak? Sence Koleksiyoncu senin masum olduğuna inanır mı?" Jaden sordu.

"Tabii ki hayır!"

"O zaman ne olacak?" diye kükreyerek ayağa fırladı. "Buna cevap vermeye zahmet etme! Sana ne söyleyebilirim. Seni öldürür!"

"Belki. Belki de değil."

"Ölmek için bu kadar çaresiz misin?" Eğildi ve ellerini sandalyenin kollarına . "Eğer son oyunun buysa, bunu senin için hemen şimdi !"

"Jaden." Cormac onun adını haykırdı ve Skye onun kaskatı kesildiğini gördü.

Kendini ayağa kaldırdı ve odanın diğer ucuna doğru yürüdü. Cormac'ın başını sallamasıyla Shaun ayağa kalktı ve onu takip etti. Skye kıpırdamadan durdu, başını eğdi ve masanın arkasında oturan Şekil Değiştiren'le göz teması kurmaktan kaçındı. Jaden ve Shaun'un odanın bir köşesinde sessizce konuştuklarını duyabiliyordu.

Cormac, "Planınızın bir var," dedi ve kadın şaşkınlıkla başını kaldırdı. "Üzerinde çalışılması gerekiyor ama sağlam bir temeli ."

"ne lan, Mac?" Jaden patladı.

"Kendini kontrol et." Cormac'ın sesi yumuşaktı. "Eğer bunun bir sorun olacağını düşünüyorsan, sakinleşene kadar git."

Shaun, "Jay, kimse onun zarar görmesine izin vermeyecek," dedi. "Ama bir başlangıç noktasına ihtiyacımız var ve bu uygulanabilir bir fikir."

Jaden, "Bu bir ölüm cezası," diye karşı çıktı.

Cormac, "Bu bir risk, ama Skye onu içeri sokacağından eminse, almaya değer bir risk... tabii o da isterse," diye cevap verdi.

"Onun hayatını riske atmaktan bahsediyorsun. Bu bizi de en az onlar kadar kötü yapar!"

"Benim fikrimse hayır," diye konuştu Skye. "İyi bir nedeni olmadan beni öldürmez. Benim için gelmeni sağlayabileceğimi düşünürse, deneylerine devam etmek için bir şansı olacak demektir."

"Eğer peşinde olduğu melezlerse, neden sadece iki melezi ?" Jaden talep etti.

"Teyla ile... denedi." Jaden'ın Vaşak Şekil Değiştiren'in adını duyunca irkildiğini gördü. "Üç kez, Jaden," diye yumuşakça devam etti. "gördün. Çılgına döndü."

"Sizce bunun nedeni farklı bir türle çiftleşmiş olması mı?" Cormac sordu.

"Bilmiyorum. Chaplain bir parçası olabileceğini düşünüyor."

"Neden seninle farklı olacağını düşünüyor?"

"Teyla'nın ilk eşi başka bir Vaşak'tı. Sanırım onu seviyordu. Chaplain onu öldürdü çünkü başka bir kedi Şekil Değiştiren'le çiftleşmesini istiyordu. Onun ölümü Teyla'nın inişini başlattı. Birkaç hafta sonra çiftleştiği Karakulağı da öldürdü. Diğerlerine ne olduğundan emin değilim ama her çiftleşmede kendinden biraz daha kaybetti."

"Bu benim soruma cevap değil."

Skye yutkundu ve kelimelerini dikkatle seçti. "Belki de daha önce gerçek bir eşe sahip olmamanın bunu kolaylaştıracağını düşünmüştür?"

Cormac homurdandı. Skye onun kendisine tam olarak inanmadığını anlayabiliyordu ama başka bir cevap için onu zorlamadı.

Shaun sessizliği bozarak, "Onu hayvanat bahçesinden bir mil uzağa bırakabilir ve son tek başına kat etmesine izin verebiliriz," dedi. "Onu kurtlar gibi takip edebiliriz. Bir şeyler ters giderse yeterince yakın oluruz."

"Bunu kabul ediyor musun?" Jaden onunla yüzleşmek için döndü.

"her şeyden daha iyi," dedi Deacon. "Bu bir intihar!"

Skye, "Beni öldürmeyecek," diye tekrarladı.

"Bu konuda çok emin konuşuyorsun. Neyi söylemiyorsun?" Jaden bakışlarıyla onu mızrakladı.

Skye başını salladı. "Sana söylemişim! Eğer başarılı bir şekilde çiftleştiğimizi düşünürse, odaklanacağı yer orası olacaktır."

"Önce hayvanat bahçesine girip etrafa bakmamız gerekecek," diye girdi Shaun. "Arazinin yapısını öğrenmeliyiz." Cormac'a baktı. "Bir aile gezisi mi?"

Cormac başını salladı. "Çalışma saatleri içinde yakalanma riski olacağını sanmıyorum ve eminim sürüden birinin bekliyordur. Cassie ve Gemma'yı alın ama çatışmaya girmeyin. Herkesin görebileceği bir kalın ve bir terslik olduğunu hissederseniz dışarı çıkın."

"Ne zaman?" Shaun sordu.

"Asher, açılış saatlerini kontrol et, sonra da seyahat ve kalacak yer ayarla."

Asher çalışmaya koyuldu, parmakları dizüstü bilgisayarının tuşlarında .

Jaden herkes meşgulken çalışma odasından sıvıştı. Kendisini kaçırın Koleksiyoncu'yu yakalamak için planlar yapıldığı için rahatlamış olması gerektiğini biliyordu. Ve . Ama..

Bir elini öfkeyle saçlarının arasında gezdirdi. Başka bir yolu olmalıydı. Skye'ın ölümüyle bir yol. Skye'ın ona açıkça sakladığı sırları anlatacağı .

"Jay?" Shaun'un sessiz sesi düşüncelerini böldü ve diğer erkek Şekil Değiştiren'i yakınlardaki duvara halde bulmak için döndü.

"Bundan hoşlanmıyorum," diye homurdandı ve

Shaun başını salladı. "Biliyorum."

"Kurdum bunu neden yaptı?"

"Bunun cevabını biliyorsun kardeşim."

"İzledin mi-"

Shaun onun sorusunu bitirmesini beklemeden, "Gördüm," dedi.

"Kafamın içinde dönüp duruyor. Ne gördü? Onu neden kurtardı? Neden ona *sahip çıktı*?" Shaun duvardan uzaklaştı ve kolunu Jaden'in omuzlarına doladı "O senin kurdun değildi.

Onu *sen* sahiplendin. Kurdun yükselişte değildi. Ancak daha sonra, onu kurtarmaya çalışırken

Başladığın işi bitirir. Görüntüleri tekrar izle Jay. Sana enjekte edilmeden önce onu sahiplendin. ilaç her neyse hafızanı ."

"Asla olmaz!" Jaden reddetti. "Onun benim için doğru kişi olduğunu bu kadar çabuk nasıl anlayabilirim?"

Shaun gülümsedi. "Kurdum Cassie'yi ilk karşılaşmamızda eşim olarak tanıdı. Ben biraz daha yavaş . İşaretler oradaydı ama ben onları görmezden geldim. Ama ilk kez..." gülümsemesi bir sırıtışa dönüştü, yeşil gözleri parlıyordu. "Tam olarak olmam gereken yerde olma hissi..." Gözleri uzaklaştı ve bir saniye sonra Deacon çalışma odasından çıkıp onların durduğu yere doğru gitti.

"mı?" diye kardeşine takıldı.

"Gemma'nın arkadaşın olduğunu ne zaman anladın?" Shaun ona sordu.

Deacon'ın sırıtışında beyaz dişler parılıyordu. "Ben ve Cormac'ın geldiği ilk gün Cassie'yi ortaya çıkarttığında," diye cevap verdi tereddüt etmeden, düşünmeye bile gerek . "Onu gördüğümü ve eğer o senin potansiyel eşinse hepimizin başının büyük belada olduğunu düşündüğümü hatırlıyorum." Bakışları Shaun ve Jaden arasında gidip geliyordu. "Herkes için farklıdır, bunu biliyorsun. Hâlâ onun eşin olduğunu inkâr mı ediyorsun?"

"Öyle yapmalıyım. Ben olsam onu seçmezdim."

Deacon'ın kaşları çatıldı. "Sence Gemma öyle mi? Yani, beni yanlış anlamayın, eşim muhteşem. Açıkçası harika bir zevkim var ama o zamanlar bana göre o bir İnsandı. Ve ben insanlarla yatmam, zevk için bile olsa. Ama ondan uzak duramadım. Damien onu aldığında," sesi boğuklaştı. "Kendimi zar zor kontrol edebildim. Kurdum onu avlamak ve bana ait olana dokunduğu için onu parçalamak istedi. O geri dönene ve güvende olana kadar durmayacaktı. Ama orada bitmedi. Kendi akıl sağlığım için onu kendime yakın tutmam *gerekiyordu*. Kurdum daha azını kabul etmezdi." Boğazını temizledi. "Gerçeği öğrenmek için kendinize sormanız gereken tek şey, onu güvende tutmak için ne kadar ileri gideceğinizdir." Koridora bir göz attı. "*Bu arada*, gidip eşime varlığımı hatırlatmam gerekiyor." İkisine de bir kez daha sırtıttı ve mutfaka doğru yöneldi.

Shaun kıkırdarak kardeşinin gözden kayboluşunu izledi. "Bu geçerli bir soru," diyerek Jaden' döndü. "Onun kendini tehlikeye atması fikrine verdiğin tepki sana bir şeyler anlatıyor olmalı."

"Bu da bana tüm bu olaylarda bir terslik olduğunu söylüyor."

"Bak kardeşim, bir araya gelme şekliniz alışılmadıktı elbette. Ama hayatımızdaki hiçbir şey normal değil. Ve belki de o senin hikayendeki umut ışığıdır. Scarlet ya da Izzy'nin başına gelenlerden o sorumlu değil." Durakladı. "Seni bu ilişkiyi yürütmeye çalışmaktan alıkoyan başka bir şey yoksa... seni nasıl zorladıkları yüzünden mi?"

"Evet... hayır... pek sayılmaz. Yalan söylemeyeceğim, bu beni rahatsız ediyor ama yaptıkları şey yüzünden değil. Bunun üstesinden geldim."

"Öyle mi?"

Jaden omuz

silkti.

"Biliyorsun," diye yavaşça başladı Shaun. "Uzun bağımlılığımla başa çıkabildiğimi sanıyordum, ama tek bir şey sizi geriye götürüyor."

"Mac ve Deacon'ın bunu sisteminizden temizlediğini sanıyordum."

"Yaptılar, ama bu Cassie'yle tanışmadan önce nasıl hissettirdiğini ya da uyuşturucu kullanırken yaptığım şeyleri hatırlamadığım anlamına gelmiyor." Shaun'un sesi ciddiydi. "Bu seninle kalır ve her şey bir geri dönüşü tetikleyebilir. Yardıma ihtiyacın olduğunu kabul etmek seni zayıf yapmaz kardeşim."

Jaden döndüğünde çalışma odasında sadece Skye ve Cormac vardı. Kapıda durakladı ve Cormac ona içeri girmesi için el salladı. Odanın öbür ucuna doğru yürüdü ve daha önce boşalttığı sandalyeye oturdu.

"Plan nedir?" Sesini rahat tutmayı başardı.

"Shaun, Deacon ve iki arkadaşları hayvanat bahçesini ziyaret edecekler. Yerleşim planına dikkat edin, tutsak kurtlarla ve Skye'ın ailesiyle temas kurup kuramayacaklarına bakın. Eğer alarm vermeden bunu başarabilirlerse, Skye o gece hayvanat bahçesine dönecek," dedi Cormac.

"Ona senden kaçtığımı ve aile bağımı takip ederek taşındıkları yere söyleyeceğim." Skye açıklamayı üstlendi. "Onu, beni seninle birlikte yerleşkeden ayrılmaya zorladığına ikna edeceğim. Eş bağlantısının işe yaradığını doğrulayacağım ve geleceğinden emin olduğumu söyleyeceğim."

"Seni görür görmez öldürmesini engelleyecek ne var?" Jaden kendini sormaktan alıkoyamadı. "Öldürmeyecek." Onun gözlerine bakmadı.

"Bir şey saklıyorsun," diye suçladı.

"Hepimizin sırları vardır Jaden," diye cevap verdi sessizce. "Seni ya da Sürünü tehlikeye atacak bir şey değil."

"Konuyu ," diye araya girdi Cormac.

Jaden'ın gözlerinde bir şüphe oluşurken gözleri kısıldı. "Neden bahsettiğini biliyorsun," diye kesin bir dille ifade etti.

"Evet, biliyorum. Ben de sizin gibi her şeyi bilmemiz gerektiğini düşünüyordum ama bu mevcut durumla ilgili olmayan bir şey."

"Ne oluyor lan? Söyle bana!" diye bağırdı.

"Hayır. Skye'ı şu anda hazır ya da istekli olmadığı bir şeyi seninle zorlamayacağım."

"Ama-"

"Hazır olduğunda sana söyleyecektir. Sana zarar verebilecek bir sırrı saklamasına izin vermeyeceğimi biliyorsun Jaden, o yüzden bana güven." Cormac ona söyledi. "Şimdi," dedi Alfa ayağa . "Git ve eşyalarını topla. Bugün yolculuğa çıkıyorsun." Skye'a döndü. "Cassie'den senin için bazı kıyafetler ayarlamasını istedim. Odanızda olmalılar."

CHAPTER 14

Montana'daki otele iki arabayla gitmişlerdi; birinde Haun, Cassie, Gemma ve Deacon, diğesinde ise Jaden, Skye ve Chase vardı. Yolculuk Skye'a daha önce Wyoming'e yaptıkları yolculuğu hatırlattı; erkeklerin esnemesi, yemek ve Asher'ın onlar için ayırttığı otele varana kadar kimin kullanacağını değıştirmesi için birkaç durak vardı.

Skye, Jaden'ı odalarına kadar takip etti ve kapının girişinde aniden durdu. Çantalarını bir köşeye fırlatırken, Jaden ona şaşkın bir bakış fırlattı.

"Sorun mu var?" diye sordu.

"Sadece bir yatak var."

"Dürtülerimi kontrol edebileceğime ve kendimi sana zorla dayatmayacağıma eminim." Adamın iğneleyici ses tonu karşısında yanakları kızardı. "Ben... Ben-" demek istemedim.

"Sakin ol, Prenses. Sınırlı sayıda oda vardı. Ben kanepeyi alacağım." odanın karşı tarafındaki doğru salladı.

"Ah..." dedi belli belirsiz.

"Önce tuvaleti kullanmak ister misin?" diye sordu ve o da başını salladı. Adamın yüzündeki sinirli ifadeden kaçmak için her şeyi yapardı.

Cassie'nin ona verdiği banyo malzemeleri ve pijamalardan oluşan seyahat çantasını karıştırmak için durakladı ve sonra kendini banyoya kilitledi. Hızla duş dişlerini fırçaladı ve yumuşak kısa pijamalarını giydi. Banyodan çıktığında Jaden'ı kanepede bir yatak hazırlarken buldu. Skye görüldüğünde başıyla selam verdi ve yanından geçip gitti. Skye saniyeler sonra duşun çalışma duydu.

Bir öylece durdu, sonra yatağın çarşaflarını geri çekti ve çarşafı çenesine kadar çekerek içeri tırmandı. Duş bir iki dakika sonra kesildi ve gözlerini kapıya dikti. Kapının açılması ve Jaden'ın yumuşak gri bir tişört şort giyerek dışarı çıkması birkaç dakika daha sürdü. Kısa saçları nemli ve diken dikendi, saçlarından hâlâ su damlaları damlıyordu. Odayı geçip kapıya ulaşana kadar ona bakmadı.

"İşığı kapatacağım," dedi ve düğmeye bastı.

Skye onun kanepeye gidişini ve yorgun bir iç çekişle kanepeye uzanışını izledi. Rahat bir pozisyon bulana kadar kıpırdandı ve çok geçmeden yavaş, sabit nefesleri ona uyuduğunu söyledi.

Skye bir süre uyanık kaldıktan sonra gözleri ağırlaştı ve uyku onu ele geçirdi.

Bir ses onu uyandırdı. Bir inilti, alçak ve acılı bir ses. "Jaden?"

diye karanlığın içinde onun adını.

Cevap vermedi. *Bir ses duyduğunu mu hayal etmiştı?* Tam gözlerini kapatırken sesi tekrar duydu.

Alçak bir inilti, bir küfür, sonra hırıltı. Skye doğrulup başını eğdi.

"Jaden?" diye tısladı. Yine yanıt gelmedi. Tekrar yastıklara yaslandı.

"Hayır!" Kükreme sesi odanın sessizliğini yırttı ve Skye yaptığı hareketin aptallığını sorgulayamadan yataktan odanın diğer ucuna geçti.

Jaden'a dokunmak için elini uzattı ama parmakları aradaki boşluğu kapatamadan Jaden ayağa fırlayıp yere düşürürken omzu karnına temas etti.

Skye kendini sırt üstü yatmış, Jaden ise gözleri kararmış ve öfkeli bir şekilde üzerinde buldu.

Uyuyan bir kurdu uyandırmadın, özellikle de kâbusun pençesindeki bir kurdu, diye kabul etti kendi kendine.

"Ne yapıyorsun?" diye hırladı, yüzü vahşiydi.

." Skye kalbi hızla çarparken sesini sakın tutmaya çalıştı. "Yaralandığını sanmıştım ama rüya görüyormuşsun."

"Rüya görüyorum," diye tekrarladı, sesi sertti.

Skye küçük bir nefes aldı, adamın ağırlığı üzerine çökmüşken ciğerlerini dolduramıyordu. "Bu... bu kötü bir rüya mıydı?" konuşturmaya devam ederse rahatlayıp kalkmasına izin verebileceğini düşündü.

"Hayır... evet.." Vahşi bakışları geri çekildi ve sarktı, ağırlığı ciğerlerinde kalan nefesi tüketti. "Sen de oradaydın." Başı omzuna üzere düştü.

Onun sözleri karşısında gözlerini kapattı. "Özür dilerim," diye fısıldadı. "Eğer geri alabilseydim, ."

"Suçlanacak kişi sen değilsin. Bunu artık biliyorum." Dudakları kızın köprücük kemiğinin üzerinde gezindi. "Sen sadece iyi kısmı."

Adam başını kaldırdı ve kadın adamın gözlerindeki siyahlığın gerilediğini, yerini yanık bronz rengine bıraktığını gördü. Bakışları onunkileri tuttu ve sonra yavaşça, çok *yavaşça* başını tekrar eğdi. Dudakları hafıftı, zar zor okşuyordu, onu daha fazlasını istemeye iten geçici bir dokunuştı.

"Jaden..." Dudaklarından dökülen adı, beklediği işaret gibi .

Adamın ağızı kadınınkine saldırdı, dişleri alt dudağını ısırarak ağızına çekti. Dişlerini serbest bırakmadan önce dilinin dolgun etin gezindiğini hissederek inlemesine engel olamadı.

Jaden'ın başı tekrar kalktı, gözleri artık siyah , bronz ve ve gömleğini başının üzerinden çekip bir tarafa atmak için geriye uzandı. Ağızı onunkine döndü ve eli bileğini buldu, avucunu göğsüne bastırmak için yukarı çekti. Kız üzerinde, bacakları kalçalarına değene kadar yuvarlandı ve bir elini saçlarına dolayarak onu üstüne çekti.

Adamın ağızı tekrar kızın ağızında olmadan önce Skye çok ihtiyaç duyduğu nefesi içine çekmeyi başardı. Parmakları saçlarında sıkılaştı ve Skye ani acı karşısında küçük bir iniltiyi engelleyemedi.

Jaden onun altında dondu kaldı.

"Siktir." Adam üzerinden itip ayağa fırlamadan ve kendini banyoya doğru atmadan önce gırtlaktan gelen küfür onun tek uyarısıydı.

"Ja-" Kız adını söylemeyi bitiremeden kapı çarparak kapandı.

Kapı açıldığında Jaden ağzını . Onu kendi haline bırakmayacağını . Aynanın yansımasından ona baktı ama bir şey söylemedi.

"Jaden?" Onun sesindeki endişeyi duyunca gözlerini kapattı. "Her şey yolunda mı?"

"İyi." Bir ağız dolusu su daha içti.

"Yanlış bir şey mi yaptım?"

"Hayır." Suyu tükürdü ve lavabonun üstündeki aynadan onun gözlerini üzerinde hissetti.

Parmaklarının sırtına dokunması, hareketini kontrol edemeden irkilmesine neden oldu. Öne doğru eğilerek yüzüne su sıçrattı. Doğrulduğunda Skye'ın hâlâ orada, sessizce yanında durduğunu, gözlerinin düşünceli olduğunu fark etti.

"Bir şey denememe izin verir misin?" diye sordu.

Jaden kaşlarını çattı. Tezgâhın kenarını kavrayan eli onunkine dokundu. "Skye," diye başladı yorgunca.

"Bana güvenecek misin?"

"Ne var ki? Kusmadan ve panik atak geçirmeden seni öpemiyorum bile. Bu çok acınası."

"Kes şunu. Öpücük değildi." Elini onun elinin doladı ve onu lavabodan uzaklaştırdı. Onun kendisini hareket ettirme çabalarını kolayca görmezden gelebilirdi ama kendisini banyodan çıkarmasına izin verdi. Yatağı işaret etti.

"Otur."

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum." "Lütfen?"

Onu inceledi. Onu terk etmesine verebileceği onca tepki varken, *bu* onlardan biri değildi. Yatağın üzerine çöktü.

"Beni senin bulunduğun odaya getirdiklerinde Teyla'nın seninle konuştuğunu duyabiliyordum."

Jaden Vaşak Şekil Değiştiren'in adını duyunca gerildi. Skye'ın eli omzuna geldi ve Jaden bu elin içinde yarattığı hafif farkındalık vızıltısıyla kaşlarını çattı. Bunun ne olduğunu biliyordu -iki dost arasındaki bağ- ama daha önce hiç fark etmemişti.

"Sana ne söyledi?"

"Hatırlamıyorum," diye tersledi. "Seninle ilgili bir şey, olacaklara katılmakla ilgili."

"Nasıl hissettiğini hatırlıyor musun?"

Omzundaki el hareket ederek kolunu kaplayan dövmelerin üzerinde gezindi.

"Öfkeliydim. Hareket edemedim." Sesi kırılmıştı. "Beni bağladı." Kadının dokunuşundan irkilerek uzaklaştı. "Bu yeniden yaşamak bir anı değil."

Skye cevap vermediği gibi ona dokunmayı da bırakmadı. Diğer eli de ilkine katıldı ve parmak uçlarını Skye'ın kollarında ve omuzlarında gezdirdi.

Birkaç dakika sonra sessizliği bozarak, "Sen baskın bir kurtsun," dedi. "Kontrolünün bu şekilde elinden alınması zor olmuş olmalı."

Bir hırıltı kopmak üzereydi ama onu bastırdı ve düz bir bakışla yetindi. "Öyle de diyebilirsin."

"Hayvanat bahçesinde," elini kaldırdı ve avuç içini yukarı çevirdi, parmaklarını düzeltmek için elini parmaklarının üzerinde , "gün boyunca her zaman bir tür kontrol hissederdik. Eğer İnsanlar varsa

ziyaret edersek güvende olurduk. Tanıklar varken bize hiçbir şey yapılmayacaktı." Bir adım daha yaklaşarak adamın bacaklarının arasında durdu ve elini kalçasına koydu, sonra diğer eliyle aynı hareketi tekrarladı. "Ama hayvanat bahçesi gün için kapandığında ve ışıklar söndüğünde, eğer biri varsa, kimin görmek beklerdik. Güneş battığında sönen ışık bize başka birinin üzerimizdeki kontrolünü hatırlatırdı." Başını eğdi ve kollarını onun boynuna doladı. "Wyoming'e giderken benzin istasyonunda beni ve ters bir tepki vermedin."

"Farkındayım," diye homurdandı. Pijamasının ince kumaşının altındaki teninin sıcaklığını hissedebiliyordu. Kurdu sabırsızlıkla hırlıyor, onun sözlerini susturmak ve dudaklarının tadına bakmak istiyordu.

"Seni rahatsız eden öpüşmek değil, içinde bulunduğumuz pozisyondu. Ben senin üstündeydim. Sana o günü hatırlattı."

"Yani ne diyorsun?" diye hırlamaktan kendini alamadı. "Onu becerirken bir dişinin üste çıkmasına izin vermediğimden emin olursam iyi olacak mıyım?"

Onun sözlerinden utanarak kızardı ve bakışlarını indirdi. "Sadece yardım etmeye çalışıyorum."

Ve fısıltıyla söylenen bu beş kelimeyle birlikte öfkesi söndü ve içini çekti. "Peki," diye homurdandı. "Ne yapmak istiyorsun?"

"senin için sorun olur mu?"

"Ben çocuk değilim Skye. bir yatağa uzanabilirim." Bacaklarını şiltenin üzerine salladı ve sırt üstü uzandı. "Şimdi ne olacak?"

Skye ayağa kalkıp yanına uzandı ve başını bir elinin üzerine koydu. "Sürü işaretlerine sadece Kurt Şekil Değiştirenlerin sahip olduğunu biliyor muydun?" Parmakları adamın sağ kolundaki deseni takip etti.

Jaden ona kaşlarını çatı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Hayvanat bahçesindeki kurtlardan biri söyledi. Aslan sürülerinde bile hangi sürüye ait olduklarını gösteren işaretler yokmuş. Sence de bu garip değil mi?"

"Bunu pek düşündüğümü söyleyemem," diye homurdandı, dikkati şu anda göğsündeki dövmelemin üzerinde gezinen tırnaklarına odaklanmıştı.

Skye sessizleşti ve Jaden gözlerinin kapandığını, vücudunun rahatladığını ve kurdunun onun dokunuşuyla sakinleştiğini fark etti. Skye'tenindeki desenleri izlediğini, dövmeleminin çizgilerini takip , göğsünün ve karın kaslarının çukurlarını ve düzlemlerini takip hissedebiliyordu. Avuç içi karnının üzerinde durduğunda, durduğunu fark etmesi bir anını aldı ve kehribar rengi gözlerin kendisine baktığını görmek için göz kapaklarını açmaya zorladı.

"İstiyorum.." yutkundu, dudaklarını yaladı ve sesi boğuklaşarak yeniden başladı. "Sana dokunabilir miyim?" "Bana zaten dokunuyorsun."

Daha yakına yuvarlandığında yatak alçaldı ve parmakları bir kalçasındaki girintide gezindi. "Öyle değil... Teyla'nın yaptığı gibi."

"Skye." Parmaklarını şortunun kemerinin altına dalmadan önce yakaladı. Kurdu ona karşı hayal kırıklığıyla hırladı ve neredeyse gülecekti. Kızın bakışlarındaki ciddiyeti görünce bu dürtüsü yok oldu. "Neden?"

"Çünkü... çünkü onu seni okşarken gördüm ve... ve nasıl bir şey olduğunu bilmek ... *senin* nelerden hoşlandığını bilmek istiyorum."

"Ya hayır dersem?" Vücudunun , onun cevabını beklediğini hissedebiliyordu.

"O zaman yatak sende kalabilir, ben de kanepeyi alırım." Ona eğildi ve dudakları omzuna . "Ama evet dersen... bana nasıl doğru yapılacağını gösterebilirsin."

dokunmasını istediğinde aleti sertleşmemiş gibi davranıyordu ama bu sözlerle artık bunu inkâr edemezdi. Bir iniltiyi yuttu ve neden yapmaması gerektiğine dair herhangi bir neden düşünmeden, elini sıkıca kavradı ve şortunun içine soktu.

Parmakları adamın boyunu nazikçe, incelikle çevrelediğinde bir hırıltı koptu ve adamın kalçaları sarsıldı

Onun dokunuşuna karşı.

"Lanet olsun." Küfür boğazından yırtıldı.

"Seni incitiyor muyum?" Onun geri çekildiğini hissetti ve parmaklarını bileğine kenetledi.

"Hayır! Sadece... *sik*... biraz daha sıkı." Adamın eli kızın elini kapadı, kızın onu kavrayışını ayarladı ve her iki elini de aşağı yukarı hareket ettirdi. Başparmağının ucuna vurduğunu hissettiğinde, bir iniltiyle başını geriye attı.

"Hoşuna gitti mi?" Kadının nefes nefese sorduğu soru adamın boğuk bir kahkaha atmasına neden oldu. "Hiçbir fikrin yok..."

"Teyla da-"

"Ona demeyi kes. *Hassiktir!*" *Bu onun dili miydi?* Kendini başını kaldırmaya ve aşağı bakmaya zorladı, tam o sırada Skye'ın ağzının üzerinde kaydığını hissetti. Başı yastıklara yaslandı, aniden dayanamayacak kadar ağırlaştı ve Jaden kendini Skye'ın ağzının hislerine bıraktı.

Dili onu yaladı, dudakları onu içine çekti ve parmakları okşamaya devam etti... yukarı ve aşağı... yukarı ve aşağı... sinirlerinin karıncalandığını, kaslarının gerildiğini hissedene kadar. Bir yerlerde, bir *şekilde*, bir elini onun saçlarına dolama ve hareketlerini yavaşlatma isteği buldu.

"Durman gerek," diye uyardı. Bunun üzerine kadın daha sert emdi ve adamın kalçaları yataktan yukarı kalktı. "Kahretsin Skye, yapamam" Sesi kontrolüyle birlikte kırıldı.

Bir anlığına bayılmış olabileceğini ya da belki de aşırı duyuşal yüklenme olduğunu düşündü. Emin değildi. Umurunda bile değildi. Kadının aletini ağzından çıkardığını ve vücuduna sürünerek yanına çökmeden önce sevdiği bir evcil hayvan gibi ucunu öpmek için durakladığını hissettiğinde tek bir öfke bile toplayamadı. Yorum yapmadan kolunu çekiştirmesine, altından ve etrafından dolanmasına izin verdi.

"Çok sessizsin," diye mırıldandı ve Jaden tek gözünü aralayıp başını çevirerek ona . "Yanlış mı yaptım?"

Güldü. değildi. "Kedicik, şu anda hayatımda neyin yanlış olduğuna dair bir mil uzunluğunda bir liste var ama bu... yaptığın şey... hayatımda yaşanacak mükemmel bir an varsa, onu çiviledin."

CHAPTER 15

Skye gözlerini ovuşturdu. y uykusuzluktan kuru ve pütürlü hissediyordu. Jaden ise hâlâ yanı başında derin bir uykundaydı. Ellerinin ve ağzının vücudunda verdiği içgüdüsel tepkiyi gülümsedi. Bu, günlerde kendisine yakın tutacağı, , değer vereceği bir anıydı. O gece oradan ayrılacağını ve hayvanat bahçesine döneceğini hatırlayınca gülümsemesi kayboldu.

Buna değer, diye fısıldadı kendi kendine. Ailesi güvende olacaktı, Jaden huzur bulacaktı ve önemli olan tek şey buydu.

Jaden'ın cep telefonunun dijital ekranına baktı. Sabah altı. Hayvanat bahçesinin açılmasına dört saat . Uyuyan Şekil Değiştiren'i uyandırmamaya dikkat ederek yataktan kalktı ve banyoya girerek kapıyı yavaşça arkasından kapattı. Pijamalarını çıkarıp duşu açtı ve cam bölmeye girerek ılık suyun gergin vücudunu rahatlatmasına izin verdi.

Sıcak eller omuzlarını yumuşattı ve Skye kendini Jaden'ın kollarına doğru dönmüş buldu.

"Eğer dün gece iyiliğime karşılık vermeme izin verseydin, hâlâ uyuyor olurdun." Onu öpmek için başını eğdiğinde sesi uykuda kalınlaşmış bir törpü gibiydi.

Skye başını sallayarak adamın ağzından kaçtı ve duş jeline uzandı.

"Dün gece listenden çıkarabileceğin ilklerimden biriydi." Ona hafifçe gülümsemeye zorlayarak söyledi. Adamın gözlerinde sıcaklık parladığında gerçek bir gülümseme haline gelen bir gülümseme.

"Şu anda bir başkasını daha işaretleyebiliriz." yönelttiği gülümseme nefesinin kesilmesine neden oldu. "Aslında, iki tanesini silebiliriz."

"T-iki?"

"Bir," diyerek ona yaklaştı, elleri omurgasından aşağı kayarak poposunu kavradı ve onu kendine doğru çekti. "Dilimin her tarafına boşalırsın ve iki," başı eğilerek boğazını sıktı. "Duş seksi."

"O... Ohhhhh," dudakları boğazında bir yol izlerken titreyen bir iç çekti.

Skye dudağını ısırdı, adamın dokunuşuyla körüklediği arzu birikimini temizledi ve kendini onun kollarından kurtulup arkasını dönmeye zorladı.

"Hayır, Jaden," dedi yumuşak bir sesle.

Başını kaldırdı. "Hayır mı?" diye tekrarladı, sesi şaşkıncı. "Neden hayır?"

Skye duş jelini avucuna sıkarak arkasını döndü. Ona bakamıyordu. Aralarındaki kırılğan ateşkesi bozacak sözleri söylediğinde onun yüzünü görmek istemiyordu. Ama ona ısınmasına izin veremezdi... ondan *hoşlanmasına* izin veremezdi. Şimdi olmazdı. Ondan nefret devam etmesine ihtiyacı vardı. Çünkü eğer ondan hoşlanırsa, o da ondan *hoşlanırdı* ve yapması gerekeni yapamazdı.

"Dün gece sana yardım etmek içindi," dedi.

Yüklü bir sessizlik ve Skye kendini , yanlış bir şey yokmuş gibi davranmaya zorladı, tek yapmak istediği kollarını ona sarmak ve teklifini kabul etmektir.

"Bana yardım etmek mi?" diye yavaşça tekrarladı. "Peki *bu* tam olarak ne anlama geliyor?"

"Yok bir şey. Sadece seni daha iyi hissettirmek istedim. Zor durumdaydın ve ben de yardım etmek istedim."

Onun nefes aldığını duydu. "Ben lanet olası bir proje değilim, Prenses," diye tersledi. "Birinin beni düzeltmesine ihtiyacım yok."

Skye gözlerini kapattı ve adamın sesinde giderek artan öfkeyi duydu.

"Ama olanlar sana zarar verdi." Durakladı, kendi sesindeki titremeyi duydu ve nefes alış verişini dengeledi. "Sanırım bu konuda biraz yardımcı oldum. Olanları unutmanı sağladım."

Bir başka yüklü sessizlik oldu.

"Sanırım senin hakkında haklıymışım."

Bir an sonra banyo kapısının çarparak kapandığını duydu.

Kendi kendine bunun en iyisi olduğunu söyledi ve yüzüne gelen su gözlerinden değil de duştan geliyormuş gibi .

Jaden, Chase'i otelin yemek salonunda bir tabağı yemekle doldururken buldu.

Sürü doktoru, "Erken kalkmışsın," diye yorum yaptı.

Jaden omuz silkti. "Önümüzde yoğun bir gün var."

"Hayvanat bahçesine gidemeyeceğini biliyorsun, değil mi?"

"Ben aptal değilim, Chase." Yemeği kendi tabağına boşalttı ve Chase'i bir masaya kadar takip etti.

"Benim gelmeme bile gerek yoktu."

Chase bir dilim tostı ağzına götürürken durakladı. "Arkadaşın aslanın inine geri dönüyor.

... mecazi anlamda. Başka nerede ki?" "Neden herkes bizim

gibi davranıyor?" "Onunla çiftleştin. Bundan daha fazla

bağlanamazsın."

"Ben yapmadım-" Jaden başladı, sonra Chase homurdandığında .

"O eski kestane mi? Sen ve kurdun anlaşmıştınız. Koşullar zordu elbette, ama onunla başka bir yerde tanışsaydın, yine de ona damganı olurdun."

"Bundan nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

Chase gülümsedi. "Çünkü o senin her düşünceni tüketiyor. Onunla birlikte olmadığın zamanlarda ya onu düşünüyor ya da hakkında konuşuyorsun."

"Bu değil-"

"Bana mı söyleyeceksin?" Chase onun üzerine konuştu. "Şu anda onun hakkında konuşmadığımızı mı?"

"Çünkü-" "Bahane üretmeyi bırak."

"Bırak da lanet cümlemi bitireyim!" Jaden tersledi ve Chase güldü.

"Cidden, onunla bir bağ hissediyorsun. Sadece nasıl başladığının ötesine geçmen gerekiyor."

Jaden homurdandı. Skye'in dün gecenin onun için hiçbir şey ifade etmediğini itiraf etmesinden sonra, ötesine geçecek daha fazla bir şey olduğundan şüpheliydi. Kahvaltılarının geri kalanını sessizlik içinde yediler.

İkizler ve arkadaşları tam Jaden ikinci doldururken geldiler, otel odasına dönmek için aceleleri yoktu. Gemma ve Cassie kendi kahvaltılarını seçerken sohbet edip güлüştükçe yemek salonundaki gürültü seviyesi yükseldi.

Deacon, Jaden'ın yanındaki sandalyeyi döndürdü ve kollarını arkasına yaslayarak üzerine oturdu. "Skye nerede?"

"Ben ayrıldığımda duş alıyordu." Jaden sesinde ya da kokusunda bir şey belli etmemeye dikkat ediyordu. "Hayvanat bahçesi buradan arabayla yaklaşık bir saat uzaklıkta," dedi Shaun. "Hayvanat bahçesine gitmemenin akıllıca olacağını düşündük.

üs çok yakın."

"İçeri gireceğiz," diye konuşmayı Deacon "Yerleşim planı hakkında bir fikir edinelim ve şüphe uyandırmadan oradaki kurtlarla ve Skye'in ailesiyle temas kurup kuramayacağımıza bakalım."

Chase, "Skye'ı bir günlüğüne Forsyth'e götürmelisin," diye ekledi.

"Bunu neden yapayım ki?"

Diğer üç erkek Şekil Değıştiren bakışlarını değış tokuş etti.

"Bakın," diye ayağa kalktı Jaden. "İlişkinizi onarmaya çalışmanızı takdir ediyorum ama ortada bir şey yok. Bu aptal eş bağından başka bir şeyle birlikte değiliz." Kahvesinden son bir yudum aldı ve fincanı çarptı. "Kahvaltınızın tadını çıkarın. Bana gerçekten bir şey için ihtiyacın olursa ara."

Yemek odasından sinsice çıktı. O çıkarken Skye merdivenlerden iniyordu ve o da topuğunun üzerinde dönerek otelin önüne yöneldi.

Skye, Jaden'ın otelin önünden geçerek gözden kaybolduğunu gördü. Saat henüz erken rağmen resepsiyonda insanlar vardı ve uzun boylu Kurt Değıştiren yanlarından geçerken bazıları yaptıkları işi bıraktı. Onlara tek bir bakış bile ve saniyeler sonra kapı arkasından kapandı.

Skye alt dudağını kemirdi. Onu takip edip işleri yoluna koymak, önceki gecenin acıma duygusundan kaynaklanmadığını söylemek istiyordu ama bunu yaparsa hayvanat bahçesine dönmek zaten olduğundan daha da zorlaşacaktı.

"Skye?" Gemma'nın sesi ona seslendi ve diğer kadının ona el salladığını görmek için döndü. "Hepimiz buradayız. Gel ve biraz kahvaltı et."

Skye başıyla onayladı ve yemek odasında onlara katıldı. Deacon'ın keskin bakışlarından kaçındı ve Cassie'nin mırıldanarak selamlaması üzerine ona bir gülümseme gönderdi.

"İçin planlarınız nedir?" Gemma yemeğiyle birlikte masadaki yerine oturduğunda sordu.

"Bunu gerçekten düşünmedim," diye cevap verdi. "Zamanı gelene kadar otel odasında kal."

Deacon aniden, "Hayır," diyerek masadakileri susturdu. "Chase'le birlikte gidebilirsin. Burada tek başına oturmanın bir anlamı yok. Artık bizimle gelebilirsin."

"Gidip Jaden'ı bulacağım." Chase ayağa kalkmaya başladı ama Deacon'ın elini koluna atmasıyla durduruldu. "Jaden'ı siktir et. O burada kalabilir."

CHAPTER 16

"Sen ve Jaden kavga mı ettiniz?" Chase sürücü koltuğundaki pozisyonundan sordu. "Hayır.

Neden?" Skye ona doğru baktı.

"Daha önce çok kızgın
görünüyordu." "Kızgınlık onun
varsayılan ayarı değil mi?"

"Aslında hayır. Jaden genellikle Sürü'de mantığın sesi olur." "Benim
tanıdığım Jaden o değil."

Chase gülümsedi. "Öyle olduğunu sanmıyorum. Ama yine de günü seninle geçirmek isteyeceğini
düşünmüştüm."

Skye cevap vermedi, camdan dışarı bakmak için döndü. Bir saniye sonra Chase'in ayağını frene
vurmasıyla öne doğru savruldu.

"Bilmiyor. Ona söylemedin!" Arkasında çalan araba duymazdan geldi. "Skye, neden ona söylemedin?"

"Lütfen sür," diye fısıldadı. "İnsanlar sinirlenmeye başladı."

"Onu arayacağım."

"Hayır!" Skye onun elinden telefonunu kaptı. "Dur artık! Bize bir şansı hak eden bir çiftmişiz gibi
davranmayı bırak!"

"Bilmesi gerekiyor."

"Yakında ." Telefonunu uzattı. "Lütfen, Chase? daha iyi."

Chase telefonunu geri aldı, yüzü kadının isteğinden duyduğu mutsuzluğu gösteriyordu. Forsyth'e giden
yolculuğun geri kalanı sessizlik içinde geçti. Skye, Chasein onun fikrini değiştirmek istediğini biliyordu ve
dikkatini vermediği bir anda isteklerine karşı gelip gelmeyeceğini merak ediyordu. Bunun bir önemi
yoktu. Jaden'in ne bir arabaya erişimi vardı ne de Forsyth'e yürüyerek, şu anda uygulamaya konan planı
değiştirecek kadar kısa varabilecekti.

Hayvanat bahçesinin girişi diğerlerine benziyordu. Onu öne çıkaracak veya herhangi bir şey verecek hiçbir
şey yoktu.

bariz olanın dışında herhangi bir amacı olduğu izlenimi veriyordu. Her birinde bilet satan ve kontrol eden bir kadının bulunduğu iki tezgâhın etrafı ailelerden oluşan bir kalabalık tarafından çevrilmişti. Çocuklar heyecanla çığlık atıyor, şu ya da bu hayvanı görmeyi talep ediyor, ebeveynler ise onlara hoşgörüyü gülümsüyordu.

Shaun ve Deacon, Cassie ve Gemma ile birlikte kısa kuyruklardan birinde duruyordu. İki erkek de rahat görünüyordu, kollarını arkadaşlarının omuzlarına dolamış, girişe yaklaştıkça şakalar ve hakaretler savuruyorlardı.

Kadınların yanına vardıklarında Shaun gülümseyerek dört bilet istedi. Kadın kısa bir duraksamadan sonra -Deacon'ın onlar uzaklaşırken işaret ettiği gibi- dilini yutmamaya çalışarak Shaun'a dört kâğıt ve bir site haritası verdi, sonra da el sallayarak onları geçirdi.

Dolambaçlı yollardan birinde dolaşırken Deacon, "Her zaman böyleydi," dedi. "Bir kıza restoran menüsü okuyabilirdi ve kızın pantolonu eriyip ."

Shaun ikizine gözlerini devirdi. "En azından romantik olmak için çaba sarf ediyorum. Senin romantizm anlayışın ise 'Ben bir kurdum, kükrediğimi duy'."

"Yarıyorsa yarıyordur," diye güldü Deacon.

"Nasıl oldu da yetişkinliğe ulaştın ve bakire kalmadın?" Gemma başını sallayarak sordu. Deacon ona sırtıttı. "İnanılmaz derecede iyi genler ve hınzır bir dil."

"Ve *hayır* kelimesini bir cevap olarak kabul etmeyi inatla reddetmek," diye ekledi

Shaun. "Bana hiç kimse hayır demedi."

Shaun Gemma'ya göz kırptı. "Benim davam dinlendi." Kolu Cassie'nin etrafında sıkılaştı. "Önce aslanları kontrol etmek ister misin?"

"Elbette." Cassie haritayı açtı. "Aslanların ve ayıların şu olduğu yazıyor." Yollardan birini işaret etti.

~ *Aslanların Şekil Değiştiren olduğumuzu bilmesine izin vermeli miyiz?* ~ Deacon Shaun'a gönderdi.

~ *Jaden'in aslanlar hakkında ne dediğini hatırlıyor musun? Kesinlikle gerekli olmadıkça onlara güvenmemiz gerektiğinden emin değilim. Eğer Koleksiyoncu onları diğer Şekil Değiştirenleri yiyecek kadar aç tutuyorsa, tamamen akli başında olmayabilirler.* ~

~ *Peki ya ayılar? Onları kendi tarafımıza çekebilirsek bu gece işe yarayabilirler~*

~ *Kulaktan kulağa oynayalım. Mekanı sonra bir karar verelim~*

İki kızın önlerinde ilerlemesini, kafeslerin önünde durup içerideki hayvanlara bakmalarını izlediler.

"Sen ve Gemma ?" Shaun kardeşine sessizce sordu.

"Bir şeyleri çözmeye çalışıyoruz." Deacon kıkırdadı. "Aslında harikayız. Florida'ya gitmek ona iyi geldi. Daha güçlü, kendi yeteneklerine ve kurduna daha çok güveniyor. Senin ve Cassie'nin nasıl olduğunu sormaya gerek yok."

Shaun sırtıttı. "İşaretleri birkaç gün önce belirmeye başladı." "Eminim buna bayılıyordur. Neredeler?"

"Kalçası. Sanırım onları bir yerde olmadıkları için biraz hayal kırıklığına uğradı." Deacon homurdandı ve başını salladı. "Yaz gelene kadar bekle, o zaman şort ve bluz giyer.

O zaman herkes onları görecek." Shaun'un karanlık bakışları karşısında homurdanması bir kıkırdamaya dönüştü. "Ne?"

"Siktir git, DJ." Kardeşi hızla uzaklaştı, arkadaşına yetişti ve bir kolunu onun beline doladı.

Deacon kardeşine alçak sesle, "Onlarda bir tuhaflık var," dedi.

"Eğer kendi türümüzü onlarla besliyorsa, bu beklenen bir şey. Bunun kafeslerde olduğunu gördüm. Birkaç tane

Savaşçıların çoğu hayatta kalmak için hayvanlarının kontrolü ele almasına izin verdi. Yapmaya zorlandıkları şeyle başa çıkabilmelerinin tek yolu buydu," diye Shaun. "Burada olduğumuzu bilmelerine izin verme riskini alamayız. Yiyecekleri için Toplayıcı'ya bağımlı olduklarını alarm verirler."

İki Kurt dört aslanın bulunduğu muhafazadan kısa mesafe uzakta durmuş, bir yandan onlara göz kulak olurken bir yandan da çitlere daha yakın duran arkadaşlarını

"Cass," diye sesini yükselten Shaun, aslanlardan biri ona rahat edemeyeceği kadar yaklaştığında eşine seslendi.

Cassie döndü ve Shaun başını salladı. Kız kardeşini dürttü ve ikisi de arkadaşlarının yanına döndü.

Kızlar onlara ulaştığında Shaun, "İlerlemeliyiz," dedi. "Onlar-" diye sordu

Cassie.

"Artık değil," diye yanıtladı Shaun, sesi asıktı. "Sonra açıklarım. Hadi ayıları kontrol edelim." Cassie elini Shaun'un koluna doladı ve Shaun eğilerek Cassie'nin başının tepesine bir öpücük kondurdu.

, Deacon ve Gemma başları yakın bir şekilde duruyor ve sessiz bir konuşma yapıyorlardı.

"Her şey yolunda mı?" Shaun onlara ulaştıklarında sordu.

"Gemma aslanlardan birinin kokumuzu fark ettiğini düşünüyor," dedi Deacon sessizce. "Yanımıza gelen aslan," diye ekledi Gemma. "Gözlerinin değiştiğini gördüğüme eminim."

Shaun çevreye göz attı. Aslanların hiçbiri onlara dikkat etmiyordu. "Eğer bile, şimdi aklından çıkmıştır.

Bu durum değişmeden harekete geçelim."

Üç kişilik küçük bir aile grubunun arkasında, ayıların barınağına giden yol boyunca yürüdüler.

Yaklaştıkça Shaun hızını yavaşlattı. "Ben... DJ,

burada kalsam daha iyi olabilir."

Deacon kardeşine sert bir bakış attı. "Peki neden?"

"Kokulardan en az birini tanıyorum. Kafeslerdeki dövüşçülerden biriydi. Ben..." Cassie'ye baktı.

"Kardeşini öldürdüm," diye alçak sesle bitirdi.

Deacon uzun bir süre kardeşinin bakışlarını tuttu ve sonra başını salladı. "Cassie, Shaun'la burada bekle.

Yakında döneceğiz." İki kadının geçerken Gemma'nın elini tuttu ve onu yanına çekti.

"Shaun birini mi öldürdü?" Gemma patikada ilerlemeye devam ederken fısıldadı.

"Hepimiz öldürdük Starshine," diye cevap verdi Deacon sessizce. "Ama bu cinayet sürü için değildi, o yüzden kendini suçlu hissediyor."

"Ve sizce yapmamalı mı?" Bu bir soru değildi.

"Başka seçeneği yoktu. Önce o saldırımasaydı ayı onu öldürecekti." "Kalan bunu anlamayacak mı?"

Deacon'ın gözleri altın renginde parladı. "*Sen yapar mıydın?*" Gemma içini çekti. "Hayır, sanırım yapmazdım."

Kafeslerinde ayılardan hiçbir iz yoktu. Deacon onların kokusunu alabiliyor ve etrafta dolaştıklarını duyabiliyordu ama görüş alanının dışında kaldılar ve birkaç dakika sonra Deacon ve Gemma, Shaun ve Cassie'nin beklediği yere döndüler.

"Sırada kurtlar mı var?" Deacon sordu ve Shaun başıyla onayladı.

Bir grup okul çocuğu ve stresli görünen öğretmenleri geçerken Cassie iç geçirdi.

Shaun'un sorgulayan bakışlarına karşılık olarak, "Burada bu kadar çok çocuk olduğuna inanamıyorum," dedi. "Neye bilmediklerini biliyorum, ama farkına varmadan sizden birini kaç kez gördüğümü merak ."

"Gerçekten fark etmez, değil mi?" Deacon omuz silkti. "Eğer olsaydı ve bilmeni isteselerdi, sana söylerlerdi."

Sol taraflarından bir hırlama sesi ve tam bir kurt vücudunu metal parmaklıklara dayayıp hırlarken dişleri parlarken döndüler.

İkizler hep birlikte arkadaşlarının önüne geçip ilerlediler. Deacon,

"Sakin ol kardeşim," diye mırıldandı ve kurt tekrar hırladı.

Shaun etrafına dikkat çekip çekmediklerini kontrol . Birkaç çocuk yakınlarda durmuş, kafesteki kurt kendini her attığında ciyaklıyordu ama yetişkinlerden hiçbiri onun davranışında bir gariplik varmış gibi davranmıyordu. Bir adım öne eğildi ve vücudunun açısı Deacon'ın konuştuğu gerçeğini maskeleyecek şekilde hafifçe döndü.

"Ben tehdit değilim. Konuşmak için buradayız, belki içinde bulunduğun durumla ilgili bir şeyler yapabiliriz." Deacon muhafazaya yaklaştı. "Ama dikkatleri çekmeyi bırakmalısın yoksa buradan ayrılmak zorunda kalacağız ve sen de sonsuza dek burada sıkışıp kalacaksın."

Kurt başını eğdi, hâlâ hırıliyordu.

"Gerçekten olmak istediğin yer burası mı?" Deacon devam etti. "Kapana kısılmış, evcil bir köpek gibi davranılan? Sen bir *kurtsun*. Sürünle birlikte özgürce koşman gerekiyor. Bunu gerçekleştirebiliriz, ama sadece dinlemeye hazırsan."

Deacon'ın yumuşak sesini dinledikçe kurdun hırıltıları daha da sessizleşti.

~ *Kim... Siz kimsiniz?* ~ Ses beceriksizce onlara doğru uzandı ve her iki erkeğe de nadiren bu şekilde konuştuğu izlenimini verdi.

~ *Biz Geceyarısı Sürüsü'yüz ve Alfa'mız bizi seni eve getirmemiz için gönderdi.* ~ Shaun da ona geri gönderdi. Kurt karnının üzerine çöktü. ~ *Bu nasıl mümkün olabilir?* ~

~ *Özgür olduğunuz zaman için bir hikaye.* ~ Deacon dedi ki. ~ *Diğerleri nerede? Bize bir erkek ve birkaç dişi daha olduğu söylendi.* ~

~ *Oscar uyuyor. Yaşlı ve yorgun. Dişiler bizden ayrı tutuluyor. Onlar bir sonraki muhafazadalar.* ~

~ *Servallar var. Nerede olduklarını biliyor musun?* ~

Kurt yumuşak bir nefes verdi.

~ *Onların muhafazası bizimkine sırtını dönüyor. Yolu takip edersen oraya ulaşırsın. Neden onları bilmek istiyorsun?* ~

~ *Onlardan bir tane var. Bizden yardım istedi~*

Kurt ayağa fırladı. ~ *Skye'dan mı bahsediyorsun?* ~ İkizler bakışlarını değiş tokuş etti.

~ *Evet.* ~ Shaun cevap verdi. ~ *Onu tanıyor musun~*

~ *Öldüğünü sanmıştık~*

"Shaun," Cassie elini Shaun'un koluna koydu. "İnsanlar bakmaya başladı," diye fısıldadı. Shaun başını çevirdi ve insanların meraklı bakışlarını fark etti. Deacon'ı dürttü.

~ *Hazır olun.* ~ Deacon kurda haber gönderdi. ~ *Geri döneceğiz.* ~ Gemma'yı gibi yaptı ve kolunu onun beline doladı. "Kurtları severim," diye yüksek sesle yorum yaptı. "Sırada ne var?"

CHAPTER 17

"Ne beklemeliyiz?"

Bir kalabalık bölümlerinden uzakta, sessiz bir köşesinde oturuyorlardı. "Ne şekilde?" Skye sordu.

"Ben bir doktorum," diye hatırlattı Chase ona. "Özellikle herhangi bir şeyle başa çıkmak için hazırlıklı olmalı mıyım?" Skye tereddüt etti, sonra başını salladı. "Kız kardeşim Summer. O kör."

"Kör mü?" Chase şaşkınlıkla yankıladı. "Doğuştan mı ?" Skye başını salladı.

"Ne oldu?"

"Emin değilim. Papaz onu yaklaşık bir yıl önce götürdü. Bir haftalığına gitmişti. Geri döndüğünde göremiyordu."

"Kedisi mi?"

"Aynısı."

"Ne oldu?" sorusunu tekrarladı. "Bilmiyorum.

Bu konuda konuşmayacak."

"Tamam, yani olası bir travma. Bir de erkek kardeşin olduğunu söylemiştin?"

Skye başıyla onayladı. "Storm." Yüzünü buruşturdu. "Annemiz bir kalıbı takip eden isimlerin büyük hayranıydı."

Chase kıkırdadı. "Skye, Summer, Storm..."

"Ve Sunny... Günışığı." Kız kardeşinin adını duyunca oluşan yaşları kırıştırtarak uzaklaştırdı ve başını eğerek yüzünü kahve fincanına gömdü.

"Sana ne olacak? Ya başka bir yol bulabilirsek?"

"Başka yolu yok," diye yanıtladı yorgun bir sesle. "Her şey . Benim için sorun yok. Güvende olacaklar ve tek ihtiyacım olan da bu."

"Jaden-"

"Başımdan beri istediği şeyi elde edecek, ama sadece sözünü tutarsan."

"Onu Sığınak'a geri götüreceğiz. Ama bu planını beğenmedim. Shaun ve Deacon'a söyleyeyim. Bize biraz zaman verin, başka bir yol bulabiliriz."

"Hayır. Bu gece olmalı. Ve bunu yapmanın tek yolu bu."

Telefon güneş batarken geldi. Sessiz bir konuşmadan sonra Chase aramayı kesti.

"Hayvanat bahçesinden ayrılıyorlar," dedi Skye'a. "Onlarla yarı yolda buluşacağız, buradan yaklaşık on beş dakika uzaklıkta."

"Gördüler mi-"

"Ailenizi görmüşler ama onlarla kadar yaklaşamamışlar. Shaun çalıştığını ama yanıt alamadığını söyledi, bu yüzden onu duyup emin değil."

Masanın üzerine para attı ve ayağa kalktı. "Bunu yapmak istediğine *emin* misin? Yeniden düşünmek için hâlâ vaktin var."

Kız başını salladığında, adam iç çekti. "Hadi o zaman."

"Chase?"

Kapıya doğru giderken durdu ve ona baktı.

"Peşimden gelmeye çalışmayacağından emin olacak mısın? Söz veriyor musun?" Artık zaman yaklaşıyordu, Skye'ın Jaden'in onu kurtarmaya çalışmasına izin verilmeyeceğini bilmesi gerekiyordu. "Deneyeceğini biliyorsun."

"Bu yüzden burada değil miyim?" Chase cevap verdi. "Onu durdurmak için."

Onu arabaya kadar götürdü ve kararlaştırılan buluşma noktasına doğru yolculuk ağır bir sessizlik içinde yapıldı.

Yoldan çekilip orada bekleyen cipin yanına park ettikten sonra Deacon onlara, "Gerçekten zekice bir tuzak," dedi. "Tüm niyet ve amaçlara göre, burası yasal bir hayvanat bahçesi. Hayvanların yüzde yetmişinin sadece hayvan olduğunu söyleyebilirim... hayvanlar. Sağlıklılar, iyi muamele görüyorlar ve muhafazaları her tür için büyük ve mükemmel."

"Peki ya kalan yüzde otuz?" Chase arabadan inerken sordu.

"Şekil değiştirenler. Onların muhafazaları o kadar bakımlı değil," diye yanıtladı Shaun. "Hayvan formları da o kadar sağlıklı görünmüyor. Bazıları bizi tanımıyor bile." Skye'a döndü. "Seni öldürmeyeceğinden ne kadar?"

"Benimle Jaden arasındaki eşleşme bağlantısının başarılı olduğunu öğrendiğinde beni hayatta tutacak çünkü Jaden'ı isteyecek. O bir bilim adamı ve karışık türlerin çiftleşmesi onun için karşı konulmaz olacaktır. Bizi birlikte incelemek, melezler üretip üretemeyeceğini görmek isteyecektir."

Deacon, "Jaden'ı ortaya çıkarmak için seni kullanacak," diye tahmin yürüttü. "Bunu bir arada tutabilecek misin? Seni ailenle birlikte kafese geri göndereceğinden emin misin?"

Skye hissettiğinden daha büyük bir güvenle başını salladı. "İyi olacağım."

Chase ona kızgın bir bakış fırlatarak, "Bundan gerçekten hoşlanmıyorum," diye mırıldandı. "Hayatını Koleksiyoncu'nun Jaden'ı istemesine bağlıyor. Onu öldürmesini ve başka bir eşleşmeye zorlamasını ne engelleyecek?"

Shaun, "Eğer bu mümkün olsaydı, çoktan yapardı," diye belirtti. "Karıştırıp eşleştirebileceği yeterince Şekil Değiştiren var. Skye ve Jaden'ın onun ilk denemesi olduğundan şüpheliyim."

"Ne zaman geri dönüyoruz?" Gemma sordu.

," diye cevap verdi Deacon. "Sen ve Cassie, Chase ile otele dönüyorsunuz. Ben ve

Shaun bunu yapacak." "Ama-"

Gemma tartışmaya çalıştı.

"Etrafta ne kadar az kişi dolaşırsak, görülme ihtimalimiz o kadar azalır," diye konuştu Deacon onun yerine. "Bunu yapamayacağını düşünen ben değilim sevgilim, tamamen mantıksal. Shaun ve ben hızlıca girip çıkabiliriz. Birini bir yerden ilk kez kurtarmıyoruz. Ne kadar çok kişi içeri girersek, yakalanma ihtimalimiz o kadar artar."

"O zaman Chase'in burada beklemesi gerekmez mi, biri yaralanırsa diye?" Gemma talep etti. Üç erkek karşılıklı bakıştı.

Shaun sessizliğin içinde, "Chase bu yüzden gelmedi," dedi. "O zaman neden geldi?"

"Tartışmayı bölmek istemem ama birinizin bana vurması gerekecek," diye araya girdi Skye. Bütün gözler ona çevrildi.

"Sana *vurmak* mı?" Deacon tekrarladı.

"Bunun işe yaraması için Chaplain'in Jaden'dan kaçtığıma inanması gerekiyor. Bunu tek nedeni bana kötü davranması ve intikam almak istememdir."

"Yine de sana vurmamıza gerek yok," diye karşı Deacon.

"Ve oraya üzerimde hiçbir iz olmadan girdiğimde, Jaden'ın Chaplain'den alacağı her şeyi hak ettiğini ve onun incinmesini istediğimi iddia ettiğimde, gerçekten bana inanacağını mı düşünüyorsun?"

"İyileştğini söyleyebilirsin."

"Bu şekilde işe yaramayacak-" kafası yana kaydı, alt dudağı patladı ve burnundan her yere kan fışkırdı.

Deacon onu sendelerken yakaladı ve ikizine ters ters baktı. "Ne oluyor , Shaun?"

Shaun uzanıp Skye'ın başını kendisine doğru çevirdi ve ona bir mendil uzattı. "Başını öne eğ, burnunun kanamasına iyi gelecektir." Kardeşinin bakışlarıyla yüz yüze geldi. "Kız haklı. Zarar görmemiş gibi görünürse onu görür görmez öldürecek."

"Ama lanet yüzü?"

Shaun omuz silkti. "En görünür bölge, çok fazla kalıcı hasara yol açmadan morarması en kolay bölge. Ayrıca Jaden tarafından kötü muamele gördüyse en olası darbe alma şekli." Skye'ın yüzündeki kanı silmeye yardım etti. "Yumruğu çektim, sadece kan olmasını ve bir çürük oluşmasını sağlayacak kadar güç kullandım. Chaplain'e ulaştığında dudağı ve burnu şişmiş, gözü de morarmış olacak. Gerçekte olduğundan çok daha kötü görünecek ve ona biraz zaman kazandıracak."

Deacon başını iki yana salladı. "Bazen seni artık tanıyıp tanımadığımı bile merak ediyorum," diye mırıldandı.

"Shaun haklı," dedi Skye dudağını ıslatarak. "Bu işin aksamadan yürümesi için onun şüphelenmemesi gerekir." Elindeki peçeteyi bıraktı ve kıyafetlerini çıkardı. "İçeri girmeden önce bir saat beklemeniz gerekiyor. Chaplain'in dikkatini çekmem için bana bir şans verin." Yanıt beklemeden Serval formuna dönüştü ve hızla uzaklaştı.

Skye hayvanat giden son bir kilometreyi insan kılığında, çalılardan zarar görmemeye dikkat ederek, vücudu çizikler ve kanla kaplanana kadar kat etti. İki kez tökezledi, elleri ve dizleri üzerine düştü ve hayvanat bahçesinin girişine ulaştığında kirli, kanla kaplı bir karmaşaydı.

Bu görünüm onun ihtiyaçlarına uyuyordu; canını kurtarmak için kaçıyor, bir işkenceciden kaçıyor gibi ve Chaplain'yüz yüze geldiğinde onun da bunu göreceğini umuyordu.

Skye ileride bir hareket gördü. Chaplain'in muhafızlarından biri, girişin yakınındaki devriye geziyordu.

hayvanat bahçesi. Hayvanat bahçesi her ne kadar yasal olsa da, bu durum Chaplain'i kafesteki Şekil Değiştirenler konusunda paranoyak olmaktan alıkoymadı.

Nöbetçi uzaklaşana kadar bekledi ve ardından temkinli bir şekilde kapılara doğru ilerledi. Durdu ve sola döndü, kameraların nerede olduğunu farkındaydı ve görülebilmesi için başını kaldırdı.

"Papazı görmek istiyorum," dedi, sesi yüksek ve netti.

Onu sessizlik karşıladı ve ardından kapılar yavaşça açıldı. Skye hızla atan kalbini sakinleştirmeye çalışarak bir an durdu ve hayvanat bahçesinin içine doğru bir adım attı.

"Vay, vay, ." Arkasından karanlık bir ses . "Küçük kedicik geri geldi. Seni bir daha göreceğimizi sanmıyordum."

Skye yavaşça dönerek Chaplain'in ikinci adamı sayılan kurt adamla . "Chaplain'i görmem gerek," dedi sessizce, itaatkâr bir hareketle gözlerini indirerek.

"Ve seni görmek için sabırsızlanıyor." Adamın eli kadının kolunu kavradı ve girişin arkasındaki ofise doğru yürürken yanına çekti.

"Sunny'yi neden öldürdün?" diye sordu.

Yanındaki kurt adam güldü. "Bunu hissettin, değil mi?"

"Amaç da bu değil miydi zaten?"

Homurdandı. "Hayır, sadece mutlu bir yan etki." Yanağındaki çürüğe dokundu ve Skye onun soğuk parmaklarından ürkererek uzaklaştı. "Bu nasıl oldu?"

Skye yutkundu. *İşte bu* . "Kurt Değiştiren... Jaden."

CHAPTER 18

Skye odanın ortasında dikkatini üzerinde durduğu halıya vererek bekledi. Kurt adam neredeyse yarım saat önce onu orada yalnız bırakmış ve odadan çıkmaması için uyarmıştı.

Bu süreyi sinirlerini yatıştırmak, kendisini Jaden'a bağlayan eş bağlantısının kilitli olduğundan emin olmak ve bulunduğu yerden odayı incelemek için kullandı. Kendisine odaklanmış kameralar olacağını, ne yapacağını izlemek için yalnız bırakıldığını biliyordu ve bu yüzden hiçbir şey yapmadı. Ayakta durdu, elleri önünde gevşekçe kenetlenmişti, gözleri kısıktı ve bekledi... ve Kurt Şekil Değiştirenlerin çok erken harekete geçmemesini umdu.

Yüzü zonkluyor, ellerindeki ve dizlerindeki sıyrıklar acıyordu ama bunlar Chaplain'in gelmesini beklerken duyduğu gergin ve korkulu bekleyişin yanında soluk kalıyordu. Kurtlar ailesini serbest bırakmaya kalkışmadan önce onun kendisine odaklanmasına ihtiyacı vardı.

Bu kadar uzun süren neydi? Kurtları çoktan bulmuş muydu? Neler oluyordu?

Arkasından kapanan kapının yumuşak omurgasını beklenti sertleştirdi. Halı kaplı zeminde ayak sesleri duyuldu ve ensesindeki tüyler diken diken olarak yaklaşan tehlikeye karşı onu uyardı. Kurt adamın kokusu, bir el saçlarına dolanıp başını geriye doğru çekmeden bir saniye önce ona ulaştı.

Skye acı yuttu ve sessiz kaldı. Saçlarındaki parmaklar sıkıca kavradı. "Neden geri döndün Şekil Değiştiren?" Chaplain'in cılız sesi arkadan bir yerden sordu onu. "Kız kardeşlerini benim şefkatli merhametime bırakarak kurtla kaçtın." Adamın sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu. "Daha erken dönmeliydin."

"Yapamadım. Gitmeme izin vermedi." "O zaman şimdi nasıl buradasın?"

"Sunny'nin acısını hissettiğimde.. ben... ben yere yığıldım ve o... o beni kullanamadı. Onu bulmama yardım etmesi için yalvardım, beni ona götürebilirse bana istediğini yapabileceğine söz verdim. Wyoming'e vardığımızda kaçtım. Seni bulmam biraz zaman aldı."

"Peki neden geri döndün?" Chaplain onun önünde belirdi. "Neden seni öldürmeyeyim ki?"

"Çünkü..." durakladı, boğazında soğuk çeliği hissetti. "Çünkü işe yaradı," fısıldadı. "Kurt benim eşim." "Bir saat oldu," diye mırıldandı Deacon.

Yanına çömelmiş Shaun başıyla onayladı. "Nöbetçinin turunu tamamlayıp ana kapıya dönmesi on beş dakika sürer. Bu hiç kolay olmayacak."

"Macera duygunuz nerede? Eğer bunu , bu Koleksiyoncu'yu tamamen oyundan . Sürekli arkasına bakıyor olacak."

Shaun, "Skye'ı da öldürebilir," diye . "Amaç onun için geri dönmek."

"Ya yapamazsak?" Shaun bastırdı. "Ya onu görür görmez öldürürse?"

"Yapmayacak. Skye uzun bir melez-Şifter çiftleşmesi istediğinde ısrar ediyor. Jaden'ı ortaya çıkarmak için onu kullanmak isteyecektir."

"Yani birini işkence görmesi için bir sakınca görmüyor muyuz? Kumdaki çizgi bu mu?" Shaun talep etti.

"Dostum," dedi Deacon ikizine altın gözlü bir bakış atarak. "Ona yumruk atan sendin." Shaun onun yanında kıpırdandı. "Yalanını gerçekmiş gibi göstermek için."

Deacon omuz silkti. "*Nedenini* anlıyorum. Ben sadece geri kalanımız hâlâ bu konuda tartışırken *senin* bunu yaptığına dikkat çekiyorum. Neyin tehlikede olduğunu biliyorsun; aksi takdirde ona o avantajı vermezdin." Ayağa . "İşte muhafız gidiyor. Hadi gidelim."

Alçaktan uçarak hayvanat bahçesine doğru süründüler ve girişe doğrultulmuş kameradan kaçındılar. Kameranın ulaşamayacağını bildikleri bir köşedeki çite tırmandılar ve sessizce diğer taraftaki çimlerin üzerine düştüler.

~ On bir dakika. ~ Shaun Deacon'a gönderildi.

Deacon başını sallayarak uzaklaştı ve kurtların bulunduğu muhafazaya doğru ilerleyerek Shaun'u Hizmetkârları bulması için bıraktı.

Işığın aniden parlaması Skye'ın gözlerinin yanmasına ve sulanmasına neden oldu. Gözlerini kırptırıp yeniden odaklandığında, Chaplain bir masanın arkasına oturmuştu ve kurt adam onu dizlerinin üzerine çökmeye zorlamıştı.

"Yani şu anda ona bağlı mısınız?" Chaplain sordu. "Evet.

Benim için gelecek. Beni bulmak için bağı kullan."

Papaz öne doğru eğildi, parmaklarını dikleştirdi. "Neden kendi türünüzden birinden vazgeçesiniz ki?"

Skye bir parmağını morarmış yüzüne dokundurdu. "O bir kurt. Bir hayvan, vahşi! Ben bir kediyim. Biz *değiliz*

uyumlu bir eşleşme."

"Yine de aranızdaki eşleşme bağlantısı başarılı oldu. Bu da üreyen bir çift olabileceğiniz anlamına geliyor." Doğruldu, ince dudaklarını yukarı doğru kıvrıran bir gülümseme belirdi. "Acaba seni çoktan hamile bıraktı mı?"

Skye'ın gözleri büyüdü. "Hayır! Çok dikkatliydi." Bir *sefer hariç*, kafasının içinde bir ses fısıldadı. *Motelde... o zaman dikkatli değildi... ve sen onu durdurmadın.*

Tekrar ona odaklandığında Chaplain, "Testler yapacağız," diyordu. "Veterineri uyandırın. Öyle ya da böyle bir öğrendiğimizde, kurda ihtiyacımız olup olmadığına karar verebiliriz."

"Ne? Hayır! Ben hamile değilim. Adet dönemim erken bitmedi," diye itiraz etti. "Beni yakaladığımı gösteren hiçbir işaret ."

"Ve ben bu riski göze almayacağım. revire götürün ve veterinerine kan alıp ihtiyacı olan testleri yapmasını , sonra da kafesine geri götürün," diye seslendi Chaplain yanında sessizce bekleyen kurt adama.

"Evet, efendim." Adamın elinin tekrar koluna dolandığını ve onu ayağa kaldırdığını hissetti.

"Oh, ve *Skye* Senin da bu, değil mi?" *Skye* ve kurt adam kapıya ulaştığında Chaplain sesini yükseltti.

Başını çevirdi ve omzunun üzerinden ona baktı.

"Kurdun eninde sonunda senin için gelecek. Kendine yardım edemeyecek. Ve geldiğinde, biz onu bekliyor olacağız."

Shaun gölgelerin arasına geri çekildi ve Servallerin bulunduğu muhafazaya yaklaşmadan önce güvenlik görevlisinin geçmesini bekledi. İçeride herhangi bir hareket belirtisi göremiyordu ama belli belirsiz nefes alış verişi ve ara sıra duyulan alçak hırıltıları duyabiliyordu.

Kafeslerini çevreleyen çitin yüksekliği bir metreyi geçmiyordu. Shaun bunun, Koleksiyoncu'nun içerideki Şekil Değiştirenlerin ruhlarını kışkırttığından ve kaçmaya çalışmayacaklarından emin olmasından kaynaklandığını düşündü. Üzerine tırmanmak basit bir işti ve yumuşak bir gümbürtüyle diğer tarafa indi. Doğrulduğunda, bir çift altın gözün kendisine baktığını gördü.

"*Skye*?" Shaun fısıldadı. *Çoktan kafeslere geri mi gönderilmişti?*

Önündeki hayvan cevap vermedi. Shaun temkinli bir adım attı ve uyarı niteliğinde bir hırlama duyuldu.

"Sen *Skye* değilsin. Sen hangisisin?" diye sordu.

Önündeki gözler yanıt olarak yavaşça kırıştı.

~ *Daha önce buradaydın.* ~ Zihninde alçak ve boğuk bir erkek sesi duyuldu. ~ *Skye'ı nereden tanıyorsun kurt?* ~

"O senin kız kardeşin, değil mi? Sürümüze kurtlarımızdan biriyle birlikte geldi."

~ *Birlikte kaçtığı kişi mi?* ~

"Onun adı Jaden."

~ *Umurunda değil. Neden *Skye*'ın burada olacağını düşündün?* ~

"Geri geldi." Shaun etrafına bakındı. "Kesinlikle burada değil mi? Onu hiç gördün mü?"

~ *Sanırım fark ederdik.* ~ Kedi yaklaştı. ~ *Neden buradasın, kurt?* ~

"Seni buradan çıkarmak için," diye yanıtladı Shaun. "Kardeşim diğer kurtları alıyor. Ben senin için buradayım. Seni Sürümüze geri götürmek için bekleyen bir arabamız var, orada kalabilirsin. Ya da sana yeni bir ev bulmaya yardım edebiliriz. Ama *şimdi* gitmemiz gerekiyor."

~ *Bunun bir tuzak olmadığını nereden bileceğim? Sadece başarısız olabileceğim cezalandırılacağım bir test* ~

"Bana güvenmek zorundasın." Shaun saatini kontrol etti. "Nöbetçi dönmeden önce buradan çıkmak için altı dakikadan az vaktimiz var."

~ *Hiçbir şey yapmama gerek yok.* ~ Kedi kalçalarının çöktü ve bir yaladıktan sonra bir kulağına sürterek yüzünü yıkıyormuş gibi yaptı.

Shaun sinirli bir hırıltıyı bastırdı. "Peki. Burada kal. Burada kal, Koleksiyoncu seninle işinin bittiğine karar verdiğinde diğer kız kardeşinle birlikte öl." Çitlere doğru geri döndü.

"Bekle!" Arkasından bir erkek sesi geldi. "Sunny'den haberin var mı?"

Shaun arkasına döndüğünde erkeğin insan formuna geçtiğini gördü. "*Skye* onun acısını hissetti. Kız kardeşinin izini bulduk ama onu kurtarmak için çok geç kalmıştık," diye açıkladı. "Nereye öğrendiğimizde, *Skye* Alfa'mızı seni oradan çıkarması için bazıılarımızı göndermeye ikna etti."

Deacon maymuncuklarını cebine koydu ve kurtların barınağına açılan kapıyı yavaşça açtı.

~ *Geleceğinden emin değildim.* ~ Günün erken saatlerinde konuştuğu genç erkek kurt onu bekliyordu. ~ *Oscar denersen yakalanacağından emindi.* ~

Deacon'ın gülümsemesi karanlıkta beyaz dişlerin parıltısıydı. "Tutamayacağım sözler vermem. Nerede o?"

~ *İninde bekliyordu.* ~ Kurt başını çevirdi ve bir an sonra ağaçların arasından ikinci bir kurt belirdi.

Deacon yeni gelenin yaşlı olduğunu bir bakışta anlayabildi. etrafında gümüş grisi tüyler vardı ve gözleri soluk kahverengiydi ama hâlâ iri ve sağlamdı. Başını eğdi.

"Yaşlı olan," diye mırıldandı. "Gitmeye hazır mısın?"

~ *Dişiler mi?* ~ Oscar sordu.

Deacon başını salladı. "Onlara ulaşamıyorum. Buraya gelmeden önce denedim ama onları gösteren çok fazla güvenlik kamerası var. Onlar için başka zaman geliriz. Önce seni buradan ." İki kurdun önünde çömeldi. "İkinizin de insan formunuza geçmenizi istiyorum. Bunu yapabilir misiniz?"

İki kurt da kıpırdamayınca Deacon kaşlarını çattı. "En son ne zaman yer değiştirdin?"

~ *Uzun zaman oldu,* ~ cevapladı Oscar genç kurt sessiz kaldığında. ~ *Burada zamanı takip etmek zor.* ~

Deacon yavaşça başını salladı. "Deneyebilir misin? Muhafızlar geri gelmeden önce sadece birkaç dakikamız var. Ne kadar beklersek yakalanma ihtimalimiz o kadar artar." Omzundaki sırt çantasına uzandı ve iki çift eşofman altı çıkardı. "Üstünü değiştir ve bunları giy." Kapıya doğru bir bakış attı. "Acele et."

İki kurt parıldadı ve bir ömür gibi gelen ama birkaç saniyeye yakın bir süre sonra, iki erkek onun önünde durdu.

İkisinden daha yaşlı olan Oscar, uzun boylu, demir grisi saçları ve gür sakalıyla uzanıp Deacon'ın elindeki giysileri aldı. Bir yanındaki genç erkeğe uzattı.

Oscar eşofmanını giyip elini uzattığında Deacon'ın dudaklarında bir gülümseme belirdi. Yaşlı adamın elini kendi elinin içine aldı ve sıktı.

"Adımı biliyorsun," diye başıyla yanındaki erkeği işaret etti Oscar. "Bu Eli. Sen kimsin?" "Gece Yarısı Sürüsü'nden Deacon Jacobs. Kardeşim bizi bekliyor olmalı. Hadi buradan gidelim."

CHAPTER 19

Jaden otelinsinsice dolaşıyordu. Son dört saat içinde üç sürü kardeşine de mesaj göndermiş ve yalnızca birinden yanıt almıştı.

Deacon'dan. Dört kelime.

Sen lanet bir aptalsın.

Ve *bu* aydınlatıcı açıklamadan sonra telsizde tam bir sessizlik olmuştu. Deacon'ın ne demek istediğini biliyordu. Duygularının onu yönetmesine izin vermişti. Soğukkanlılığını koruyup planın -ne kadar olsa da- aksamadan yürümesini sağlamak yerine, onları bir kurt eksik bırakmış ve yalnız kalmak için ortadan kaybolmuştu.

İç çekti.

Tamam, yaralarını sarmaya gitmişti.

Küsmek için, kışkırtıcı bir ses kafasının içinde fısıldadı.

Skye onu reddettiğinde, tepkisini giderek göstermişti. Ancak Chase'le konuştuktan ve onsuz gittiklerini öğrendikten sonra olanları düşünecek kadar sakinleşebilmişti.

Duşta bir an eş bağlantılarını engelleyen bariyerin düştüğünü hissetmişti ve kadının korkusu ve ondan uzak durmasını istemesi çok açıktı. Bu, onun sözleriyle birleşince, işaretleri yanlış okuduğuna ikna olmuş ve geri çekilmişti.

Arazide dolaşırken sahne kafasında *tekrarlandı* ve durumu yanlış okuduğunu fark etti ama ilk başta düşündüğü şekilde değil. Ne kadar uzun süre düşünürse o kadar haklı olduğunu düşündü -Skye onu reddetmiyordu, hayvanat bahçesinden geri dönmeyeceğini düşündüğü için kendini uzak tutmaya çalışıyordu.

Ama neden böyle düşünsün ki? Cormac onu diğer Şekil Değiştirenler için feda etmeyi asla kabul etmezdi... değil mi? Jaden başını salladı. Hayır, Alfa bunu yapmazdı ama Skye onu güvende olacağına ikna edebilirdi.

Cep telefonunu tekrar kontrol etti; zaman kaybı olduğunu biliyordu. Herhangi bir haber olsaydı, biri onu arardı. Otelin ön girişinin önündeki basamaklara yaslandı ve saate baktı.

Sabah iki buçukta.

Neredeyse tam zamanında, uzakta iki araba farı belirdi. Farlar fark edilebilecek kadar yaklaştığında Jaden ayağa kalktı. Merdivenlerden inip yan yana park ettikleri yere doğru yürüdü. Birinden Deacon, diğerinden Shaun ve Chase indi. Hiçbiri onun bakışlarıyla karşılaşmadı ve her iki cipin arka yolcu kapılarını açmak için döndü. Üç erkeğin dışarı dökülüşünü izledi. Sonra içlerinden biri arabaya döndü ve bir kadının çıkmasına yardım etmek için uzandı. Skye'a oldukça *benzeyen* bir kadındı ama o değildi.

"Nerede o?" Jaden'ın sesi oldukça yüksekti.

Erkeklerden biri, Skye'ın benzerinin arabadan yardım etmiş olan, ona doğru döndü. Uzun boylu, zayıf, altın rengi gözleriyle Jadena , hareketleri akıcı ve sessizdi.

Jaden ona baktı, yeni gelenin nefes alışını, burun deliklerinin açılmasını ve sonra da alay etmesini izledi. "Skye kokuyorsun."

Jaden onun sözlerini duymazdan geldi. "Deacon, nerede o?"

Önündeki erkeğin etrafından dolandı, arabanın uzak tarafında duran Gemma'ya ulaşmadan önce Deacon'ın yolunu kesmek niyetindeydi. Bir el koluna dolandı ve onu durdurdu.

"Hayvanat bahçesinde." Genç erkek ona söyledi ve Jaden'ın ifadesi kararırken bir kahkaha attı. "Size bizimle geri gelebileceğini söyledi, değil mi? Ve siz aptallar bunu yuttunuz. Bu konuda çok iyi... sizi her şeyin yoluna gireceğine inandırıyor." Çenesini Shaun'a doğru salladı. "Ama o biliyordu."

"Orada olmayacağını biliyor muydun?" Jaden, Shaun'la yüzleşmek için döndü.

"Çalışmak için sadece küçük bir penceremiz vardı. Başaracağını umuyordum ama Koleksiyoncu'nun varlığından haberdar olmasını sağladıktan sonra, zamanımız azalmıştı," dedi Shaun onun dile getirilmemiş sorusuna cevap olarak.

"Onu geride bıraktın." Jaden'ın sesi düzdü.

Chase, Shaun'un arkasından, "" diye konuştu.

"Yine de yaptın. Söyle bana, eğer Cassie ya da Gemma olsaydı, bu kadar kolay çekip gider miydin?" Shaun sakince, "Bu adil değil, Jaden," diye cevap verdi. "Skye'la olan ilişkiniz, Cassie'yle olan ilişkinizle kıyaslanamaz.

bizimkilerle arkadaşlarımıza. Burada bilinmeyen bir bölgedeyiz." "*Eşinizi terk eder miydiniz?*" Jaden

tekrarladı. "Hayır, bırakmazdım," diye itiraf etti Shaun.

"O zaman neden benimkini terk etmenin sorun olmayacağını düşündün?" Jaden kükredi.

Shaun'un gözleri sarıya döndü. "Yani o artık senin eşin mi? , Jaden? *Neredeydin*

aslanın inine geri dönerken? Onu durdurmaya çalıştığını görmedim!"

Jaden'ın yumruğu Shaun'un çenesine değdi ve bir an sonra yumruklarını birbirlerine savururken hırılıyorlardı. Jaden kızların çığlıklarını, Cassie'nin Shaun'un adını haykırdığını duydu ve sonra eller gömleğinin arkasını kavradı ve birbirlerinden ayrıldılar.

Jaden döndüğünde Chase'i arkasında buldu, parmakları gömleğinin kumaşına kilitlenmişti, Deacon da Shaun'u benzer bir şekilde tutuyordu.

Chase ona, "gerek," dedi.

"İhtiyacım olan şey gidip Skye'ı geri getirmek." Jaden kendini Chase'den kurtardı.

Kahkahalar olduğu yerde durdurdu ve yavaşça dönüp Skye'ın kardeşi olduğunu tahmin ettiği erkeğe baktı. "Bu kadar komik olan ne?"

"Siz kurtlar," diye cevap verdi hemen. "Ne yapmayı planlıyorsunuz? Muhafızlar şimdiye kadar muhafazalarımızın boş olduğunu fark etmişlerdir. Chaplain çoktan gitmek için toparlanıyor olacak. Siz

zamanında geri dönemeyecek."

"Nereye gitmiş olabilir?" Jaden sordu ve diğer Şekil Değiştiren omuz silkti.

"Fırtına!" Dişi arkalarından tısladı. "Bizi kurtaranları kışkırtmayın." "*Bizi* kurtardılar ama Skye'ı arkada , " diye belirtti Storm, Jaden'in öfkeli bakışlarına bir

meydan bir bakış attı. "Doğru mu duydum? Şuradaki kurt," diye başıyla Shaun'u işaret etti, "Skye'ın senin eşin olduğunu mu söyledi?" Sertleşti, gözleri büyüdü. "Bekle! Yakaladıkları kişi sensin. Kız kardeşimle kaçmadan önce yerleşkede Chaplain'in on beş askerini katlettiğini duydum."

"Doğru." Jaden diğer Şekil Değiştiren'in hikâyesini düzeltmenin bir anlamı olduğunu düşünmüyordu.

Jaden'in ne kadar çok öldürdüğünü düşünürse, gerekirse onu korkutmak o kadar kolay .

Storm başını eğdi ve kimsenin beklemediği hızlı bir hareketle kendi yumruğunu savurdu. Jaden'in kafası geriye savruldu ve Storm, Kurt Şekil Değiştiren'le neredeyse burun buruna gelene kadar ileri atıldı.

"O zaman *neden* ona tek başına dönmesine izin verdin? Şimdi ona ne yapacağı hakkında bir fikrin var mı?" Fırtına hırladı.

Jaden göz ucuyla Deacon'ın Shaun'u bıraktığını gördü ve ikisi de Storm'un kollarından birini tutup onu geriye doğru çekti.

"Adamın onu öldürmeyeceğini iddia etti," dedi Deacon. "Bu konuda neden bu kadar emindi? Ne de olsa kız kardeşini öldürmüştü."

"Onu öldürmeyecektir. Özellikle de şimdi bir *kurtla* çiftleşmişken." Storm' dudağı kıvrıldı ve bu konuda tam olarak ne düşündüğünü gösterdi.

"Çünkü artık çapraz çiftleşebileceğimizi biliyor ve bunu denemek isteyecek, öyle mi?" Chase sordu.

Storm başını geriye attı ve güldü. "*Böyle* mi açıkladı?"

"Bu değil mi?" Shaun söyledi.

"Basit bir bakış açısıyla, sanırım bu da bir parçası." "Ben-" diye başladı Chase.

"Skye bir deneyin sonucu, seni moron!" Storm tısladı. "Chaplain bir Kurt Şekil Değiştiren'den DNA aldı ve bir şekilde onunkine ekledi." Elini salladı. "Ben bilim adamı değilim, detayları bilmiyorum. Sadece *sana* bağlanmasının başarılı olduğunu kanıtladığını biliyorum."

Kurt Şekil Değiştirenler birbirlerine bakarken Storm'un itirafını karşılayan sessizlik sağır ediciydi.

"Storm," dişi Şekil Değiştiren ona doğru kararsız bir adım attı.

Chase, Jaden'in yanından geçip elini dirseğinin altından geçirerek onu ağabeyinin durduğu yere götürdü.

"Teşekkür ederim... *Charles*'tı, değil mi?"

"Chase," diye düzeltti ve elini Storm'un koluna koydu.

Storm'un yüzü kız kardeşinin dokunuşuyla yumuşadı ve kendi elini kardeşinin elinin üzerine koyarak parmaklarını nazıkçe sıktı.

"Eğer Skye'a bunu yapabildiyse, Koleksiyoncu neden daha fazlasını yapmak yerine sizden birini öldürdü ve aynısını Skye'a yapmasını engelleyecek ne var?" Jaden talep etti.

Storm alaycı bir şekilde homurdandı ve kız kardeşi onun kolunu sıvazladı.

"Sunny üreyemedi. Üzerinde test yaptığı ilk kişi oydu," diye açıkladı. "Chaplain onu sadece ..." diye duraksadı.

"Yedek parçalar," Storm kesin bir ifadeyle. "Bir bilim deneyinden başka bir şey değil. *Bizim* rolümüz Skye'ı hizada tutmak, onun itaatkâr kalmasını sağlamaktı. Eğer Chaplain'in emrettiklerini yaparsa, hayatta kalacaktık."

"Hiç reddetmeye çalıştı mı?"

"Bir kez," diye yanıtladı Storm. Kız kardeşine doğru başını salladı. "O gün Summer görme yetisini kaybetmişti." "Nereye gidecek?" Jaden sordu. "Hayvanat bahçesinden ayrılırlarsa Skye'ı nereye götüreceksin?"

Storm'un omzu yarı omuz silkme şeklinde kalktı. "Eğer onunla çiftleştirdiyseniz, çiftleşme bağlantısını takip edemez misiniz?" "Biz yapmadık... o değildi..." Jaden hayal kırıklığı içinde homurdanarak arabaya doğru yürüdü. "Nereye gidiyorsun?" Deacon seslendi.

"Onu geri almak için."

Jaden arkasında ayak sesleri duydu ve sonra boynuna bir acı saplandı. Elini kaldırdı ama çok geçti. İlacın hissetti ve yere yığıldı.

Chase onu yakalamak için oradaydı.

"Ne yaptın lan sen?" hırlamaya çalıştı.

"Üzgünüm Jaden. Ama Skye'ın istediği buydu," dedi Sürü Doktoru ona yumuşak bir sesle. Bir mil öteden Shaun'un konuştuğunu duydu.

"Mac'i arayıp dönüş yolunda olduğumuzu haber vereyim."

CHAPTER 20

Acı.

Gözlerinin arkasında zonklayıcı bir ağrı vardı. Başa çıkamayacağı bir şey değildi. Ama Skye sadece bir başlangıç olduğunu biliyordu. Kendini umursamaya zorlayamıyordu. Chaplain ona ne isterse . Artık bir önemi yoktu çünkü kurtlar anlaşmanın kendilerine düşen kısmını yerine getirmişlerdi. Ailesi özgürdü. Gitmişti. Koleksiyoncu'dan güvendeydi. Artık ona karşı kullanılamazlardı.

Bu düşünce onu gülümsetti. Bu bir bakıma onun da özgür olduğu anlamına geliyordu. Ve yakında... *çok yakında...* Jaden eş bağından kurtulacak ve kendi hayatına devam edebilecekti. Skye onun için bunu istiyordu. Yeterince, çok fazla acı çekmişti. Bunu düzeltebilir ve onu özgürlüğüne kavuşturabilirse, yaptığı seçimden dolayı mutlu ölecekti.

"Kolunu kaldır." Odadaki diğer kadının kişisel olmayan sesi düşüncelerini böldü. "Bir kan örneği daha almam gerekiyor."

Skye itiraz etmeden kolunu kaldırdı. Neden bu kadar çok örneğe ihtiyaç duyduklarını sormaktan vazgeçmişti.

de ona cevap vermediler.

İğne derisini deldiğinde hafif bir sızı duydu ve aşağı bakarak kanın küçük tüpe doluşunu izledi.

"Bunu yut." Kadın ona küçük gri bir hap ve plastik bir bardak su uzattı. Düzenli olarak yaptıkları başka bir şeydi bu. İlk birkaç seferinde ve kadın iki adam getirip onu yere yatırmış ve hapi yutana kadar burnunu sıkıyordu. zamandan beri itiraz etmemiş ve adamları bir daha görmemişti.

Skye günde iki kez hap verildiğini düşünüyordu ama emin olamıyordu. Haplar onu sersemletiyordu ve zamanı takip etmek zordu. Hayvanat bahçesine geri döndüğünden beri üç gün *düşünüyordu*.

Chaplain onun dönüşünün kurtlar ailesini serbest bırakırken dikkat dağıtmak olduğunu anladığında öfkeden deliye dönmüş ve onu oracıkta öldürmesini engelleyen tek kurt adamın devreye girmesi olmuştu. Ama bir şeye zarar vermişti, Skye biliyordu. İçinde bir şeyler kırılmıştı. O yapabiliirdi

Her hareket ettiğinde acıyı, ıstırabı hissediyordu.

Kurt adam sakince Koleksiyoncu'ya, onu öldürürse elinde hiçbir melez kalmayacağını ve her şeye başlamak zorunda kalacağını hatırlatmıştı. Chaplain Skye'ı onun üzerine fırlatmış ve ayrılma emrini vermişti.

"Bugün günlerden ne?" diye sordu ve kadının donup kaldığını gördü. Bu soruyu *günlerdir* ilk kez yüksek sesle soruyordu.

Skye, kadının kendisini görmezden geleceğini düşündüğü şaşkın bir sessizliğin ardından bir cevap aldı. "Perşembe."

"Perşembe mi?" Skye tekrarladı. Bu neredeyse bir hafta geçtiği anlamına .

Kelepçelenip gözleri bağlandıktan ve bir arabanın arkasına tıkdıktan sonra bir hafta geçmişti. Chaplain'in ve evcil kurt adamını da yanına alarak hayvanat bahçesinden kaçmasının üzerinden bir hafta geçmişti.

Bulunduğu odada uyandığından beri Chaplain'i ya da kurt adamını görmemişti. Düzenli olarak gördüğü tek kişi şu anda yanında olan kadındı.

"Neredeyim ben?" diye bir soru daha sordu.

Kadın, "Seninle konuşmamam gerekiyor," dedi ve kanıyla dolu tüpün kapağını kapatıp arkasını döndü.

"Bekle!" Skye onun koluna yapıştı. "Lütfen? Bunun ne zararı olacak? Kime söyleyeceğim?"

Kadın kolunu Skye'ın tutuşundan kurtardı, sonra sertçe başını salladı. "Minnesota. Akıl sağlığı sorunları için özel bir klinik."

Akıl sağlığı kliniği mi? Chaplain onu neden bunlardan birine getirmişti? Skye pek çok şey beklemişti, hatta Koleksiyoncu'nun elinde ölmeyi bile, ama bunu değil. Klinik de hayvanat bahçesi gibi başka bir paravan mıydı? Duvarları daha fazla Şekil Değiştiren keşfedecek miydi?

Bu, kadının neden önlük giydiğini açıklıyordu -belli ki bir hemşireydi- ama Chaplain'in ne yaptığının farkında mıydı? Ne olduğunun?

Bu da onu asıl sorusuna geri götürdü. Neden buradaydı?

Tabletin etkisini gösterdiğini hissederek yan yattı ve gözlerini kapatma isteğine karşı savaştı. Ayağa kalkması, odadan çıkması gerekiyordu. Yapması gereken... yapması gereken...

Skye'ın gözleri kapandı ve sırtını yastıklara yasladı. Uyumaya ihtiyacı vardı.

"Benden sonsuza dek kaçamazsın." Cormac'ın sesi Jaden' kum torbasına attığı yumruğu yanlış değerlendirmesine neden oldu ve yumruğu torbadan sıyrılıp ilerideki duvara çarptı.

"Senden kaçmıyorum."

"Kızgınsın. Bunu anlıyorum," diye devam etti Cormac. "Senden bir şey saklamışım gibi hissediyorsun ama . Skye'ın isteği üzerine. Ona yapılanların ayrıntılarını bilmeni istemedi. Planını kabul etmeyeceğini biliyordu. Sanırım bilseydin, diğerleriyle birlikte kaçmaya niyeti olmadığını anlayacağını biliyordu."

"Bilmiyor *muydun*?" Jaden dönerek Alfa'sıyla yüzleşmek istedi.

"Biliyordum," diye itiraf etti Cormac.

"O zaman neden onu *durdurmadın*?"

"O Pack değil, Jaden. Onu kilit altında tutabilirdim ama ne kadar süreyle? her biri öldürülene ve aile bağları nedeniyle ölümlerini hissetmek onu çıldırtana kadar mı?" Cormac bir kalçasını duvara dayalı masaya dayadı ve kollarını kavuşturdu. "Yoksa yalnız gitmesine izin mi vermeliydim? Çünkü bunu yapardı. Eğer onunla birlikte kurtları göndermeyi kabul etmeseydim

Zaten gidecektim. Ne yapmamı isterdin Jaden?" Jaden ona ters

ters baktı. "Bilmem gerekirdi!"

"Nasıl?"

"O benim *eşim*."

"İstemediğin bir eş. biri."

Jaden kurdunun uyandığını hissetti, Cormac doğrulurken gözlerinin kaydığını anladı, kolları iki yanına düşmüştü, gümüş gözleri parlıyordu.

"Kurdunu kontrol et, Jaden," diye yumuşak bir sesle emretti.

Jaden dişlerini sıkarak kurdunun öfkesini bastırmaya çalıştı. "Onu bulmam gerek," diye fısıldadı. "Bir hafta oldu ve Asher'ın *elinde hiçbir şey yok!*"

"Bu umudumuzu kaybetmemiz gerektiği anlamına gelmiyor. O yaşıyor. Eş-bağlantınız sağlam ve bu sayede hiç acı hissetmediniz."

"Çünkü hala bloke edilmiş durumda. Kim bilir neler oluyor." Jaden çantaya sinirli bir yumruk atmak için döndü. "Tek bildiğim, son nefesini veriyor olabileceği."

Cormac, "Eğer yaralansaydı, bunu bilirdiniz," dedi. "Hiçbir blok acıya dayanamaz. Savunması ve sen de bunu bağlantın aracılığıyla ."

"Bu kadar beklemem mi gerekiyor?"

Cormac usulca içini çekti ve masanın karşısındaki pozisyonuna geri döndü. "Sana bir soru sormam gerekiyor ama bu öfkeyi bir kenara bırakıp bana dürüstçe cevap vermelisin."

Jaden yumruklarını indirdi ve Alfa'sıyla yüzleşti. " et."

"Skye'ı bulma ihtiyacının ne kadarı suçluluk duygusundan ya da yersiz bir sadakat duygusundan kaynaklanıyor? Daha bir hafta önce dişi öldürmekten bahsediyordun." Jaden'ın nefesini tutması üzerine bir elini kaldırdı. "Beni dinle. Seni Skye' birlikte eve getirdiğimizde ondan nefret ediyordun. Bu nefret hamdı. Gerçektir. Bir eş-bağlantısı duyguları vurgulayabilir. Suçlu mu hissediyorsun yoksa bir şeyler mi değişti?" Jaden tekrar nefes aldı ve Cormac onun sözünü kesti. "Bana cevap verme Jaden. Soru hakkında *düşün*, duygularını incele." Masaya yaslandı ve beklemeye başladı.

Jaden içindeki hırlama içgüdüsüyle ve Alfa'sının istediğini yapmaya çalıştı. "Görüntüleri gördün Mac," dedi yavaşça.

"Yaptım ama bu sana olanları değiştirmez. O istese de istemese de, eş bağını sen başlatmış olsan da olmasan da, yine de bir travma yaşadın ve bir eş aldın. Ona her baktığında sana bu travmayı hatırlatan bir eş."

Jaden uzun bir süre sessiz kaldı. "Bunu gördüm... ama artık görmüyorum."

"Şimdi ne görüyorsun?"

"Anlıyorum..." Dudaklarını yaladı ve yutkundu. "Güçlü birini görüyorum. Ailesini çok seven, onları güvende tutmak için her şeyinden vazgeçmeye hazır birini."

Cormac sessizce, "Bu sana olanları iyi yapmaz," dedi.

"Biliyorum. Bunu *biliyorum*. Ama suçu yanlış kişiye yüklüyordum... ve o suçu üstlendi, Mac. Ona ne fırlattıysam hepsini aldı. Onu suçlamama *izin verdi*." "Çok

fazla suçluluk duyuyorum."

"*Evet*, kendimi suçlu hissediyorum," diye tersledi Jaden. "Ben ondan, onun benden aldığından daha fazlasını aldım. Ama hepsi değil!" Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Ona aşık mıyım? Sanmıyorum... en azından Shaun'un Cassie'ye ya da Deacon'ın Gemma'ya aşık olduğu gibi değil ama orada *bir şey* var. Bir bağ. Ama öyle olmasaydı bile, onun varlığını unutup çürümeye terk edemezdim!"

"Senden bunu yapmanı

istemiyorum." "O zaman benden

ne istiyorsun?"

"Onu Sürümüze getirme nedenlerinizden emin olmak için. Onu bulduğumuzda planın bu, değil mi?"

"Bunu nasıl yaptın?" Jaden, Cormac'ın sorusunu duymazdan gelerek sordu. "Ava'yla çiftleştğin ama onun nerede olduğunu bilmediğin zaman mı? Bununla nasıl başa çıktın?"

"Ava ve benim on beş yaşımdan beri çiftleştğimizi ve uzun süre aramızdaki bağı kusurlu olduğunu anlamalısın. Gemma Florida'ya gittiğinde Deacon'ın bununla nasıl başa çıktığını sorsanız daha iyi olur."

"Bununla nasıl başa çıktığını *gördüm*," diye mırıldandı Jaden.

"Skye'a karşı hislerin farklı. Çatışmalı diyecek kadar ileri gidebilirim. Belki sorun yaşamadan ayrı yaşayabilirsiniz." Jaden sertleşince başını eğdi. "Ya da belki yaşayamazsınız. Kurdun sana ne söylüyor?"

"Başından beri aynı şeyi söylüyor. Onu burada istiyor."

Cormac başını salladı ve masadan uzaklaştı. "O zaman bunu başarmaya odaklanalım. Gerisini daha sonra halledebiliriz."

Jaden, Skye'ın kardeşlerinin paylaştığı odanın kapısına hafifçe vurdu. Ayrı odalarda kalmayı reddetmişlerdi, Storm Summer'ın Sığınak'taki her şeyin konumuna alışana kadar ona yakın olması gerektiğini savunuyordu. Cormac onu vazgeçirmeye çalışmamıştı ve Sürü, binalardan birinin zemin katındaki ortak odalardan birini çabucak onlar için bir yatak odasına dönüştürmüştü.

Kapıyı ikinci kez çaldığında kapı açıldı Storm kapı aralığını doldurdu, her zamanki alaycı tavrını ona yöneltmişti.

"Onu hissedebiliyor musun?" Jaden, Storm'la konuşmanın hiçbir zaman hoş bir şey olmadığından, herhangi bir hoşluktan kaçınarak talep etti. Genç Şekil Değiştiren'in en sakın kurdun bile sabrını sınayabilecek bir tavrı vardı.

"Aile üyelerimi taciz etmek gibi bir alışkanlığım yok," karşılık verdi Storm. Jaden hırladı ama cevap veremeden Summer'ın nazik sesi ona . "İçeri gel, Jaden. Storm da şimdi gidiyordu."

"Nereye gidiyorsun?" Jaden sordu.

Storm'un küçümsemesi sırtımaya dönüştü. "Kızıl saçlı beni öğle yemeği için ana eve davet etti." Kaşlarını Jaden'a doğru salladı. "*Öğle yemeğinin* başka bir şey için kullanılan bir örtmece olduğuna eminim."

"Roxie?" Jaden başını salladı. "Ona bulaşma."

Fırtına homurdandı. "Siz kurtlardan biri şimdiden onun etrafında bir çember mi oluşturdu?" Jaden'i iterek geçti ve yanıt koridorda ilerlemeye başladı.

"Ona aldırma, sadece seni kızdırmaya çalışıyor. Roxie daha önce geldi ve onu sürünüzdeki bizim yaşımıza yakın bazı kurtlarla tanıştırmayı teklif etti." Summer, Jaden odaya girip kapıyı arkasından kapatırken öyle dedi.

Bakışlarını odanın içinde gezdirdi ve onu yataklardan birinin kenarına tünemiş halde buldu. Onun yanına oturdu.

"Onu hiç hissedebiliyor musun?" diye tekrar sordu, sesi daha yumuşaktı.

"Burada ve orada. Tutunabileceğim bir şey yok. Eş bağı daha güçlü olmalı. Hiçbir şey hissetmiyor musun?"

Jaden, Summer'ın hareketi göremediğini hatırlamadan önce başını sallarken kendini yakaladı. "Hayır. İkimiz de aramızdaki bağı birbirimizden uzak tutmaya o kadar alıştık ki, bana onu bulma şansı vermek için kendi tarafındaki engeli kaldırmayı düşündüğünü bile sanmıyorum."

"mi?"

"I ..." Jaden sessizliğe gömüldü. Engeli kaldırmış mıydı? *Onu* hissedememeye o kadar odaklanmıştı ki, *onun* da aynı şeyi düşünüyor olabileceğini düşünmemişti. "Haklısın," dedi usulca, Summer bir şey söylememiş olsa da. "Beklediğimi bilmezse bana nasıl bekleyebilirim?" Ayağa fırladı. "Cormac Cassie'ye Shaun'la olan bağlantısında benzer bir şey yaptırdı. Onu bulmamıza yardımcı oldu. Belki ben de aynısını yapabilirim." Kapıya doğru yürüdü, sonra durakladı. "Bir şeye ihtiyacınız var mı? Sizi ana eve götürmemi ister misiniz?"

Summer sessizce güldü. "Hayır, teşekkür . Doktorunuz... Chad? Chuck mı? ... birazdan beni görmeye gelecek."

Jaden gülümsedi. "Chase. Adı Chase."

CHAPTER 21

"İşe yarayacağından emin değilim," dedi Cormac. "Cassie onu takip ettiğinde Shaun'un eş-bağlantısı tamamen açıktı. Skye bağlantıyı aktif olarak engelliyor."

"Ama bloğu kendi tarafıma düşürürsem, bunu hissetmesi gerekir, değil mi?"

Jaden karşı çıktı. "Sadece ona odaklanırsa."

"Gemma beni engellediğinde," diye konuştu Deacon kanepede yerden, "aramızdaki bağlantıya aktif olarak ulaşmadığım sürece hiçbir şey hissetmedim. Yine de onun engelini aşabilirsin. Bu senin kurdunun onun kedisinden daha güçlü olmadığına bağlı."

"Göz önünde bulundurulması gereken bir de mesafe var. Shaun o kadar uzakta değildi ve Cassie'nin onunla olan bağı Sürü Bağımızı ve aile bağımızı güçlendirmek için kullandım, böylece ona ulaşabildim," diye ekledi Cormac.

"Yine de denemeye değer!" Jaden söyledi. "Başka hiçbir şey işe yaramadı. Koleksiyoncu kendi varlığını yeryüzünden silmiş gibi. Kimse onun izini bulamıyor. Hayvanat bahçesi hâlâ tek bir Şekil Değiştiren olmadan çalışıyor. Benzer başka bir işi daha olmadığı ne malum?"

İki kurdu ve Skye'ın kardeşlerini kurtardıktan üç saat sonra hayvanat bahçesine döndüklerinde kafeslerde sadece gerçek hayvanların kaldığını görmüşlerdi. Ertesi sabah tekrar kontrol ettiklerinde hayvanat bahçesinin her zamanki gibi açık olduğunu ve duyuru panosunda bazı hayvanların bir virüs salgını nedeniyle karantinaya alındığının ve bunun sadece hayvanlar için risk oluşturduğunun, ziyaret eden insanlar için risk oluşturmadığının yazdığını gördüler.

Tedbirli sorgulama onlara hiçbir şey söylememiştii; personel duyuru panosuyla aynı hikâyeyi . Shaun, hayvanat bahçesinin Koleksiyoncu'nun gerçekte ne maskeleyen meşru bir işletme olması gerektiğini öne sürmüştü.

"Tek ihtiyacımız olan genel bir konum. yola çıkarak avlanabiliriz," dedi Shaun Deacon'ın yanından. "Jaden ona ulaşabilirse, bu temas ne kadar kısa olursa olsun, ne kadar uzakta olduğu ve hareket etmemiz gereken yön hakkında bir fikir edinecektir."

Jaden Alfa'sına , o da ona baktı, gümüş gözleri ciddiydi. "Eğer bunu yaparsak ve işe yararsa, hazırlıklı olmalısın. Ona ne olduğunu, ona zarar verip vermediğini ya da kız kardeşine yapılanı ona yapıp yapmadığını bilmiyoruz. Kendinizi çok fazla acıya açıyor olabilirsiniz. Sen

buna hazır olmalıyız."

Cormac konuşmasını bitirmeden önce Jaden başını sallıyordu. "Riskleri biliyorum. Onları göze almaya hazırım." " emin değilim," diye mırıldandı Cormac ve ayağa kalktı. "Ama senin de doğru bir şekilde gibi,

seçeneklerimiz tükendi." Jaden'ın sandalyenin yanında durdu. "Ona ulaşma sürecinde sana yol göstermeme gerek yok ama seni uyarmalıyım. Eğer onunla temas kurarsan ve canı yanarsa derhal ilişkiyi kesmelisin yoksa kurdun kontrolü ele almaya çalışacaktır. Seni takip edeceğim ve onu bulmana yardım edebilir miyim diye bakacağım." Jaden Alfa' avucunu omzuna koyduğunu hissetti. "Gözlerini kapat ve bağını bana aç."

Jaden odaya son bir kez baktı, derin bir nefes aldı gözlerini kapatarak Cormac'la ve onun aracılığıyla Sürü'yle paylaştığı bağın açılmasına izin verdi. Alfa'nın varlığı zihnini doldurdu, üzerine keskin bir farkındalık yerleşti.

"," dediğini duydu Cormac. "Şimdi eş-bağlantına uzan."

Jaden tereddüt etti, sonra yavaşça Skye'la paylaştığı bağa uzandı. Bunu kafasının içinde hissetti, görünmez bir duvar tüm etkiyi ondan uzak tutuyordu ve tuğlaları teker teker söktüğünü hayal etti. Bloğu yavaşça kaldırdı, Skye'ın ne yaptığını hissedeceğini ve ona umuyordu ama aralarındaki bağ sessiz ve hareketsiz kaldı.

Bariyeri kaldırdıktan sonra tekrar durdu ve son adımı atmak isteyip istemediğini sorguladı. Cormac'ın sakin ve kararlı varlığını yanında hissetti ve derin bir nefes daha alarak ona uzandı.

Beklediği acı gelmedi ve Jaden kaşlarını çattı. "Sanırım uyuyor," dedi.

"Hayır," diye cevap verdi Cormac. "Uyku ile içinde bulunduğu durum arasında ince bir fark var. *Sanırım* uyuşturulmuş. Uyurken bile bu kadar sakin olmazdı ve senin varlığını hissederdi. Bağlantı kalın ve hissediyor. Onu uyandırmayı dene."

Skye kaşlarını çattı. Jaden'ın yakında emindi, kokusunu alabiliyordu ama bu mümkün değildi. Almak zorunda kaldığı ilaç konsantre olmasını, uyanık kalmasını zorlaştırıyordu ve ilacın onu hissetmediği, umursamadığı, *düşünmediği* bir duruma izin verme arzusuna karşı savaştı. Jaden'ın kokusu güçlendi ve başını iki yana salladı. Onunla birlikte olmasının imkânı yoktu, tabii

Gözleri birden açıldı ve eş-bağlantısına uzandı. Farklı hissediyordu, sanki bir şey.. *biri?* ... yanında geziniyormuş gibi. Dikkatli bir şekilde zihninin içindeki tellere dokundu ve yanıt olarak titreştiğinde geri çekildi.

Neydi o?

Tekrar ona doğru eğildi.

Bekle. Kelimelerden çok bir his. Bir izlenim. *Geliyoruz.*

"Nasıl uyandın?" Hemşirenin sesi konsantrasyonunu bozdu ve Skye gözlerini kaldırıp üzerine eğilen kadınla karşılaştı. "Seni almaya kim geliyor?"

Skye ona baktı. *Bunu o da mı duymuştu? İmkânsız!* Kafasının içindeydi, değil mi? "Büyükbaban sesler duyduğunu söyledi. Biri seninle mi konuşuyor, Skye? Duyabiliyor musun? onları?" diye hemşire.

Büyükbabam mı?

"Benim... Benim büyükbabam öldü." Sesi kendi kulaklarına bulanık geliyordu.

"Böyle diyeceğini söyledi ve seni çok sevdiğini ve seni buraya getirmenin senin iyiliğin için olduğunu söyledi."

"Beni buraya mı getiriyorsun? Burası *neresi*?"

"Bunu sana açıklamıştım Skye. Özel bir akıl sağlığı kliniğindesin. Bir hayvana dönüşebileceğini iddia ederek psikotik bir nöbet geçirdin. Büyükbabanın seni psikiyatrik yardım için değerlendirmeye almaktan başka seçeneği yoktu."

Skye kadının söylediklerini anlamaya çalışıyordu. *Psikiyatrik yardım mı? Psikotik ataklar mı?*

"Anlamıyorum... anlıyor musun?" diye fısıldadı, konuşma çabası neredeyse çok fazlaydı.

"Sorun değil canım. Sana söyleneni yaptığın, ilaçlarını aldığın ve dinlendiğin sürece iyi olacaksın."

Hemşire Skye'in elini okşadı ve ona bir hap uzattı. "Al bunu." Hapı plastik bir bardak su takip etti ve Skye suyu yuttu. "Şimdi uyumaya çalış."

Uyumak mı? Hayır, uyumak istememesinin bir nedeni ... değil mi?

"Peki ne biliyoruz?" Deacon sordu.

"Hayatta olduğunu biliyoruz. Doğuya bakmamız gerekiyor," dedi Jaden. Shaun, "Kat etmemiz gereken çok var," diye cevap verdi.

"Yaralı değil, en azından eş-bağlantısını etkileyecek bir şekilde değil, ama kesinlikle uyuşturulmuş. Farkındalığı parçalanmıştı. Hiçbir şeye uzun süre tutunamadı," diye devam etti Cormac.

"Bir odada olduğu izlenimine kapıldım. Sessizdi ve yalnız değildi." Jaden tekrar dizginleri ele aldı. "Kafası karışık. Geldiğimizi söylemek için ona bir mesaj göndermeye çalıştım ama beni duyduğundan emin değilim... ya da duyduysa bile hayal düşünecek mi bilmiyorum."

Jaden konuşurken Shaun bir harita çıkarmış ve Cormac'ın masasına yaymıştı.

"Doğu çok geniş bir alanı kapsıyor ama Wisconsin'den öteye gidemeyiz derim. Montana ve Wyoming'i de eliyorum, çok açıklar. Aramıza mesafe koymak isteyecektir. Onun için avlanacağımızı biliyor. Bu artık bizim için çok kişisel bir hal aldı." Haritayı inceledi. "Nebraska, Dakota ya da Minnesota." Doğruldu.

"Sanırım başka bir yolculuğa çıkıyoruz."

Jaden bir elini yüzünde gezdirdi. "Storm ve Summer'la tekrar konuşalım. Bakalım buranın doğusunda bir yerden bahsedildiğini duymuşlar mı? Bir şey hafızalarını canlandırabilir."

"Peki ya bilmiyorlarsa?" Deacon sordu.

Jaden omuz silkti. "Doğuya gideceğim ve eş bağlantısının beni ona götürmesine izin vereceğim."

CHAPTER 22

Yolcu kapıları açıldığında Jaden motoru çalıştırmak için k ey düğmesini henüz çevirmişti. Deacon ikizinin oturduğu arka koltuğa bir çanta ona sırttı.

"Tek başına yolculuğa çıkmaya izin vereceğimizi , değil mi?" dedi Jaden'ın şaşkın şaşkın kaşlarını çatmasına karşılık olarak.

"Siz ikiniz Sığınak'tan uzakta yeterince zaman geçirdiniz ve *sen*," Jaden sözlerini Shaun'a yöneltti, "Cassie ile zaman geçirmelisin."

Shaun omuz silkti. "Cassie iyi. Bunun ne kadar önemli olduğunu anlıyor. Aslında sizinle gelmemiz için ısrar eden de oydu."

"Önce nereye gidiyorsun?" Deacon emniyet kemerini bağlayıp ayaklarını gösterge paneline sordu.

"Adımlarımızın izini sürebilirim diye düşündüm. Hayvanat bahçesine gidin ve kaçırdığımız bir şey olup olmadığını görmek için etrafa son bir kez bakın. Oradan doğruya doğru ilerleyelim."

Deacon başıyla onayladı. "İyi bir plana benziyor." Güneş gözlüklerini gözlerinin üzerine kaydırıldı. "Araba kullanma sırası bana geldiğinde beni uyandır."

Jaden diğer Kurt Değiştiren'e gülümseyerek başını salladı ve yola doğru çekti.

"Onu bulduğumuzda ne yapacağını düşündün mü?" Shaun birkaç dakika sonra sordu.

"Her seferinde bir adım atıyorum. Önce onu geri getirin, güvende olduğundan emin olun ve *sonra* ne olacağını konuşabiliriz. Kurdumla aynı fikirde olsam ve bu eş olayını onunla yürütmeye karar versem bile, *onun* başka fikirleri olabilir."

Shaun kıkırdadı. "Buna sen de benden daha fazla ."

"Onu ne yapmak isteyeceğini söyleyecek kadar iyi tanımıyorum."

"Jay, kız eş bağlantından kimin sorumlu olduğunu ve ne planladığını sana söylemedi. Seni önemsemeseydi bunu yapmazdı. Nasıl tepki vereceğin konusunda endişeliydi."

"Başka sebepleri de olabilirdi."

Shaun homurdandı. "Tabii, kendine bunu söylemeye devam et. Ve sen kendini onun umurunda olmadığına ikna ederken, bana şunun cevabını ver. Seni o motelden almaya geldiğimizde, neden onu eşin olarak ilan etmekte bu kadar acele ettin? İkimiz de çiftleştik ve Skye'ın kızgınlık döngüsü bizi etkilemezdi ama de iddianı ortaya koymak gerekiyordu. Bu neden oldu?"

"Çünkü ona kızgındım."

"Saçmalık! Kurdun ve duyguların olup bittiğini biliyordu. Kurtlarımızın bir eş bulma ve sahiplenme ihtiyacına mantık katmaya çalışmayın."

"Bir kurdun, insan yarısının istemediği birini sahiplendiği bir zaman oldu mu hiç?" Shaun ona sert bir bakış fırlattı. "Ondan etkilenmediğini mi söylüyorsun?"

"Hayır," diye iç geçirdi Jaden. "bir çekim olmadığını söylersem yalan söylemiş olurum. O..." duraksadı ve Deacon'ın yanındaki koltuğa yayılmış, uyuyor gibi görüldüğü yere baktı. "Montana'dayken aramızda bir şey oldu... hayvanat bahçesine dönmeden önce. beni meraklandırırdı... Koleksiyoncu beni aldığı anda olanların ötesine geçip geçemeyeceğimizi *sorgulattı*."

Shaun uzun bir süre sessiz kaldı. "Bir şey sana o zamanı mı hatırlattı?" diye sordu sonunda. "Evet."

Jaden'in sesi ancak fısıltı .

"Skye senin tepkini nasıl karşıladı?"

Jaden yumuşak bir kahkaha attı. "Aslında harikaydı. Ama ertesi sabah tekrar değişti."

"Çünkü geri dönüyordu."

"Evet," diye tekrarlardı Jaden. "Şimdi biliyorum ki bunun nedeni geri dönecek olması ve benim onu durdurmaya çalışmamı istememesiydi."

"Neden onun peşinden gidiyoruz, Jay?" Shaun öne doğru eğildi ve bir elini Jaden'in arkasındaki koltuk başlığına dayadı. "Sadece Koleksiyoncu seni kaçırıp Izzy'yi öldürdüğü için mi, yoksa Skye senin eşin olduğu için mi?"

"İkisi birden olamaz mı?"

"Elbette, ama bir neden daha güçlü bir çekiş olacak. Bunu çözersen, onu serbest bıraktığımızda ne olacağının cevabını da olursun." Shaun koltuğa yaslandı ve arkaya eğip gözlerini konuşmanın bittiğini işaret etti.

Jaden bir süre daha dikiz aynasından sürü kardeşini izledi, sonra öne doğru eğilerek radyoyu açtı, sesi kısık tuttu ve dikkatini tekrar yola verdi.

Deacon uzun bir esnemeyle kollarını başının üzerine uzattı. "Burada hiçbir şey yok," dedi. "Burayı iki kez dolaştık ve hiçbir şey bulamadık."

Shaun, "Burası bu kadar yoğun trafiğe sahipken lastik izi bile ," diye ekledi. "Çalışanlar orijinal hikayelerine sadık kalıyorlar ve yalan söyledikleri için mi yoksa doğru olduklarını düşündükleri için mi olduğunu söylemek zor."

"*Birileri* bir şeyler biliyor olmalı," diye ısrar etti Jaden. Deacon'a bakmak için döndü. "Şu ünlü olduğunu iddia ettiğin cazibeni kullanıp onlardan birini konuşturamaz mısın?"

"Ben gösteri yapan bir maymun değilim, biliyorsun."

Shaun, "Ve Gemma biriyle flört ettiğini duyarsa taşaklarını keser," dedi.

Deacon sırtıttı. "Ona bir şey olmaz. Bu iyi bir amaç için." Hayvanat bahçesinin girişine doğru baktı, sonra aniden başını salladı. "Burada bekle."

Jaden ve Shaun, Deacon'ın girişe geri dönüp orada duran kadınlardan biriyle sohbet etmesini izlediler. Birkaç dakika geçmeden Deacon tekrar girişe doğru yürüdü.

sırıtarak.

" göre Josie," diye başını konuştuğu kadına doğru salladı, "sahiplerden birinin hayvanat bahçesinden fon çektiğine dair konuşmalara kulak misafiri olmuş. Amirine, adamın *torununun* bir tür kriz geçirdiğini ve onun bakımı için tüm parasına ihtiyacı olduğunu söylemişler."

"Nereye gittiğini biliyor muydu?"

Sırıışı ciddileşti. "Aslına bakarsanız, Minnesota'da *zavallı kızın* ihtiyacı olan yardımı alabileceği bir tesisten bahsettiklerini söyledi."

"Minnesota mı?" Jaden tekrarladı.

"Evet. Özel bir tesis."

"*Josie*'nin Minnesota'nın neresinde olduğunu bildiğini sanmıyorum."

Deacon omuz silkti. "Bana bildiklerini anlattı. Yaklaştığımızda, eş-bağlantısı aracılığıyla onu takip edebilirsin." Arabayı park ettikleri yere doğru yürüdü. "Ben süreceğim. Sen Skye'a ulaşabilecek misin bir bak." Shaun'un uzattığı anahtarları aldı ve sürücü kapısını açtı. "Yemek için de durmalıyız, ben acıktım."

"Ben ölemem."

Skye gözlerini kısarak yanında oturan kıza baktı. Hemşire on beş dakika önce onu odaya götürmüş ve sosyalleşmeye yardımcı olmak için tüm sakinlerin birlikte günlük bir toplantıya katılmasının zorunlu olduğunu açıklamıştı. Chaplain'in onu nereye getirdiği hakkında daha fazla bilgi edinmeye kararlı olan Skye itiraz etmemişti. Yanında kendi kendine fısıldayan kızı dinlerken, odasında kalmak için mücadele etmiş olmayı dilemeye başlamıştı.

Chaplain onu neden buraya getirmişti? Bir nedeni olmalıydı. Koleksiyoncu kendisine bir şekilde fayda sağlamayacak hiçbir şey yapmazdı.

"Skye?" Erkek sesi düşüncelerini böldü ve Skye kaldırıp karşısında duran doktora baktı. "Burada yenisin. Neden gruba neden burada olduğunu ?"

Skye etrafına bakındı. "Ben... Neden burada olduğumu bilmiyorum."

"Evet, var. İyileşmenin ilk adımı sorununuzu kabul etmektir. Bunu yüksek sesle söyleyin." "Benim bir sorunum yok."

Doktor gülümsedi ve Skye ensesindeki küçük tüylerin diken diken olduğunu hissetti. Bu doktor tehlikeliydi. Nasıl ya da neden olduğundan emin değildi ama doktor yaklaştıkça Skye kedisinin kafasının içinde usulca hırladığını hissedebiliyordu. *Ondan uzak dur.*

Onunla göz hizasına gelecek şekilde çömeldi ve elleriyle sandalyenin kollarını kavradı. "İyileşmenin yolu dürüstlükten geçiyor Skye. Eğer işbirliği yapmaya istekli değilsen, bunu ortaya çıkarmak için başka yöntemlere bakmamız gerekecek."

Skye onun gözlerine bakabilmek için başını kaldırdı. "Ne söylememi istediğini bilmiyorum. Nerede olduğumu ya da neden burada olduğumu bile ."

Doktorun mavi gözleri kızın yüzünde gezindi, sonra gülümsemesi genişledi ve ayağa fırladı. Bir daire çizerek odadaki herkesle göz teması kurdu ve sonra tekrar Skye'ın karşısına geçti.

"Skye bir hayvana dönüşebileceğini düşünüyor," dedi yüksek sesle. "Bir *kediye*. değil mi?"

Skye'ın dudakları şaşkınlıkla aralandı. "Nasıl..." kendini tuttu ve doktorun yüzündeki muzaffer ifadeyi görünce yutkundu.

"Güvenli bir yerdesin Skye. Burada bir hayvan alter-egosu olduğunu düşünen tek kişi sen değilsin. Sadece *neden* böyle düşündüğün üzerinde çalışmamız gerekiyor."

" "

Doktorun gülümsemesi sertleşti. "Şimdi Skye. Burada yalancıları sevmeyiz." Bakışları herkesi kuşattı. "Yalancılara ne yaparız?"

Odadaki diğer insanlar "Yenileme" diye karşılık verdi.

"Yenileme mi?" Skye tekrarladı. "Ne demek istiyorsunuz? Ne-" Doktor kolundan tutup onu ayağa kaldırınca sözünü yarıda kesti. "Bırakın beni. Ne yapıyorsunuz?"

Doktor ona cevap vermedi, onu odanın diğer ucuna, iki adamın beklediği yere doğru çekti. Ellerini tutup arkasına bağladıktan sonra plastik bir kravatla sabitleyerek odadan çıkarırken çırpınışlarını görmezden geldiler.

"Lanet olsun!" Jaden elini arabanın deri koltuğuna vurdu.

"Hâlâ bir şey yok mu?" Shaun ön yolcu koltuğunda oturduğu yerden sordu.

"Hayır. Bu akıntıya karşı yüzmek gibi. Onu hissedebiliyorum, neredeyse ona bağlanıyorum ama bir şey aramızdaki bağı ulaşamayacağım bir yerde tutuyor."

"Seni aktif olarak engelliyor mu?"

"En garip kısmı da bu. Öyle olduğunu sanmıyorum. Sanki bağlantı artık yokmuş gibi.

Sanki teller birbirinden ayrılmış ve *süzülüyormuş* gibi." Shaun, "Buna ilaçlar

neden oluyor olabilir," diye önerdi.

"Belki."

"Hiç bir şey hissediyor musun?"

Jaden durakladı, dikkati eş-bağlantısını incelemek için içe döndü. "Bir karışıklık hissi var."

"Nerede olduğunu anlayabiliyor musun?"

"Kesinlikle daha yakınız, ancak Doğu'ya doğru daha güçlü bir çekim dışında, hala somut bir şey yok."

"Mac, Goose Lake Sürüsü Alfa'sına buralarda olacağımızı bildirdi. Herhangi bir şekilde yardım etmeyi teklif etti.

o ve sürüsü yapabilir," dedi Deacon. Kaz Gölü'ne yakın bir arazileri var. Sadece on dakika uzaklıtayız. Mac onlara vardığımızda doğruca oraya gideceğimizi söyledi."

Jaden başını salladı. "Belki bu Koleksiyoncu hakkında bir şeyler biliyorlardır."

"Belki," diye tekrarladı Deacon kuşkuyla. "Ama eminim ki Alfa'ları bunu yapsaydı Mac'e bir şeyler söylerdi."

"Sanırım," diye homurdandı Jaden.

Shaun ona, "Skye'la bağlantı kurmaya çalışmaya devam et," dedi. "Şansın yaver gidebilir."

Deacon arabayı ana yoldan çevirdi ve dar toprak dikkatlice manevra yaptı.

Jaden ve Shaun koltuklarında dik oturmuş, gözlerini arabanın pencerelerinin ötesindeki ağaçlara dikmişlerdi.

"Şunu gördün mü?" Jaden, bir kurdun ağaçların sıyrılıp arabanın yanında sabit bir hızla ilerlediğini görünce sordu.

"Gözden kaçırmak zor," diye yanıtladı Shaun. "Varlığını gizlemeye çalışmıyor."

Önlerinde binalar ve ortadaki çatılı binadan üç erkek çıktı. Deacon arabayı yavaşlatarak durdurdu ama motoru rölantide bıraktı ve kollarını direksiyonun üzerine dayayarak bekledi.

Shaun, "Ortadaki Goose Lake Alfa-Sterling Montague," dedi. "Soldaki onun infazcısı, Riley Matthews ve sağındaki de onun yardımcısı, Jason Lassiter." Konuşurken kapıyı açtı ve elini selamlamak için uzatarak dışarı çıktı.

Jaden dikiz aynasından Deacon'ın gözleriyle karşılaştı.

"Alfa'ları ne kadar güçlü?" Jaden sordu ve Deacon'ın dudaklarının hafif bir gülümsemeyle kıvrıldığını gördü.

"Biz ondan üstünüz. Bu yüzden Shaun'la gitmedim. Bu bir üstün güç gösterisi olarak görülebilirdi.

Shaun gerginliği azaltacak ve sonra biz de ona katılacağız."

İkisi de Shaun'un kendini tanıtmasını ve arabayı işaret izledi. Alfa Sterling başını salladı ve sağındaki erkeğin koluna dokundu. İkincisi ilerlemeye başladı ve Deacon motoru kapattı.

"Goose Lake'e hoş geldiniz. Ben Jason," dedi Deacon dışarı çıktığında. "Sen Deacon olmalısın."

Deacon sırıttı. "Başka hiç kimse benim yerimde olduğunu iddia edecek kadar aptal olamaz." Jaden'a kendisine katılmasını işaret etti. "Bu benim sürü kardeşim, Jaden.

"Eşi kayıp olan sen misin?" Jaden onlara katıldığında Jason sordu.

Jaden başıyla onayladı. "Burada, Minnesota'da bir yerlerde olduğunu biliyoruz ama.." diye devam etti.

Jason onun omzunu sıvazladı. "Yardım etmek için elimizden geleni yapacağız. İçeri gelin. Kullanmanız için bazı odalar hazırladık. İhtiyacınız sürece bizimle kalabilirsiniz."

Deacon, "Buna minnettarız," diye karşılık verdi.

Jason'ı, Shaun'un Sterling ve Riley ile birlikte beklediği yere kadar takip ettiler ve ardından küçük grup Goose Lake Alfa tarafından içeri götürüldü.

CHAPTER 23

Skye yere uzanmış, gözleri kapalı, kafasındaki halsizliği gidermeye çalışıyordu. Buna ilaçların neden olduğundan ve kedisine ulaşmasını engellediğinden emindi. Yer değiştirmeye çalışmış ama . Chaplain'koleksiyonundaki yeni Şekil kırana kadar benzer bir şey kullandığını hatırlayınca kadar paniğe kapılmıştı. Bu yer... bu *klinik*... bir şekilde onunla bağlantılı olmalıydı.

Ona hap vermeyi bırakmışlardı ama yemeğinin içinde her ne varsa hâlâ bir doz aldığını biliyordu. Kısa bir süre yemek yemeyi reddetmeyi düşünmüştü ama sağduyusu ona başka bir yol bulacaklarını söylemişti. *Ve* gücünü tutması gerektiğini biliyordu. Kaçmak bir yol bulması gerekiyordu. Kendini ettiğinde, Chaplain'in onu hayvanat bahçesine geri koymasını, hatta belki de öldürmesini, *buraya* göndermemesini beklemişti.

Bir hayvana dönüşebileceğini düşündüğünü kabul etmesini istiyor gibiydiler ama aynı zamanda gerçekten mümkün olmadığını ve hayal gördüğünü de kabul etmesini istiyorlardı. Onu buraya kimin getirdiğini sorduğunda cevap hep aynıydı: büyükbabası. Ama Skye bunun gerçek olmadığını biliyordu. Büyükbabası uzun zaman önce ölmüştü. Bunu yapanın Chaplain olması gerektiğine karar verdi ama *neden?*

Kapının yumuşak bir sesle açıldığını ve ayak seslerinin kendisine yaklaştığını duydu ama kıpırdamadı ya da gözlerini açmadı.

"Uyanık olduğumu biliyorum," dedi doktor.

Hadi canım, Sherlock. Skye söyleme isteğine direndi ama doğrulup gözlerini açtı.

Bir kar fırtınasında mahsur kalmış gibi olduğuna karar verdi. Her şey beyazdı; duvarlar, zemin, tavan, yatak takımları. Giysileri ince beyaz pamuklu bir önlükten ibaretti. Yemeğinin servis edildiği tepsi ve kaplar beyazdı. Doktor bile ayağındaki ayakkabılara kadar beyaz giyiyordu.

Tek renk sıçraması saçlarıydı ve onu da kesmişlerdi, daha doğrusu bir makasla kesip yüzünün etrafında dağınık teller halinde bırakmışlardı. Gerçeği inkar etmenin cezalarından biri olduğu söylenmişti. *Yenilenmesinin* bir parçası da başka bir nedendi. İkisi de ona mantıklı gelmiyordu.

"Kalk Skye. Bir ziyaretçin var."

Skye ona gözlerini kırıştırdı. "Bir... ziyaretçi mi?" diye tekrarladı ve sesi kendi kulaklarına bulanık geliyordu. "O zaman bir gözlemci. Seni gerçekten ziyaret etmek istemiyor. Sadece durumunuzu kontrol edecek." "Sözde *büyükbabam* mı?" diye sordu ve doktorun dudakları sıkı bir gülümsemeye dönüştü. "Evraklarımızın amacı doğrultusunda, o tam olarak ?" Bir el salladı. "Şimdi ayağa ." Skye ayağa kaldırdı ve hafifçe sallandı. "Bugün ne?"

"Ne fark eder ki?"

"Ne kadar zamandır burada olduğumu bilmek istiyorum."

Doktor güldü. "Birinin seni aradığını ummaktan vazgeçmene yetecek kadar uzun bir süre. Şimdiye kadar çoktan ortaya çıkmış olurlardı." Kadının kolunu kavradı ve kapıya doğru çekti. "Şimdi dur. Güzel cildini işaretlemek zorunda kalmaktan nefret ederim." Daha yakına eğildi. "Bu bir yalan," diye fısıldadı. "Daha fazlası hoşuma gitmezdi."

Ensesindeki ince tüyler uyarıcı bir şekilde yükseldi ve ondan uzaklaştı. Doktor güldü ve onu dışarı çıkarmak için kapıyı açtı. İlk geldiğinde onunla konuşmuş olan hemşire. günler önce? ... yanından geçerken dikkatini çekti. Diğer kadının gözleri önce doktora, sonra bir kapıya kaydı ve tekrar Skye'a döndü. Skye cevap olarak kaşlarını çattı. Hemşire aynı hareketi tekrarladı, sonra başını eğdi ve koşarak yanlarından geçti.

Skye'a bir mesaj mı vermeye çalışıyordu? Koridorda kendisinden uzaklaşan hemşirenin ilerleyişini izlemek için arkasına döndü. Koridorun sonundaki kapıya ulaştığında dönüp ' başıyla selam verdikten sonra kapıyı iterek açtı ve arkasında kayboldu.

"Burası." Doktor onu, yaklaştıklarında otomatik olarak açılan bir kapıya doğru çevirdi. Ortada bir muayene masası ve yanında başka bir hemşire vardı. Skye odanın geri kalanını kontrol etmek için onu görmezden geldi. Duvarlardan birinde büyük bir ayna asılıydı ve Skye bu aynanın iki yönlü olduğundan emindi; bu sayede aynanın ötesindeki insanlar odanın içinde olup bitenleri görebiliyordu. Tavana hızlı bir bakışla iki küçük hoparlör ve bir kamera tespit etti.

Doktor, "Masanın üzerine çıkın lütfen," diye talimat verdi ve onu odanın ortasına doğru çekti. "Neden?"

Skye topuklarını sıktı ve olduğu yerde kalmak için mücadele etti. "Bana ne yapacaksınız?" "Oraya isteyerek girebilirsin ya da seni oraya ben koyarım. Sonuç aynı olacak."

doktor dışarı fırladı.

Kapının açıldığını duydu ve ardından ilk hemşire görüş alanına girdi. "Sadece bazı testler yapmamız gerekiyor," dedi Skye'a. "Kan tahlilinde araştırılması gereken bir şey çıktı." "Ne tür bir şey?" Skye, doktorun kendisini sürüklemeye çabalarına karşı mücadele ederek, "Ne tür bir şey?" diye sordu.

Masaya.

" gerektirecek bir şey yok. Bu sadece dozunu ve diyetini değiştirmemiz gerekebileceği anlamına geliyor," dedi hemşire sakince. "Şimdiye kadar sana zarar vermedim, değil mi Skye? Bana güvenebilirsin."

Skye bir yalan olduğunu biliyordu. Burada kimseye güvenemezdi. *Ama* hemşirenin Skye'ın kendisine güvendiğine inanmasını sağlayabilirse, belki bunu kendi avantajına kullanabilirdi. Vücudunun doktorun tutuşunda gevşemesine ve onun kendisini ileri doğru itmesine izin verdi.

"," dedi hemşireye. "Size güveniyorum."

Jaden başını arkaya eğerek suyun sıcaklığının vücudundaki gerginliği yatıştırmasına izin verdi. Kaz Gölü Alfa'sının onlara ödünç verdiği odaların hepsinde en-suite banyo vardı ve bu Jaden için bir nimetti çünkü duşu bulma arayışında iyi niyetli Sürü üyelerinden kaçmasına gerek yoktu.

İki gün boyunca, Skye'ı bulmaya çalışırken Kaz Gölü Sürüsü ile birlikte kalmışlardı. O sırada eş-bağlantıları aracılığıyla ona ulaşmaya çalıştı ve başarısız oldu. Ona ne kadar çok ulaşırsa, o kadar hayal kırıklığına uğruyordu.

ve Shaun sessizce çok fazla çabaladığını söylemişti. Belki de rahatlaması, zorlamaması ve içgüdülerinin kontrolü ele almasına izin vermesi gerekiyordu.

Ne içgüdücü ama? Kurdu avlanmak, eşini aramak ve onu kendi tarafına istiyordu. Ama izini sürebileceği bir koku olmadan nereden başlayacağını bilmiyordu. *Adam*, eş-bağlantısı aracılığıyla bağlanmanın mantıklı bir adım olduğunu biliyordu ve bu iki parça içinde savaşıyordu.

İnledi, kolunu fayanslara dayadı ve alnını dayadı, kurdunun zihninin içinde huzursuzca dolaştığını hissetti ve sonra sertleşti, başı yükseldi. Kaz Gölü Alfa'sı ona ne önermişti?

"Bağlantıyı zorlamak yerine, sadece onu düşünün. Zorlamanın başaramadığı yerde anılar başarılı olabilir."

Başını kolunun üzerine bırakarak gözlerini kapattı.

Anılar ...

Onu ilk gördüğü hatırladı. Bir kaçış yolu bile bir parçası onu fark etmişti. Etrafını saran hafif narenciye kokusu. Kullandığı bir şey mi yoksa sadece doğal bir koku mu olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama taze, keskin koku ağzını sulandırdı ve kurdunu .

Görünüşü... zihninde onun görüntüsünü dikkatle oluşturdu. Uzun bacaklar, gür kıvrımlar, bal gibi gözler, dolgun dudaklar ve her zaman yataktan yeni çıkmış gibi görünen saçlar.

Yatak ...

İnledi, yeni anıyla sertleştiğini hissetti. Vücudundaki ellerini, ağzını. Onu öptüğünde aldığı tadı. Dudakları onun üzerinde nasıl kaymış, onu nasıl derinlere çekmişti. Eli ereksiyonunu buldu ve , yukarı aşağı okşayarak ağzını ve ...

"Oh lanet olsun." Gözlerini açtığında kendi elinin üzerine döküldüğünü gördü.

~ *Jaden? Bu sen misin? Gerçekten orada mısın?* ~ Kelimeler zihninde fısıldanırken kokusu etrafını sardı.

~ *Skye mı?* ~ Jaden bir anda doğruldu, elini bıraktı ve bağlantılarına uzandı.

~ *Gittiğini sanmıştım. Bana bir şey verdiler. Kedimle olan bağlantımı bozuyor.* ~ Sesi gidip geliyor, Jaden'odaklanmakta zorlandığı izlenimini veriyordu.

~ ~

Beyaz bir oda izlenimi, dezenfektan kokusu ona ulaştı.

~ *Wild Thorn Medical. Beni .~yapmaya çalışıyorlar.* Sesi tekrar soldu.

~ *Skye mı?* ~ Aklından geçenler zihninde yankılandı. ~ *Skye mı?* ~

Cevap vermedi ve varlığının kaybolduğunu hissetti.

"Lanet olsun!" Hızlıca durulandıktan sonra duştan çıktı, bir havlu aldı ve Shaun ile Deacon'a zihinsel bir çağrı gönderdi. O tişörtünü geldiler.

"Kükredin... zihinsel olarak mı konuşuyorsun?" Deacon yatağa oturarak alay etti.

"Skye'dan duydum."

İki Şekil Değiştiren de gerildi.

"O yaşıyor," diye devam etti Jaden. "Ve benim bir adım var. Wild Thorn Medical."

Shaun cebinden telefonunu çıkarıp ekrana dokunarak, "Alışılmadık isim," dedi. "Woodbury'de bu isimde bir yer var, buradan yaklaşık bir saat uzaklıkta," dedi birkaç saniye sonra.

"Gidelim o zaman." Jaden ayaklarını botlarının içine soktu ve kapıya doğru ilerledi.

"Jay, önce Sterling'le konuşmalıyız. Bakalım duymuş mu ya da bölgeyi biliyor mu?" dedi Shaun, Deacon'la bakışarak.

"Ne fark ki?"

Deacon, "Kuyruklarımızı kovalamakla dişinizi bulmak arasındaki fark," dedi.

"Nasıl?"

"Cassie'nin yaralandığı zamanı hatırlıyor musun?" Shaun sordu ve Jaden'ın kısa bir süre başını sallamasını bekledi. "Beni dikkatli olmam, aptalca ve acele kararlar vermemem konusunda uyarmıştın. Senin için de aynısını yapacağımıza güven kardeşim."

Jaden Shaun'dan Deacon'a baktı ve içini çekti. "Peki."

Deacon ayağa kalktı ve üç Şekil Değiştiren birlikte dışarı çıktı.

Bunu hayal mi etmişti yoksa gerçekten Jaden'la iletişim kurmayı başarmış mıydı? Kokusu etrafını sarmış, uyuşturucunun neden olduğu sisi geri itmişti, güçlü ve sabitti. Suyun içinde olduğunu , belirgin bir yağmur izlenimi edinmişti... ya da belki bir duş - fark etmezdi. Sadece mesajını duymuş olmasını, bunun sadece hayal gücünün bir ürünü olmamasını umuyordu.

"Skye?" Doktor ona seslendi ve o da parmaklıklı pencerenin yanında yerden döndü. "Bir hayvana misin?" diye sordu.

Skye başını salladı. "Hayır." Yalan söylemiyordu, gerçekten. Ona ilaçlar Vardiya Değiştirme yeteneğini engellemiştir.

"Hâlâ bir hayvana dönüşmenin mümkün olduğuna inanıyor musun?"

"Hayır." Bu bir yalandı ama ses tonunu tutarlı tutarsa adam bunu anlayamazdı.

Ne kadar buradaydı? Hiçbir fikri yoktu, zamanı takip etmenin hiçbir yolu yoktu.

Jaden onu gerçekten duymuş muydu? Onun kendisi için geleceğine inanmak için hiçbir sebebi yoktu ama sürüsü ailesini göre, geleceğini umuyordu. Geleceğine *inanmak* zorundaydı, yoksa hayatta kalmaya çalışmanın ne anlamı ?

Tıbbi masaya yatırılıp muayene edilmesinin üzerinden kaç gün geçmişti? Hemşire onu dürtüklemiş, dürtmüş, daha fazla kan almış ve sonra bacaklarını üzengiye yerleştirip daha mahrem testler yaptıktan sonra işinin bittiğini ilan etmişti. Ayağa kalkar kalkmaz kapı açıldı ve Chaplain, yanında daim var olan kurt adamla birlikte içeri girdi.

Kurt adam dudaklarını yalayarak ve havayı koklayarak ona bakarken, Chaplain sessizce bakmadan önce doktor ve hemşireyle fısıltılı bir konuşma yapmıştı.

"Ona şu anda verdiğin dozda kalmasını sağla," demişti sonunda, "ve durumunu izle." Ona son bir kez baktı ve odadan çıktı, kurt adam da peşinden geliyordu.

O zamandan beri zamanının çoğunu kendi deyimiyle 'beyaz' odada geçiriyor, kısa sürelerle de olsa diğer sakinlerle birlikte daire şeklinde oturuyor ve doktor insanların bir üzüldüklerinde gerçekliklerini nasıl değiştirdiklerini uzun uzun anlatıyordu. Skye doktorun bazı yorumları karşısında gözlerini devirmemek için kendini zor tutmuş, bunu yapmanın daha fazla dikkat çekeceğini biliyordu.

Bazen seanslardan sonra ana salonda biraz daha uzun süre oturmalarına izin veriliyordu ve Skye bahçeye bakan küçük parmaklıklı pencereyi keşfetmişti. Orada durmuş çiçeklerin üzerinde uçuşan kuşları ve kelebekleri izlerken Jaden'ın varlığını hissetmişti.

Onu hissetmiş *olmalı*. Bunu gerçekten hayal etmiş olabilir mi?

"Skye?" Yumuşak bir kadın sesi arkasından konuştu. Skye dönmeye başladığında, "Arkanı dönme," diye fısıldadı. "Ben Nova. Soluna camda yansıyan beni göreceksin."

Skye sanki bahçeye bakıyormuş gibi öne doğru eğildi ve hafifçe sola döndü. Kadının söylediği gibi, pencerede onun görüntüsünü ; kendininkinden bir iki ton daha koyu bir yüzün etrafındaki uzun kıvrık saçlar.

"Konuştuğumuzu görürlerse bizi ayırırlar ama konuşmamız lazım. Beni sonra dinle

ışıklar söner."

Skye başını hafifçe eğdi ve diğer kız kendi kendine sessizce mırıldanarak dönüp uzaklaştı. Tam olarak arkasını dönmeden önce Nova'nın odanın karşı tarafına ulaşmasını bekledi. Odalarına birkaç dakika daha süreceğini tahmin ettiğinden, geldiğinden beri ilk kez dikkatini odadaki diğer insanlara verdi.

Kendisi de dahil olmak üzere toplam altı kişi vardı. Dördü erkekti ve odadaki tek kadın Nova'yla kendisi kalmıştı. Erkekler kapıya yaklaşmıştı; sessiz bir gruptu, başlarını öne eğmiş, göz temasından kaçınıyorlardı.

Skye, *kelimenin tam anlamıyla aralarında tek bir Alfa bile olmadığını* düşündü. Ne kadar zamandır Vahşi Diken'de olduklarını bilmiyordu ama morallerini bozmaya yetecek kadar uzun bir süre olmuştu. Nova ise hemşire önlüğü giymişti ve duvar boyunca , parmakları boyanın üzerinde geziniyordu, içeride olmaktan duyduğu huzursuzluk bakan herkes için çok açıktı.

"Pekâlâ, sosyal zaman sona erdi." Doktor kapı aralığında, erkeklerin bir araya toplandığı yere yakın bir yerde belirdi. "Herkes odalarına dönsün."

Skye erkeklerin tek kelime etmeden yanından geçip gitmesini izledi. Daha yavaş bir tempoda ilerledi ve kapıya ulaştığında Nova da ona katıldı. Avucuna bir şey dokundu ve Skye içgüdüsel olarak parmaklarını kıvrarak oraya konan şeyi sakladı. Koridorda ilerlerken Nova'yı fark etmedi, doktorun ağır ayak sesleri arkalarından geliyordu.

Nova, Skye'inkinden iki kapı önce bir odada durdu ve diğer kadın içeri girerken içeriye hızlıca göz attı. Oda kendisinininkiyle aynıydı; beyaz, metal bir yatak ve başka pek az şey vardı.

Kendi odasına ulaştığında eşikte duraksadı. "Neyi bekliyorsun?" diye sordu doktor.

Skye, "Herkes Chaplain yüzünden mi burada?" diye sordu. "sahibi o mu?"

Kısa bir sessizlik oldu ve adamın cevap vermeden gideceğini düşündü, sonra adamın iç çektiğini duydu. "Hâlâ birinin tahliye formunu imzalayacağı taşıyor musun?"

"O zaman ben bir mahkum muyum? Öylece çıkıp gidemez miyim?" "Bunun cevabını biliyorsun."

"Bundan ne kazanıyorsunuz?"

Doktor güldü. "İstedığimizi yapmakta sizden daha özgür olduğumuzu nereden biliyorsunuz?" "Siz değil misiniz?"

"Fark etmez. Sana bir faydası olmaz."

"Gerçekten doktor musunuz?" Skye sorularının yönünü değiştirdi. "Bir psikiyatrist."

"Başka formlara dönüşebileceğimize inanıyor musunuz?"

"Buna inandığınıza inanıyorum. Benim işim size aksini göstermek."

"İlaçlar ve bu... yeniden koşullandırma ile mi?"

"Dediğim gibi, önemli değil." Eli kadının omuzlarının arasına indi ve onu itti. "Bu kadar konuşma yeter. İçeri."

Skye öne doğru itildi ve arkasını döndüğünde kapı kapanmıştı. Kilitli olup kontrol zahmetine girmede ve bunun yerine yatağa doğru ilerledi. vücuduna bir açı verdi, böylece kamera hareketi algılamadan avucunu açabildi.

Katlanmış bir kâğıt parçasıydı. Skye dikkatlice açtı.

BİR ÇIKIŞ YOLU BİLİYORUM.

Kelimeler kurşun kalemle el yazısıyla yazılmıştı. Skye kaşıntısını gizlemek için kâğıdı burnuna götürdü ve Nova'nın kokusunu aldı.

Çıkış yolunu nereden biliyordu ve diğer kadın neden ona söyleme riskini göze almıştı?

CHAPTER 24

"Wil d Thorn dediğine emin misin?" Sterling sorguladı.

Jaden başını salladı. "şüphe yoktu. Bunu biliyor musun?" Kaz

Gölü Alfa'sı acı acı güldü. "Evet, biliyoruz."

Shaun, "Görünüşe göre paylaşacak bir hikâyeniz var," dedi ve Sterling usulca içini çekti.

"Koleksiyoncular hakkında ne biliyorsun?"

Shaun, "Ülkede çalışan beş kişiden haberdarız," diye yanıtladı. "Üçü aktif olarak Şekil araştırmıyor gibi görünüyor, ancak diğer ikisi bu konuda daha proaktif."

Sterling başını eğdi. "Ve bu ikisi de tesadüfen kardeş oldular - Godfrey ve Aldus Chaplain. İkisi de çeşitli Avcı Tarikatlarında yükselmişler, bir diğerine önce birinde bir yıldan fazla kalmamışlar. Godfrey aslında veterinerlik eğitimi almış, kardeşi ise psikiyatriyi seçmiş. Her ikisi de yeteneklerini gerçek meslekleri olan Şekil Değiştirenleri incelemek için kullandılar."

"Dur tahmin edeyim," diye araya girdi Deacon. "Takip ettiğimiz kişi Godfrey ve kardeşinin Vahşi Diken'le bir ilgisi mi var?"

"Aldus Wild Thorn'un sahibi," dedi Sterling onlara. "Kağıt üzerinde, çok özel bazı hastalıklardan muzdarip insanların tedavisine adanmış özel bir tesis, bunlardan biri de klinik likantropi. Bu, hastalarını seç almasını kadar nadir görülen bir insan hastalığı. Klinikte bazı meşru vakalar var. Dönüşebildikleri sanrisından muzdarip gerçek insanlar ve gördüğümüz raporlara göre onlara yardım ediyor."

"Ama aynı zamanda bunu gerçek Şekil Değiştirenleri alıp incelemek için bir paravan olarak mı kullanıyor?" Jaden sordu. "İşlerin tuhaflaştığı kısım "

"Garip mi?" Deacon patladı. "Hayatlarımız her zaman tuhaftır."

Sterling'in dudakları küçük bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Garip o zaman," diye kabul etti. "Aldus, Şekil Değiştirenlerin İnsanlarla aynı rahatsızlıktan muzdarip olduğuna gerçekten inanıyor gibi görünüyor, ancak onların versiyonu etraflarındaki herkese yansıyor ve bunu kitlesel bir halüsinasyona dönüştürüyor."

"Toplu bir halüsinasyon mu?" Shaun tekrarladı.

"Bu tür şeylerin belgelenmiş vakaları var."

"Evet, ama.." Shaun omuz silkti. "O bir avcıydı. Bunun bir halüsinasyon olmadığını biliyor." "Biliyor mu? Neye inandığını kim söyleyebilir?"

Jaden aniden, "Tanıdığın birini kaçırdı," dedi. Sterling yanıt vermeyince, ", değil mi?" diye üsteledi.

"Ses tonuna dikkat et kurt," diye hırladı Alfa.

Jaden, Shaun ve Deacon'ın iki yanında sertleştiklerini gördü. "Dikkatli ol Sterling," diye mırıldandı Deacon.

"Bu *benim* sürüm."

"Kaz Gölü'nün Alfa'sı olarak statünüze saygı duyuyoruz ama bizi zorlamayın," diye karşılık verdi Shaun, gözlerindeki yeşil yavaş yavaş sarı tarafından yutulurken. "Buraya hâkimiyetimizi kanıtlamaya gelmedik ama gerekirse kanıtlarız. Tek istediğimiz Jaden'ın eşini bulmak." Sterling başını eğip Shaun'un rütbesinin daha yüksek olduğunu kabul edene kadar gözlerini ondan ayırmadı.

"Kurdunun ne kadar güçlü olduğunu unutmak kolay," dedi Goose Lake Alfa sonunda. "Çok mütevazısın."

Shaun'un gülümsemesi rahatlamıştı. "Ben seviyorum."

"Sanırım öyle," diye Sterling. Ayağa kalktı. "Bir içkiye ihtiyacım var. Başka isteyen var mı?" diye ve odanın diğer ucuna geçip bir şişe kehribar rengi sıvı aldı.

Üçü de reddedince, kendine bir bardak dolusu doldurdu ve koltuğuna döndü. "Kimdi o?"

Deacon bir yudum alırken sordu.

Sterling dondu kaldı, bardak hâlâ dudaklarındaydı. "Sınırlarla , değil mi?" Deacon omuz silkti. "Bunu Mac ve Shaun'a bırakıyorum. Sadede gelmenin benim için daha iyi düşünüyorum."

Öne doğru eğildi. "Peki, kimdi o?"

"Riley'nin kız kardeşi ama düşündüğünüz şekilde değil." İçkisinden bir yudum daha almak için durakladı. "Yaban Dikeni hakkındaki söylentiler ilk kez bir yıl kadar önce kulağıma gelmeye başladı ama hep '*arkadaşımın bir arkadaşı varmış...*' türünden şeylerdi. Bu yüzden pek dikkat etmedim. Sonra yalnız kurtlardan biri yardım için bize geldi. Aldus Chaplain yaşadığı yerdeki yerel bir okulda ruh sağlığı ve dikkat gereken çeşitli sözde işaretler hakkında konuşmuştu. Bir şekilde kurdun kardeşini tüm bunların kafasında olduğuna, gerçekten bir kurda dönüşemeyeceğine ikna etmeyi başardı ve o da Wild Thorn' gidip kendini hasta olarak kaydettirdi." Viskiye bardağın dibinde döndürdü.

"Ona ne oldu?" Sterling'in konuşmayacağı belli olunca Jaden sessizliği bozdu.

Sterling'in gözleri kısa bir süre için onunkilerle buluştu. "O öldü. Aldus, kardeşinin Şekil Değiştiren koleksiyonu üzerinde yaptığı deneylerin yardımıyla, Şekil Değiştirme yeteneğimizi ortadan kaldıran bir ilaç geliştirdi. Hayvan yarımızla olan bağlantımızı koparıyor."

Jaden, Shaun'un keskin nefes alışını duydu. "Elinde mi?" diye sordu.

Sterling başını salladı. "Hayır, ama Riley'nin kız kardeşi hikâyeye burada dâhil oluyor. Yalnız kurdun kız kardeşi Rebecca, altı ay boyunca Vahşi Diken'in içinde kaldıktan sonra sanrılarının iyileştiğine inanarak kardeşinin yanına döndü. Bir hafta içinde ölmüştü. Kardeşi odasında bulmuş. Doktorumuz, Aldus'un ona verdiği ilacı bırakmanın yarattığı travma ile birlikte hayvanından kopmanın kalbine çok fazla yük bindirdiğini ve bunun da onu öldürdüğünü tahmin etti."

Jaden, "İçeriden birini yakalamak istedin," diye tahmin etti ve bir anlık tereddütten sonra Sterling başını salladı.

"Planımız sürümüzden birinin Aldus'a ve bize kullanılan ilacın bir örneğini getirmesiydi. Haftalarca onun hareketlerini izledik, personeli ve halihazırda içeride bulunan hastaları araştırdık. Hatta bina planlarını bile ele geçirmeyi başardık."

Shaun, "Bir şeyler ters gitti," dedi ve aslında bir soru olmamasına rağmen Sterling yine başını salladı.

"Başlangıçta içeri girecek kişi Riley olacaktı. Hastaların çoğu erkekti ve biz de onun aralarına karışabileceğini düşündük ama izledikçe bunu yapamayacağını anladık. Kurdu, Aldus gibi düşük seviyede baskınlığa sahip bir adama boyun eğmeye asla izin vermezdi. Gerektiğinde kendini savunabilecek ama kurdu da tartışmasız boyun eğecek birine ihtiyacımız vardı."

"Riley'nin kız kardeşi bu tanıma uyuyor mu?" Deacon sordu.

"O yaptı. Nova doğası gereği itaatkâr değildir ama kurdu başkalarının liderliğini izlemekten memnundu. Kendisi bir lider değil. Ayrıca hayatının büyük bölümünde Riley ile birlikte eğitim görmüştü. Ama karar verici faktör Nova'nın hemşire olarak eğitim almış olmasıydı ve umarım bunu kullanıp Aldus'a faydalı olabilirdi." Viskisinin son damlasını yutmak için durakladı. "Aldus'un tüm konuşmalara ve seminerlere gitmeye başladı ve zamanla kendini onun için tanınır hale getirdi. Sonunda Aldus ona Wild Thorn'da hemşire olarak bir pozisyon teklif etti."

"Ne kadar sürdü?"

"Yaklaşık dört ay. İşin koşullarından biri de yatılı bir pozisyon olmasıydı. Binadan ayrılmak kısıtlıydı ve tatil zamanlarının Aldus'un kendisi tarafından imzalanması ve onaylanması gerekiyordu. Aldus'un argümanı, hastalarının muhatap oldukları yüzlerde tutarlılık olmasını istemesi ve izinli oldukları süre boyunca herhangi bir şey olması durumunda personelin hemen ulaşılabilir olması gerektiği idi."

"Tamam, Nova işi kabul etti, öyle varsayıyoruz?" Shaun söyledi. "Sonra ne oldu?"

"İletişim kurmanın zor olacağını biliyorduk, bu yüzden haftada bir kez kapıların yanına yazılı bir mesaj bırakmasını ayarladık ve bu bir süre işe yaradı. Nova duvardaki iki gevşek tuğlanın arasına bir not bırakıyor ve Sürü'den biri güneş battıktan sonra gidip onu alıyordu. İçeri girmek için gerekli güvenlik kodlarını, hasta isimlerini ve onları merkeze kimin getirdiğine dair bilgileri iletmeyi başarmıştı ama asla bir ilaç örneği vermemişti."

"Bir ay önce mesajlar kesildi. Merkezdeki personelin geliş hiçbir şey değişmemiş gibi görünüyordu, istenmeyen bir şey olmuyor gibiydi ve Nova'yı hâlâ Sürü Bağlarımızda hissedebiliyorduk ve konuda hiçbir endişe duymuyorduk. Riley ailevi bağları aracılığıyla ona ulaşmaya çalıştı ve ..." Sterling başını salladı. "şey, hiçbir yanıt yok."

"Sence temastan kaçınıyor?" Deacon sordu.

Sterling hafifçe omuz silkti. "Durumun böyle olmadığını söylemek isterdim ama kanıtlar tam olarak bunu yaptığını gösteriyor."

"Onun kontrolü altına girdiğinden ve yalanlarına inandığından mı endişeleniyorsun?" Jaden sessizce sordu.

"Nova'yı yavruluğundan beri tanırım. Ona inandığından şüpheliyim. Onu ortadan için kendi başına bir plan yapmasından endişeleniyorum."

Deacon kıkırdadı. "Eşim de böyle yapardı. Sürüden yardım beklemezdi. Eğer bir durumla başa çıkabileceğini düşünürse, bunu yapardı."

Sterling iç çekti. "Bu Nova'yı mükemmel bir şekilde tanımlıyor."

Nova odasına girmeden önce Skye'ın fark ettiği tek şey kapının açık olduğuydu.

Skye önce diğer kadın, "Oturmayın," diye talimat verdi. "Kamera şu anda

sana. Hareket et dediğimde yataktan yuvarlan ve solundaki duvara yakın yerde sürün." Kısa bir duraklama oldu ve sonra, "Şimdi!"

Skye yatağın kenarından indi ve odanın içinde hızla ilerlerken yere çömeldi. Nova'nın yanında durdu. "Şimdi ne olacak?"

Nova gülümsedi. "Hadi gel." Kapıyı açtı, Skye'ın kolundan tuttu ve onu içeri götürdü. "Kamera bir saat boyunca yatağını görüntüleme pozisyonuna geri dönmeyecek. Çabuk olursak alarm önce buradan uzaklaşabiliriz." Koridorda hızlı adımlarla ilerlemeye başladı.

"Sana neden güveneyim?" Skye sordu. "Doktor için çalışıyorsun ve bu bir tuzak olabilir."

"Bu göze alman gereken bir şans," diye cevap verdi Nova. "Ya benimle gelirsin ya da . Biri umarım buradan çıkmamızla sonuçlanır, diğeri ise seni tutar. Bu senin kararın."

Skye koridordan odasına doğru bir bakış attı. "Nasıl hareket edebiliyorsun? Odama nasıl girdin? Doktor kilitliyor. Bunu herkese yaptığını sanıyordum."

Nova başını salladı. "Güzel sorular ama şimdi bunların zamanı değil. Ya gitmemiz ya da kalmamız gerekiyor. Yemin ederim, güvenli bir mesafeye ulaştığımızda sana her şeyi anlatacağım."

Skye artıları ve eksileri düşünecek zamanı olmadığını biliyordu, bir seçim yapmak zorundaydı. "Nereye gidiyoruz?" Gerçekten de yapılacak bir seçim yoktu.

Nova, "Mutfaktan," diye cevap verdi. "Artık orada kimse olmayacak. Geceleri binayı sadece mutfak personeli terk eder. Gece boyunca sadece bir hademe görev yapıyor. Geri kalanlar uyuyor olacak." Nova gülümsedi. "Ve Georgie... nöbetçi olan... bizim için sorun ."

"Neden olmasın?"

"Şu anda ne kadar az bilersen o kadar iyi. Buradan." Bir kapı açtı ve içeri girdi.

Skye dikkatle takip etti, yarı yarıya doktoru odanın içinde bulmayı bekliyordu. Kendisini geniş bir mutfakta bulunca şaşırdı. Nova odanın yarısını çoktan geçmişti ve ayakta durmuş onu bekliyordu.

Nova ona, "Bedenlerinizi tahmin etmek zorundaydım," dedi ve dolaplardan birine doğru yürüdü. "Bunları bugün erken saatlerde buraya sakladım... senin bir Şekil Değiştiren olduğundan emin olduktan sonra." Skye'a baktı, belli ki bir yanıt bekliyordu.

Skye sessiz kalınca dolabın kapağını açtı ve bir paketi çıkarabilmek için üst üste yığılmış kavanoz ve tenekeleri kenara çekti.

"Yakala." Talimat, kendisine fırlatılan paketle birlikte geldi.

Skye yakalamayı beceremedi ama yere düşürmemeyi başardı. "Ne oldu?"

"Aç şunu," dedi Nova. "Ve acele et. Zamanımız kısıtlı." Karşı duvardaki kapıya doğru ilerledi.

Skye bir saniye daha tereddüt ettikten sonra kahverengi kâğıttan paketi yırtarak açtı. İçinden hasta bakıcıların ve doktorun giydiklerine benzer bir takım beyaz önlük ve ikinci el olduğu belli olan bir çift beyaz Vans ayakkabı çıktı. Hızlıca giyindi ve Nova'ya ulaşmak için zemini geçmeden önce ayaklarını ayakkabıların içine soktu.

Nova ona, "Buradan çıkmanın bir yolu üzerinde aylarca çalıştım," dedi. "Kapıyı açtığımda duvara yakın dur ve ben sana durmanı söyleyene kadar sağa git." Kapı kolunu kavradı. "Hazır mısın?"

Skye başını salladı.

CHAPTER 25

"Önce burayı izlemek için biraz e zaman harcaman gerekmez mi?" Sterling tekrar sordu.

Jaden cevap için Shaun'u bıraktı ve Kaz Gölü Alfa'sının onlara sağladığı Yaban Dikeni tesisinin planını incelemekle meşgul oldu.

"Siz ve sürünüz geçen ayın yarısını bunu yaparak geçirmediniz mi ve sizinkilerden biri *hala* içeride mi?"

"Bizim-"

"Sürünüz küçük, biliyorum," diye girdi Shaun. "Bize ulaşmalıydınız. Kayıp sürü üyenizle ilgili durum *asla* bu kadar uzun sürmemeliydi."

Sterling sinirlendi. "Geceyarısı Sürüsü tüm yönetmiyor. Nasıl yönetildiğimiz konusunda söz hakkınız yok."

Deacon, Jaden'ın yanındaki pozisyonundan usulca homurdandı.

"Onu getirecek misin?" Jaden sordu.

Deacon sırtıttı. "Shaun bu işi halleder."

İkisi de Shaun'un gözlerinin sarıya dönmesini ve karşısındaki Alfa'ydişlerini göstermesini izledi.

"İstesem şu anda sürünü elinden alabilirim. Midnight'taki en zayıf kurt bile terlemeden üçüncü ya da ikincinizin yerini alabilir. Midnight henüz resmi olarak en baskın sürü olarak tanınmamış olabilir ama bu sadece bir zaman meselesi. Bu gerçekleştiğinde oylamanın doğru tarafında ol, Sterling. Bizim korumamızın dışında istemezsin."

"Bu bir tehdit mi?"

"Olması gerekiyor mu?" Shaun başını eğdi. "Bana meydan okursan ne olacağını sana göstermemi ister misin?"

Sterling'in gözleri düştü ve başını eğerek boğazını gösterdi. "Ben sana ya da sürüne karşı bir tehdit değilim, Shaun."

"Ve senin yerine geçmek gibi bir niyetim yok. Tek amacımız Jaden'ın eşini bulmak. Eğer bu süreçte kayıp kurdunuzu bulabilirsek, bunu yapacağız. Ama bunu kendi yöntemimizle yapacağız."

"Oğlum geri döndü," diye fısıldadığını duydu Jaden. Jaden gülümseyerek başını sallayınca Deacon ona dirsek attı.

"Ne? Shaun'un O lanet uyuşturucu hayatını mahvetmeden önce Shaun'un pislik bir ikiz olduğunu hatırlayan tek kişi ben miyim?"

"Hayır, hatırlıyorum. Sadece Cassie'yle tanışmasının onun bu yönünü tutacağını düşünmüştüm," diye cevap verdi Jaden.

"Sanırım Cassie'yle tanışmak ona kim ve ne olduğunu hatırlattı." Karşılığında kaşlarını kaldıran ikizine sırttı

Deacon, "Sadece evlilik hayatının sana ne kadar yakıştığını tartışıyorduk," diye seslenince Shaun başını salladı.

"Riley'den seninle gelmesini istedim," dedi Sterling. "Nova'yı bulursanız, onun da tanıdığı birinin orada olması yardımcı olabilir."

"Eğer geliyorsa etmesi gerek. Beş dakika içinde yola çıkıyoruz," diye yanıtladı Shaun, sesi hâlâ sinirliydi. "Oraya varmak için bir saat yol gitmemiz gerekecek."

"Gidip onu neyin tuttuğuna bakacağım."

Shaun cevap olarak homurdandı ve arabanın sürücü koltuğuna tırmandı.

"Alfa pozisyonu ister misin, kardeşim?" Deacon ona sordu.

"Lanet olsun, hayır." Shaun ürperdi.

"O zaman neden bu baskın görüntü?"

"Sterling, Skye'ı bulurken Goose Lake'i üs olarak kullanmamız için yaptığı teklifi geri çekmenin eşiğindeydi. Yerel bir yere ihtiyacımız var, özellikle de işler giderse. Bir şeyler saklıyor... Kurtlarından birini Vahşi Diken'e gönderme hikâyesinde itiraf ettiğinden daha fazlası var ve bunun ne olduğunu öğrenmemizden korkuyor."

"Ya da sadece paranoyaksın," diye önerdi Deacon.

Shaun omuz silkerek bir omzunu kaldırdı. "Belki, belki de değil."

Sırtlarını tuğlalara dayayarak binanın yan tarafına ilerlediler. Skye, Nova'nın elinin kolunun üzerinde durduğunu ve Skye'ın durmasını istediğinde hafifçe sıkıldığını hissedebiliyordu.

"Sona ulaştığınızda, duvara doğru koşmamız gerekiyor. Ben söyleyene kadar gitmeyin. Her on dakikada bir köşeyi tarayan bir kamera var. Zamanlamayı doğru yapmalıyız yoksa bizi görürler," diye fısıldadı Nova.

Skye başıyla onayladı. Diğer kadının onu bir tuzağa düşürmediğinden hâlâ tam olarak emin değildi ama Nova da belirttiği gibi, bu alması gereken bir riskti.

Avucu binanın köşesine dokundu ve durdu. "Buradayız."

"Karşıdaki duvarda kırmızı bir nokta görebiliyor musun?" Nova sordu ve Skye ileri bakarak karanlık bahçeyi taradı.

"Hayır..." diye başladı, sonra durdu. "Bekle... evet!"

"Onu takip et. Kaybolduğunda, çimlerin üzerinde koş. Duvara ulaştığında sağa dön ve çömel. Kapıya gelene kadar durma. Kilit açık olmalı. Kapıdan geç ve yolun karşısına geç. Orada özel bir golf sahası var. Çitlerde bir boşluk bul ve geç. Arkana bakma. kadar uzağa git."

"Peki ya sen?"

"Hemen arkanda olacağım."

"Kapıların kilitli olacağına emin misin?" Skye itiraz etti.

"Normalde öyle olurdu, ama ben... bu gece açık kalmaları için gerekli düzenlemeleri yaptım."

"Nasıl?"

"Bir iyilik istedim. Kırmızı ışığa dikkat ediyor musun?"

"Hâlâ orada. Neden bana yardım ediyorsun?"

"Çıkmıyorum. Kendimi dışarı çıkarıyorum. Sen sadece aynı burada olacak kadar şanslısın." Skye, "İki kişinin yakalanma olasılığı bir kişinin yakalanma olasılığından daha yüksektir," dedi.

"Belki, ama eve dönüp onlara seni geride bıraktığımı söyleyemezdim." "Beni diğer hastalardan daha özel kılan ne?"

"Biz aynıyız," diye cevap verdi Nova. "Şimdi kımıldayın! Kamera açtı değişti."

Kadın onu itti ve Skye kendini tutup koşmaya başlamadan önce tökezledi. Duvara ulaştı ve büyük ferforje kapıyı görene kadar duvar boyunca ilerledi. İkisi de aynı anda kapıya ulaştı ve ikisi de uzanıp birlikte çekerek açmadan önce sözsüz bir bakış geçti.

"Gidin!" Nova tısladı ve yolun karşısına fırladılar.

Tiz bir alarm sessizliği deldi ve Nova yemin etti.

"Sol, sol, sol!" diye bağırdı gürültünün üzerinde. "Bir boşluk var. Çabuk, Skye!"

İki dişi Nova'nın işaret ettiği boşluğa doğru koştu ve sıkışarak geçtiler.

"Hadi, !" Nova yavaşlayan ve nefes nefese kalan Skye'ın omzunu . "Devam et!"

Birileri alarm vermiş. kadar uzağa gitmeliyiz."

Skye, "Yeşil alandan geçerse açıkta kalırız," dedi. "Bizi görürler."

"Çalılıklardan ayrılmayın. Takip edenleri dinleyin... alarmı duyabildiğiniz kadar." Nova nefesini içine çekti. "Şimdi konuşmayı kesmeliyiz. Alarm , çıkardığımız her ses duyulacaktır." Nova Skye'ın önüne geçti ve gölgelere tutunarak geçtikleri yerden uzaklaşmaya başladı.

Skye arkasına baktı, ensesindeki ince tüyler diken diken olmuştu. Hiçbir şey göremiyor, alarmin gürültüsünden hiçbir şey duyamıyordu ama görmezden gelmemeyi öğrendiği içgüdüleri ona bir şeylerin ters gittiğini söylüyordu. Bir kahkahayı bastırdı. *Yanlış mı?* Tüm bu durumla ilgili *doğru* olan hiçbir şey yoktu. Nova'nın peşinden yola koyuldu.

Riley öne doğru eğilerek arabanın ön koltuklarının işaret etti, "Klinik sağımızda kalıyor olmalı," dedi.

"Nova'nın notlarını kapıların yanındaki duvara sıkıştırılmış halde bulurduk."

"Kimsenin onun ne yaptığını fark etmemiş olması sence de garip değil mi?" Jaden söyledi. "Belki de bu yüzden ondan haber alamadınız."

Riley, "Bağımızdan onun yaralandığını ya da tehlikede olduğunu gösteren bir şey gelmedi," diye cevap verdi.

Deacon homurdandı. "Hepimiz gibi sen de biliyorsun ki bir şeyi hissetmemek onun anlamına gelmez.

Bu sadece bir şeyin onu engellediği anlamına gelir." Kaşlarını çatı. "Bu ses *de* ne?"

"Bir alarm sesi gibi.." Jaden camı indirdi ve başını dışarı uzattı. "Kenara çek." Shaun yavaşlayarak durdu ve Jaden atladı.

"Skye'ın kokusunu alabiliyorum. Kısa bir süre önce buradaydı."

"Dışarı çıktı mı?" Deacon da ona katıldı ve çömelerek yeri kokladı. "Koku taze, bir saatten az oldu diyebilirim. Yalnız da değil."

"Bu Nova," dedi Riley. Yolun karşı tarafındaki ağaçlara doğru başıyla işaret etti. "Kokular o gidiyor."

Jaden'a doğru döndü. "Eşinin bir kedi olduğundan hiç bahsetmemiştin."

"Konuyla ilgisi yok."

"Bu alışılmadık bir durum," diye yanıtladı Riley.

"çalıştığın bir şey mi var?" Jaden tersledi. "Sadece gidip eşimi getirmek istiyorum."

eve." Deacon'ın arkasından sessizce güldüğünü duydu.

"Avlanıyorlar," diye seslendi Shaun yolun . "Bir kurt adam ve iki koku daha alıyorum."

Jaden, Deacon'a endişeli bir bakış attıktan sonra Shaun'la buluşmak için harekete geçti. Kokuları almak için diz çöktü ve kaşlarını çattı.

"Bu Chaplain'le birlikte olan kurt adam ve..." daha aşağı eğildi ve nefes aldı. "Chaplain onunla birlikte. Üçüncü kokuyu tanımıyorum."

Riley onlara "Ben Aldus," dedi.

Jaden doğruldu ve hareket ederken tişörtünü çıkardı. "Kurtlar olarak daha hızlı yol alırız."

"Nova, dur!" Skye diğer kadını yavaşlatmak Nova'nın koluna . "Sanırım biri bizi takip ediyor."

"O halde durmak yapmamız gereken son şey."

"Yavaşlamalı ve plan yapmalıyız. Körü körüne belaya doğru koşuyor olabiliriz. Ya bizi takip eden her kimse bizimle buluşmak için etrafımızda dolanırsa?" Skye fısıldadı.

"Savaşırız." Nova'nın sesi acımasızdı.

"Neyle? Vardiya değiştiremem!" Skye tersledi. "*Kimsin* sen Nova? Bana cevap ver yoksa hemen çeker giderim ve şansımızı yalnız deneriz."

"İkimiz de tek başımıza hayatta kalamayız. Bana güvenmek

zorundasın!" "Bunu söyleyip ama bana hiçbir sebep

göstermedin." "Seni *dışarı çıkardım!* Bu yeterli bir sebep

değil mi?" Nova karşı çıktı.

"Dürüstçe mi? Hayır. Tek bildiğim beni daha kötü bir yere götürdüğünüz." "O

zaman neden geldin?"

"Çünkü o tesisin içinde çürümektense burada şansımı denemeyi tercih ederim."

"Eğer burada durup bunu tartışırsak, böyle bir şansın olmayacak. Özellikle de sen haklıysan ve biri bizi takip ediyorsa."

"Ama nereye koşuyoruz? Düşene kadar sonsuza kadar devam edemeyiz. Aklınızda bir yer *olmalı*.

Yakınlarda bir arabanız var mı? Ya da gizli bir telefon?"

"Hayır..." Nova tekrar ilerlemeye başladı. "Golf sahasını geçer geçmez kardeşime ulaşmaya çalışacaktım. Ama daha uzağa gidene kadar bunu yapamam."

Skye ona yetişti. "Neden olmasın?"

Nova, ağaçlar sürünerek ilerlerken birkaç dakika sessiz kaldı.

"Çünkü onun da yakalanma riskini almak istemiyorum." Tişörtünün kolunu yukarı iterek pazusunun etrafındaki siyah girdaplı deseni gösterdi.

"Sen bir Kurt Şekil Değiştiren'sin," diye nefes aldı Skye.

"Sürüm tarafından kliniğe sızmak için seçildim. Siz gelene kadar tüm hastalar İnsandı." Nova kaşlarını çattı, başını yana eğdi ve parmağını dudaklarına götürerek Skye'a sessiz olmasını işaret etti.

Skye nefesini tuttu ve ikisi de dikkatle dinledi. Sessizlik onları karşıladı. İki kadın bakışlarını değiştirdi.

"Kaçın!" Nova Skye'ı iterek harekete geçirdi ve bir figür gölgelerin arasından onlara doğru koşarken ikisi de ileri atıldı.

CHAPTER 26

~ İşte! ~ Diyakoz gönderdi. ~Hemen ileride. Görüyor musun~

Jaden cevap vermek istedi ama kafatasında aniden patlayan beyaz bir acı onu durdurdu. Sendeledi, bacakları büküldü ve Shaun'a çarptı.

~ Deacon. ~ Shaun'un ikizine uzandığını duydu, ses tonu acildi. ~ Jaden yaralandı~

~ Ben değilim, ~ Jaden zorla çıkarmayı başardı. ~ Bu Skye. ~ Shaun'a yaslandı, acı onu boğmakla tehdit ederken nefes nefese kaldı.

~ Onunla kal. ~ Deacon'ın dediğini duydu. ~ Ben Riley'i alıp avlanmaya devam edeceğim. Yetişebildiğin zaman yetiş. ~

~ Bekle.~ Sakinleştirici bir nefes çekti. ~ Biri geri dönüp arabayı almalı. İçeride bir yol olmalı. Girişi bulup arabayı getirin, sonra geri dönün. ~

Deacon uzun bir süre bakışlarını onun üzerinde tuttu, sonra başını sallayarak onayladı. ~ Yalnız daha hızlı hareket edeceğim.

Riley seninle kalabilir. Dikkatli ol. ~ Döndü ve yöne doğru koşmaya başladı.

~ Kardeşini hissedebiliyor musun? ~ Shaun Riley'e gönderdi.

~ Sanırım... korkmuş ama incinmemiş. ~ Durakladı. ~ Acele etmeliyiz. ~ Küçük gri kurt çimenlerin üzerinden fırladı.

~ Hazır mısın? ~ Shaun Jaden'a sordu.

~ Olmak zorundayım,~ diye yanıtladı acımasızca. ~ Hadi gidelim~

Jaden'ın iyi olduğuna emin olmak için bir kez daha baktıktan sonra Shaun uzaklaştı ve iki kurt da Riley'nin peşinden . Yeşil alanın yarısına gelmişlerdi ki Riley'nin kükrediğini ve ardından sesini duydular.

"Nova!"

İki kurt .

~ Kan kokusu alıyorum. ~ Shaun gönderdi.

Jaden cevap vermedi, adımlarının ortasında değişti ve Riley'nin omzunu sarsmak için uzandı. "Onu gördün mü?" diye sordu.

Riley diz çöktüğü yerden başını kaldırdı, kolları bir kadına sarılmıştı. "İki adam. Şu tepenin ardında." Çenesini salladı.

"Yanlarında Skye var mıydı?" Jaden sordu.

"Skye'ı tanıyor musun?" Riley'nin kollarındaki kadın başını kaldırdı. "O-" diye yarıda kesmişti ki gecenin karanlığında bir ve hırıltı patlak verdi.

~ *Bu Deacon.* ~ Shaun, sarı gözlerini tepeye doğru dikerek Jaden'a haber gönderdi.

"Sen git. Ben Skye'ı bulacağım."

Shaun koşarak uzaklaştı. Jaden dikkatini tekrar kadına çevirdi. "Skye nerede?"

Kolunu Riley'nin belinden çözdü ve işaret etti. "Şurada. Gölün yanında. Adamlardan biri... onu suyun altına itti. Sanmıyorum-"

Jaden dinlemeyi bıraktı ve kadının işaret ettiği yöne doğru koşmaya başladı. Yaklaştıkça kan kokusu daha da güçlendi.

"Skye?" Jaden ona seslendi ve bekledi. Ona hiçbir yanıt gelmedi. Yavaşlayarak durdu ve nefes alma, inleme ya *da herhangi bir* ses duyup duymadığını dinledi. "Skye?"

Hâlâ bir şey yok. Jaden eş-bağlantılarına uzandı ve dondu kaldı. Oradaydı... *zar zor*... ulaşamayacak şekilde titriyordu.

"Skye!" Bu kez kızın adı boğazından yırtılan bir kükreme gibiydi.

Hâlâ yanıt alamayınca gölün kenarına doğru yürüdü ve kan kokusu sararken midesinin çukurunda büyüyen korkuyu görmezden gelmeye çalışarak gölün yolunu takip etti.

İşte!

Karanlığın içinden yarı batık bir şekil çıktı. Sazlıklara çarptı ve göle ilerledi.

"Siktir... Skye!" Elleri suya daldı ve kızın gövdesini örten ince kumaşı kavradı.

Tutuşunu sağlamlaştırarak onu gölden çıkardı.

Kıyıda cansız ve soğuk bir şekilde yatıyordu. Jaden onun yanında dizlerinin üzerine çöktü. ", kedicik. Gözlerini aç." Onun yüzüne dokundu. Soğuktu... *çok soğuktu.*

"Jay..." Shaun onun arkasından konuştu. "Chaplain ve kurt adamını kontrol aldık."

Jaden harekete geçerken diz ve Skye'ın başını geriye yatırıp ağzını açtı. Dudaklarını Skye'ın dudaklarına mühürleyerek içine doğru nefes aldı.

", *nefes al,*" diye mırıldandı. Bir kez... iki kez... üçüncü kez. "Nabız hissediyor musun?"

Jaden kızın boğazındaki kumaşla oynadı ve parmaklarını kızın buz gibi tenine bastırdı. "Eee?" Shaun sordu.

"*Kahretsin...* Hayır. Nabız yok!" Öne doğru eğildi, burun deliklerini kapattı ve tekrar ağzına nefes alabilmek için çenesini kaldırdı.

"Jay, dikkatli ol. Kanaması var," diye uyardı Shaun.

Jaden başını kaldırdı. "Nerede?" Daha fazla kontrol edemeden yumuşak bir inilti dikkatini başka yöne çekti ve bakışları tekrar Skye'ın yüzüne kaydı. Bir inilti daha kulaklarına ulaştı ve ardından Skye öksürdü, boğuluyor ve nefesi kesiliyordu. Jaden kollarını Skye'ın omuzlarına doladı ve onu göğsüne çekti.

"Sakin ol, Kedicik." Elleri zayıf bir şekilde onu kavradı. "Sorun yok. ." Gözlerini Shaun'a kaldırdı, yüz ifadesi . "Araba nerede?"

"Tepenin hemen ardında. Şunları giy de yola koyulalım." Shaun arabada bıraktığı pantolonu Jaden'a verdi ve ayağa kalktı.

Jaden pantolonunu çekecek kadar uzun süre ayakta durdu, sonra eğildi ve kollarını dikkatlice Skye'ınkilerin altına kaydırды.

omuzları ve dizleri. Skye kıpırdamadı, kolları gevşek bir şekilde sarkıyor ve başı Shaun'un omzuna yaslanıyordu. Shaun'a yetiştii.

"Kurt adama ne oldu?" diye sordu.

"Deacon yaptı," diye Shaun. "Onları gördüğünde bizimle buluşmak için geri dönüyordu. Kurt adam..." Shaun durakladı ve Skye'ın baygın haline baktı. "Şey, dikkati dağılmıştı. Tam Chaplain ortaya çıkıp Deacon'a arkadan saldırmaya çalışırken onlara ulaştım. Geldiğimi görmedi." Shaun'un dudağı alaycı bir şekilde kıvrıldı. "O bir Koleksiyoncu olabilir ama hâlâ bir İnsan. Benimle boy ölçüşemezdi. Tek bir yumruk bile atamadan onu kıstırdım ve bağladım."

"Kurt adam mı?" Jaden tekrarladı.

"Bir sonraki dolunaya kadar birkaç hafta var. Yararlanabileceğı hiçbir şey yoktu. Yine de Deacon onu öldürmedi. Senin bunu yapmak isteyeceğini düşündü."

Jaden başını salladı. "Doğru söylüyor. ."

"Araba şurada." Shaun işaret etti ve Jaden Deacon'ın cipin yan tarafına yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş olduğunu gördü. "Koleksiyoncu'yu ve evcil hayvanını bagaja koyduk."

Küçük bir inilti iki erkeğın de gözlerini Skye'a çevirmesine neden oldu.

"Goose Lake'e yaklaşık bir saat uzaklıktayız," dedi Shaun

usulca. "O iyi olacak." Jaden'ın sesi düzdü.

Yanına vardıklarında Deacon arka koltuğın kapısını açmıştı.

"Riley ve kız kardeşı çoktan içeri girdiler." Deacon kısa bir süre Skye'a baktı. "Çok fazla kan var."

Jaden dişlerini sıkarak, "*İyi* olacak," diye tekrarladı. Dikkatlice arabaya tırmandı ve Skye'ı kucağına oturttu.

Shaun arabanın kapısını çarptı ve Jaden ikizlerin ön koltuklara geçerken fısıltıyla konuştuklarını duyabildi. Direksiyona Deacon geçti.

"Riley, Sterling'i ara ve doktorunu hazırda bekletmesini söyle. Ben Mac'i arıyorum," dedi Shaun, Deacon motoru çalıştırırken.

Jaden onların seslerini duymazdan gelerek dikkatini kollarındaki kadına verdi. "Skye... Beni duyabiliyor?" diye fısıldadı ve onun göz kapaklarının titrediğini gördüğünü sandı. "Sadece dayan, tamam mı?" Soğuk ve gevşek bir eli yakaladı ve dudaklarına götürdü. "Sen güçlüsün. Daha kötülerini atlattın. *Benden* bile kurtuldun! Şimdi beni hayal kırıklığına uğratma, Kedicik."

"Kanın nereden geldiğini bulabildin mi?" Shaun, Jaden'ın gözlerini yakalamak için koltuğunda dönerek sordu.

"Henüz değil." Avuçlarını hâlâ soğuk olan kollarında gezdirdi.

"Sen onun eşi misin?" Nova adındaki kadın, Riley'nin yanında oturduğu yerden sordu.

Jaden başıyla onayladı ve avucunu Skye'ın bacağına yaslayabilmek için koltuğunda öne doğru . Jaden uyarırcasına hırladı.

"Ona bir bakayım. Bizi yakaladıklarında epey mücadele etti."

"Bana ne olduğunu anlat," diye sordu. "Neden ikiniz de kliniğın dışındaydınız? *Nasıl* dışarı çıktınız?"

Nova koltuktan kayarak Skye'ın önünde diz çöktü. "Kaçtık." Konuşurken Skye'ın üstünün kenarını karnının üzerine doğru sıyırdı. "Bunu geçen aydan beri planlıyordum. Skye'ın bir Şekil Değıştiren olduğunu fark ettiğimde onu götürmem gerektiğini biliyordum. Özellikle de ..." dudağını ısırđı.

"Neyden sonra? Ne oldu?" Riley sessiz kalınca Jaden tersledi. Riley onun karşısında kaskatı kesildi.

"Kız kardeşimle nasıl konuştuğuna dikkat et," diye uyardı.

"Riley, yapma," dedi Nova, sonra Jaden'la konuşmaya devam etti. "Uyumlu kalmasını sağlamak için son bir haftadır ona ilaç veriyorlar. hatırlamıyor ama ilk geldiğinde onu kontrol edememişler. Bir hademenin burnunu, diğerinin de kolunu kırdı. Sanırım bilinçaltında, koruması gereken değerli bir şeye sahip olduğunu biliyordu." Avucunu Skye'ın karnına dayadı. "Artık durumun böyle olduğunu sanmıyorum."

Jaden kaşlarını çatı. "Sen neden ? Bilmece gibi konuşmayı kes." "Kızın hayatı tehlikesi var mı?" Shaun ön koltuktan sordu.

Nova, "Sanmıyorum ama ben doktor değilim," diye cevap verdi.

"Arabayı durdur," diye talimat verdi Deacon'a. O da ikizine şaşkın bir bakış fırlattı. "Durdur şu lanet arabayı DJ," diye tekrarladı Shaun, ses tonu aceleciydi.

"*Nerede?*" Deacon elini pencereye doğru sallayarak sordu. "Kenara çekecek bir yer yok."

"Bir yer *bul*. Ve çabuk ol."

Deacon ters ters baktı ve nefesinin altından mırıldanarak direksiyonu yana doğru kırdı, böylece araba kaldırıma çıktı. Frene .

"Çabuk ol," diye tersledi.

Shaun arabadan çıktı ve arka kapıyı açtı. "Konuşmamız gerek... *hemen!*" Jaden'a söyledi. "Geri dönmemiz gerek-" diye başladı Jaden.

"*Şimdi!*" Shaun ona doğru havladı ve Alfa egemenliğinin nabızı arabanın içinden geçerek itaat talep etti.

"Ne oluyor , Shaun?" Jaden talep etti ama Skye'ı kaldırdı ve gözlerindeki açık öfkeyle çelişen bir nezaketle Riley'ye uzattı. Arabadan indi ve Shaun'la yüzleşmek için döndü.

"Korundun mu?" Shaun daha o konuşmadan sordu. "Ben... *ne?*"

"Sen... korunma... kullandın mı?" Shaun yavaşça tekrarladı. "Skye ile mi? Regl dönemindeyken onunla yattın, değil mi?"

"Yaptığımı biliyorsun!" Yüzünün rengi soldu. "Kahretsin... Shaun, hayır... düşünmedim... motelde bizi önceki ilk seferde düşünmedim." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "O...? O.. değil mi?" Bocaladı. "Shaun... o iyi olacak... değil mi?"

Shaun bir kolunu Jaden'ın omzuna doladı. "Kendini tutman gerekecek kardeşim. Biz Goose Lake'e dönmeden önce uyanırsa, ona haber veremezsin. Yakınımızda bir doktor olana kadar olmaz."

CHAPTER 27

Kaz Gölü Mabedi'nin havasına sinmiş olan atmosfer kasvetliydi. Oraya vardıklarında Jaden Skye'ı kullandığı odaya taşıdı ve Sürü'nün doktorunun onu beklediğini gördü.

Gri saçlı kadın Şekil Değiştiren ona Skye'ı yatağa yatırmasını ve sonra da gitmesini emretmişti. Shaun ve Deacon onu dışarı çıkarmak için gelene kadar... *yüksek sesle*... itiraz etti. Kapı kapandı, doktor ve Skye içeride kaldı ve Jaden adım atmaya başladı. Shaun ve Deacon kapının iki yanında pozisyon .

"Mac bir uçuş ayarladı. Birkaç saat içinde burada olur," dedi Deacon sessizliğin içinde. "Sterling, Chaplain ve kurt adamı nezaret odalarından birine kilitledi."

"Kurt adam benim," diye hırladı Jaden.

Shaun sakince, "Biliyoruz kardeşim," diye cevap verdi.

Yatak odasının kapısı açılıp Sürü'nün doktoru dışarı çıkınca hepsi döndü. "Doktor."

Jaden onu karşılamak için adım attı. "O iyi mi?"

"Sen onun eşi misin?"

"Öyleyim." Jaden için kendini zor tuttu. "Skye uyandı mı?"

"Hayır, şimdilik ona sakinleştirici verdim. Vücudunun kendini onarması için biraz zamana ihtiyacı var."

Bir elini onun koluna koydu. "Üzgünüm, travmadan mı, yediği dayaktan mı yoksa ona verdikleri mi bilmiyorum ama bebeğini kaybetti. Onu buraya daha erken getirmenin bir faydası olacağını sanmıyorum. O-"

Doktorun sözlerinin geri kalanı Jaden'ın kulaklarındaki uğultu yüzünden boğuklaştı. Doktorun Skye'ın zamanla iyileşeceğinden bahsettiğini belli belirsiz duydu ve doğru yerlerde salladığını *düşündü* ama emin olamadı.

Deacon'la yüzleşmek için döndü. "Kurt adamı görmek istiyorum," diyerek doktorun sözünü kesti.

Deacon ona, "Mac buraya geldiğinde," dedi.

"Hayır. Şimdi."

Shaun, "Onu görmek için doğru kafa yapısında değilsin," dedi. "Git ve Skye'ı gör. Mac geldiğinde seni alırız."

Jaden yatak odasına doğru baktı. "Sanmıyorum... Bu *benim* hatam."

Deacon ona, "Bu senin hatan değil," dedi. "Peki ya kız?" Çenesini kapıya doğru salladı. "Kendini suçladığını duysa çıldırırdı. Eğer birini suçlamak istiyorsan, aşağıda kilitli tuttuğumuz pisliği suçla."

"İsterdim ama oraya gitmeme izin vermiyorsun."

"Şimdi zamanı değil."

"Doğru ne zaman olacak?"

"Sana söyledim. Mac buraya geldiğinde," diye tekrarladı Shaun sabırla. Tereddüt etti, sonra parmağını Jaden'in kollarından birine dokundurdu. "Duş almalısın."

Jaden' bakışları Shaun'un bakışlarını takip ederek ön kolundaki ve karnındaki kan lekelerini gördü. Yüz ifadesi karardı ve düşüncelerinin yönünü doğru tahmin eden Shaun kolundan tutarak onu nazikçe kapıya doğru çevirdi.

". Bunu bilen birinden dinle..." Deacon arkasından konuştu. "Uyandığında seni ilk gördüğü yer kanlar içinde olduğun bir yer olursa hoşlanmayacaktır."

Bir dürtme onu yatak odasına yaklaştırdı. Shaun, "Mac geldiğinde seni almaya geleceğiz," diye söz verdi ve Jaden onun ses tonundaki gerçeği duyabiliyordu.

salladı, üzerine bir yorgunluk dalgası çökmüştü.

"Peki. ," diye kabul etti ve odanın geri kalanına doğru yürüdü.

Kapının kapandığını duydu ama dikkati çoktan yatağa çekilmişti. Birisi üzerindeki kirli, kanlı ve ıslak giysileri çıkarmış ve yorganı üzerine örtmüştü. Kollarının vücudunun iki yanında dümdüz uzandığını görebiliyor, nefes alış verişinin yumuşak sesini duyabiliyor ve onun hayatta ve güvende olduğu düşüncesiyle kendini rahatlamış buluyordu.

Onu rahatsız etmeyeceğini bildiği halde, odanın içinde sessizce dolaşarak seyahat çantasından temiz giysiler aldı ve onları en-suite banyoya götürdü. On dakika içinde duşunu almış, kurulanmış ve giyinmişti; Cormac'ın beklenenden daha erken gelmesi ihtimaline karşı fazla zaman kaybetmek istemiyordu. Yatak odasına döndüğünde, içinde yiyecek ve bir şişe su bulunan bir tepsinin kendisini beklediğini gördü. Shaunun getirdiğini kontrol etmeden anlamıştı. Mesaj açıktı.

Kontrolü elden bırakmayın. Kurdunu besle.

Sandviçten bir ısırık aldı ve yıkamak için suyun kapağını açtı. Boş şişeyi tepsiye geri koyarak Skye'in yanındaki yatağa oturdu.

Kendisine en yakın elini kaldırıp bir parmak ucuyla gevşek avucunu okşarken ağır bir iç . "Her şeyi berbat , değil mi?" diye mırıldandı. "Ama bunu düzeltmek için bir şansımız var.

Düzelt Skye. Sadece denememe izin vermelisin." Bir tutam yanağından uzaklaştırmak için uzandı. "Gözlerimi açıp kurdumun zaten bildiği şeyi görmem bu zamana kadar sürdüğü için üzgünüm. Yemin ederim bunu düzelteceğim." Yutkundu, kızın elini kaldırdı ve dudaklarını avucuna bastırdı. "Uyandığında konuşuruz." Yumuşak bir kahkaha atmak istedi. "Çoktan yapmamız gereken bir şey."

Elini tekrar yere koydu. "Aileni dışarı çıkardık. Güvendeler. Yine de kardeşin pisliğin teki. Senin olsaydım onun için hayatımı riske atar mıydım emin değilim." Dudakları küçük bir gülümsemeye dönüştü. "Sığınak'a döndüğümüzde seni gördüklerine sevinecekler. Kardeşin sana ne yapıldığını bana anlattı. Bana anlatmalıydın." Tekrar güldü. "Ama muhtemelen dinlemezdim ve de bunu biliyordun, değil mi? Bunu ona ödeteceğim Skye, yemin ederim. Sana yaptıklarının bedelini ödeyecek. ... ikimiz için de."

Jaden omzuna dokununca sarsılarak uyandı ve gözlerini kırıştırarak açtığında Deacon'ın kendisine baktığını gördü

ona doğru.

" kaç?" Sesi cılız bir törpü gibiydi.

"Altıdan hemen sonra. Mac yaklaşık beş dakikadır dışarıda. Geldiğinde orada olmak istersin diye düşündüm." Jaden elini yüzüne götürdü ve yataktan yuvarlandı. "Evet, ."

Bir noktada yan dönmüş ve yatağın kenarında sıkı bir top kıvrılmış olan Skye'ı kontrol etmek için döndü.

"Doktor sakinleştiricinin etkisinin birkaç saat içinde geçeceğini söyledi. Bu bize yeterli zaman verir

..." Deacon cümleyi askıda bıraktı.

Jaden başını salladı. Deacon'ın ne demek istediğini biliyordu. Chaplain ve evcil kurt adamını konuşturmak için yeterli zaman... ve kanamak... ve ölmek.

Jaden gitmek için herhangi bir bulunmayınca Deacon, "Doktor birazdan gelip onu kontrol edecek," dedi.

"Ona göz kulak olunacak Jay."

"Biliyorum." Odadan çıkıp koridorda ve Deacon'ı kapıyı kapatıp ona yetişmesi için yalnız bıraktı.

Evin içinde sessizlik içinde yürüdüler. Shaun dışarıdaydı, geldiklerinde Sterling'in onları karşıladığı yerde duruyordu. Diğer Şekil Değiştiren başıyla selam verdi ve birlikte durup uzaktaki farların yaklaşmasını izlediler.

Araba nihayet yanlarına park ettiğinde Shaun başını kaldırdı ve gözleri parladı. Arka yolcu kapısını çekip açtı ve içeri uzandı. Jaden irkilmiş bir gıcırta duydu ve ardından Shaun Cassie'yi arabadan dışarı sürüklemeye başladı. Doğruldu, onu kollarının arasına aldı ve iyice öptü.

Yanında Deacon gerildi. Jaden dönüp gözleri arabaya odaklanmış olan sürü kardeşine baktı. Mor röfleli sarışın bir kafa dışarı fırladığında Deacon sessiz bir nefes verdi. Bakışları Shaun ve Cassie'üzerine düştüğünde kaşları kalktı, sonra mavi gözleri Deacon'a takıldı ve gülümsedi.

"Sürpriz!" diye takıldı arkadaşına, o da güldü ve içine girmesi için kollarını iki yana açtı.

"Burada ne yapıyorsun?" Deacon kollarını Gemma'nın beline dolayarak sordu.

Gemma cevap veremeden yumuşak, zengin bir erkek sesi konuştu.

Cormac, "Biz... işle uğraşırken Ava'nın eşlik etmek isteyeceği argümanını kullandılar," dedi. Arkadaşına gülümsedi, o da ona muzip bir sırıtışla karşılık verdi. "Nasıl reddedebilirdim ki?"

Deacon homurdandı. "Elbette. Sebebi buydu."

"Yeterli bir sebep. Sterling nerede?"

"İçeride bekliyor. Önce sizinle tanışmamıza izin vermesini önerdim." Shaun onlara katıldı, bir kolunu Cassie'nin omuzlarına doladı.

"Peki ya

Koleksiyoncu?" "Kilit

altında."

Cormac başıyla onayladı. "Skye nasıl?"

Jaden, "Hâlâ sakinleştirici veriliyor," diyerek sohbete katıldı.

"Bunu şimdi yapmak istediğine emin misin, yoksa uyanmasını mı

bekleyeceksin?" "Artık beklemek yok," diye cevap verdi Jaden.

Cormac başını eğdi. "O zaman bırak ve Sterling'i gör."

Kurt Şekil Değiştirenler ve eşleri içeri girdiğinde Sterling kabul salonunda duruyordu. Kaz Gölü Alfa'sının gergin kaşları dişileri görünce hafifledi ve Jaden, Cormac'ın onları getirmesinin gerçek sebebinin kişisel değil siyasi olduğunu anladı. Hiçbir Alfa eşini getirmezdi eğer

bir saldırı planlıyorlardı. Cormac, söze ve açıklamaya gerek duymadan, kontrolü ele almak için orada olmadığını açıkça belirtmişti.

"Keşke daha az stresli koşullar altında tanışsaydık," dedi Cormac. "Bu benim eşim Ava ve kardeşlerimin eşleri Cassie ve Gemma." Elini sallayarak her bir dişiyi işaret etti.

"Goose Lake'e hoş geldiniz," diye yanıtladı Sterling. "Bu benim ikinci adamım, Jason. İnfazcım Riley kız kardeşiyle ilgileniyor."

"Skye'in kaçmasına yardım ettiği için teşekkür etmemiz gereken kişi o muydu?" Jaden, Cormac'ın kadının adını zaten bilmesine rağmen Cormac sordu.

Sterling aceleyle, "Evet. Bilgi alabileceğimiz umuduyla hemşire kılığına girmiş," diye açıkladı.

"Ahhh evet. Deacon'ın bana söylediğini hatırlıyorum." Cormac'ın sesinde belirli bir ton olmasa da Sterling gerildi. "İşe koyulalım mı?" Cormac diğer Alfa'nın rahatsızlığını görmezden gelerek devam etti.

"Nerede o?"

"Sürü Doktorumuza onu ve kurt adamını sakınleştirmesini söyledim ki bize sorun çıkarmasınlar."

"Bu bir sorun olmayacak." Ava'ya döndü. "Cassie ve Gemma ile git." Gümüş gözleri tekrar Sterling'e kaydı. "Kadınlarımıza odalarını gösterecek birini verebilir misiniz?"

"Cormac." Ava onun kolunu yakaladı.

"Sözümü tutacağım, küçük kurt. Ama önce görmem gereken bir şey var." Adam kızın parmaklarını sıktı ve kız başını salladı.

"Tamam."

Sterling, "Jason, Gece Yarısı dişilerinin rahat etmesini sağla," diye talimat verdi. "Ben Gece Yarısı Alfa'sını konuklarımızın yanına götüreceğim." Döndü. "Beni takip ederseniz."

Shaun ve Deacon Cormac'ın iki yanında yerlerini aldılar, Jaden da onların arkasına geçti ve Sterling'i evin takip ettiler.

Kaz Gölü Alfa'sı onları bir kapıya ve bu kapı onları evin altına götüren dairesel bir merdivene açıldı. Merdivenlerin dibindeki kapının yanına yaslanmış iki erkek Şekil Değiştiren, Alfaları görüldüğünde doğruldu. Cormac onu takip ettiğinde gözleri korku ve şaşkınlıkla irileşti.

CHAPTER 28

Sterling iki kurduna, "Gidin ve biraz mola verin," dedi ve Cormac'a bir kez daha yan gözle bakarak ikisi de merdivenlerden yukarı fırladı.

Sterling kapının kilidini açarken, "İnsanları esir tutmaya alışık değiliz," diye açıkladı. "Burada nadiren sorun yaşarız."

"Şanslısın," diye yanıtladı Cormac. "Midnight için zor birkaç yıl oldu. Ama bu sayede daha güçlüyüz."

Kapı sallanarak açıldı. Sterling kapının önünde durmuş, anahtarı bir parmağının etrafında döndürüyordu.

Cormac ona sessizce, "İçeri girmek ya da buradan sonra olacakların bir parçası olmak zorunda değilsin," dedi. "Eğer kenara çekilmek istersen bunun için ."

Kaz Gölü Alfa'sı uzun bir süre Cormac'ın bakışlarını tuttuktan sonra başını salladı. "Hayır, hem türümüz hem de Sürüm için en iyi olanı yapmak zorundayım. Bizi ölü görmek isteyenlere karşı kör kalamayız." Arkasını döndü ve odanın yolunu .

Odanın ortasındaki metal çerçeveli sandalyelerde iki adam . Sandalyeler yan yana yerleştirilmişti ve adamlar aynı pozda oturuyorlardı; kolları ve bacakları sandalyeye bağlıydı ve başları öne eğikti.

"Dediğim gibi," diye söze başladı Sterling, Cormac'ın şaşkın ifadesine karşılık olarak. "Doktorumuz onlara sakinleştirici verdi."

"Başka bir oda var mı? Onları ayırmak istiyorum."

"Hangisini çıkarayım?"

Cormac Jaden'a döndü. "Önce hangisi?"

"Kurt adam," diye cevap verdi Jaden hemen. Sağ taraftaki erkeği işaret etti.

Cormac, Deacon ve Shaun'a "Koleksiyoncuyu alın," diye talimat verdi. "Sterling, onu nereye koyabileceklerini gösterebilir misin?"

Shaun ve Deacon ilerlediler ve Koleksiyoncu'nun hâlâ bağlı sandalyeyi aralarına aldılar.

Sterling elini salladı. "Eğer beni takip ederseniz."

Cormac onlara, "Kapıyı kapatın," dedi.

Kapı kapandığında, Cormac Jaden'a bir el salladı.

"Birazdan onu uyandıracağım ama önce seninle konuşmak istiyorum." "Ne hakkında?"

"? Deacon bana Skye'dan bahsetti."

Jaden'ın ilk içgüdüğü soruyu geçiştirmekti ama Alfa'sının bunu görmezden gelmesine izin vermeyeceğini biliyordu.

"Ben... işliyorum," diye yavaşça cevap verdi. "Bunun için plan yapmış değiliz. Ya da bunu düşünmedik bile. Skye'a bilip bilmediğini sormam gerek... hayvanat bahçesine dönmeden önce yani."

"Sence yaptı mı?"

"Hayır," diye dürüstçe cevap verdi. "Olsaydı bile bu riski alacağını sanmıyorum. Ailesine karşı bu kadar korumacı olduğu düşünülürse. Ba-" sözünü yarıda kesti ve boğazını temizledi. "Ona bir şey olmasına izin vermezdi."

"Buradan sonraki planın nedir?"

"Bilmiyorum. Biz çiftleştik. Biz... uyumluyuz," diye itiraf etti.

"Olanları geride bırakabilir misin? Önemsiz bir şey değildi Jaden. Sana yapılan şeyle uzun süre başa çıkmaya çalışacaksın."

"Biliyorum ve ilişkimizle ilgili hiçbir şey normalmiş davranmıyorum, ama o..." durakladı, kaşları birbirine yaklaştı. "Bir şekilde işleri kolaylaştırıyor."

Cormac başını salladı. Ve baygın kurt adama doğru bir adım attı. "Onunla ne yapmak istiyorsun?"

"Onun acı çekmesini istiyorum." Jaden dudaklarını yaladı, kurt adamın Skye'a arkadan görüntü zihninde canlandı. "Ve sonra onu öldürmek istiyorum."

"Yardıma ihtiyacın var mı?"

Jaden'ın dudağı kıvrıldı. "Ona karşı mı? Hayır."

Cormac gülümsedi. "Onu uyandırıp dışarıda bekleyeceğim. İhtiyacın olursa ara."

Cormac ellerini kurt adamın başının iki yanına koydu. Jaden, kurt adam inlemeden birkaç dakika önce gücün yumuşak fısıltısını hissetti.

Cormac, "Uyan, köpek," diye bağırdı.

Kurt adam inledi, gözlerini kırıştırdı ve Cormac kavrayışını erkeğin çenesine kaydırıp kabaca başını yukarı çekti.

"Bana kalsa şu anda boğazını koparırdım ama kurduma bu av için söz verdim." Gözleri parladı. "Sana şans dilerdim ama sürüme karşı çıkmayı seçtiğin anda şansın tükendi." Elini bıraktı, döndü ve Jaden'a başıyla işaret etti. "Çok uzun sürmesin. Hâlâ gereken bir Koleksiyoncu var." Jaden'ın omzunu sıvazladı ve kapıyı sıkıca kapatarak odadan çıktı.

"İşler tersine döndü, ha?" Jaden ortaya çıkan sessizliği bozdu. "Senin için o kadar da iyi bir durum değil. En azından beni bağladığında güzel bir kadın sikime binmek üzereydi."

Üzgünüm, Kitten.

Yüzü kurt adamlarla aynı hizaya gelene kadar eğildi. "Teke tek dövüşürsek bana karşı hiç şansın olmayacağını söylediyimi hatırlıyor musun?"

"Bu teke tek dövüş değil," diye homurdandı kurt adam. "Beni bir sandalyeye bağladın."

"ki benim adil bir oyun anlayışım var." Jaden kurt adamın kollarını yerinde tutan kablo bağlarını kopardı. "Hadi dostum. Elinden geleni yap."

Kurt adam alay etti. "Bu bir numara. Hareket ettiğim anAlfa'n geri gelecek. O gelmeyecek.

Seni benimle yalnız bırakayım."

Jaden başını salladı. " bir şey olmayacak. Sen ve ben varız."

"Haksız bir avantajınız var. Dolunaya bir hafta kaldı."

"Bana ilaç verdin ve beni . Bu eşit olduğumuzu söyleyebilirim. Sızlanmaya devam mı edeceksin yoksa ayağa kalkıp savaşacak mısın?"

"Ya yapmazsam?"

"Daha çabuk ölürsün."

"Hangi bilgilere sahip olduğumu bilmek istemiyor musun?"

"Ne bildiğin umurumda bile değil." Jaden kurt adamın gömleğinin önünü kavradı ve onu ayağa kaldırdı.

"Seninle dövüşmeyeceğim, Shifter. Beni öldürmen gerekecek."

Jaden güldü. "Bunun beni durdurması mı gerekiyor? İnsanlığıma hitap etmek mi? Bu savaşı sen başlattın, ben değil." Sağ yumruğu parladı, kurt adamın çenesini yakaladı ve başını geriye attı. "Spoiler uyarısı. Öyle değil." Jaden ona tekrar yumruk atarak bir adım geri gitmesine neden oldu. "İtiraf etmeliyim ki beni hayal kırıklığına uğratiyorsun. Daha az korkak olacağını ."

Kurt adam yere kan tükürdü. "Vicdanında benim ölümümle yaşamak zorunda kalacaksın."

"Bunun için uykularım kaçmayacak, inan bana." Jaden yumruğunu tekrar savurdu ve kurt adam bir duvara çarptı. "Bu işi kolaylaştırıyorsun, köpek. Tehditlere ne oldu?" Kurt adam geri Jaden onu takip etti. "Artık beni kışkırtmaya pek hevesli , değil mi?"

"Bana canlı ihtiyacınız var!" diye karşı çıktı kurt adam. "Chaplain'in operasyonu hakkında bir şeyler biliyorum. İşinize yarayacak şeyler."

Jaden ileri doğru hareketini durdurmadı. "Chaplain'imiz var. Alfa'mızın onunla işi bittiğinde konuşacak. Sen sadece *benim* kan ihtiyacımı karşılamak için buradasın."

Eli hızla dışarı fırladı ve kurt adamın boğazını kavradı. Parmaklarını esneterek nefes almasını zorlaştıracak kadar sıkı. Diğer erkeğin parmakları Jaden'ın bileğini kavramak için kalktı, yüzü mora döndü.

Jaden onu daha yakına sürükledi. "Ne bildiğin ya da bize ne söyleyebileceğin umurumda değil." Dişlerini gösterdi. "Senden istediğim tek şey ölümün."

"Lütfen..." diye zorladı kurt adam. "Ben de bir tutsaktım. Tıpkı onun gibi... Skye gibi."

Jaden'ın gözleri karardı, kurdu eşinden bahsedilince .

"Skye'a *hiç* !" Boğazından bir hırıltı çıktı ve köpek dişleri uzadı. Kurt adamı itti ve ayağı takılıp dizlerinin düştü.

"Seni zayıflatmış kurt," diye alay etti Jaden, ayağa kalkarak. "Siz Şekil Değiştirenlerin sorunu bu. Çiftleşiyorsunuz ve tüm gücü dişiye veriyorsunuz." Güldü. "O seni istemiyor bile. Bunu anlıyorsun, değil mi? başta seni tek nedeni kız kardeşinin bunu yapmak zorunda kalmamasıydı. Ve aptal kaltağın bunu anlamak için hâlâ yardıma ihtiyacı vardı ve *yine* de . Kimin şansının yaver gittiğinden emin değilim; senin o kalın kaltakla ya da onun senin gibi bir hayvanla birlikte olması."

Jaden hırladı ve kendini odanın diğer ucuna fırlattı. İkili, yumruklarını savurarak bir uzuv karmaşası içinde yere çakıldı. Jaden kurt adamın üzerine çıkana kadar dönmeyi başardı ve ona darbe üstüne darbe yağdırdı.

Yüzüne kan sıçradı, parmak eklemleri yarıldı ve yine de yumruklarını kurt adamın yüzüne defalarca indirdi.

Eller kollarını tutarak onu uzaklaştırdı ve Jaden kükreyerek etrafında döndü.

"Sakin ol." Cormac'ın Alfa hakimiyetiyle ağırlaşmış sesi üzerine çöktü ve

Shaun ve Deacon'ın tutuşu. "İşiniz bitti. O öldü."

Jaden gözlerini kırıpıştırarak önünde duran Alfa'odaklandı. "İyi misin kardeşim?" Deacon yanından sordu.

Sarsıntılı bir şekilde başını salladı.

Cormac'ın "Cesedin bir yer var mı?" diye sorduğunu duydu.

"Bir yakma fırınımız var," diye yanıtladı Sterling. "Bununla ilgilenmesi için birkaç adamımı getireceğim." "Öyle yap."

"Öldüğünden emin misin?" Jaden sordu. Shaun arkasından gelen bir kahkahayı bastırdı.

"Ohhh, kendimize oldukça güveniyoruz," diye Deacon. "Ellerinizi çok kırmışsınız. Belki de gidip temizlenmelisiniz?"

Jaden şişmiş ve kanlı parmak eklemlerine baktı, sonra da onu sessizce izleyen Cormac'a baktı.

"Papazı sorguladığınızda orada olmak istiyorum."

Cormac onun ses tonuna kaşlarını kaldırdı ama başını eğdi. "Orada olmak isteyenlerin listesi oldukça kabarık. Daha büyük bir mekân bulmamız gerekebilir." Jaden'ın omzunu okşadı. "Şimdilik Deacon haklı. Gidip temizlenmen ve Skye'a göz kulak olman gerekiyor."

Skye dişi Kurt Değiştiren'e teşekkür etti ve gözlerini kapattı.

Ağlamayacaktı.

rüyasında Jaden' onu kurtardığını gördüğüne ikna olmuş ve kendini odası olan beyaz cehennemde bulmayı beklemişti. Bunun yerine, gözlerini açtığında onu sıcak altın tonlarında duvarlar ve gri saçlı bir kadın karşılamıştı.

Kendisini Lydia ve yerel Sürü'nün doktoru olarak tanıtan kadın daha sonra nazıkçe ona haberi verdi.

Ağlamayacaktı.

Sevgi dolu bir ilişkisi yoktu ya da bebek istemiyordu ama... Yutkundu ve dik durmaya çalıştı. Lydia gitmeden önce Skye'a işleri ağırdan almasını tembihlemişti.

Lydia, "Her ne kadar insanlardan daha hızlı iyileşiyor olsak da, vücudunuz çok şey yaşadı ve dinlenmek için biraz zamana ihtiyacınız var," demişti. "En az yirmi dört saat yatak istirahati ve ardından kırk sekiz saat boyunca yorucu hiçbir şey yapmamalısın. Hayvani yanın kaybettiklerini yerine koymak için seni tekrar ateşlendirmeye çalışabilir. Bu doğaldır ama bir süre direnmeye çalışın."

Buna yarı gülmüştü. Jaden aslanın inine geri dönmeden önce de ona . Hamile kaldığını ve sonra da bebeğini düşürdüğünü öğrenince... Ondan zaten nefret etmiyorsa, şimdi ederdi. Bunu bilerek yapmadığına inanmasının hiçbir yolu yoktu

Zekice bacaklarını yataktan kaldırdı ve ayağa kalktı. Lydia kalan ağrılarına iyi gelmesi için ılık bir banyo önermişti, o da yavaş ve dikkatli adımlarla banyoya girdi. Küvete ulaştığında nefes nefese kalmıştı; karnına, sırtına ve hatta bacaklarına ağrı yüzünden dişlerini sıkıyordu. Musluğu açmak için uzandığında elleri titriyordu.

Küvetin kenarına çöktü. Lydia acıyı . Nefesini içine çekti ve keskin acı dalgaları arasında nefes aldı.

"Skye? ?" Jaden'ın beklenmedik bağırışı Skye'ın sıçramasına neden oldu bir gümbürtüyle banyonun kayıp yere düştü.

"!" diye tısladı ve banyoya tutunup kendini yukarı kaldırmak için uzandı. Ayak sesleri

Sonra ses kesildi ve kadın , başını yavaşça çevirdi. Jaden kapı aralığını doldurmuş, bir omzunu çerçeveye dayamış, kollarını göğsünde kavuşturmuş ve yüzünde şaşkın bir ifade vardı.

"Ne yapıyorsun, Kedicik?"

CHAPTER 29

Cormac, Goose Lake Sürüşü'nün doktorunun Jaden'in ellerini kontrol ederek kırık olmadığından emin olması için ısrar etmişti. Jaden itiraz etmişti ama Cormac her zamanki gibi canının istediğini yapmış ve Jaden kendini bulmuştu. Yaşlı dişi Şekil Değiştiren' telaşı bittiğinde, Jaden ve kurdu ikna edilebilecek kadar sakinleşmişti. Başından beri Cormac'ın planı olduğunu fark etti.

Alfa'sına bunu söylediğinde, Cormac sadece gülümsemiş ve onunla birlikte Deacon'ın duş alıp üzerini değiştirdiği odasına yürümüştü.

Cormac banyodan çıktığında ona, "Doktor Skye'ın uyanık olduğunu ve iyi görüldüğünü söyledi... her şey düşünülürse," dedi.

Jaden başıyla onayladı ve tişörtünü başına geçirdi. "Papazı görmeden önce beni misin?" diye sordu.

"Özel bir acelemiz yok. Eşin her şeyden önce gelir." Cormac durakladı, gözleri parlıyordu. "Ava Koleksiyoncu'yla acele etmememizi istiyor."

Deacon kapının yanındaki pozisyonundan, "Ne kadar da kana susamış bir arkadaşın ," dedi. Cormac güldü. " da bazı anları oluyor."

"Hepsi öyle değil mi?" Shaun mırıldandı.

Cormac, Jaden'la konuşmadan önce küçük kardeşine hızlı bir gülümseme gönderdi. "Git ve Skye'ı gör. Kurdun onun iyi olduğunu kendi gözleriyle görsün. Eminim kardeşlerim de arkadaşlarıyla biraz vakit geçirmek isterler." Saatini kontrol etmek için kolunu yukarı itti. "Öğlen burada buluşacağız ve gidip Chaplain'in ne söyleyeceğine bakacağız."

Shaun duvara yaslandığı yerden doğruldu. "Gemma'yı sana geri göndereceğim," dedi Deacon'a ve Cassie'yi bulma hevesiyle dışarı çıktı.

"Gidelim Jaden," dedi Cormac ve geçmesi için kapıyı açık tuttu.

Jaden'in kullandığı odanın kapısına ulaşana kadar koridor boyunca sessizce .

Cormac ona, "Bana ihtiyacın olursa iki kapı ötedeyim," dedi ve yoluna devam etti.

Jaden kapıyı iterek açtı ve odaya girdi. İlk fark ettiği şey yatağın boş olduğuydu.

"Skye? ?" Seslenmek istemişti ama kurdunun onun orada olduğundan emin olmak için duyduğu acil ihtiyaç bunu bir haykırışa dönüştürdü.

Süitten bir gümbürtünün ardından sessiz bir küfür yükseldi ve odanın öbür ucuna doğru yürüdü. Omzunu kapının pervazına dayayarak kollarını göğsünde kavuşturdu ve Skye'ın küvetin kenarına izledi.

"Ne yapıyorsun, Kedicik?"

"Banyo yapıyordum." Hızla dolan küvete doğru bir el salladı ve kendini dik tutmaya çalıştı. Yüzünden bir acı ifadesi geçti ama sonra onu gizledi.

Jaden kapı çerçevesini itti ve odanın içinde ilerledi. Eğilerek onu kucağına aldı ve döndü. İki adım daha attı ve onu klozet kapağının üzerine bıraktı.

"Orada kal," dedi ona ve banyoya döndü. Suyu kesti ve raftan şişelerden birini aldı. Kapağını çevirerek kokladı ve sıvının bir kısmını suya döktü. Portakal kokusu banyoyu doldurdu. Bakışlarını kaçırarak Skye'a döndü.

"Kalk," diye talimat verdi, bir elini dirseğinin altından geçirdi ve onu ayağa kaldırdı. Kadın adamın gömleğine kendini sabitledi. "Soyunmak için yardıma ihtiyacın var mı?"

Skye sözsüz bir şekilde salladı ve tişörtü çıkardı. Jaden onu tekrar kaldırdı ve kadar taşıyıp yavaşça suya indirdi.

"Çıkmaya hazır olduğunda beni ara," dedi ve kapıya doğru döndü. "Jaden?"

Kadının sesi onu durdurdu. "Teşekkür ."

Sessiz bir nefes çekti. "Banyonun keyfini çıkar. Sonra konuşuruz." Kapıyı arkasından kapattı.

tadını çıkardın mı? Sonra konuşuruz?

Adam kapıda belirttiğinde Skye'ın endişe seviyesi zaten yüksek değilse bile, şimdi daha da kötüydü.

Ne demek istedi? ne vardı?

Suya geri girdi, sonra tekrar dikleşti. Rahatlayamadı. *Adam ne demek istemişti?*

"Jaden?" Neredeyse onun adını haykırıyordu.

Bir saniye sonra kafası kapıda belirdi. " bitti mi?" "Hayır. Ne demek konuşacağız?" diye sordu.

Tek kaşını kaldırdı. "Sen bitirene kadar bekleyebilir."

"Bekleyemez!" Ayağa fırladı, kaydı ve çığlık attı.

Yüzüstü suya düşmeden önce kollar onu yakaladı ve bunun yerine burnunu sıcak bir göğse gömülü buldu.

"Ne yapıyorsun?" sesi yüzünde titreşiyordu... ve *neden* sesi gülüyormuş gibi çıkıyordu? Bu durumun komik bir yanı yoktu.

Ellerini kaldırdı ve onu bir adım geriye itti.

"Sakin ol." Eli kızın kolunun etrafında kıvrıldı. "Yine kayabilirsin." Boştaki eliyle bir havluya uzandı.

"Seni bırakırsam dik durabilir misin?"

Skye başını salladı ve adamın eli havlunun diğer köşesini tutup açmak için uzaklaştı. Skye havluyu ondan kaptı ve dikkatlice dışarı çıkıp karo zemine basmadan önce kendi etrafına sardı.

"Konuşmak istiyorsan, bunu şimdi yapmalıyız," dedi ve hızla onun etrafından dolaştı.

"Skye, ." Jaden ona yetişti. Adamın elini sırtında hissetti ve irkilerek uzaklaştı. Adam iç çekti.

Sırtındaki avuç içi baskısı geri döndü ve kendisini banyodan çıkarmasına izin verdi.

"Saçını sen mi kestirdin yoksa senin için mi yapıldı?" Adam saçının bir tutamını çekti ve kadın kaşlarını çatarak ona baktı. "Ne dediğimi duydun mu?"

"Seni duydum, Kedicik. Saçını neden kestiler?"

Skye omuz silkti. "Şekil Değiştiren olmadığımı söylemeyi reddettiğim için bir ceza olarak."

"Sana yakışıyor." Yatağa ulaştılar ve kadın rahatlamış bir iç çekişle oturdu.

Jaden'ın bacakları önünde belirdi ve başını kaldırıp Jaden'bakışlarıyla buluştu. İkisi de konuşmadı. ne düşündüğünü anlamaya çalıştı ama eş-bağlantısı ve yüzü hareketsiz ve sakindi.

"Şu anda aklından neler geçiyor?" diye sordu. "Sadece her gün

hayatta kalmaya çalışıyorum," diye cevap verdi sessizce. "Bu konuda yardımcı olmama izin verir misin?"

Skye gözlerini kırptırdı. "Neden? Sana yaptığım onca şeyden sonra.. Neden bana yardım ediyorsun?" "Çünkü sen benim eşimsin." Sesi yumuşak ama .

Adam hareket edip onun yanına oturduğunda şilte eğildi. Kolunu uzattı ve parmaklarını onunkilere doladı.

"Nasıl ya da neden olduğu artık önemli değil. Yine de kurt DNA'sını merak ettiğimi itiraf etmeliyim."

Elini avuç yukarı bakacak şekilde çevirdi ve bir parmağını üzerinde gezdirdi. "Bu bizim çiftleştığımız gerçeğini değiştirmez. Ve sanırım uyumlu olmaktan daha fazlası olduğumuz konusunda . Sahip olduklarımızın üzerine bir şeyler inşa etmek çok zor gerek." Onun dudaklarının hafif bir gülümsemeye dönüştüğünü gördü. "Kız kardeşin ve erkek kardeşin sürümüzde güvende."

Sertleşti. "Kalmak istemezsem onları dışarı mı atacaksın?"

"Söylediğim bu değil." Gülümsemesi kayboldu, kaşları çatıldı. "Shaun ve Deacon hayvanat bahçesinden döndüklerinde ve sen arabadan inmediğinde..." Parmakları onunkileri kavradı. "Bunun nasıl hissettirdiğini sevmedim."

"Ama--"

"Hayır, beni . Ne oldu? Tanışma ... *bunun bir önemi yok*. Bunun etrafında dönüp durabiliriz. Belki de DNA'sını kullandıkları kurt benim gerçek eşimdi... belki de o olmasaydı *sen* benim gerçek eşim olurdu. Asla bilemeyeceğiz. Bunu öğrenmenin bir *yolu yok*. Ve bunun bir *önemi yok*. Birimiz ayrılmak istese bile, yapamayız. Eş-bağlantısı ömür boyu sürer."

Skye tekrar konuşmak için ağzını açtığı anda Jaden başını salladı. "Bırak da bitireyim." Onun parmaklarını sıktı. "O yatakta uzanırken sende bir şey fark ettim. Kurdumu ikimiz için bir karar vermeye itti. Ama daha kontrollü olsaydım, canın yanmazdı. Kurdum seni hayatta tutmak için bu kadar çabuk bir eşleşme gerçekleştirme ihtiyacı hissetmezdi. Belki de hala burada, şu anda olduğumuz yerde olurduk. Sadece hala tutsak olabilir ve başka şeylere zorlanabilirdik."

"Belki," diye mırıldandı ve Jaden gülümsedi.

" yüzden elimizden gelenin en iyisini yapmalıyız."

Skye bir şeylerin hafiflediğini hissetti. Ona bir bakış fırlattı. "Ya senden hoşlanmazsam?"

Jaden'ın kıkırdaması onu şaşırttı. "Benden gayet hoşlanıyorsun. Bunu hak ettiğimden değil." Onunla yüzleşmek için döndü. "Ama sana nasıl davrandığımı telafi edeceğim. Yemin ederim."

"Böyle davrandığın için seni suçlamıyorum."

" biliyorum. Hiçbir zaman da olmadın. Ama o ben değildim Skye ve gerçekte kim olduğumu görmeni istiyorum."

Skye onun sözlerini düşündü ve sonra başını salladı. "Pekâlâ. Ne öneriyorsun?"

"Bir adım geri gitmemizi. Birbirimizi tanıyalım, birlikte zaman geçirelim."

Alt dudağını ısırdı. *Bunu yapmak mümkün olabilir miydi? Birbirlerini başladıkları gibi tutmamak?*

Adam onun yanına oturdu, sessizdi ve ona düşünmesi için zaman verdi.

"Eğer bunu yapmak istemezsem, aileme ne olacak?" diye sordu sonunda.

"Onlara ne olacak? Skye, onların iyiliği senin kararına bağlı değil. Gece Yarısı Sığınağı'nda istedikleri kadar kalabilirler. Ayrılmak isterlerse, onlar için güvenli bir yer buluruz... ve *sizin* için de, eğer buysa."

Başını iki yana salladı. "Hayır, haklısın. Senden hoşlanıyorum... birazcık...

belki." Jaden bir kahkaha attı. "Yani, bunu yapacak mıyız?"

Skye başını salladı ve o da ona memnun bir sırıtışla karşılık verdi. "O halde, eşin olarak ilk resmi hareketimde, yatağa geri dönmen için ısrar etmek zorundayım. Doktorun emri. Önümüzdeki bir iki gün boyunca yatak istirahatinden başka bir şey yok."

Skye gözlerini devirirken buldu kendini ama Jaden'in uzattığı tişörtü aldı ve havluyu açmadan önce başına geçirdi. Jaden havluyu ondan aldı, sonra da geriye attı.

"İçeri " diye talimat verdi ve kadının bacaklarını kaldırıp yastıklara izledi. İş bittiğinde "Al," dedi ve kucağına bir cep telefonu attı. "Mac bunu yanında getirdi. Storm ve Summer aramanızı ."

Çenesi düştü ve ona bakakaldı. "Gerçekten mi?" diye fısıldadı.

"Gerçekten," diye onayladı.

Skye hiç düşünmeden, gözyaşları içinde kendini yataktan dışarı attı. Kollarını adamın boynuna doladı ve ona sıkıca sarıldı.

"Teşekkür !"

Kolları kızın beline dolandı ve onu nazikçe ayaklarından kaldırıp tekrar yatağa yatırdı. "Onları ara ve aray , Kedicik. İstersen görüntülü sohbet bile edebilirsin."

"Bunu yapabilir miyim?" Telefonu hevesle eline aldı, sonra kaşlarını çattı. "Ben... nasıl bilmiyorum."

Jaden yatağın etrafında dolandı ve onun yanına oturdu. Telefonu onun direnmeyen parmaklarından alarak gülümsedi.

"Sana göstereceğim."

Jaden, Skye'a cep telefonunu nasıl kullanacağını gösterdikten sonra, Skye ve ailesi arasında görüşme ayarladı. Sonraki birkaç dakika üçünün konuşması ve ağlaması nedeniyle duygusal geçti ama sonunda konuşma sakinleşti ve Jaden sessizce ayağa kalktı. Odayı geçerek çantasının önüne çömeldi ve bir çift siyah eşofman altı ve soluk siyah bir tişört bulana kadar çantasını karıştırdı. Üzerindeki tişörtü çıkarıp bir kenara attı ve kot pantolonunun fermuarını açtı. Skye'ın konuşmasını duyamadığını fark ettiğinde eşofmanını çekiyordu. Pantolonu bacaklarına kadar çekerek döndü.

"Her şey-" diye başladı, sonra durdu.

Skye ona bakıyordu, elindeki telefonu unutmuş, gözlerini kocaman açmıştı. Bir sırıtış dudaklarını bükmele tehdit ediyordu, bu yüzden tişörtü başından geçirdi ve yatağa yaklaştı.

Cep telefonuna bir göz attığında görüşmenin sona erdiğini gördü, bu yüzden gevşek tutuşundan aldı ve başucu masasına koydu.

"Gördün mü?" dedi, uzun bir parmağıyla burnunun ucuna dokunarak. "Benden hoşlanıyorsun."

Yavaşça kırpıştırarak ona baktı, dili dudaklarını yalıyordu. "Nerede..." Durdu, boğazını temizledi ve onun yorumunu görmezden gelerek yeniden başladı. "Nereye gidiyorsun?"

Jaden'ın ifadesi ciddileşti. "Papazımız var." "Peki ya James?"

diye sordu.

"James?"

"Kurt adam."

"O öldü," diye cevap verdi Jaden kesin bir ifadeyle.

Skye'ın gözleri irileşti. "Öldü mü?" Kendini yukarı itti ve Jaden ayakta durmasını engellemek için bir elini omzuna koydu. "Nasıl?"

"Onu ben öldürdüm."

"Sen..." Adamın elini itti ve kolunu tutmadan önce dizlerinin üzerine eğildi. "Ne zaman?"

Jaden omuz silkti. "Daha önce. Seni kontrol etmeye gelmeden önce."

"Jaden." Kız onun adını soludu ve sesinde duyduğu şeyin korku mu yoksa şok karar veremedi. Bir sonraki sorusu onu şaşırttı. "Sen iyi misin?"

"Elbette. Neden olmayayım

ki?" "Sen birini *öldürdün!*"

Jaden ona bakarken başını hafifçe eğdi. "Öldürdüğüm ilk kişi o değil, Kedicik. Ben bir Kurt Şekil Değiştiren'im. Bu işin doğasında var."

Kadın öne doğru atıldı ve Jaden kendini bir sarılmanın içinde buldu.

"Bu şekilde yaşamak zorunda olmamalıyız," diye fısıldadı onun boğazına doğru. "Bu yanlış!"

Omuz silkti. "Dünyayı ben tasarlamadım, sadece yaşıyorum." Bir elini kızın omurgasında gezdirdi. "Gitmem gerekiyor."

Kolları sıkılaştı. "Lütfen, bekle. Onu neden öldürdün? *Ne zaman?*"

Jaden ona yalan söylemeyi düşündü ama sonra bu fikirden vazgeçti. bir şeylerin yürümesi için herhangi bir şansları varsa, onun kim olduğunu anlaması gerekiyordu.

"Shaun ve Deacon size saldırdıktan sonra onu yakaladılar. İkisini de buraya geri getirdik. Kurt adam hoşuma gitmeyen bazı şeyler söyledi. Benim *kurdumun* şeyler. Biz de onu öldürdük."

"mi? Senin için bu kadar kolay mıydı?" Ona bakmak için geri çekildi.

Jaden, yumruğu kurt adamın suratına çarptığında sesi düşündü. Ölürlen çıkardığı sesleri. Yere akan kanının kokusunu.

"Evet," dedi sonunda. "O kadar kolay oldu. Ne kadar zamandır onlarla birlikteydin? Yıllar sonra kız kardeşinden daha fazlasını biliyor olmalısın."

". Bunu *biliyorum*." Kollarını adamın belinden çözdü ve avuçlarını adamın yanaklarında gezdirmek için yukarı uzandı. "Ama keşke bu seçimi yapmak zorunda kalmasaydın. Senden zaten çok şey aldılar. Keşke bir can almak zorunda kalmanın normal olduğunu düşünmeseydin. Keşke..." bocaladı ve sustu.

Jaden bir parmağını altına sokarak yüzünü yukarı kaldırdı. "Belki bir gün yaşamak zorunda kalmayız," dedi nazikçe. "Ama şimdilik böyle." Kurdunun dürtüsüne boyun eğerek öne doğru eğildi ve dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi. "Gitmem gerekiyor. Yakında gelip seni kontrol etmesi için birini bulacağım, tamam mı?"

Başını çevirip avucuna bir öpücük kondurduktan sonra geri çekildi ve kapıya doğru döndü.

"Jaden?" Kadının sesi onu durdurdu ve omzunun üzerinden geriye baktı. "Dikkatli ol."

Ona başıyla selam verdi ve odadan çıktı.

CHAPTER 30

"Kızlar neden burada? " Jaden Shaun'a mırıldandı.

Shaun sessiz bir iç geçirdi. "Mac, Ava'nın tanıklık edebileceğine söz verdi. Cassie ve Gemma duyunca onlar da burada olmak için ısrar ettiler."

"İyi olacaklar." Deacon da onlara katıldı. "Çok fazla endişeleniyorsun." Kardeşini dürttü ve Jaden'a başıyla selam verdi. "Hadi gidelim."

Koridorda ilerledi ve bir kapı açtı, kadınların kendisinden önce girmesine izin vermek için geri adım attı, sonra durdu ve bekledi.

"Hazır mısınız?" Shaun Jaden'a sordu. "Evet," diye yanıtladı Jaden.

Birlikte hareket ettiler ve Deacon'ı takip ederek odaya girdiler. İçeride, ortadaki bir sandalye dışında oda bomboştu. Godfrey Chaplain oturmuş, tamamen rahat görünüyordu, dudaklarında yarım bir gülümseme vardı. Sterling ve Cormac bir kenarda durmuş, sırtlarını ona dönmüş, alçak sesle konuşuyorlardı. İkisi de geldiklerini fark etmemişti.

"Ahhh, Jaden!" Chaplain'in gülümsemesi aydınlandı. "Senin için çok büyük umutlarım vardı," diye söylendi ve başını salladı. "Ne kadar yazık."

Shaun, ilerlemeye başlayan Jaden'ın kolunu yakaladı. "Sen daha iyi bilirsin, kardeşim."

"Skye nasıl?" diye devam etti Koleksiyoncu. "Kardeşimin narin dokunuşundan sağ çıktı mı?"

Jaden hırladı ve Shaun elini daha da sıktı. "Kontrolünü kaybetme," diye uyardı.

"Kardeşinden bahsetmen çok komik." Deacon, Jaden'a sinsi bir sırıtış fırlatarak yaklaştı. "Sanırım onun buradan çok uzakta olduğunu düşünüyorsun... belki de hayvanat bahçenden aldığın diğer Şekil Değiştirenlerle birlikte?" Koltuktaki adam gerildiğinde sırıtışı daha da genişledi. "Ulaşamayacağımız bir yerde güvende olmak ve sırtlarını saklamak... Plan , değil mi? İşinize devam ettiği sürece kendinizi " Deacon kıkırdadı. ", şu anda senin yerinde olmak istemezdim."

"Buldun mu?" Cormac konuşmasına ara verip kardeşine döndü ve sordu. "Benden şüphe mi ettin?" Deacon bir kez daha sırıttı.

"Sadece bir tane mi?" Cormac onun sorusunu duymazdan geldi.

"Olamaz," diye sırttı kardeşi. "Ana damarı vurduk."

Alfa memnun bir şekilde başını salladı. "Güzel. O zaman şu işi bitirelim." Chaplain'le yüzleşti. "Hayatını satın alacak bilgilere sahip olduğunu düşünüyorsun. Dokunulmaz olduğunu . Hâlâ hayatta olmanın sebebinin sana ihtiyacımız olması olduğunu düşünüyorsun."

"Ve ben haklıyım," diye verdi Chaplain. "Diğer Şekil Değiştirenleri bulmak istiyorsun. Ya da en azından dişi kurtları. Bir kurdun onunla çiftleşmek istemesini sağlamak için Serval sürtüğüne ne yaptığının cevabını istiyorsun." Güldü. "Bana elini sürersen *hiçbir şey* elde edemezsin."

"Emin ol, sana elimi sürmekten fazlasını yapmayı planlıyorum," dedi Cormac hoş bir şekilde. "Ve bana bir şey söylemeni istediğim için değil." Oturan Koleksiyoncu ile göz hizasına gelene kadar öne doğru eğildi. "Sana çılgılık attıracağım. Vücudundaki her kemiği kıracağım. Ve kanını akıtacağım." Sesi fısıltıya dönüştü. "Hiçbir şey bilmeme gerek yok. Cevaplar için sana işkence ." Chaplain'in gözlerindeki rahatlama ifadesine gülümsedi. "Oh, beni yanlış anladınız. Sana işkence . Durmam için yakaracaksın. Acını dindirmem için bana her şeyini sunacaksın ama verecek *hiçbir şeyin* yok." Cormac'ın dili dişlerinin üzerinde gezinirken gözleri parladı. "Ama sana söz veriyorum. Acıların sona erecek... Eninde sonunda. Eşim suçlarının ödediğini ." Doğruldu ve odadaki diğer Şekil Değiştirenlere bakmak için döndü. "Başlayalım mı?"

"Bekle! Onları nereye koyduğumu bilmek istemiyor musun?"

"Dişi kurtlar mı?" Cormac arkasını döndü, sonra Deacon'a baktı.

Deacon omuz silkti. "Onları kardeşine verdi, o da kliniğinin altındaki bodrumda sakladı. Onları bulmak zor olmadı."

"Ne? Hayır! O-"

"Şehirden ayrılmak mı?" Deacon araya girdi. "Onu bulduğumda güvenli bir odada saklanıyordu. İçeride olduğumuzu anladığında, çıkış yolu olmadığını biliyordu." Sırtışı kurt gibiydi. "Ona dişlerimi gösterdiğimde kanarya gibi öttü." Cebine uzanarak bir şırınga çıkardı. "Görünüşe göre Skye'a oldukça sulu, küçük bir karışım enjekte etmiş," sözlerini Jaden'a yöneltti. "Onu sakinleştirmeden ve Chase'in anlayacağından emin olduğum bazı bilimsel saçmalıklar yapmadan önce kurt kanı ve hücrelerinin bir karışımı. Kardeşi kanın Kurt Değiştiren'den değil, gerçek bir kurttan alındığını, sonra da bir şekilde bir insanın hücreleriyle birleştirildiğini *iddia ediyor*."

Chaplain alaycı bir şekilde homurdandı. "Neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikriniz yok. DNA ekleme yöntemini kullanarak oldukça karmaşık bir deney gerçekleştirdim. *Sizin türünüzün* asla anlayamayacağı bir şey."

"Umurumuzda da değil," diye cevap verdi Cormac yumuşak bir sesle. "Ama duyduğun gibi, dişi kurtlar elimizde.

ve kardeşin."

Deacon boğazını temizledi. "Peki, bu konuda ..." Bütün gözler ona çevrildi. "Onu bulduk. Sadece nefes alması gerekmiyor."

Cormac'ın kaşı kalktı.

"İlk başta konuşmadı, ben de onu ikna etmek zorunda kaldım. Oldukça inatçı ortaya çıktı ama ben *çok* ikna edici olabiliyorum. İşimiz bittiğinde, yaptığınız iş ve bunu nasıl tanrınızın bir çağrısı olarak gördüğünüz hakkında her türlü ilginç şeyi öğrenmiştim. Bana başarısız deneylerden, neden olduğun ölümlerden ve sonunda Skye'da doğruyu bulana kadar yaşadıklarından bahsetti." Şırıngayı Cormac'a uzattı. "Ayrıca bu özel iksiri bir insan üzerinde test ettiklerini ve daha güçlü bir kurda boyun eğmelerini sağladıklarını söyledi. Bana içinde ne olduğunu söylemedi ama klinikte bir buzdolabı dolusu varmış. Chase'in test edebilmesi için Sığınaka geri gönderdim."

Cormac iğneyi aldı ve dudaklarını büzerek havaya kaldırdı. "İlginç." Gözleri Chaplain'e döndü.

"Alfa'nın sürüsünü nasıl kontrol ettiğini biliyor musun?" Başını hafifçe eğdi. "Belki de bunu ilk elden deneyimlemelisin."

Koleksiyoncu'nun gözleri büyüdü, korkunun ilk belirtisi nihayet kokusundan sızıyordu. "İşe yaramayacak. *Benim* üzerimde çalışmak üzere tasarlanmadı."

"Seni bu kadar özel yapan ne?" Cormac sordu.

"Bu *benim* deneyimdi. *Benim deneyimdi!* Benim üzerimde kullanamazsın." Ellerini serbest bırakmaya çalışarak sandalyede sarsıldı. Cormac, "Onu tutun," diye talimat verdi.

Jaden ve Shaun öne doğru ilerleyerek sandalyeyi ve içinde kıvranan adamı sabit bir şekilde . "İyi doktor maksimum hız için bunun nereye enjekte edilmesi gerektiğini söyledi mi"

"Şahdamarı." O konuşurken, Deacon Chaplain'in arkasına geçti ve adamın başını elleriyle kavrayarak onu boğazını açmaya zorladı.

"Hayır! HAYIR!" Cormac iğnenin ince ucunu boğazından çıkan damara bastırırken Chaplain çığlık attı. Gece Yarısı Alfa'sı şırıngayı yavaşça aşağı bastırıp sıvıyı Koleksiyoncu'nun kan dolaşımına bıraktığında çığlık aniden kesildi.

"onu." Ortaya çıkan sessizlikte Cormac'ın sesi yüksekti.

Jaden, Shaun ve Deacon koltuğa yığılmış ve kıpırdamadan oturan adamın yanından uzaklaştılar.

"Cormac?" Ava'nın sesi tereddütlüydü.

Cormac eşiyle yüzleşmek için arkasını döndü. "Yakında kendine gelecektir," diye güvence verdi ona. "O kadar kolay kurtulamayacak." Şırıngayı Sterling'e uzattı ve yanaklarını avuçladı. "Sana bir söz verdim küçük kurt," diye fısıldadı.

"İğnenin içinde ne vardı?"

"Onun düşündüğü gibi değil. Sadece kardeşinin Chaplain'in yaptığı deneyler hakkında doğruyu söyleyip söylemediğini bilmemiz gerekiyordu." Dudaklarına hızlı bir öpücük kondurmak için eğildi. "Bunun için burada kalmak istediğine emin misin?"

"Çok eminim," dedi ona kararlılıkla.

"Git Gemma ve Cassie'nin yanında dur ve sessiz ol." Ava'nın omuzlarından tutup onu çevirdi, sonra da odadaki diğer iki kadına doğru nazikçe itti. "Onu uyandır," dedi Deacon'a.

Bitti.

Jaden ağrısını hafifletmek için omuzlarını yuvarladı ve Cormac'ın hıçkırarak ağlayan arkadaşını kollarında tuttuğu yere baktı. Cormac'ın gümüş gözleri Ava'nın başının üzerinden onunkilerle buluştu. Son altı saat içinde dört kez, Chaplain çığlık atıp kıvrılırken durup Ava'ya dönmüş ve ona yeterli olup olmadığını sormuştu. Ava seferinde sessizce başını sallamış, Cormac da boz işine geri dönmüştü.

Sonunda, *nihayet*, onlar tanıklık ederken, Chaplain'in son miyavlayan nefesi bedenini ve odaya sessizlik çökmüştü. Sessizlik birkaç dakika sonra Ava'nın kendini Chaplain'in üzerine atarak onu için bedenini sarsmasıyla bozuldu.

"Hayır! Ölmeyeceksin," diye bağırdı. "Henüz değil. *Her şeyin* bedelini ödeyene kadar olmaz!"

Cormac onu uzaklaştırmak için hamle yaptı, ellerini kaplayan kanı gördü ve kısa bir süre tereddüt ettikten sonra hareketine devam etti ve kızın kolunu sıkıca yakalayıp onu geriye doğru sürükledi.

"Bitti Ava," diye mırıldandı, onu kollarının arasına alarak.

"Hayır! Acı çekmesi gerekiyor." Adamın göğsünü yumrukladı. "Bu yeterli değil. Bitmedi. Bu yapılamaz!"

"Ava..." Cormac tutuşunu sıkılaştırdı. "Beni dinle. Acı çekti, yemin ederim. Suçlarının bedelini ödedi."

"Onu geri getirin!"

Jaden daha önce Alfa'sının o anki kadar çaresiz göründüğünü hiç görmemişti. Kan gölünün etrafından dolaştı ve bir elini Ava'nın omzuna koydu.

"Izzy öldüğünde oradaydım. Söz veriyorum, yaptıklarının bedelini ödedi. Biz canavar değiliz. Eğer onunla ve Avcılarla aynı yolu izlersek, o zaman daha iyi olmayız. Bırak ."

Cormac ona minnettar bir baş selamı verdi ve Ava ona doğru yığıldığında onu kendine çekti.

"Deacon," diye başladı Cormac kardeşi yanına geldi.

". Shaun?" Deacon ikizine döndü, o da ciddiyetle başını salladı. "Yardım edeceğim," dedi Jaden.

"Starshine, sen ve Cassie Ava'yı odasına götürebilir misiniz?"

Deacon'ın eşi ve kız kardeşi, hâlâ Cormac'a sarılmış olan Ava'ya yaklaştı.

Cassie nazıkçe, "Hadi tatlım," dedi ve kolunu Ava'nın omuzlarına doladı. "Eminim Gemma'nın odasında bir şişe şarap vardır. Onu alalım ve kötü, şeytani bir adamın sonunu kutlayalım."

İki kız kardeş Ava'yı Cormac'ın kollarından kurtarıp odadan çıkardılar. Kapı onları dışarıya kapattığında, Cormac'ın bakışları kalan Şekil Değiştirenlerin üzerinde gezindi ve Jadenin gözünde, dikkatini bir zamanlar İnsan Koleksiyoncusu olan kanlı kütleden bir ayıramayan Sterling'e takıldı.

"Kalıntıları atabileceğimiz bir yer var mı?" diye sordu Goose Lake Alfa'sına. Diğer Şekil Değiştiren yanıt vermeyince "*Sterling!*" bağırdı. "Konsantre ol."

"Y... evet," diye kekeledi diğer Alfa. "Kurt adam için kullandığımız yakma fırını." Sakinleştirici bir nefes aldı ve titreyen elini kaldırıp solgun yüzünü ovuşturdu, sonra Deacon geçerken kaşlarını çattı. "Bir dakika. *Fotoğraf* mı çekiyorsun?"

"Mezheplere sızdırılacaklar," diye açıkladı Shaun. "Dehşet verici belki ama diğerleri için caydırıcı olacak. Tarikatlar bilgiyi ülkedeki az sayıdaki Koleksiyoncuya ulaştıracak."

Sterling hasta görünüyordu. "Hakkınızdaki söylentiler doğru," diye fısıldadı. "Bunu ilk kez yapmıyorsun."

"Ve bunun son olacağından da şüpheliyim. Ama türümüzü korumak için bunu her on altı yılda bir yapmam gerekiyorsa, o zaman bu benim taşımam gereken bir yük," diye cevap verdi Cormac sessizce.

"Eşinize bir şey mi yaptı? Onun için çok kişisel görünüyordu." Cormac iç çekti. "Jadeni kaçırdığında kız kardeşini öldürdü."

Sterling yavaşça başını salladı. "Anlıyorum." Gözleri tekrar odanın ortasındaki hareketsiz forma kaydı. "Riley ve Jason'ı onu saracak bir şey için göndereceğim."

Deacon cesedin yanına çömeldiği yerden sırtarak, "Kanı halıdan çıkarmak çok zordur," dedi. Ayağa . "Görüntüleri ve videoyu Asher'a göndereceğim ve sihrini konuşturarak küçük Avcı dostlarımız için güzel bir paket hazırlamasını sağlayacağım."

"Video mu?" Sterling belli belirsiz tekrarladı.

"Kesinlikle," dedi Shaun. "Meseleyi duyurmak için elimizden gelen her aracı kullanmamız gerekiyor. Bize karşı gelinmeyecek. Umarım son olur." Deacon homurdandı.

"Hayal görüyorsun, kardeşim."

"Belki."

Jaden onların şakalaşmalarına kulaklarını tıkadı ve cesede yaklaştı. Tek çizme ayağıyla bacağı dürttü.

"Bunun bir şeyi değiştireceğini düşünüyor musun?" Soruyu Cormac'a yöneltti.

Alfa omuz silkti. "Nasıl hissediyorsun?"

Jaden soruyu düşündü. "Rahatladım. onun gibi başkaları da olsa, o

durduruldu. Sebep olduğu yıkıma devam edemez." Dalgınca başını salladı. "Hayatıma devam etmeye hazırım."

" zaman zaten bir şeyler değışti, değil mi?" Cormac onun omzunu sıvazladı. "Git ve çeki düzen ver. Deacon ve Shaun geldiklerinde Riley ve Jason'ı organize edebilirler. Bu noktada biz ."

Deacon kıkırdadı. "Neden temizlik işleri hep bize kalıyor?"

"Muhtemelen evdeki en dağınık kişiler siz olduğunuz içindir." Cormac'ın sesi kuruydu. Kapıya doğru yürüdü ve bir eli kapı kolundayken durakladı. "Jaden?"

Jaden bir zamanlar Godfrey Chaplain olan kanlı kütleye baktı. "Umarım cehennemde onun gibi insanlar için özel bir yer vardır," dedi sessizce, Cormac'ı takip etmeden önce.

Jaden içeri girdiğinde yatak odası karanlık ve sessizdi. Halıdan geçip hemen banyoya yönelirken Skye'ın yumuşak nefes alışını duyabiliyordu. Kana bulanmış giysilerini çıkarıp sıcak spreyin altına girdi.

Chaplain'in sesi -Cormac'a ona işkence etmelerinin ve mümkün olmadığını kendini beğenmişliği, sesinin değışip boğuklaşması, sonra da hatasını anladığında çılgına dönmesi- kafasının içinde dönüp duruyordu. Normal bir insanın -ki *normal* derken Şekil Değıştiren olmayanları kastediyordu

-Tanık olduğu şey yüzünden, son altı saat içinde başka bir varlığa yaptığı şey yüzünden travma geçirecekti ama . Bittiği için *rahatlamıştı*. Koleksiyoncu'nun ölümünün bir parçası olmak

.... kendi tarzında *katartik*. Bu onu bir canavar mı yaptı? Belki... bakıma. Ama o bir Kurt Değıştiren'di ve hayatta kalmak için yetiştirilmişti. İçgüdüğü, kendisini ve sürüsünü tehdit eden her şeyi avlamak ve öldürmektir ve Chaplain'in büyük bir tehdit olduğuna hiç şüphesi yoktu.

Sabuna uzandı ve avucuna bir avuç sıktı. Saçlarındaki ve cildindeki kanı yıkarken su pembeye döndü. Ve su berraklaştıkça, zihninin sınırlarında dolaşan karanlık da berraklaştı. Kasları gevşedi, gerginliği azaldı.

Her şey bitmişti ve şimdi ilerleme zamanıydı.

Suyu kesip havluya uzandı, kurulandı ve banyodan çıkmadan önce kalçalarına sardı. Temiz bir çift eşofman giyecek kadar durakladı ve Skye'ın yanındaki yatağa sürünerek uzandı. Birkaç saniye sonra uyuyordu.

CHAPTER 31

Jaden kaburgalarının üzerinden kayan bir elle uyandı. Düşünmeden hareket ; istilacı eli kavradı ve bağlı beden altına sıkışana kadar yuvarlandı.

"Üzgünüm... Üzgünüm..." Skyen nefes nefese özür dilemesi gözlerini açmaya zorladı ve yüzüne odaklandı. "O benim kedim... kaybettiğimden beri..." başını çevirdi ve hızla gözlerini kırptırdı. "Şey, o... ne istiyorsa onu istiyor," diye fısıltıyla bitirdi.

Kurdu uyandı, kafasının içinde gerindi, uykulu bir şekilde homurdandı ve dikkatini onun vücudunun sıcaklığına, yumuşak kıvrımlarının ona nasıl oturduğuna çekti. Farkındalığı bir kenara itti ve uzaklaşmak için elini bıraktı. Kız hemen üzerinden itmeye çalışmayınca bekledi ve küçük beyaz dişlerinin alt dudağını kemirdiğini gördü.

"Jaden, belki de yapmalısın-" cümlesini tamamlayamadı. Cümlesini bitiremedi çünkü Jaden onu öpüyordu.

Bunu yapmaya karar verdiğini hatırlamıyordu. Onu öpene kadar öpmeyecekti... ve bu *doğru* hissettiriyordu. Tadı tatlıydı ve adam dudaklarına doğru inledi, dudaklarının onun altında ayrıldığını hissetti. Dili kızın içine girerek onu aradı ve okşadı ve kızın nefesinin kesildiğini duydu. Alt dudağını ısırarak başını kaldırdı.

"Durmali mıyım?"

Elini kaldırdı, ensesindeki saçların arasına ve başını iki yana salladı. "Hayır," dedi, "ama sizi uyarmalıyım ki kedim sadece öpücüklerle yetinmeyebilir."

Jaden gülümsedi. "Ben de olacağımdan emin değilim." Ağzı tekrar aşağı indi ama ağızlarının buluşmasına az kala durdu. "Bu senin için sorun olur mu?" diye sordu. "Olan onca şeyden sonra mı?"

"Öyle misin?" Parmakları ensesini okşadı ve kurdu onun dokunuşundan neredeyse zevkle mırıldandı.

"Öyleyim," diye cevap verdi ve bunda ciddi olduğunu fark etti. İyiydi ve zamanla *iyiden* de iyi olabileceğini düşündü. Burnunu onunkine sürttü. "Yine de seni becermeyeceğim. Henüz değil. Bugün olmaz," diye fısıldadı ve kızın ağzının kenarına hafif bir öpücük kondurdu. Kızın keskin nefes alışı

bir gülümsemeyle savaştı. "Ama sana *bir şey* borçluyum." Dilini kızın çenesinde gezdirdi. "Ve ben borçlarımı *her zaman* öderim."

Skye içinde bulundukları duruma nasıl geldiklerinden emin değildi. Rüya görüyordu, yanında sıcak bir şey hissetti ve araştırmak için uykusunda uzandı. Jaden hareket edip üzerine yerleştiğinde, duyuları hemen harekete .

Kafasının içindeki mırıltı, kedisi eşinin varlığını hissederek gerinip esnedikçe daha yükseldi.

"Bana hiçbir şey borçlu değilsin." Son söz, Jaden'ın dişleri kulak memesini ısırdığında bir solukta bitti.

"Bu bir görüş meselesi," diye fısıldadı, nefesi kızın kulağına sıcak bir şekilde değişiyordu. "Ve göre, sana en az *bir* orgazm borçluyum." Bu sözlerle birlikte avucu tişörtünün altından kayarak karnını, kaburgalarını yumuşattı ve parmak uçları göğsünün yumuşak alt tarafına değdi.

Adamın dokunuşu sıcak ve hafifti ve Skye kendini nefesini tutarken, çıkarmak istediği sesleri bastırmak için dudaklarını birbirine bastırırken ve adamın kime dokunduğunu hatırlayıp duracağı anı buldu. Başparmağı göğsünün kıvrımında, meme ucunun üzerinde ve dokunuşunun altında sertleşti.

Şimdi duracak mı? diye merak etti. *Lütfen şimdi durma.*

Parmağı başparmağıyla birleşti ve meme ucunu hafifçe çekti. Kızın ağzından bir inilti kaçtı ve adamın onu duymadığını umarak dudağını sertçe ısırdı ama adam sustu ve sonra başını kaldırdı.

Skye gözlerini sıkarak kapattı. Belki de ona bakmazsa, adam durmayacaktı. Onun kendisine baktığını, bakışlarının ağırlığını hissedebiliyordu. Adamın sessizlikte beklenmedik bir şekilde kıkırdaması göz kapaklarını açtı ve Skye parıldayan bronz gözlere baktı.

"Nefes almalısın, Kedicik." Sesi arzu ve tembel bir eğlenceyle doluydu. "Yoksa iyi kısma bayılacaksın."

"Ben..." yutkunmak için durdu, kuru dudaklarını

yaladı. "Kıyafetlerini çıkar. Sana bakmak istiyorum."

Almaya başladığı nefes tekrar kesildi. "Sen... biliyor musun?"

Tişörtü çoktan yukarı çekmişti ve Skye, onu bakışlarına maruz bırakırken odadaki serin havayı teninin her milimetresinde hissedebiliyordu. Göğüslerini ortaya çıkardığında durdu, dilinin ucu üst dudağına dokunmak için dışarı çıktı. Başını eğdi ve Skye'ın parmakları çarşafın içine kıvrıldı. Adamın nefesi hassas tepe noktasını okşadı ve Skye'ın zihni adamın ilk kez bu kadar yaklaştığı ana geri döndü. O zaman onun ağzını üzerinde istemişti, onun tadına bakmanın ve onunla alay etmenin nasıl bir his bilmek istemişti ama adam ona ve dünyaya kızgındı.

"Nefes al, kedicik."

Sözleri ona tekrar nefesini hatırlattı ve bir ciğer dolusu hava emdi. Bu hareket göğsünün neredeyse bir teklif gibi yükselmesine neden oldu ve meme ucu Jaden'ın ağzına değdi. Jaden , hassas etine karşı titreşim meme uçlarını büzüştürdü ve daha da sertleştirdi.

"Bana bunu istediğini söyle." Dili dışarı fırladı, meme ucunun etrafında bir daire çizdi. "Evet!"

Ağzı boncuklu ucu üzerine kapandı, ağzının derinliklerine doğru emdi ve Skye haykırarak sırtını kamburlaştırdı.

"Sana yapmak istediğim şeyler hakkında hiçbir fikrin yok," diye mırıldandı.

"Yap onları!" Ona dokunmaya devam ettiği sürece ne yaptığı umurunda değildi.

Sessiz kahkahası kadının içinde bir mutluluk patlamasına yol açtı. Onunla birlikte *güliyordu. Onunla birlikte!* Adam tekrar hareket edip kendini yukarı kaldırdığında yatağın alçaldığını hissetti ve korkulu bir an için mutluluk onu terk etti ve adamın gittiğini düşündü. Ama adam sadece bir bacağını onunkinin arasına soktu ve ağzı vücuduna geri döndü, kaburgalarından aşağıya doğru öptü, dili göbeğinin etrafında kadın kıvranana kadar dolaştı. Dişleri kalçasını ısırdı.

"Kaç tane sevgilin oldu?" diye sordu. Parmakları kadının kalçasında gezindi.

"Hiç sevgilim olmadı."

"Bu bir yalan." Dudakları parmaklarının izini takip etti. "Senin içindeydin." birbirinden ayırdı ve aralarındaki buklelerin üzerinde bir parmağını gezdirdi.

Skye onun kokusunu alabildiğini ve muhtemelen tahrik olduğunu görebildiğini bilerek ürperdi. "Biz sevgili değildik," diye mırıldandı.

"Hayır mı? O zaman neydik?" Tekrar okşadı, bu sefer daha sertti ve Skye bu his karşısında inledi. Islaklığını hissetmesine yetecek kadar sertti ama tatmin etmek için fazla hafifti.

"Jaden..."

"Adımı söyleme şeklini seviyorum." Başparmaklarını kullanarak onu bakışlarına açtı. "Tekrar söyle."

Başka bir anısı daha vardı; içine gömülürken adını söylemesini istiyordu. Vücudu titreşti ve inledi.

"Jaden... lütfen." Skye ondan istediğini bilmiyordu.

"Son seferini hatırlıyorsun, değil mi?" Dudakları kızın kalçasına dokundu. "Bana sevgili olmadığımızı tekrar söyle Skye. Bana en son ne zaman birine böyle karşılık verdiğini söyle."

"Bana bilerek işkence etmeye mi çalışıyorsun?" diye tısladı, kalçalarını kaldırarak ona ihtiyaç duyduğu yere dokunmasını sağlamaya çalıştı.

Jaden güldü. "İşe yarıyor mu? Ne kadar ıslak olduğunu görebiliyorum, neredeyse ihtiyaçtan damlıyorsun. İçine doğru kayabilirim, seni doldurabilirim." Bir kolunu uzattı ve kızın elini yakalayarak bacaklarının arasına götürdü. "Ne kadar ıslak olduğunu hisset, Kedicik." Klitorisini okşamak için kendi parmaklarını kullandı ve kız bu hisle sarsıldı. "Çok ıslaksın," diye fısıldadı. "Çok hazırsın. Kendine dokunmaya devam et. Bana neyi sevdiğini göster."

Adam Skye'ın sokuldu, çenesindeki kirli sakal Skye'ın tenine sürtündü ve sonra dili birleşerek ıslaklığı yaladı. Skye haykırarak dilini kovaladı adam Skye'ın elini çekerek bir parmağını Skye'ın hazır bedenine soktu.

"Jaden!" Kızın kalçaları yükselirken ve dudakları üzerine kapanıp diliyle emip fiskelerken adı boğuk bir çığlıktı.

İkinci bir parmak daha ekledi, kadın onun altında kıvranırken içeri ve dışarı pompaladı. Elleri adamın başını, omuzlarını kavradı, tutunmaya, yükselen his dalgasının üzerine çökmesini engellemeye, mümkün olduğunca uzun süre anın içinde kalmaya çalıştı.

Dili dönüp durdu, fiskeler vurdu. Dişleri ısırdı. Ağzı emildi ve parmakları daha derinlere , orgazmı körükledi, ta ki boğazından bir çığlık kopana ve tehdit altındaki tsunami çöküp onu yutana kadar.

Kalp atışları yavaşladığında ve gözleri açıldığında Jaden'ı yanında yatarken buldu, parmakları karnının üzerinde hafif desenler çiziyordu, başını bir elinin koymuş ona bakıyordu.

"Hâlâ sevgili olmadığımızı mı düşünüyorsun?" diye sordu, kız başını dikkatlice yana çevirip onun gözleriyle buluştuğunda.

Jaden yatmış, ellerini başının altında birleştirmiş, gözlerini tavana dikmişti. Skye onun yanında uyuyordu, nefesi yumuşak ve sabitti. Kurdunun memnuniyetini hissedebiliyordu. yakınlardaydı, tadı hâlâ dilindeydi, tutkulu çığlıkları zihninde yankılanıyordu.

Arkadaşı.

Bu fikirden nefret etmekten, ona sözde hizmet etmekten, onu yeni istenmeyen gerçekliği olarak kabul etmeye kadar gitmişti. Şimdi bir adım daha atmıştı, yeni bir keşif. Onu özel golf sahasında bulduğunda ve öldüğünü sandığında, onu gerçekten istediğini, hayatında ona *ihtiyacı* olduğunu ve onu kaybetmeye hazır olmadığını fark etmişti.

Kurt adamın ölümünün ardından Chaplain'in de ölmesiyle Jaden ilerlemeye, yeni bir eşle birlikte yaşama fikrine açık olmaya hazırdı. Dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. *Çok tatlı bir* tadı olan eşi.

Onu uyandırmayı ve yerden devam etmeyi düşündü ama bu isteğine direndi. Çok şey yaşamıştı ve doktor dinlenmesi gerektiğini açıkça belirtmişti. Ve ona yapmak istediği şeyler... şey, hayal gücünün herhangi bir tarafından nazik veya rahatlatıcı olarak kabul edilemezdi. Bekleyebilir, sabırlı olabilir, ona iyileşmesi için gereken zamanı verebilirdi.

Oturdu ve onu rahatsız etmemeye dikkat ederek bacaklarını yataktan sıyırdı ve ayağa kalktı. Uyandığında acıkmış olacaktı. Yiyecek bulacak ve planlarının ne olduğunu öğrenmek için sürüsüne ve Alfa'sına yetişecekti.

Sessiz adımlarla odayı geçti, bir tişört almak için durakladı ve kapıdan çıkıp koridorda yürürken tişörtü başına geçirdi. İçgüdülerinin onu yönlendirmesine izin verdi ve sonunda Shaun ve Cassie'nin masada oturup sessizce konuştukları mutfığa giden yolu buldu. O içeri girdiğinde konuşmaları kesildi ve Cassie ona ayağa kalktı.

"Kahvaltı ister misin?" diye sordu, ocağa doğru ilerledi ve o cevap vermeden önce ona bir tabak pastırma yumurta hazırladı.

Ona teşekkür etti ve Shaun'un karşısındaki koltuğa oturdu.

Shaun, Cassie'nin masaya koyduğu yemek tabağını mideye indirirken, "Mac öğleden sonra hepimizin eve dönmesi için bir uçak ayarladı," dedi. "Skye'ın da bizimle geleceğini sanıyorduk, değil mi?"

Jaden başıyla onayladı. "Kardeşleriyle yeniden bağlantı kurmak isteyecektir." Shaun kaşlarını kaldırdı. "Tek neden bu mu?"

"Şimdilik ana sebep bu. İyileşene kadar onun üzerinde baskı kurmak istemiyorum." "Ama?"

Ağzına bir çatal dolusu yumurta daha attı ve çiğnedi, bunu nasıl cevap vermek istediğini düşünmek için kendine zaman tanımak için kullandı. Shaun sabırla bekledi, gözleri Cassie mutfakta dolaşırken onu takip ediyordu.

"İkimize de biraz zaman tanımak istiyorum," dedi sonunda. "Uyumluyuz, çiftleştik - bundan kaçış yok. Hayvanlarımız aramızdaki bağdan memnun. Bence bu işi yürütebiliriz... Sadece oraya varmak zaman alacak ama bunu yapabileceğimize eminim."

Shaun gülümsedi. "Değerli olan her şey emek ister, Jay." Gözleri arkadaşına döndü. "Ama buna değer, inan bana."

CHAPTER 32

Midnight Sanctuary'ye dönüş yolculuğu olaysız geçti. Yolculuk ve uçuş sorunsuz geçti ve tam güneş batarken eve vardılar. Jaden yaklaştıkça Skye'in gerginliğinin arttığını hissedebiliyordu, ta ki araba durmak için yavaşladığında Skye öne doğru eğilmiş, omurgası gergin ve parmakları kucağında kenetlenmiş kadar.

Jaden ona sessizce, "Mac ne zaman döneceğimizi bildirmek için önceden aradı," dedi. "Storm ve Summer sizi olacak."

Skye koltuğunda dönerek ona baktı. "Emin misin?"

"Neden olmasınlar ki?"

Cevap verirken sesinde bir parça kırılganlık vardı. "Ya Sunny'nin ölümü için beni suçlarsa? Seninle kalmamış ..."

"Kes şunu," dedi Jaden sert bir sesle. "Seni suçlamıyorlar. Yaptığın seçimleri anlıyorlar Skye.

Fazla düşünmeyi bırak." Eliyle onun parmaklarını kapadı ve sıktı. "Her şey girecek, söz veriyorum."

"Ama-"

"Yeter." Bu emrin işe yarayacağını pek sanmıyordu ama kadın sessizliğe gömüldü. Deacon kulaklarına öksürük maskeli bir kahkaha gibi bir ses çıkardı ve sürü kardeşinin koltuğunun arkasını tekmeledi. Deacon dönüp ona sırttı, sonra ikizine baktı.

"Gemma ve ben bir şeyler içmek için şehre düşünüyorduk. Arkadaşlarıyla hasret gidermek istiyor. Sen de gelmek istemez misin?"

Shaun başını salladı. "Bu gece olmaz."

Deacon, "Arkamı kolladığını sanıyordum," diye yakındı.

"Bu da ne demek oluyor?" Gemma talep etti. "Arkadaşlarımı sevdiğini söylemiştin."

"Hayır Starshine," diye Deacon. "Arkadaşlarına *tahammül* ettiğimi söyledim."

"O zaman gelme," diye tersledi ve arabanın kapısını fırlatıp açtı, emniyet kemerini çözdü ve hışımla arabadan uzaklaştı.

"koşmayacak mısın?" Shaun sordu.

Deacon sırtıarak başını salladı. "Bunun neresi eğlenceli? O şehre gidecek, ben daha sonra ortaya çıkacağım ve arka sokakta öfkeli bir makyaj seksi yapacağız. Bu planı mahvetmeyeceğim."

"Bu duymam gerekenden çok daha fazla bilgiydi," diye itiraz etti Cassie Shaun'un yanından, elleriyle kulaklarını kapatarak.

"Sana iki çift lafım var, sarışın." Deacon parmağını ona doğru kaldırdı. "*Mutfak masası. Yemek yemek* zorundayım.

Orada!"

"Aman Tanrım!" Cassie yüzü alev alev yanarak çığlık attı ve kız kardeşinin peşinden gitti. Deacon, Shaun'un kendisine doğru gönderdiği kaş çatma güldü.

"Bana daha sonra teşekkür edeceksin," dedi ikizine.

İkisi araçtan çıkarak Jaden ve Skye'ı yalnız bıraktı. "Onları görmeye hazır mısın?" diye sordu.

Ona baktı, kaşları çatılmıştı. "Hayır..."

"ama, Kedicik. Bundan daha korkunç şeylerle karşılaştın." Emniyet kemerini açmak için ve arabanın kapısını açtı. "Seninle telefonda memnun , değil mi? O zamandan bu yana geçen kısa hiçbir şey değişmemiş ."

"Skye?" Storm'un sesi arabanın dışından bağırdı. "Sıska, sapkın küçük kıcını buraya getir!"

Skye'ın kehribar rengi gözleri büyüdü, çenesi açıldı ve kaşlarını çattı. Skye arabadan fırlayıp kardeşinin bekleyen kollarına atlarken Jaden kahkahasını bastırdı. Kardeşi de onu daha yavaş takip etti ve üç kedigil Şekil Değiştiren'e sarılıp ağlarken yer verdi. Fiziksel olarak bir araya gelmeleri de telefonda bir araya gelmelerinden daha az duygusal değildi. Gürültü seviyesi azalmaya başladığında, yaklaştı ve varlığını belli etti.

"İçeri girip ortak alanlardan birini kullanarak arayı ister misiniz? Sizin için yiyecek ve içecek ayarlayabilirim."

"O Jaden mı?" Summer'ın görmeyen bakışları ona doğru döndü ve uzanan elini tutup koluna yerleştirdi.

"Öyle," diye onayladı.

Diğer kadın öne çıktı ve avucunu omzunu bulana kadar kolunda kaydırды, sonra elini boynunun arkasına doladı ve başını aşağı çekti.

"Skye'ı bize geri getirdiğin için teşekkür ederim," dedi ve yanağına bir öpücük kondurdu.

"Bir şey değil." Jaden kız kardeşinin başının üzerinden Skye'ın bakışlarıyla karşılaştı.

Skye ve kardeşleri nihayet gece için ayrıldıklarında, Jaden ona Chase'in kendisini hızlıca kontrol etmek için beklediğini söyledi.

"Sadece Goose Lake Doktoru'nun bir şey kaçırmadığından emin olmak için," dedi Jaden.

Skye onun ne demek istediğini biliyordu. Chase düzgün şekilde emin olmak ve karnında taşıdığını bilmediği bebeğin kaybıyla nasıl başa görmek istiyordu. Jaden'in Chase'in kendisini odaya kadar eşlik izin verdi ve Chase kapıyı açıp bir kenara çekildiğinde kaşlarını çattı.

"Benimle gelmiyor musun?"

"Bunu bensiz yapman muhtemelen en iyisi," diye cevap verdi. "Sen benim eşimsin ve bunun ne anlama geldiğini tam olarak anlamaya hazır da kurdum aynı fikirde değil. Sebebi ne olursa olsun Chase'in sana dokunmasından hoşlanmayacaktır."

İsteksizce içeri adım attığında kumral saçlı doktor onu bekliyordu.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu ona.

Kadın omuz silkti. "İyiyim."

sert bir bakış attı ama üzerine gitmedi. Bunun yerine onu iyice muayene , birkaç test yaptı ve sonra memnun bir şekilde başını salladı.

"İyi iyileşiyorsun... fiziksel olarak, ki bu beklenen bir şey. Şekil değiştirenler insanlardan çok daha hızlı iyileşir. Ama konuşmamız gereken-"

Skye onun yerine, "Hayır, ben iyiyim, gerçekten," diye konuştu. "Kulağa korkunç geldiğini biliyorum ve belki de daha fazla üzülmeliyim, ama en iyisi bu... anlıyor musun? Hamile olduğumu bilseydim geri dönemezdim ve ailem hâlâ orada olurdu. Chaplain ölmezdi ve..." yükselmeye başlayan sesini sabitlemek için durakladı. "En iyisi bu," diye tekrarladı usulca.

Chase onu inceledi, ifadesi okunamıyordu ve sonra başını salladı. ". O zaman git ve biraz uyu. Vücudun normal haline dönerken bir süre daha kolay yorulabilirsin. Görünüşe göre kedi yarınız ısı döngünüze geri tetiklememiş, bu yüzden bu konuda da endişelenmenize gerek yok."

Ayağa kalktı ve kapıya doğru yürüdü.

"Skye?" Chase'in sesi onu durdurdu ve tekrar ona baktı. "Jaden'a bir şans ver. O iyi bir adam."

"Öyle olduğunu biliyorum."

Kız dışarı çıktığında Jaden dışarıdaki duvara yaslanmıştı. Doğruldu ve kızın kendisine doğru ilerleyişini izledi.

"Her şey tamam mı?" diye sordu ve kadın başını salladı. Adamın gözleri onunkileri aradı ve kadın başını eğerek adamın bakışlarından kaçındı. "Karar?"

"Ben iyiyim. Sadece diğer doktorun dediği gibi birkaç gün daha dinlenmem gerekiyor."

"O zaman bunu yapmalısın." Adamın elini sırtının alt kısmında hissetti. "Hadi seni yerleştirelim."

Onu yönlendirdiği oda, onun kullandığını bildiği oda değildi. Sürünün dişileri tarafından kullanıldığını fark ettiği farklı bir binadaydı. Onunla yüzleşmek için döndü ve onu kapının girişinde dururken buldu.

"Burası senin odan," dedi onun sorgulayan bakışlarına karşılık olarak. "Burada rahat olmanı istiyorum ve bunun için de kendine ait bir alana ihtiyacın var."

"Ama-"

"Söylediklerimde ciddiydim, Kedicik. Bir adım geri atmamız gerekiyor. Birbirimizi biraz daha iyi tanımalıyız." Uzandı ve parmak uçlarıyla onun yanağını okşadı. "Ailenle biraz zaman geçir, kasabayı keşfet, Sürü'yü tanı ve... hazır olduğunda..." cümleyi havada bıraktı, ona göz ve odadan çıktı, giderken kapıyı kapattı.

EPilogue

BİR AY SONRA

Skye rüzgâra yaslandı ve aşağıya baktı. Sürü dişilerinin, hava güzel olduğunda -ki bu sık sık oluyordu- barbekü ve genel sosyal toplantılar için kullandıklarını öğrendiği alanın etrafında küçük kümeler halinde toplandığını görebiliyordu. Sürüden bazılarıyla, içeri girdiklerinde odadan kaçmayacak kadar rahattı ama onlardan herhangi birini gerçekten arkadaş olarak görebileceği bir aşamada olmadığını biliyordu... ya da kendisini doğaçlama gibi görünen partilerine katılmaya davet edecek kadar arkadaş canlısı değildi. Dürüstlük onu, eğer aşağı inerse onu göndermeyeceklerinin farkında olduğunu kabul etmeye zorladı ama tünediği .

Kapıya hafifçe vurulunca Jaden'ın içeri girdiğini görmek için başını tam zamanında çevirdi. Ona bakma lüksüne sahip izin verdi. Son bir ay içinde değişmişti... ya da belki de Chaplain onu almadan önceki haline *geri dönmüştü* demek daha doğru olurdu.

Deri örgülü bilezikler bileklerini süslüyordu ve benzer bir tasarım boğazına asılmış ve giydiği tişörtün altına düşmüştü. Ucunda bir kurt kolyesinin asılı olduğunu biliyordu. Vücudunun büyük bir bölümünü kaplayan dövmeler, tişörtünün boyun kısmının altından görünüyordu.

Son birkaç hafta içinde bir noktada varmışlardı, hatta belki de bir tür arkadaşlık. Adam kıza, kız da adama iyi davranıyordu ama hâlâ aynı odayı ya da yatağı paylaşmıyorlardı. Hatta Minnesota'daki Goose Lake Sürüsü'nden ayrıldıklarından beri ona hiç dokunmamıştı. Skye'ın değiştirmek istediği bir şeydi *bu*; hazır olduğunda, demişti.

Şey.. o hazırdı. Sadece *onun da hazır* umuyordu.

Jaden'ın değişimini -tanışmadan önceki haline geri dönmesini- rahat tavırları ve artık duymaya alıştığı kesik ve öfkeli notalara sahip olmayan yavaş, tembel bir ses tonuyla bir Şekil Değiştiren gelmesini izlemişti.

"Neden burada saklanıyorsun?" Adamın sesi dikkatini tekrar odaya çekti. "Skye?" "Aşağı inip eğlencelerini bölmek içime sinmedi."

Kaşları birbirine yaklaştı. "Burası senin evin. İzinsiz girmiş olmazsınız." Evin karşısına geçti.

pencereden dışarı bakmak için. "Storm ve Summer . Gelip seni almamı zorunda değilsin, biliyorsun. Her zaman kapımız sana açık."

Skye yumuşak bir kahkahanın kaçmasına engel olamadı. "Storm dikkatli olmalı. Summer onun Roxie'yle çok vakit geçirdiğini söyledi."

Onun yanında omuz silkti. "Asher'ın bundan rahatsız olduğunu sanmıyorum. Bu onun üzerindeki baskıyı azaltıyor." Sessizliğe gömüldü ve ikisi de altlarındaki Şekil Değiştirenleri izledi. "Peki, gerçekten neden burada saklanıyorsun?"

"Saklanmıyorum."

"Kedicik, ben seni dışarı çıkarmadıkça bu odadan neredeyse hiç . Sanırım seni genel nüfusta kaç kez gördüğümü bir elin parmakları sayabilirim. Seninle konuşmak , her zaman gelip seni burada bulmak zorundayım." Dönüp kalçasını pervaza ve kollarını göğsünde kavuşturdu.

Skye'ın hain bakışları tişörtün kollarını geren pazularına takıldı ve dudaklarını yaladı.

"Yüzüm burada." Sesi eğlenmiş gibiydi.

Ya şimdi ya da asla, dedi kendi kendine. "Sürünüzle kalıcı bir ilişki kurmazsam daha kolay olur diye düşündüm," dedi. "Eğer ayrılırsam işler karışır."

"Gitmeyi düşünüyor musun?"

"Bu size bağlı."

Cevap vermeyince, riske girerek ona bir bakış attı. Adam ona baktı, yüzü okunmuyordu. Başını salladı, konuşmak için nefesini çekti, sonra tekrar başını salladı.

"Buna inanamıyorum," diye mırıldandı sonunda ve pencereden uzaklaştı. "Neye inanmıyorsun?"

Jaden onu görmezden gelerek odanın içinde bir aşağı bir yukarı volta atıyor, içinden mırıldanıyor ve ara sıra ona karanlık bir bakış fırlatıyordu.

"Jaden! Neye inanayım?" diye tekrar sordu, sonra dünya tersine dönüp kendini Jaden'ın omzuna atılmış bulduğunda çığlık attı. Kendini yatağın üzerine fırlatılmış bulduğunda dünya tekrar döndü. "Ne yapıyorsun sen?" Adam ayak bileklerinden tutup onu yatakta daha da aşağıya çektiğinde son kelime bir başka çığlıkla sona erdi.

"Deacon'ı dinlemeliydim." Dik oturmaya çalışan kızın bileklerini yakaladı ve kollarını başının üzerine uzatıp gezdirerek geri itti. "Ve buna bayılmayacak mı?"

Skye kıvranarak kurtulmaya çalıştı ve umutsuzca kalçalarının arasında biriken sıcaklığı görmezden gelmeye çalıştı. "Sen neden ?"

"Shaun seni rahat bırakmamı, Sürü'nün ve benim etrafımda olmaya alışmanı sağlamamı söyledi. Bu şekilde senin için daha kolay olacağını söyledi." Boştaki eliyle kot pantolonunun düğmelerini açtı ve üstünü çözdü. "Nefes almana, kendi yolunu bulmana, ailenle yeniden bağlantı kurmana izin vereceğim," diye devam etti alçak bir hırıltıyla.

"Yaptığın şey bu muydu?"

Ona ters ters baktı. "Kapa çeneni. Ben konuşuyorum." Üstünü başından yukarı çekti ve kollarına dolayarak bıraktı. "Ben de öyle yaptım. Ve senin bu odanın içine çekilip kendinden uzaklaşmanı izledim."

Sırada kot pantolonu vardı ve bir kısmı, ellerinden birini sıkıca tutarken diğerini nasıl çıkarmayı başardığına hayret etti.

"Deacon ne önerdi?"

Üçüncü kez, onu yüzüstü çevirirken dünya dönüyordu. Avuç içi kışına indi ve kız ciyakladı.

"Sana kapamamı söylemedim mi?" Eli kızın poposunun kıvrımlarında gezindi. "Biliyorsun," dedi

dedi, sesi düşünceli. "Seni öldürmeye hazır olduğumda bile, kışının ne kadar nefis olduğunu takdir etmek zorundaydım." Elini sıktı. "Mükemmel bir şekil."

Skye öfke ve kabaran arzusunun karışımıyla nefesini tuttu.

"Deacon'ın tavsiyesi Shaun'unkinden tamamen farklıydı," diye devam etti ve ona doğru eğilip dudaklarını kulağının yerleştirirken ondan yayılan sıcaklığı hissetti. "Bana ne olduğunu sormak ister misin?" diye fısıldadı.

"Eğer yaparsam bana tekrar vuracak mısın?"

"Sana vurmuyorum Kedicik, şaplak atıyorum... arada fark var." Ses tonundan ürperdi. "Deacon'ın ne tavsiye ettiğini sor bana," diye davet etti.

Skye'ın kalbi . Sesindeki nota *neyi* işaret ediyordu? İyi bir şey mi? Kötü bir şey mi?

Söyleyemedi.

"Ne... ne tavsiye etti?" diye fısıldadı.

Kahkahası boğuktu. "Seni en yakın yatağa atmamı ve kendi adını hatırlamayana kadar seni becermemi *tavsiye etti*. Sana çok fazla alan vermenin sorunlara ve sorunlara neden olacağını *tavsiye etti*. Çiftleştığımızı ve bunun ne anlama geldiğini kabul etmeye hazır olduğumu açıkça belirtmem gerektiğini söyledi."

Skye kendini tekrar sırt üstü dönmüş halde buldu. "Bunu yapmaya devam edersen beni hasta edeceksin," diye yakındı, fısıldadığı kelimelerle kalbinin çarpışını duymamasını umuyordu.

"Eğer hastaysan, ben temizlerim." Bir parmağını dudaklarının üzerinde gezdirdi. "Eğer kanarsan, yama ." Boğazının çukuruna bir öpücük kondurdu. "Eğer biri sana zarar verirse, onu öldürürüm." Adamın kirli sakalı kızın omzunun derisine sürtündü. "Sana ne söylediğimi anlıyor musun?"

"Ben... evet, sanırım öyle."

Başını kaldırdı. "O zaman yanlış anlaşılma olmaması için açıklığa kavuşturayım. Sen *benimsin* Skye. Nasıl ya da neden olduğu önemli değil. Önemli olan tek şey senin benim *olduğun*."

Yutkundu, dili aniden kuruyan dudaklarında gezindi. "Peki ne yapacaksın?"

Gülümsemesi hınzırcaydı. "Haftalar önce yapmam gereken şeyi, Kedicik. Adını hatırlayamayana kadar seni becereceğim."

Koleksiyoncu'nun ölümünün üzerinden bir ay geçmişti. Kardeşiyle birlikte bıraktığı altı dişi kurt, iki erkek kurt -Oscar ve Eli- ile birlikte Gece Yarısı Sürüsü'ne getirilmiş ve asimile edilmişti. Sürü giderek ve Cormac yeni üyeleri barındırmak için daha fazla bina düzenlemesi gerektiğini biliyordu. Önündeki e-postaya bakarken parmaklarını masasının sert tahtasına vuruyordu. Sürüsünün odalar yerine kendi evlerine sahip olabilmeleri için *kasabayı* satın almak -eğer bu mümkünse- aklından geçiyordu. Düşünülmesi gereken bir şey olduğuna karar verdi. Ama henüz değil. Önce aldığı haberle başa çıkması gerekiyordu.

E-posta, Deacon'ın hazırladığı ve Asher'ın ülke çapındaki tüm Avcılara ulaşmasını sağladığı videoyu gördükten sonra barış görüşmelerine başlamak isteyen bir Avcı Tarikatından geliyordu. Cormac bunun doğru mu yoksa bir tehdidi ortadan kaldırma girişimi mi olduğundan emin değildi ama cevap vermeden önce dikkatlice düşünmesi gereken bir şeydi. Umarım bu gerçektir ve kendi türü için olumlu bir değişimin başlangıcına işaret eder. Bunu sadece zaman gösterecekti.

Ancak şimdilik, aralarındaki bağ aracılığıyla her türlü ilginç duyguyu gönderen eşine odaklanmak istiyordu...

FROM THE AUTHOR

Jaden'ın kitabını okuduğunuz için teşekkür ederiz. Buralarda takılın, daha fazlası gelecek!

Yeni çıkan kitaplardan haberdar olmak istiyorsanız, lütfen bültenime abone olun, Facebook Grubuma katılın ve/veya Facebook sayfamı takip edin (aşağıdaki bağlantılar). Sizden haber almak isterim!

Bülten Bağlantısı - <http://eepurl.com/c6AIm9>
Facebook Sayfası - <https://www.facebook.com/LAnnAuthor/> Facebook
Grubu - <https://www.facebook.com/groups/lanosliterati/> Web Sitesi -
<https://lannauthor.com>

Midnight Fury'yi beğendiyseniz, tercih ettiğiniz yorum sitesinde bana bir yorum bırakırsanız çok sevinirim!

İçindekiler

İTHAF ÖNSÖZ BÖLÜM	
BİRİNCİ İKİNCİ	
BÖLÜM BÖLÜM ÜÇ	
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM	
BEŞ ALTINCI BÖLÜM	
BÖLÜM YEDİ BÖLÜM	
BÖLÜM SEKİZ DOKUZ	
BÖLÜM BÖLÜM	
ONUNCU BÖLÜM	
BÖLÜM ON BİRİNCİ	
BÖLÜM ON İKİNCİ	
BÖLÜM ON ÜÇ	
BÖLÜM ON DÖRT	
BÖLÜM ON BEŞ	
BÖLÜM ON ALTINCI	
BÖLÜM	
BÖLÜM ON YEDİ BÖLÜM	
ON SEKİZ BÖLÜM ON	
DOKUZ BÖLÜM YIRMI	
YIRMI BİR YIRMI İKİ	
BÖLÜM YIRMI ÜÇ BÖLÜM	
YIRMI DÖRT BÖLÜM YIRMI	
BEŞ BÖLÜM YIRMI ALTI	
BÖLÜM YIRMI YEDİ	
BÖLÜM YIRMI SEKİZ	
BÖLÜM YIRMI DOKUZ	
BÖLÜM OTUZ BÖLÜM	
OTUZ BİR BÖLÜM OTUZ İKİ	
BÖLÜM SONSÖZ	
YAZARDAN	

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

